

I. SLÁVNOSTNÁ POLOVICA CIRKEVNÉHO ROKA

Advent

Kyrie

1.

1. Hospodine, nebeský Otče,
všemohúci náš Bože;
v Tvojej moci všetko je.
Zmiluj sa nad nami!

2. Z Tvojej vôle bol svet
stvorený, a zvlášť človek na
zemi; pre hriech z raja
vyhnaný.

Zmiluj sa nad nami!

3. Ty si ho však predsa
miloval a zahynúť mu nedal,
Spasiteľa si poslal.
Zmiluj sa nad nami!

4. Kriste, Pane náš, Ty si
pravý Mesiáš, ktorý prišiel na
svet pre nás.

5. Pane najvyšší, ľudské telo
prijal si, tak si sa nám stal
najbližší.

6. Pre to predivné
sväté Tvoje vtelenie,
zmiluj sa nad nami, Pane!

7. Svätý Duchu, Bože
žiadúci, z Otca, Syna
pochádzajúci, nerozdielny
v božskej moci!

8. Vykonal si božský div
svätý, že bol Kristus v Panne
počatý, aby hriešnym život
vrátil.

9. Ó, nech jeho slávne
vtelenie je nám všetkým na
potešenie.
Zmiluj sa nad nami, Pane!

10. Buď Ti sláva, večný
Bože, Bože jediný,
navěky požehnaný,
a nám pokoj na zemi.
Amen! Staň sa tak, amen!

2.

1. Hospodine, Pane všetkých čias,
daj nám počúvať svoj hlas,
ktorý k spáse volá nás.
Zmiluj sa nad nami!

2. Hospodine, rýchlo čas
plynie,
preto vrúcne prosíme,
daj nám večné spasenie.
Zmiluj sa nad nami!

3. Blízko sú dni nášho
spasenia;
žehnaj, Bože, snaženia
na ceste posvätenia.
Zmiluj sa nad nami!

4. Pán nás vykúpil,
keď k nám z neba zostúpil,
za nás hriešnych smrť
podstúpil.

5. Svetlom je pre nás
Kristus – svätej pravdy jas;
odhalí každý skutok náš.

6. Príď aj k nám, Pane,
srdcia Ti otvárame,
v Tebe Spasiteľa máme.

7. Duchu Pravdy,
Teba vzývame,
daj nám radosť, čo
neprestane,
z viery všetko nech konáme.

8. Duchu lásky, Duchu
milosti,
daj, nech sa k nám pokoj
priblíži,
pokoj, čo rozbroj utíši.

9. Duchu Svätý, Darca
nádeje,
kiež sa v srdciach radosť
rozleje:
len v Kristu máme spasenie!

10. Buď Ti sláva, milý Bože,
Bože jediný,
navěky požehnaný,
a nám pokoj na zemi.
Pane, staň sa tak, amen!

Krédo

3.

1. Bože, ktorý si stvoril svet,
chrániš ho a spravuješ,
tam slnko jasné a tu kvet
útly sám opatruješ:

Anjel, človek a čo žije,
nebo, zem, čo vidíme,
všetko dielom rúk Tvojich je,
v Teba Boha veríme.

2. Múdrost' Tvoja a dobrota
aj človeka stvorila,
cestu smrti a života
pred neho postavila.

Um, slobodu a svedomie
z Ducha si mu daroval,
aby životom vedome
len Teba nasledoval.

3. On sa odvrátil od Teba
zvodmi hriechu zmámený,
sám sa odlúčil od neba
a mal byť zatratený;
milost' Tvoja sa zjavila
vo vtelenom Synovi,
z Ducha nás znovuzrodila,
život nám dala nový.

4. Veríme pevne, že prišiel
Ten od Teba poslaný,
prísť mal podľa svätých
Písem, On, Duchom
pomazaný. Už nečakajme
iného, Ježiš – Darca spasenia,
za Ním dôjdeme večného
v nebesiach oslávenia.

5. Život, smrť, slávne
vzkriesenie
Spasiteľa verného
sú základ a zdroj nádeje
pre svätú cirkev Jeho,
ktorú Duch Svätý spravuje;
v Neho veríme pevne,
v Ňom láska Božia daruje
v nebi dedičstvo večné.

4.

1. Veríme v jedného Boha,
Otca všemohúceho,
zem i nebeská obloha
sú dielom moci jeho.
Nás stvoril k svojmu obrazu,
určil k nesmrteľnosti;
keď diabol spôsobil skazu,
zasľúbil dar milosti.

2. Veríme i v Syna Jeho,
Krista Ježiša – Kráľa,
ktorého z Ducha Svätého
čistá Panna počala;
Boh Ho svetu v pravý čas dal,
Spasiteľa v Ňom máme,
lebo On je Ten, čo prísť mal;
iného nečakáme.

3. Veľké muky za nás znášal
i smrť kríža podstúpil,
a na tretí deň z mŕtvych vstal,
potom do neba vstúpil.
Odtiaľ príde ako Sudca
súdiť živých i mŕtvych.
To je naša prosba vrúca,
nech nezavrhne hriešnych.

4. Veríme v Ducha Svätého,
ktorý cirkev spravuje;
len v nej sa z milosti Jeho
ľud verný zhromažďuje.
Kristus je tej cirkvi Hlava,
On, Syn Boha živého,
a to je aj naša sláva,
že sme pravý ľud Jeho.

5. Krehkí sme, ale veríme
v odpustenie vašich vín,
za ktoré trpel nevinne
i dokonal Boží Syn.
Nie nám, Pane Bože, nie nám,
ale Tebe patrí česť,
zdroj spravodlivosti si sám,
v nás je zlá žiadosť a lešť.

6. Veríme v Boha živého,
napriek svojej krehkosti,
že dar života večného
v nebesiach dá v plnosti:
ó, kiež prelomí nebesá
Spasiteľ a zostúpi!
Amen, On už k nám
prichádza a hriešnikov
vykúpi.

5.

1. Bože Otče, láska večná,
buď Ti vďaka presrdečná,
že si v naplnenom čase
poslal Syna k našej spáse.

2. Pominula noc už tmavá,
na nebesiach slnko vstáva,
to slnko spravodlivosti
v Tebe, Kriste, vzácny hosti!

3. Sviet' nám, Slnko, Kriste
milý, aby sme sa prebudili
a aj vstali v zbožnom spechu
z nebezpečného sna hriechu,

4. obliekli sa v Teba, Kriste,
Ty spasenie naše isté
a chodili verne, stále
ako vo dne k Tvojej chvále.

5. Príd' k nám s požehnaním
hojným, slovom svojím
predôstojným, aby skvitlo
medzi nami, zvládlo sveta
končinami.

6. Prispor viery, lásky statnej,
nádeje tiež nepodvratnej.
Hlasy naše vyslyš, Kriste!
Oj, vyslyšíš iste, iste!

6.

1. Čím môžem Ťa privítať,
Vykupiteľ sveta,
a úctu akú mám vzdať
Tebe Láska svätá?
Ó, zažni svetlo v duši
a jasne ho rozsvieť,
aby ako sa sluší
vzdal som Ti chválu, česť!

2. Niekedy Ti stlali palmy,
ratolesti, kvety;
ja chcem Ti spievať žalmy,
tak Ti vyjst' v ústrety.
Kiež chvála srdca môjho
dnes je s'á ratolest'
na slávu mena Tvojho,
ktorou Ti vzdávam česť!

3. Keď som v hriechu putách
žil, Ty si sa zľutoval,
z potupy vyslobodil
a ku mne sklonil tvár,
z prachu si ma vyvýšil,
z biedy, smrteľnosti,
to všetko si učinil
zo svojej milosti.

4. Z čirej lásky, ľútosti
k človeku hriešnemu,
zostúpil si z výsosti
na spásu každému,
svet z hriechov a úzkosti
vykúpiť si prišiel,
aby v pekla priepasti
z nás nikto neúpel.

5. Do srdca si zapíšete,
smutní, utrápení,
tým v duchu sa potešte,
že je predo dvermi
váš Spasiteľ, Mesiáš,
ktorý srdca rany
obviaže vám v pravý čas,
poteší, zachráni.

6. Na konci vekov príde
v sláve dôstojnosti
a všetkých súdiť bude,
verných omilostí.
Ó, príd', Svetlo večnosti,
Ježiši, Pane náš,
daj nám vojsť do radosti,
kde s Otcom prebývaš.

7.

1. Čo Mária Panna
z moci nášho Pána,
vo viere si istá,
že počala Krista,
spievala s radosťou;
to i v našich srdciach
zaznej s úprimnosťou.

2. Duša mi velebí
Pána Boha v nebi
za milosť zjavenú,
za radosť mi danú,
že mi poníženie
z daru Jeho lásky
slúži na spasenie.

3. Pre česť Jeho mena,
hl'a, blahoslavená budem
medzi ľuďmi, všetkými
národmi, dl'a predivnej rady
Otca nebeského,
služobnica Jeho.

4. Nech to Božie meno
ctí každé koleno,
že rozprášil mocných,
ujal sa bezmocných,
hladných sám uhostil,
bohatých a pyšných
naprázdno prepustil.

5. Dietkam Izraela
poslal Spasiteľa.
To, čo bol zaslúbil,
v Kristovi aj splnil.
Zaujal sa svojho
potomstva slabého,
Ním vyvoleného.

6. Tak i my, kresťania,
chváľme vd'ačne Pána,
lebo nám z milosti
cestu do večnosti
zjavil – ľudu svojmu –
ako bol zaslúbil
dedičstvu Kristovmu.

8.

1. Hľa, už stojí predo dvermi,
klope Ježiš, náš Pán verný,
zaháňa strach, starosť našu,
nesie radosť, večnú spásu.

2. Ó srdce, počuj Jeho hlas,
keď nastal nám adventný čas,
dobrota Božia láskavá
k sebe nás všetkých zvoláva.

3. Privítaj Pána Ježiša,
večný nám život prináša,
Syn Boží jednorodený,
k spáse nám Otcom sľúbený.

4. Hospodin ľuďi miloval,
keď nám Syna na spásu dal;
bude žiť, kto verí v Neho,
v kráľovstve Otca večného.

5. Čujem, Pane, Tvoj vzácny
hlas, ktorým nás k sebe
pozývaš. Svojím nás Duchom
osvecuj, pre službu lásky
posväcuj.

6. Otváram srdce oddané,
príd' ku mne, Kriste, môj
Pane; ó, príd'že, príd', môj
vzácny Host',
daruj milosť, spásu, radosť!

9.

1. Hosana! už Kristus prišiel,
svit jasnej Božej lásky vyšiel,
celému svetu ku spáse;
proroci Ho zvestovali,
ubiedení si Ho žiadali,
prichádza k nám v tomto čase;
niet iného Pána, v Ňom je
milosť daná,
aká radosť, srdca žiadosť
naplnená
stavom Jeho poníženia.

2. Vítam Teba, Spasiteľa
a Božej pravdy Učiteľa,
len Ty z hriechu vyslobodíš;
Božiu vôľu učíš poznať,
jediný mojej viery základ,
po cestách pravdy ma vodiš;
keď skončím časnú púť,
nedáš mi zahynúť,
buď Ti chvála
i česť vzdaná
neskonalá,
že ma chceš k sebe privinúť.

3. Človeče, neboj sa zlého!
Vykupiteľa máš mocného,
v zápase s hriechom pomáha;
aj s odvekým nepriateľom

vít'azstvo je so Spasiteľom,
ktorý každé zlo premáha.
Spievaj žalm radosti,
sláva na výsosti
Hospodinu
za spasenie,
vykúpenie,
ktoré nám dal v Kristu Pánu!

10.

1. Chvála Ti, Bože verný,
že podľa zaslúbení
Spasiteľa si nám dal,
v ľudskom tele Ho poslal.

2. Čo otcovia čakali
a proroci žiadali;
o čom Písmo svedčilo,
to sa slávne splnilo.

3. Vitaj, môj Pane, z neba,
s túžbou čakám na Teba,
príd' aj ku mne, vzácny Host',
môjmu srdcu na radosť.

4. Vstúp do neho ako Kráľ,
by som sa Ti chrámom stal,
priprav ho a očisti,
nech je príbytkom čistým.

5. Potešuj ma v súžení,
keď je duch môj sklúčený;
v pochybnostiach sily daj,
vo viere ma zachovaj.

6. A keď slávne prídeš zas
súdiť svet v posledný čas,
nech Ti vyjdem v ústrety
a budem tam, kde si Ty.

11.

1. Mnohí svätí proroci
Božiu zvest' hlásali,
z Ducha sily a moci
vidieť si žiadali
Kristov príchod na náš svet;
ten sa slávne splnil;
zachránil nás Ježiš z bied,
z hriechov nás vykúpil.

2. Kristus z nebies výsosti
k nám sa hriešnym znížil,
podal ruku z milosti,
aby nás povýšil:
Spasiteľ náš jediný,
dielo spásy konal,
a všetkých ľudí hriešnych
ku pokániu volal.

3. Dobrotivý Pane náš,
prebud' nás k pokániu,
ved' pre všetkých ľudí máš
spásu prichystanú;
Pane očakávaný,
daj nám svoju milosť,
v Tebe pre nás pramení
neskonala radosť.

4. Kriste, Kráľu nám daný,
veľký v moci, sláve,
ochraňuj nás, bud' s nami,
ved' po ceste pravej;
s Tebou keď spojení sme
vierou v časnej vlasti,
iste všetci prídeme
k Tebe do večnosti.

12.

večnej daj v sláve žiť
nekonečnej.

1. Nad hviezd nebeských
tisíce jasnejší je svit dennice
nad ránom keď sa zjaví!
Tak Tvoje, Kriste, vtelenie
osvieti srdce, myslenie,
žiarivým svetlom slávy;
vrúcne, zvučne chcem Ťa
chválou neskonalou
ospevovať, vd'ačným srdcom
oslavovať.

2. Svet temné mraky zakryli
a mysle ľudí zahmlili
hriechom, nevedomosťou,
až Ty, jas Boží jediný,
čo ľudstvu bol zasľúbený,
si prišiel k nám s milosťou.
Dávni, slávni praotcovia,
predchodcovia vyčkávali,
túžobne vidieť žiadali.

3. Ó Hviezda ranná, Kriste
môj, Ty moje srdce zahrej,
zhoj lúčami svetla svojho;
chráň stánok tela krehkého
a dary Ducha Svätého do
srdca zošli môjho; buď
v ňom Hostom a vládni tam,
môj drahý Pán; v Tvojej

13.

1. Ó, príd' , Kriste, Boží Synu,
z nebies výšin na nížinu,
priviň k sebe, čuj volanie
dúfajúcich v Teba, Pane!

2. Ó, príd' , Kriste, Kráľu
slávy,
Ty blažiteľ duší pravý,
my srdečne v duchu lkáme:
Príd' kráľovstvo Tvoje, Pane!

3. Ó, príd' , Kriste, drahý hosti,
obživ naše vnútornosti,
vlej do srdca tej útechy,
že si zmazal naše hriechy.

4. Ó, príd' , Kriste, tešiteli,
by v súženiach nevázeli
naše duše, ale k Tebe
volali v každej potrebe.

5. Ó, príd' , Kriste, Spasiteľu,
našich hriechov zbaviteľu,
daruj milosť, ved' nás znovu
večnej slávy ku domovu.

14.

1. Ó, príd', ó, príd', Emanuel,
tak túžobne lká Izrael
a očakáva nádej dňa,
keď vôkol ťaží hriechu tma.
Už blízko, blízko spásy deň,
keď príde tvoj Emanuel.

2. Ó, príd', ó, príd', Syn
Dávidov, zlo premôž láskou
bezmedznou, premôž ho
a vyslobod' nás, z pút hriechu,
drahý Mesiáš! Už blízko,
blízko spásy deň, keď príde
tvoj Emanuel.

3. Ó, príd', ó, príd', Ty ranný
svit, nás zo sna hriechov
zobudiť, tmu hustej noci
rozožeň, nech svitne nový
jasný deň. Už blízko, blízko
spásy deň, keď príde tvoj
Emanuel.

4. Ó, príd', ó, príd', Syn
človeka, Ty pravda Božia
odveká. Ku večnej spáse ved'
svoj ľud a nedaj hriešnym
zahynúť. Už blízko, blízko
spásy deň, keď príde tvoj
Emanuel.

5. Ó, príd', ó, príd', Ty kráľov
Kráľ, by nám si spásu daroval,
a keď bude posledný súd,
nám, Kriste, milostivý bud'!
Už blízko, blízko spásy deň,
keď príde tvoj Emanuel.

15.

1. Otvárame, Pane Kriste,
v Tvojej cirkvi nový rok,
z Tvojej lásky iste, iste,
v Tvojom mene prvý krok
a Tvoj hlas nám sladko hlása:
Kráľ tvoj k tebe uberá sa.

2. Otvárame srdca brány,
otvárame dokorán:
Vojdi, Kráľu požehnaný!
Vojdi, Boh náš a náš Pán,
vyslyš naše lkavé hlasy,
vojdi, Kriste, darca spásy!

3. Rozožej tmy, čo nás halia,
vyčist' hriechov našich kvas,
zahoj rany, čo nás pália,
ľud svoj vyvýš, zveleb, spas,
cestou spásy neomylnou
ved' nás k nebu rukou silnou!

16.

1. Otvorte brány dokorán,
prichádza požehnaný Pán,
Kráľ nad kráľov najslávnejší
a Spasiteľ najmocnejší,
prináša radosť, spasenie,
nech znejú piesne oslavné:
Požehnaný Boh náš,
Stvoriteľ všetkých nás!

2. Je dobre ľudu vernému,
čo ide v ústrety Jemu,
ó, dobre, dobre, všetkým tým,
čo svoje srdce spoja s Ním,
On, Slnko spravodlivosti,
je darcom pravej radosti:
Požehnaný Boh náš,
Stvoriteľ všetkých nás!

3. Otvorte brány dokorán,
by mohol Kristus vojsť
i k vám, cestu Jemu
pripravujte a s láskou Ho
privítajte, nech vojde večnej
slávy Kráľ, Boh, ktorý
človekom sa stal: Požehnaný
Boh náš, Stvoriteľ všetkých
nás!

4. Príď ku nám, Pane Ježiši,
príď, náš Baránok najtichší,
osvecuj svojou milosťou
a obdar dobrotivosťou.
Ty Duchom svojím sám nás
veď a vyslobod' zo všetkých
bied, len Tebe, náš Pane,
chválospev spievame.

17.

1. Prečo stojíš vonku, Pane,
oddávna zaslúbený?
Teba, Ježiši, čakáme,
príd' k nám, Pán požehnaný!
Daj do srdca radosti,
pomôž v každej úzkosti,
zahoj všetky srdca rany,
Pane drahý, milovaný!

2. Mnohé rany a bolesti
trápia ma vo dne, v noci,
mnoho vo mne hriechov,
zlosti,
o milosť preto prosím.
Ty mi, Kriste, ul'aviš,
v zármutku ma potešíš,
najmä svedomie zmietané
len Ty upokojíš, Pane.

3. Všetku radosť, potešenie
mám len v Tebe, Ježiši,
v Tebe nájdem utíšenie,
poklad srdca najdrahší.
Kriste, Svetlo z výsosti,
smutné chvíle rozjasni
a keď ku mne smrť prikročí
nech Ťa uzrú moje oči.

4. Potešme sa, Pán sa blíži,
zaplesajme radostne,

nezúfajme v svojom kríži,
Krista vd'ačne vítajme!
V ústrety Mu vyjdime,
Jeho chrámom sa staňme,
dušu celú Mu otvorme,
Vstúp, náš Spasiteľ, zvolajme!

18.

1. Príd', Kriste, Svetlo sveta,
premáha ma temnota
mnohých hriechov, neresti,
ó, príd', Svetlo z výsosti!

2. Nauč ma Otca poznať,
vrúcne Ho ctíť, milovať;
ukáž, že som určený,
aby som bol spasený.

3. Príd', Kriste, zbav ma
zlého,
uzdrav, očisť hriešneho,
zlé vášne a žiadosti
z môjho srdca vyhosti.

4. Kriste, prosím úprimne,
v každej chvíli buď pri mne,
zármutok, žiaľ a bolesť
pokorne ma nauč niest'.

5. Príd', Kriste, k sveta súdu,
keď nás hroby kryť budú,
a po našom vzkriesení
daj, nech sme oslávení.

6. Potom slávne Hosana!
bude zniet' bez prestania;
a keď uzriem Tvoju tvár,
prijmem večnej spásy dar.

19.

1. Príd', Spasenie pohanov,
Teba s láskou oddanou
všetci verne čakáme,
príd' k nám, vrúcne voláme!

2. Nie z človeka hriešneho,
ale z Ducha Svätého
život prečistej Panny
Bohom bol požehnaný.

3. Od pradávna žiadaný,
Otcom z nebies poslaný,
pravý Boh, človek pravý,
na záchranu nám daný.

4. Jasle Jeho svietia v tme,
svetlo šíria tak jasne,
že noc bludov odchádza,
svetlo viery prichádza.

5. K ľuďom z nebies zostúpil,
hriešnych z pekla vykúpil,
navrátil nás Otcovi
a nám dal život nový.

6. Sláva Bohu, Otcovi,
vtelenému Synovi,
sláva Duchu Svätému,
Bohu trojjedinému!

20.

1. Prichádzaš k nám, Kriste náš,

ktorých srdcia dobre znáš,
vieš, že mnoho hrešíme,
až sa súdu desíme.

2. Prichádzaš k nám z výsosti,
nesieš slovo milosti
pre hriešnikov kajúcich
v Teba dôverujúcich.

3. V ponížení prichádzaš,
svetu spásu prinášaš:
Dávaš ľudstvu seba sám –
čo viac ešte treba nám?!

4. Ó, príd', Kriste, príd'že
k nám,
srdcia naše zmeň na chrám,
prebývajte v nich večne,
prosíme Ťa srdečne.

21.

1. Púšťou sa nesie mocný hlas:
Pokánie čiňte, tu je čas,
už ide Pán k svojmu ľudu,
pripravte Mu cestu rovnú!

2. Zvestoval tak Ján Krstiteľ,
za pravdu veľký horliteľ,
nad iných prorok výborný,
predchodca Kristov pokorný.

3. Svedectvo jasné vydal nám,
že on sám nie je Kristus Pán,
len cestu Mu pripravuje
a Jeho príchod zvestuje.

4. Kristus je Boží Syn pravý,
Spasiteľ duší láskavý,
ten milý Baránok tichý,
ktorý sníma sveta hriechy.

5. Počujme aj my Jánov hlas,
veď teraz je príhodný čas
zanechať skutky temnosti
a prijať Pána večnosti.

6. Príd' k nám, Pane
požehnaný, láskavo nám otvor
brány do Tvojho raja večného,
veriacim pripraveného.

22.

1. Raduj sa a zaplesaj,
Boží Sion milý!
Tvoje túžby odveké
už sa vyplnili.

2. Prichádza k nám Spasiteľ,
udatný Hrdina,
mocný Boh a presvätý,
hriechy naše sníma.

3. On je Otec večnosti,
k sebe si nás vinie,
dá nám večný príbytok
v nebeskej otčine.

4. On je Knieža pokoja,
rozbroj odstraňuje,
zmieril s Otcom hriešnika,
pokoj svoj daruje.

5. Ratolesti Jeho sme,
Vínny kmeň On pravý,
život večný máme v Ňom
a záruku slávy.

6. Raduj sa a zaplesaj,
cirkev vykúpená,
Pán Boh čuje modlitby;
ďakuj na kolenách.

23.

1. Raduj sa, dcéra Sionská
a plesaj, duša kresťanská,
prichádza k tebe vzácny Host',
a dobrých darov nesie dost'.

So zástupmi Ho nasleduj,
slávneho Kráľa zvelebuj,
oddane si Ho privítaj,
v srdci Mu miesto prichystaj!

2. Prichádza skromný a tichý,
počuje prosby a vzdychy.

Hoc ide len na oslici,
dôverujme Mu, hriešnici.

Spasiteľ sveta jediný
kajúcim odpúšťa viny,
zármutky naše a žalosť
premení iste na radosť.

3. Tebe, náš Kriste, vzácny
Host', vd'ačíme vrúcne za
milosť, za to veľké
dobrodenie, čo slúži nám na
spasenie; pokorný, tichý
prichádzaš a všetko dobré
prinášaš, radostne, zvučne,
oddane spievame všetci, náš
Pane.

4. Sionský Kráľu, Ježiši,
Tešiteľ duší najmilší,
keď prídeš k nám v sláve Otca
ako spravodlivý Sudca,
živých i mŕtvych posúdiš,
spravodlivo im odplatíš;
pre Tvoju obeť Golgoty
milosť daj, Pane presvätý.

5. Do počtu verných prijmi
nás, ta, medzi svojich, Pane
náš, by sme raz z Tvojej
milosti do večnej vošli radosti.
Tam v Tvojej nebeskej vlasti,
kde už je radosť bez strasti
budeme Teba velebiť,
dokonale naveky ctiť.

24.

1. Rosu dajte, ó nebesá!
Otcovia tak volali,
aby sa narodil Mesiáš
v modlitbách túžobne žiadali.
2. Rosu dajte, ó nebesá!
I my dnes tak volajme!
Kristov čas, hľa, približuje sa,
o milosť vrúcne Ho žiadajme!
3. Tak od mnohých hriechov
schneme ako kvieťa v páľave,
pomôž nám, zošli rozvlaženie,
zahoj všetky rany boľavé.
4. Rosu dajte, ó nebesá!
Príd' k nám, Kriste Ježiši,
zasľúbenia nech naplnia sa,
ktoré si dal, Pane najvyšší.
5. Svoje slovo a sviatosti
čisté medzi nami chráň!
Bud' nám zdrojom pravej
radosti, v našich srdciach
zbuďuj si svoj chrám!
6. Rosu dajte, ó nebesá,
príd', ó Pane Ježiši,
slabé telo keď k smrti klesá,
bud' nám aj v tej chvíli
najbližší!

7. Do slávy nás prijmi svojej,
telo nech odpočinie,
keď ukončia sa všetky boje,
radosť naša sa nepominie.
8. Rosu dajte, ó nebesá,
daj, nech sa nám tak stane,
k Tebe samému modlíme sa,
vypočuj prosby naše, Pane!

25.

1. Sláva Bohu! Boží Syn
premôže hriech, zhojí rany,
prichádza už k nám z výšin,
otvárajme srdca brány,
vyrovnajme Mu cesty,
nech vojde Kráľ nebeský.

2. Sláva Bohu! Kriste náš,
vítame Ťa, Tvoje deti,
spásu svetu prinášaš,
my sme hriešni, Ty si svätý!
Príd', Pán očakávaný,
srdečne buď vítaný!

3. Sláva Bohu! Mocný Kráľ,
Vít'az, Knieža pokoja si.
Všetko si nám daroval
z dobroty a veľkej lásky.
Verní sa už neboja,
si prameňom pokoja.

4. Sláva Ti buď, Pane náš,
spolu s Tebou bývať chceme,
Ty nám radosť prinášaš,
za ktorú Ti ďakujeme.
K dielu svojmu pozývaš;
povzbud' k službe, kraľuj
v nás!

26.

1. Veselo spievajme,
Bohu chválu vzdajme,
veď nám Syna svojho,
jednorodeného, dal na
vykúpenie a večné spasenie.

2. O Kristovi máme v Písme
napísané, že sa k svetu znížil,
aby nás povýšil; preto slovom,
činom vytrvajme pri Ňom.

3. V láske neskonalej
prichádza k nám stále
ako k svojim deťom
v slove svojom svätom.
Otvor srdca dvere,
prijmi Ho vo viere.

4. Druhý príchod bude
pri poslednom súde;
naš Pán spravodlivý
skutky všetkých zjaví,
vovedie si verných
do príbytkov večných.

5. Čakajme na Pána
zvečera či zrána! Plňme Božiu
vôľu v cirkvi svätej spolu,
vždy sa modlievajte,
nádej v Ňom skladajte.

27.

1. Vesel'te sa, veriaci,
lebo sa k nám blíži,
radosť nesie smútiacim
Ježiš, Kráľ najvyšší.

Idete skromne z výše,
ale Jeho božská moc
zničí hriechov tmavú noc
satanovej ríše.

2. Netúži po hodnostiach,
márnej sveta sláve,
veď On sám na výsostiach
kráľovstvo má slávne;
svoju božskú moc skryl
v rúchu tela ľudského,
kým by diabla zlostného
celkom nepokoril.

3. Všetky sveta národy,
oddajte sa Jemu,
s pokojom On prichodí,
priviňte sa k Nemu,
lebo kto Ním tichým
v pýche svojej pohrda,
nikdy nech nezabúda,
že Pán súdi hriechy.

4. Aj vy, smutní, skl'účení,
ktorí v žiali lkáte
a vy tiež čo v súžení

bolesť prežívate,
naplňte si srdcia
nevýslovnou radosťou,
privítajte s vd'ačnosťou
Dar od Boha Otca.

5. Už sa skoro zjaví nám
v svojej sláve, moci;
sníme kríže, bremená,
zotrie slzy z očí
tomu, kto vo viere
k Nemu len sa utieka;
v Ňom je naša útecha,
klope už na dvere!

28.

1. Vitaj, Jezu Kriste,
vitaj z nebies výšin,
Synu Panny čistej,
jediný Boží Syn,
poslaný od Otca,
spasenia pôvodca
na Teba myslíme,
z Teba sa tešíme,
vitaj, Kráľu náš!

2. Hriech náš Ti nebránil
milosrdným k nám byť,
by si nás zachránil,
vedel si sa znížiť.
Láska neslýchaná
nebeského Pána,
ktorý tak miluje,
že sa obetuje,
vitaj, Kráľu náš!

3. Už sa naplnilo,
čo mnohí čakali:
Dieťa sa zrodilo
v chudobnej maštali.
Čuj, Sionská dcéra,
k tebe sa uberá
Kráľ tvoj jedinečný,
nesie život večný,
vitaj, Kráľu náš!

4. Zaspievaj z radosti,
prijmi Ho za svojho,
veď v Jeho milosti
Boh nám dal tak mnoho:
Pokoj, život, radosť,
lásky Božej hojnosť,
hriechov odpustenie
i večné spasenie.
Vitaj, Kráľu náš!

29.

1. V plnosti času Boh poslal
anjela, aby zvestoval,
že doba spásy už je tu,
Boh Syna svojho dá svetu.

2. Anjel navštívil Máriu,
lebo Boh sám vyvolil ju,
aby ona – Panna čistá
porodila Jezu Krista.

3. Mária tú zvesť prijala,
z Ducha Svätého počala,
uverila, že sa stane,
čo bolo jej zvestované.

4. Pokornú Máriu Pannu
Hospodinom požehnanú
náležito aj my ctíme,
jej poslušnosť si ceníme.

5. S ňou duša naša velebí
Otca dobrého na nebi,
že zhliadol s láskou z výsosti
a Syna dal nám z milosti.

6. Ježiša s vierou vítajme,
do svojich srdc prijímame,
človekom kvôli nám sa stal,
telo ľudské na seba vzal.

7. Vďaka Ti za poníženie,
za Tvoje, Pane, vtelenie,
za Božej lásky veľký dar,
ktorý si nám hriešnikom dal.

30.

1. Vzácný čas k nám prišiel,
v ktorom Kristus zišiel
z nebeského trónu
na zem biednu dolu;
človeku On vrátil
raj, čo Adam stratil.

2. Ajhľa, tu sú tie dni,
po ktorých už dávni
proroci túžili,
nám ich oznámili:
doba zaslúbenia,
nášho vykúpenia.

3. Preto už nespime,
z hriechov precitnime,
vd'aku Bohu vzdajme,
na to pamätajme,
že nám milosť dáva,
hojne požehnáva.

4. Všetci ako vo dne
statočne vždy choďme,
nie v svároch a smilstve,
v závisti, opilstve,
lež pokánie čiňme;
Bohu k sláve žime.

5. Oblečme sa v Krista,
On je pravda čistá,
ktorý k našej spáse
ráčil telo naše
ľudské vziať na seba,
zostúpiť k nám z neba.

6. Podme bližšie k Nemu,
ku vínnemu kmeňu,
nech v nás život nový
Duchom sám obnoví,
by sme v cnostiach stáli,
v dobrom zotrvali.

Vianoce

Kyrie

31.

Kňaz: Tak Boh miloval svet,
že svojho Syna dal!

1. Bože večný, Svetla zdroj
jediný, Teba ctí ľud vd'ačný,
z neskonalej lásky nás vzhliadni;
zmiluj sa nad nami!

2. Bože Svätý, v pravde
posväcuj nás, Ty slovo pravdy
máš, volaj nám ku spaseniu
v každý čas: zmiluj sa nad nami!

3. Bože lásky, tak si svet miloval,
že si mu Syna dal, aby každý vo
viere Ho prijal; zmiluj sa nad
nami!

Kňaz: Ježiš Kristus je nám
múdrost'ou, spravodlivosťou,
posvätením aj vykúpením!

4. Krista Otec dal, aby Boha svet
poznal, On je to pravé svetlo
sveta, pravda, život, cesta;
buď Pane, i nám svetlom
v temnosti na ceste k večnosti.

5. Prišiel Kristus Pán, aby v nás
mal svätý chrám, chrám Ducha,

lásky a svätosti, detinskej
vrúcnosti; Pane, zbav nás
hriechov, neprávosti
veď k dokonalosti.

6. Kristus prišiel k nám, aby nás
vykúpil sám. Vykupiteľ, náš
dobrý Radca a do nebies Vodca.
V pravej slobode nás, Pane,
zmocňuj, vernosťou obdaruj.

Kňaz: Prosíme Ducha, lebo
Duch Svätý sám pomáha nám
v mdlobách našich.

7. Duchu Svätý, v pravde bohatý,
prebud' túžbu v každom srdci,
aby sme úprimne vo viere pravej
žili príkladne; zmiluj sa nad
nami!

8. Duchu Svätý, Darca milosti,
povzbudzuj nás ku vd'ačnosti,
daj žiť spravodlivo,
pomáhať bližným v biedach
citlivo; zmiluj sa nad nami!

9. Duchu Svätý, Ty nádej naša!
Veď nás ta, kde čaká spása,
istotu nech máme, že raz veniec
slávy dostaneme. Zmiluj sa nad
nami!

32.

1. Hospodine,
Studnica dobroty,
Bože, Otče večný,
od Teba všetko dobré
pochádza, zmiluj sa nad nami!

2. Hospodine,
Ty si slovom svojím
nebo i zem stvoril;
prosíme Ťa , ráč sa ku nám
skloniť, zmiluj sa nad nami!

3. Hospodine, Bože všemohúci,
zo svojej moci, poslal Syna
jednorodeného;
zmiluj sa nad nami!

4. Kriste jediný,
Bohom Otcom splodený,
Teba z Panny narodeného,
svetu predivného,
zvestovali už Boží proroci,
zmiluj sa nad nami!

5. Kriste, Syn čistej
Panny prvorodený,
s túžbou si bol očakávaný
mnohými vernými,
aby si prišiel verných vykúpiť;
zmiluj sa nad nami!

6. Kriste, nebeské
jasné Svetlo i zemské,
pre nás zostúpil si z výsosti
a trpel bolesti,
ukrižovaný umrel si za nás;
zmiluj sa nad nami!

7. Duchu Svätý,
Ty Oheň z nebies,
naše srdcia k sebe povznes,
tak, aby sme všetci
volali k Tebe v pokornom
srdci:
zmiluj sa nad nami!

8. Duchu Svätý,
Utešiteľ náš,
potešuj a obdaruj nás,
Ty dary rozdávaš
všetkým verným, ktorí o ne
prosia;
zmiluj sa nad nami!

9. Duchu Svätý,
Darca milosti,
premáhaš v nás nepravosti,
v Tebe máme nádej,
že odpustíš, čo sme previnili,
zmiluj sa nad nami!

Slávospev

33.

1. Bud' Bohu sláva na nebi
a pokoj ľud'om na zemi,
ktorí zo srdca vd'ačného
velebia Boha mocného,
Haleluja!

2. Syn Boží nám narodený
z Márie prečistej panny,
v čas príhodný si prišiel
k nám,
tak oznámil Duch Svätý sám,
Haleluja!

3. Ty si Baránok nevinný,
Syn Boha Otca jediný,
hriech sveta si na seba vzal
a ľudstvo na milosť prijal,
Haleluja!

4. Duch Svätý, nech Ti slávu,
česť,
vzdávajú všetci ľudia dnes,
daj sa nám do nebies dostať
a so svätými Ti spievať:
Haleluja!

34.

1. Sláva Ti bud', mocný Bože,
Ty Pane večnosti!

Sláva Ti bud', Svätý Bože,
Ty Pane milosti!

Láskavo Tvoja veľká
a múdrosť nadzemská,
neskonaná moc a sláva
nebeská.

Neskonaná moc a sláva
nebeská!

2. Čože sme my tu na zemi,
že nás tak miluješ,

Syna svojho jediného
k spáse nám daruješ?

Raduj sa, pozemšťan,
zaplesaj, nebešťan,

Boh je s nami, kto spasenie
vezme nám? :/:

3. Božiu vôľu plňme spolu
v svetle nebies slávy,
odkiaľ náš Pán už ide k nám,

Knieža mieru pravý;

ruky si podajme,

ku Nemu kráčajme,

Jemu na česť a na slávu
spievajme! :/:

4. Zrod' nás znova mocou
slova

Duchom Svätým, Pane;

sprevádzaj nás tu v každý čas
a chráň verne stále;

ó milosť nesmierna,

Ty základ spasenia,

u Teba je naša večná odmena.

:/:

Krédo

35.

1. Boh je Boh jediný,
Stvoriteľ všetkého,
On, a nikto iný, my veríme
v Neho.

Svedčí zem i nebo,
že všetko stvorenstvo
dielom je rúk Jeho.

2. V Krista, ktorý Otca
zjavil slovom-činom,
On hriechov nás zbavil
a je Božím Synom:
v Pána jediného,
Spasiteľa sveta,
my veríme v Neho.

3. Hoc bol Božím Synom,
v biede sa narodil.
Boh sa stal človekom,
ku svetu sa sklonil,
z lásky k ľuďom znášal
mnohé biedy, strasti,
slávy neba sa vzdal.

4. Pokánie a milosť
hriešnym ľuďom hlásal,
láskou premohol zlosť,
a hriechov moc zviazal;

umrel, v tretí deň vstal
a korunu slávy
na nebesiach prijal.

5. Radostne veríme
i v Ducha Svätého,
v spoločenstvo svätých,
Pravú cirkev Jeho,
hriechov odpustenie,
i tela vzkriesenie
a večné spasenie.

36.

1. Veríme srdečne
v Boha jediného,
ktorý žije večne, celý svet je
Jeho,
v Otca všemocného,
Stvoriteľa neba,
zeme i všetkého.

2. Veríme i v Jeho
Syna jediného,
Pána Jezu Krista;
ktorého nám čistá
Panna porodila;
moc Ducha Svätého
to tak spôsobilá.

3. Narodil sa síce
vo veľkej chudobe,
mal však na tisíce
pokladov sám v sebe;
zásluh a milosti,
ktorými nám získal
spásu vo večnosti.

4. Hneď po narodení
na biedu si zvykal,
s matkou do Egypta
maličký utekal.

Za nás smrť podstúpil,
nad peklom zvíťazil,
a na tretí deň vstal.

5. A keď nás z väzenia
večného vykúpil,
do nebeských výšin
oslávený vstúpil.
Na pravici Otca
sedí, opäť príde
spravodlivý Sudca.

6. Veríme radostne
i v Ducha Svätého,
ktorý v každej chvíli
teší skrušeného;
cirkev zhromažďuje,
spoločenstvo svätých
verne ochraňuje.

7. Veríme úprimne,
že pre narodenie
Krista – Spasiteľa
dá nám Boh spasenie.
Príd', Pane Ježiši,
pripoj i nás hriešnych
k svojej večnej ríši.

37.

1. Aká veľká vec to, Pane,
že si nás tak miloval?
Prišiel si k nám ponížene,
naším bratom si sa stal.
Anjelský spej aj nám znie,
zvesti tej sa tešíme,
čo zaznela nad Betlehemom
slávou nebies ožiarenom.

2. Aká veleba a sláva,
svetla plná svätá noc,
Boh nám svojho Syna dáva,
Ježiš ide na pomoc.
Radujme sa, plesajme,
celým srdcom spievajme!
Kristus zdávna vyčkávaný
prišiel, tu je medzi nami.

3. Boh sa k všetkým ľuďom
skláňa,
ó tá láska preveľká!
Nech Mu zaznie naša chvála,
zaznie zblízka, zd'aleka.
Raduj sa už, celá zem,
svitol ľudstvu spásy deň,
prišlo vykúpenie sveta
v Ježišovi z Nazareta.

4. Aká veľká vec to, Pane,
že si nás tak miloval?!

Tvoja láska neprestane,
kto by v Tebe neplesal?
My Ťa oslavujeme,
srdcom zvelebujeme.
Spasiteľ náš narodený,
vítame Ťa, požehnaný!

38.

1. Anjeli z nebies výsosti
priniesli nám zvest' radosti:
hľa, Diet'atko utešené
v jasličkách položené.

2. Už Micheáš predpovedá:
V Betleheme meste Dávida
narodí sa vám Mesiáš,
Ježiš Kristus, Spasiteľ náš.

3. Z príchodu Jeho tešme sa,
sklonili sa k nám nebesá.
Priodial Boh rúchom tela
večnú milosť, Spasiteľa.

4. Čo hriech, čo smrť ublíži
nám?
S nami je v každom kríži Pán!
Hoc diabol sťa lev obchodí,
Syn Boží nás vyslobodí.

5. Zostane Boh navždy
s nami,
lebo sme Jeho dietkami,
preto sa spolu radujeme,
za dar spásy Mu ďakujeme.

6. Sláva Bohu na výsosti
za dar nesmiernej milosti,
že dal nám Syna milého
v ľudskom tele zjaveného.

39.

1. Anjelov spev čujme krásny:
narodil sa slávy Kráľ!

Nesie pokoj, milosť svetu,
zmierenie v Ňom Boh nám
dal.

Radujú sa nebesá,
či ti srdce neplesá?

Slávou zneje nebo, zem,
Krista víta Betlehem.

Sláv tiež, duša, Boha chváľ:
Narodil sa slávy Kráľ!

2. Prichádza k nám z nebies
ríše

v pravde mocný Hospodin,
narodil sa pre celý svet
z čistej Panny Boží Syn;
v ľudskom tele božská moc
zaháňa preč smrti noc.

Emanuel, Spasiteľ,
zjavil spásy večný cieľ.

Slávže, duša, Boha chváľ:
Narodil sa slávy Kráľ!

3. Prichádza k nám Knieža
mieru,

spravodlivý mocný Kráľ,
nesie darom svetlo spásy,
premáha tmu, strach i žiaľ.

K nám sa biednym privinul,
aby človek nezahynul,
aby hriešnik na zemi
bol Ním znovuzrodený.
Slávže, duša, Boha chváľ:
Narodil sa slávy kráľ!

40.

1. Bud' Bohu česť na výsosti,
že dal nám Syna z milosti
a na tento svet Ho poslal,
v Ňom všetkým večný život
dal.

Haleluja!

2. Česť Tebe, Kriste Ježiši,
že k hriešnym ľuďom prišiel
si, na seba ľudské telo vzal
a spásy dielo vykonal.

Haleluja!

3. Bud' česť i Duchu
Svätému, Tešiteľovi vernému,
že z Jeho moci Mária
počala Božieho Syna!

Haleluja!

4. Bud' sláva Svätej Trojici
za dielo Božej pomoci,
za milosť všetkým nám danú,
za spásu v Kristu získanú.

Haleluja!

1. Čas radosti, veselosti
nastal požehnaný,
keď Spasiteľ, Vykupiteľ
narodil sa z Panny;
v mestečku Betleme
v jasličkách na slame
leží malé Pacholiatko na
zime, leží malé Pacholiatko
na zime.

2. Čo sme všetci ľudia hriešni
túžobne čakali,
to anjeli pre svet celý
mocne zvestovali;
a preto plesajme,
spolu sa radujme,
Pacholiatko – Nemluvniatko
vítajme. :/:

3. Spasiteľu, nebies Kráľu,
Pane náš Ježiši,
z čistej Panny narodený,
Poklad náš najdrahší,
Kriste náš, Pane náš,
skloň sa k nám ako Pán,
a z milosti do radosti uveď
nás! :/:

41.

42.

1. Česť buď na výsostiach Bohu! Naveky Mu sláva! Ježiš sa narodil; na spásu Boh nám ho dáva. Plesajme dnes, každý sa raduj a teš! V Ňom sa k nám otcovský skláňa.

2. Svet bol v tme, národy bez vodcu tápali stále, sťa stádo blúdili, Pánovi nežili k chvále. Kristova moc zahнала hlbokú noc hriechov, čo viedli ku skaze.

3. Tak pravda s láskou Ho sprevádza všade, kde kráča, do domov zármutku s Ním radosť trvalá vchádza; On-Priateľ, Pán, lieči nás z bôľov a rán, liek, čo On dáva je spása.

4. S anjelmi v nebesiach, kde majú už radosť stálu, vykúpení vzdajú Bohu česť na večnú slávu. Budú Ho ctieť, naveky spolu s Ním žiť, spievať Mu hlasne na chválu.

43.

1. Keď sa Kristus narodil, anjelský chór hlaholil; vrúcne Bohu spievali, Pána oslavovali.

Refr.: Ľudské telo Boh prijal, v Kristu človekom sa stal, v Ňom nám večnú spásu dal.

2. Pastieri betlehemskí počuli spev anjelský: Pánovo narodenie ľudom je na spasenie. Refr.:

3. V nočnej chvíli pastieri Pána nášho hľadali; v Betleheme našli Ho v jasliach položeného. Refr.:

4. Najdrahší ten Boží dar, ktorý nám Boh z lásky dal, chváľme v bázni synovskej, hľadme k sláve nebeskej. Ľudské telo Boh prijal, v Kristu človekom sa stal, v Ňom nám spásu večnú dal.

44.

1. Kristus, Kráľ náš tichý,
v pokore prichádza;
dbajme, nech aj u nás
pokoru nachádza;
celým srdcom Ho privítajme,
vrúcne Ho chváľme,
vrúcne Ho chváľme!

2. Potešme sa všetci
hriechom zotročení,
lebo sa narodil
Mesiáš slúbený;
viera v Neho i svet premôže,
aj nám pomôže. :/:

3. K pýche nech nezvádza
bohatstvo, nadanie,
nežiada Pán zlato,
ale chce pokánie;
žime cnostne v spravodlivosti;
Jemu k chvále, cti. :/:

4. Ježiša z Betlema
s dôverou prijmime,
že sa nám narodil
vd'aku Mu vzdávajme,
pred Ním v pokore sa
skláňajme,
Jeho vzývajte. :/:

5. Otca na nebesiach
všetkým nám zvestuje,
istotu spasenia
len On nám daruje;
ó, buď Mu za to bez prestania
chvála vzdávaná! :/:

45.

1. Kristus, Syn Boží,
hl'á, v jasličkách leží,
Panna Ho porodila,
Božia láska sa k nám v Ňom
sklonila.

2. Túžby prorokov,
hlásané od vekov,
splnil Boh, Otec milý,
svojho nám Syna dal v pravej
chvíli.

3. Ďakujem za Neho
zo srdca verného,
každý chváľ Toho Pána,
v ktorom nám Božia láska je
daná.

4. V Ňom je zoslaný
dar nad všetky dary
z Božej dobrotivosti,
cestu nám otvára do radosti.

5. Králi premnohí
a proroci verní
Krista očakávali,
skromní pastieri sa Ho
dočkali.

6. Svätí anjeli,
chór nebeský celý
Boha chvália na nebi,
pokoj nám zvestujú tu na
zemi.

7. Aj my spievajme
a v Ňom sa radujme;
slávme dnes Hospodina,
že dal nám nehodným svojho
Syna!

46.

1. Len Tebe srdce dávam,
Ježiši, môj Pane,
Tebe sa odovzdávam,
ó Diet'a premilé!
Ty srdce moje nečisté
vezmi a zameň za čisté;
ó Ježiši, Kriste Pane,
ó Diet'a premilé.

2. Čo Ťa len k tomu núti,
Ježiši, môj Pane,
že miluješ nás ľuďí,
ó Diet'a premilé?
to Tvoja láska preveľká
prichádza spasiť hriešnika,
Ty z božskej lásky k nám-
bratom
stal si sa diet'aťom.

3. Chcem celým srdcom stále,
Ježiši, môj Pane,
žiť iba Tebe k chvále,
ó Diet'a premilé!
Do jasiel' srdce Ti dávam,
daj, nech pri Tebe zostávam,
Ty sám ma prijmi, so mnou
buď
a nikdy neopust'!

4. Naveky Tvojím chcem byť,

Ježiši, môj Pane,
chcem Tebe stále slúžiť,
Diet'atko premilé!
Čo dávaš mi, rád prijímam
a celkom sa Ti oddávam:
telo a dušu, život svoj,
Ti dávam, Pane môj!

47.

1. Narodil sa Kristus Pán,
veseľme sa,
z ruže kvet vykvitol nám,
radujme sa!

Z života čistého,
z rodu kráľovského
nám, nám narodil sa!

2. Čo proroci hlásali,
veseľme sa,
od Boha sme dostali,
radujme sa;

z života čistého,
z rodu kráľovského
nám, nám narodil sa!

3. Večný Boh a mocný Pán,
veseľme sa,
v ľudskom tele prišiel k nám,
radujme sa!

Z života čistého,
z rodu kráľovského
nám, nám narodil sa!

4. Diabla zlého porazil,
veseľme sa,
a nad hriechom zvíťazil,
radujme sa!

Z života čistého,
z rodu kráľovského

nám, nám narodil sa!

5. Božia milosť predivná,
buď vždy s nami,
nech nás zloba diabolská
viac nemámi;
pre Syna milého
nám narodeného,
zmiluj sa nad nami.

6. Daj nám dobre dokonat',
ó Ježiši,
s Tebou sa vždy radovať
v Tvojej ríši;
k tomu pomáhaj nám
a zatratenia zbav,
náš narodený Pán!

48.

1. Narodil sa Vykupiteľ,
celého sveta Spasiteľ,
ľud Boží nad tým dnes plesá,
radujme sa, veselme sa!

2. Proroci Ho zvestovali,
otcovia si Ho žiadali,
a kráľovia vyčkávali;
radujme sa, veselme sa!

3. Boh splnil, čo zasľúbil
nám,
prišiel Syn Boží, Kristus Pán,
aby nás z hriechov vykúpil
a život večný navrátil.

4. Za ten dar ceny nesmiernej,
vdáčnosti našej pieseň znej
Tebe, náš Bože v nebesiach!
Radujme sa, veselme sa!

49.

1. Nebo otvorené.
Svetlo rozlieva sa
zlatým prúdom do tmy
neslýchaná krása,
sláva, moc, veleba!
Zneje, zuní vzduchom
„Haleluja“ z neba!

2. Nebo otvorené.
Hrôzou srdce chvie sa
zdesených pastierov;
zbor anjelov plesá:
Sláva na výsosti
Bohu, ktorý dáva
nám pokoj z milosti.

3. Nebo otvorené,
slávospev zaznieva
tajuplne, v láske,
Boh sa k ľudstvu skláňa,
náručie otvára:
- Podme, vidme Dieťa,
ktoré nám Boh dáva.

4. Nebo otvorené.
Z lona čistej Panny
prišiel na svet, prišiel
Vít'az vyčkávaný,
by diabla porazil,
obetoval seba, nad peklom
zvít'azil.

5. Nebo otvorené.
Sláva Bohu, sláva!
Prápor Kristov veje,
v svätý boj zvoláva.
Podeň si stať treba,
pod ním dosiahneme
večnú slávu neba!

50.

1. Nuž kresťania, bez prestania dnes radujme sa z narodenia Pána. Boh Ho poslal, svetu Ho dal; v Ňom veriaci má istotu spasenia.
2. Zavítal k nám Syn Boží sám, v Ňom Božia láska hriešnych vykúpila, Panna čistá - matka Krista pokorne Božiu vôľu vyplnila.
3. Hriech dá žalosť, Kristus radosť, On priniesol nám na svet potešenie. Boh je s nami aj v trápení, veď mocne plní svoje zaslúbenie.
4. Prespevujme, oslavujme my všetci vd'ačne nášho Krista Pána, v nikom inom, v Ňom jedinom nám od Boha je večná spása daná:
5. Haleluja! Bohu sláva! Zo srdca všetci vrúcne zaspievajme! Čas vianočný, čas milosti! Na ktorý v živote vždy pamätajme!

51.

1. Nuž všetci verní kresťania, chváľme Hospodina, Boh brány nebies otvára, daruje nám Syna, daruje nám Syna.
2. On z lona Otcovho vyšiel a dieťaťom sa stal, chudobný a nahý prišiel, len v jasliach miesto mal.
3. Načas slávy božstva vzdal prestolu svätého, podobu človeka prijal On, Tvorca všetkého. ./:.
4. S nami sa spája predivne vo svete plnom bied, kráľovstvo nám dáva slávne, nad ktoré ceny niet. ./:.
5. Povýšil nás, sám sa znížil, aká to premena! Kto by za cudzí dlh platil? Len On to vykonal. ./:.
6. Ježiš, hoc všetkých vecí Pán, sa najbiednejším stal, v Ňom daný vzácny poklad nám, nesmiernej lásky dar. ./:.

52.

1. Ó kresťania, poďme,
radostne plesajme
a postojme pri jasliach
v Betleheme. Dieťaťko, ajhľa,
nám sa narodilo: ó,
pozdravme Ho vrúcne,
ó, pozdravme Ho vrúcne,
veď pokoj, radosť, spásu nám
prinieslo.

2. K nám prišiel Pán slávy,
Boh a človek pravý, k nám
prišiel, keď na to bol už čas
daný, z pokornej čistej
vyvolenej Panny, Ó, klaňajme
sa Jemu, ó, klaňajme sa Jemu,
On od Boha je Spasiteľ
poslaný.

3. Ó kresťania, vstaňme,
Hospodina chváľme
a s anjelmi radostne
zaspievajme: Sláva buď Pánu
Bohu na výsosti
a ľuďom dobrej vôle
a ľuďom dobrej vôle
buď pokoj v srdciach
z Kristovej milosti.

53.

1. Ó ty vianočný
čas preradostný,
milosť prinášaš všetkým nám.
Svet vo tmách chodil,
Pán sa narodil:
radujme sa, radujme sa
kresťania!

2. Ó ty vianočný
čas preradostný,
lásku prinášaš všetkým nám.
Kristus sa znížil
a nás povýšil:
radujme sa, radujme sa,
kresťania!

3. Ó ty vianočný,
čas preradostný,
pokoj prinášaš všetkým nám.
Boh je zmierený,
sme vykúpení:
radujme sa, radujme sa,
kresťania!

54.

1. Pri jasliach stojím pokorne,
ó Ježiši, môj život!

K nohám Ti kladiem ochotne,
čo dala Tvoja milosť:
svoj rozum, srdce dávam Ti,
ved' nemám iné poklady,
môj život celý prijmi.

2. Na svete ešte som nebol,
keď Ty si sa narodil,
z tmy hriechov si ma
vyviedol,
zo smrti vyslobodil,
ja krehké, slabé stvorenie
od Otca mám zasľúbenie,
že Ty si Spása moja.

3. Na cestách môjho života
si Svetlo moje jasné,
si pomoc, vzácna útecha,
s Tebou je srdce šťastné;
si Slnko, svetlo žiarivé,
zdroj viery, živej nádeje,
nás Tvoja láska hreje.

4. Ja s túžbou hľadím na
Teba,
však neviem sa nahl'adiet',
vo viere srdce teší sa,
že oči Ťa smú vidieť.

Kiež duch by šírku mora mal
a rozum výšku horských brál,
aby Ťa, Pane, poznal.

5. O jedno vrúcne prosím Ťa,
a túžim, drahý Pane,
by som Ťa navždy v mysli
mal
a žil som s Tebou stále;
len v srdci mojom prebývaj,
v ňom ako v jasliach spočívaj
a radosťou ma naplň.

55.

1. Radujte sa, ó kresťania!
Radujte sa všetci spolu;
milosť Božia je nám daná,
Kristus prišiel z nebies dolu;
On nás vrelo miloval,
človekom sa pravým stal.

Refr.: Radosť, radosť nad
radosťou!
Zavítaj k nám, Host' z výsosti;
vitaj, k nám zavítaj,
Slnko spravodlivosti!

2. Pozri, pozri, duša milá,
Spasiteľ sa ti narodil,
tvoja túžba sa splnila,
prišiel, by nás vyslobodil;
On sa pre nás ponížil,
aby hriešnych vykúpil.
Refr.:

3. Čože Ti dám, môj Ježiši,
že mám v Tebe Spasiteľa?
Premôž pochybnosti v duši,
čo by sa Ti oddať chcela.
Chcem Ti svoje srdce dať:
ach, ráč k sebe ma prijať.
Refr.:

4. Pane, všetkých nás posilňuj
v pravej viere, poslušnosti,
ujmi sa nás a ochraňuj,
veď teraz i v budúcnosti:
Daj kresťanstvu celému
pokoj, radosť každému!
Radosť, radosť nad radosťou!
Zavítaj k nám, Host'
z výsosti;
vitaj, vitaj, k nám zavítaj,
Slnko spravodlivosti!

56.

1. Radujte sa, srdečne
plesajte,
plesajte,
narodenie Pána oslavujte,
veseľte sa,
veseľte sa, veseľte sa v Pánu,
veď vaše spasenie v Kristu je
zjavené,
Haleluja!

2. Veľké húfy anjelské
hlásali,
:/: že sa v Betleheme Ježiš
milý
narodil nám :/:,
:/: hriešnym,
aby sme prijali
v Ňom spásu, mier stály,
Haleluja!

3. Počuj, celá naša zem
široká,
:/: počuj klenba nebies
prevysoká
chválu Pánu :/:,
:/: vzdajte,
Kráľa si vítajte,
Jemu sa klaňajte,
Haleluja!

4. Všetci ľudia na svete,
spievajte,
:/: Mesiášov príchod
ohlasujte,
Jemu vd'ační :/:,
:/: bud'te,
z narodenia Jeho
všetci sa radujte,
Haleluja!

5. Jezu Kriste, Pane náš,
počuj nás,
:/: všetkých, čo Ťa prosia
vyslyš ich hlas,
zostaň stále :/:,
:/: s nami,
v časnosti sprevádzaj,
k Otcovi privádzaj,
Haleluja!

6. Narodil si sa, pre nás
ponížil,
:/: aby si nás spasil, tak
povýšil,
vrúcne všetci :/:,
:/: spolu
Pánovi spievajme
nadšene plesajme,
Haleluja!

57.

1. Slnko z hviezdy už vyšlo,
všetci sa radujme,
že na tento svet prišlo
pre naše spasenie,
aby sa naplnilo
drahé zaslúbenie.

2. Proroctvo sa splnilo
dávno ohlásené;
prorokmi, Svätým Duchom
nám predpovedané:
Narodí sa Mesiáš
v meste Betleheme.

3. Panna že má porodiť
sveta Spasiteľa,
ktorý má vyslobodiť
ľud z rúk nepriateľa.
Život z života vyšiel,
by nám milosť našiel.

4. Ó divné narodenie,
pre naše spasenie,
Boha Syna vtelenie,
aké poníženie!
Pre ľudské pokolenie
slávne povýšenie.

5. On, Syn večného Otca,
mocného na nebi,

hl'a, stal sa synom matky
pokornej na zemi,
aby nás obohatil
cťou, slávou na veky.

6. Budme vd'ační za Jeho
v tele narodenie,
za nesmiernej lásky dar,
naše vykúpenie,
život s Otcom, s anjelmi,
v nebi oslávenie.

58.

1. Srdečne sa radujme:

Ježiš sa narodil,
úprimne Mu d'akujme,
že nás vyslobodil
z vín aj večnej smrti,
života mám v Ňom dar:
vyjasnime svoju tvár,
nikto nech nesmúti.

2. Sáva Bohu, plesajme!

Zajasaj, zem celá!
S vd'ačným srdcom vítajme
nášho Spasiteľ'a;
nenávisť a rozbroj
mocou svojou premôže,
v láske žiť nám pomôže,
nesie radosť, pokoj.

3. Kriste, naša Záchrana,
skloň sa k nám, voláme,
Spasiteľ'a a Pána iba v Tebe
máme; prijmi vd'aky naše,
vrúcny m prosbám sluchu praj,
z hriechu povstať pomáhaj,
a ved' k večnej spáse.

4. Narodený Mesiáš,
sprevádzaj nás stále, aby
verne každý z nás Tebe slúžil
k chvále; zažeň smútok,

žalosť, v každej, chvíli s nami
bud', požehnaj a spas svoj
ľud, daruj večnú radosť.

59.

1. Synu Boží a ľudský,
vitaj, milý Pane z neba!
Ty si za nás za všetkých
ľudské telo vzal na seba;
chcem Ti za to ďakovať,
Ty môj Boh a Ty môj brat.

2. Poznávame deň čo deň,
čo sme pre hriechy stratili,
každý z nás je nehoden,
všetci sme sa odvrátili;
Ty si prišiel, Ježiši,
Záchranca náš najvyšší!

3. Synom ľudským si sa stal,
mňa povýš za dieťa Božie,
aby som sa ta dostal,
kde si, trojjediný Bože,
viem a pevne vždy verím,
že si Priateľom verným.

4. Do hriechov ak upadám,
pomôž, nech v nich
nezostanem,
pozdvihni ma znova sám,
dokiaľ sa ta nedostanem,
kde je plnosť radosti,
Bože v Tvojej blízkosti.

60.

1. Tichá noc, svätá noc.
Usnula zem celá,
dvaja bdejú v Betleheme,
v jasliach Dieťa tam utešené
tíško, spokojne spí,
tíško spokojne spí.

2. Tichá nos, svätá noc.
Anjeli priniesli
najprv pastierom radostnú
zvesť,
z nej teší sa i dnes celý svet:
Prišiel Spasiteľ k vám! ./:

3. Tichá noc, svätá noc.
V Ježiši-Dieťati
Boh sa láskavo usmieva nám,
anjel zvestuje: Bud' pokoj
vám!
Kristus je daný nám. ./:

61.

1. Už sa nám púčik rozvil
na kmeni ružovom,
Kristus Pán sa narodil
v Diet'ati sľúbenom.
Kvet plný nádhery,
v náručí čistej Panny,
pastieri uzreli.

2. Ten kvet krásny milý,
je Božej slávy Syn,
Boh dal Ho v pravej chvíli,
aby nás zbavil vín,
premohol diabla, smrť;
On Boh a Človek pravý
nedá nám zahynúť.

3. Ó vzácny kvet, náš Kriste,
vrúcne Ťa prosíme,
buď pevné útočisko
nám v každej hodine,
Ježiši, až po skon
ved' svoj ľud, do radosti
prijmi nás napokon!

62.

1. V nádhernej noci Boh
zjavil mi dobrotu svoju
nesmiernu v Diet'ati slávenom
anjelmi a svetlom zahnal no
temnú, to svetlo nás osvecuje
aj slnka jas prevyšuje.

2. Ó duša, k svetlu ponáhľaj
sa, nestráť lúč z neho jediný,
z maštal'ky biednej Jeho krása
šíri sa v svete končiny,
premáha všetku pekla moc,
tmu hriechu, zatratenia noc.

3. V tom svetle sa ti zjaví
jasne blažená sláva večnosti,
keď slnko, mesiac, hviezdy
krásne pomínú v tejto
časnosti. To Svetlo svojím
žiarením bude nám večným
spasením.

4. Ježiši, jasné slnko Vianoc,
osviet' ma svojou dobrotou,
vzbud' v srdci túžbu a daj
pomoc i mne k novému
životu, v ktorom budem
preniknutý svetlom, čo si
priniesol Ty.

63.

1. V temne vzplála hviezda nám,
za ňou, za ňou pod'me, bratia!
Ona volá: koniec tmám,
tmy sa tratia, tmy sa stratia:
tmy bludu a povery,
tmy hriechu a nevery.

2. Jasná hviezda hlása nám
príchod Krista-Svetla sveta;
všetkým sveta končínám
spása z nebies štedrých zlieta,
milosti prúd bohatý
v betlehemskej Diet'ati.

3. Za hviezdou sa, bratia hor',
k zdroju milosti a spásy!
Slnko vstáva spoza hôr!
Nový deň sa mocne hlási:
Slnko spravodlivosti
a deň spásy z výsosti.

4. Vítame Ťa srdečne,
Diet'a milé, v Tvojej tvári
radostne a nádherne
láska Božia spásou žiari.
Prijmí našej chvály hlas!
Tu máš dary, tu máš – nás.

Na rozhraní roka

64.

1. Až podnes nám pomáhal
Hospodin Kráľ večný,
preto k nebies výšinám
nesie sa spev vd'ačný,
odkiaľ pomoc prichádza
istá v každej dobe;
tam vždy duša nachádza
novú silu v mdlobe.

2. Dosiaľ je otvorená
ruka Hospodina,
On darcom je spasenia
skrže svojho Syna.
Ako by nám nedoprial
k životu čo treba,
svojim deťom nepodal
dobrý Otec chleba.

3. Pomáhal nám doteraz,
pomôže aj ďalej,
v Neho zložme v každý čas
svoju pevnú nádej;
vie, čo potrebujeme
prv, než Ho prosíme
a mnoho dostaneme,
hoci nehodní sme.

65.

1. Česť vzdajme Pánu Bohu,
nech znie Mu pieseň chvál!

Za Jeho milosť mnohú,
za všetko, čo nám dal.

Len Jemu ďakujeme,
keď starý rok odchádza
a nový k nám prichádza;
Pána oslavujme!

2. Ved' tak veľa je toho,
čím dušu požehnal,
On daroval nám mnoho,
i život zachoval,
ochránil od zlého,
zvlášť pokoj, zdravie doprial,
nám otcovsky pomáhal,
zo srdca štedrého.

3. On hriechy nám odpustil
zo svojej milosti;
ved' keby bol odplatil
dľa spravodlivosti
pre množstvo našich vín,
pre neprávosti naše,
ponechal by nás skaze
aj s naším konaním.

4. My v Bohu Otca máme,
to pravda je istá;
ak hriechy vyznávame

a veríme v Krista,
v úprimnom pokání
nás nikdy neopustí,
zahynúť nedopustí,
bezpečne ochráni.

5. Za všetko dobrodenie
znie vrúcej vd'aky hlas;
počuj dobrorečenie
a chvály, Otče náš.

Dnes vrúcne prosíme;
žič nám rok nový hojný,
radostný a pokojný,
že to dáš, veríme.

66.

1. Rok starý zavierame
a plní vd'ačnosti
na Tvoju česť spievame,
ó Bože z výsosti;
za všetko ďakujeme,
náš Pane premilý,
však sme v ňom každodenne
len z milosti žili.

2. Ved' nebolo hodiny,
ani okamženia,
bez Tvojich dobrodení
a bez požehnaní;
Ty si nás obdarúval
otcovskými darmi
a láskavo nakladal
s nami s' a dietkami.

3. Aj vzácny poklad, zdravie,
nám z milosti s dal,
o pokoj, blaho pravé
sa láskavo staral;
boli by sme zhynuli
pre hriechy mnoho ráz,
Ty pridal si však sily
a mocne chránil nás.

4. Mnohých si zas povolal
pred trón súdu svojho
a nám dni predlžoval

života časného,
ach, toľkej láskavosti
nie sme veru hodní,
bo cestou hriechu, zlosti
sme išli deň po dni.

5. So slzami sľubujem
nemrhať daný čas;
dni Tebe obetujem,
čo z milosti mi dáš.
S rokom starým sa lúčim
aj s hriechmi starými,
do nového vykročím
s túžbami svätými.

67.

1. Večný Bože, v milosti
stály, nepremenný!

Ty si prameň radosti
nevyčerpatel'ný,
z Teba v žitia premenách
stála nádej prýšti:
hoc i časy sa menia,
Ty si vždy ten istý.

2. Z roka na rok Tvoja sa
milosť obnovuje,
láska Tvoja otcovská
žehná, ochraňuje
nás na cestách života
zvečera i zrána,
verná Tvoja dobrota
trvá bez prestania.

3. Rok, ktorý sme prežili,
žehnal si z výsosti,
Otče dobrý a milý,
zo svojej štedrosti:
Pokrm nápoj si dával,
úspechy sme mali,
ak nás trápil kríž a žiaľ,
s Tebou sme obstáli.

4. Za to, že si mieru prial
našej milej vlasti,
aby každý pracoval

v pokoji a v šťastí,
za žehnanie, čo máme
v cirkvi i v rodine,
vd'aky Tebe vzdávame,
dobrý Hospodine.

5. Rýchlo plynie času prúd
do mora večnosti,
len Ty, Bože, s nami buď
bohatý v milosti,
ňou nás zmocňuj, kým je čas,
k čineniu dobrého,
z nej nám dopraj vkročiť raz
do Roku večného.

Nový rok

68.

1. Aj tohto roku
bud' pri našom boku,
Bože, Otče náš!
Nás láskou obdaruj,
pred záhubou varuj,
milostivo stráž!
2. Na každý deň chleba,
i to, čo nám treba,
daj v príhodný čas,
mierom, zdravím, silou,
spokojnosťou milou
stále žehnaj nás.
3. Nadto chlebom Slova
nasycuj vždy znova
naše duše sám,
velebné sviatosti
zachovaj v celosti
na spasenie nám.
4. Bud' bezpečným Vodcom,
starostlivým Otcom
dnes i napotom,
svetlom vo tmách noci,
Lekárom v nemoci,
v smrti životom.

69.

1. Čuj naše prosby, Pane
neba, zeme, keď do nového
roku vstupujeme, nám
všetkým cestu svojim svetlom
osviet', Duchom nás posväť.
2. Požehnaj naše práce, Bože
drahý, nech sa nám zdaria
všetky dobré snahy; z viery
nech vzklíčia činy v tomto
roku na každom kroku.
3. Zachovaj pokoj v celom
svete, Pane, vlast' našu
žehnaj, o to Ťa žiadame;
sprevádzaj cirkev svojim
svätým slovom aj v roku
novom.
4. Ó Bože, láska Tvoja bud'
vždy s nami, veď' konať dobro
nie sme schopní sami;
prispor nám viery, upevni
v nás nádej vo chvíli každej.
5. O hojnosť chleba prosíme
Ťa, Pane, na polia vylej svoje
požehnanie. Podopri, veď' nás
na začatej ceste, Ježiši Kriste.

70.

1. Daj, nech nám dobre vodi
tohto roku nového,
Pane, daj, nech každý chodí
v šľapajach Syna Tvojho.

Tebe sa oddávame
so všetkým, čo len máme,
ó, ráč sa znovu zmilovať,
nový život nám darovať.

2. Daj nám rok plný milosti,
by sme hriechov zbavení,
unikli ich škodlivosti,
boli s Tebou zmierení;
daj nám z milosti, Pane,
činiť pravé pokánie.

Len Ty, Pane – nikto iný,
môžeš nám odpustiť viny.

3. Poteš nás svojou milosťou,
počuj naše vzdychanie.

Keď sme sklúčení žalosťou,
utíš naše svedomie.

Či spíme a či bdieme,
že všetko vidíš – vieme,
v celom žití pomôž, Pane,
nech sa Teba pridržame.

4. Udeľ nám svojej milosti,
by nám ten rok bol svätý,
aby každý v zbožnej cnosti

žil, – nie v hriechov zajatí.
Daj, nech Ťa milujeme,
blížnym dobre prajeme,
by sme pri dobrom snažení
už tu mohli byť blažení.

5. Pomôž nám šťastne
dokončiť
ten rok, čo sme začali.
Ó, ráč nás v dobrom posilniť,
chráň nás, keď sa zlé valí.
V ťažkostiach s nami zostaň,
pri smrti sám nás zastaň.
Daj, nech v Teba vždy
dúfame,
šťastne život dokonáme.

71.

1. Hospodinu podajme ruku,
pod'me do Jeho svätyne!

On nás volá i v novom roku,
nuž Jeho slovo prijmime!

Len v Bohu je radosť večná,
vznes sa k Nemu, myseľ
vd'ačná!

2. Hospodinu podajme ruku,
a prosme Ho o zmierenie.

Na svete plnom klamu hluku
len v Bohu je utíšenie.

Čas je zo sna sa prebudiť
a danú milosť využiť.

3. Hospodinu podajme ruku
na dôkaz stálej vernosti!

Za Ním pod'me i v tomto roku
v pokore, viere a cnosti.

Nezíd'me už z cesty pravej,
držme sa náuky zdravej.

4. Hospodinu podajme ruku
na znak pravého pokánia.

On v Kristu dáva nám záruku,
že dôjdeme zľutovania,
keď v deň súdu posledného
k odplate pozve každého.

5. Hospodinu podajme ruku,

oddajme sa Jemu cele!

A zvolajme: „I v novom roku
pomáhaj nám v dobrom diele,
a na ďalšie putovanie
vylej svoje požehnanie!“

72.

1. Ježiš, meno najmilšie
zo všetkých nám Pán Boh dal,
spasiteľné, najkrajšie,
anjel Ho tak pomenoval;
menu tomu na svete
darmo rovné hľadáte.

2. Ježiš, svetlo života,
základ spasenia jediný,
nekonečná dobrotá,
odpúšťa nám všetky viny;
toho Pána prijmime,
nový život začnime.

3. Ježiš, drahý poklad môj,
premeň dobre v tomto svete,
stálej radosti je zdroj,
vzácná útecha v živote,
rosou slova zvlažuje,
pravé blaho daruje.

4. Ježiš, vzácny z neba
Chlieb,
čo nám večný život dáva,
prišiel z lásky k nám na svet,
v Ňom je radosť naša pravá,
útecha, keď v smútku sme;
úprimne Ho milujme!

5. Ježiš dobro najvyššie
je na nebi i na zemi.
Mojej duše spasenie,
nado všetko si Ho cením:
v Jeho mene každý deň
v tomto roku kráčať chcem!

73.

1. Ježiš, to Diet'a nám dané,
pre celý svet narodené,
hľa, nový rok prináša zas,
všetkým ľuďom milosti čas.

2. Rok pokoja nám prináša,
On je život, spása naša,
spievajme, čas je plesania
a Božieho požehnania.

3. Anjeli nad tým plesajú,
radostným hlasom spievajú,
vzdávajú Bohu chválu, česť,
ľuďom nesú pokoja zvesť.

4. Ó, vitaj s novým rokom
nám,
naš milý Spasiteľ a Pán,
požehnaj telu i duši
a spas nás všetkých, Ježiši!

74.

1. Ľud Boží, vitaj nový čas,
Pán Boh nám nový rok dal
zas, vzdaj chválu, ďakuj
milému Otcovi večnému.

2. Ak ťa aj búrky predesia,
hľad' s dôverou na nebesá,
vzdaj chválu, ďakuj milému
Otcovi večnému.

3. Ver, v novom roku Kristus
Pán po cestách viest' ťa bude
sám; vzdaj chválu, ďakuj
milému Otcovi večnému.

4. Premôž strach z búrok,
príboja, pri nás je Knieža
pokoja; len spievaj: Bohu
buď sláva! On sa nami
zostáva!

75.

1. Nový rok som zase dožil,
Bože, z Tvojej milosti;
mnohý bremeno už zložil,
ja ho chcem niest'
v čerstvosti.
2. Chcem niest' – prv však,
než postúpim
ďalej žitia na púti,
dovoľ, srdcom nech
neskúpym
vzdám za prešlosť chválu Ti.
3. Dávals' vôľu, šetrils'
zdravie,
síl potrebných k činu prial,
pokoj v srdci, svetlo v hlave
v búrkach vášní udržal.
4. Nuž ďakujem, Bože lásky,
za všetko, čo som užil;
mnoho lásky bez otázky,
viacej, než som zaslúžil.

76.

1. Rok nový zase k nám
prišiel, v ňom teš sa každý
a vesel'.

Refr.: Radujme sa, vesel'me
sa v tomto novom roku.

2. Bud' Bohu sláva na nebi
a pokoj ľuďom na zemi.

Refr.:

3. I roku pominulého
Boh nás ochránil od zlého.

Refr.:

4. Keď Syna svojho dal
z neba, s Ním všetko dá, čo
nám treba.

Refr.:

5. Aj cez rok nastávajúci,
zostaň s nami, Všemohúci!

Refr.:

6. Kráľovstvo Jeho hľadajme
a v Neho stále dúfajme.

Refr.:

7. Za dobro, dané nám z neba,
česť Bohu, sláva, veleba.

Refr.:

8. Keď v mene Krista
prosíme, Boh dá viac, ako
myslíme, Otvor, Pane, štedrú
ruku, v tomto novom roku.

Zjavenie Krista Pána

77.

1. Povstaň a hľad', cirkev
milá, akým svetlom osvietila
t'a hviezda tvojho Pána!

Tma kryla všetky národy,
na teba zhliadol Hospodin,
tebe je pravda daná,
jasná, krásna; láska čistá,
nádej istá, viera pravá,
pokoj, aký svet nedáva.

2. Tma bludov všade zaniká,
kde jas tej hviezdy preniká,
je šťastný, kto v ňom chodí.
Od západu i východu z každej
rasy, stavu, rodu ku Bohu
všetkých vodí. Až raz ten čas
priblíži sa, spojí srdcia jedna
viera vôkol jedného Pastiera.

3. Nám svetlo Božie už svieti,
daj nám, Bože, aby sme Ti
na česť a chválu žili,
nech tam, kde vládne
temnota, vnášame svetlo
života a tak sme Tebe milí.
Keď raz náš Pán príde k súdu,
tam nebudú zahanbení
tí, ktorí Mu boli verní.

Predstavenie Krista Pána

78.

1. Chvála Tebe, Otče, za dar lásky,
večná oslava,
že Ty si nám, znajúc
hriešnosť ľudskú,
spásu daroval
zoslal si z trónu svojho
Syna premilého
do života ctnej
panny Márie.

2. Keď do chrámu
jeruzalemského
svojho Synáčka
matka cnostná po nedeliach
šiestich
vd'ačne priniesla,
kňaz Simeon Ho vtedy,
Duchom naplnený,
do náručia vzal,
vrúcne vyznával:

3. – Aká šťastná nadišla už
chvíľa!
Boh nám Syna dal;
prepust', prepust' svojho
služobníka,
prepust', mocný Pán,

veď zhliadli oči moje
už Spasenie Tvoje,
čo si pripravil,
ním svet obdaril.

4. V Ježišovi pohanom si
zjavil
cestu spasenia;
to je sláva, Pane, ľudu Tvojho
hneď od stvorenia,
kto pevne verí v Neho,
bude v sláve Jeho,
v stálej radosti
žiť vo večnosti. –

5. Pod'akujme Bohu na
výsosti
za dar milosti,
veď čo mnohí králi a proroci
vo dne i v noci
túžobne vyčkávali
my sme to prijali:
Pán sa narodil,
svoj ľud potešil.

79.

1. Prepust', prepust' ma, môj
Pane,

služobníka verného:

Vykúpenie v Kristu dané
zachráni ma hriešneho.

Už videl spasenie,
národom zasľúbené:
pripravené všetkým, verným,
Tebou, Pane, vyvoleným.

2. Prepust', prepust' ma, môj
Pane,

z toho sveta časného:
pred tvár svätú nech si stanem
Tvojho Syn milého.

Po skúškach a po boji,
pomôž odísť v pokoji
a otvor mi dvere neba,
nech tam oslavujem Teba.

Pôstne

Kyrie

80.

1. Hospodine, náš milý Otče,
všemohúci Bože;
ó, zmiluj sa nad nami!

2. Synovi svojmu dal si
trpieť, za hriešny svet umrieť;
ó, zmiluj sa nad nami.

3. Kriste, krvou si za náš
hriech platil, smrťou nás
vykúpil; ó, zmiluj sa nad
nami!

4. Kriste, pre svoj kríž
a poníženie, prácu utrpenie;
ó, zmiluj sa nad nami!

5. Bože, Duchu Svätý,
Tebou Kristus v Panne počatý
prišiel hriešnych spasit';
ó, zmiluj sa nad nami!

6. Ty ráč nám pomáhať,
v spoločenstve s Kristom
zotrvať; verne Ho vyznávať;
ó, zmiluj sa nad nami!

81.

1. Hospodine, Ty si Boh Svätý,
my hriechom zajatí;
ó, zmiluj sa nad nami!
2. Spasiť chceš človeka hriešneho,
nežiadaš smrť jeho;
ó, zmiluj sa nad nami!
3. Kriste, umrel si za naše hriechy,
Ty, Baránok tichý,
ó, zmiluj sa nad nami!
4. Kriste, Tvoje sväté utrpenie
buď nám na spasenie;
ó, zmiluj sa nad nami!
5. Duch Svätý, buď s nami,
znovuzrod' nás milosti daromi.
Pre Kristove rany,
ó, zmiluj sa nad nami!
6. Po skonaní, Pane,
priviň si nás v nebeskom
stane,
pokorne žiadame;
ó, zmiluj sa nad nami!

Krédo

82.

1. Veríme v jediného Boha Otca večného. Tvorcu zeme i neba a najmä, človeče, teba.
2. V svojom milom Synovi prijal nás za ľud nový, veríme v Syna Jeho, Spasiteľa jediného.
3. Mocne kázal Otcovo večnej milosti slovo, znášal biedy v živote, posmech, kríž, smrť na Golgote.
4. Bolestnú smrť podstúpil, tak nás hriešnych vykúpil, veď sme všetci zblúdili, pravú cestu opustili.
5. Boh Syna jediného vzkriesil z hrobu tmavého, tu i v nebi oslávil, za Hlavu cirkvi postavil.
6. Boh nám Ducha daruje a Ním cirkev spravuje, dáva dary milosti a vedie nás do večnosti.

83.

1. Verme v Boha jedného
Otca všemohúceho!

Verme v Jeho milého,
Syna jednorodeného!

2. Kristus za nás mučený,
trnám, korunovaný,
krvácajúc z mnohých rán,
veľmi trpel nevinný Pán.

3. Na Golgotu Ho viedli,
tam ho ukrižovali,
zomrel medzi lotrami,
verní Ho oplakávali.

4. Keď dokonal na kríže,
do hrobu Ho vložili,
na tretí deň z mŕtvych vstal,
moc hriechu, smrti prekonal.

5. Na nebesá Pán vstúpil,
hriešnych ľudí vykúpil,
odtiaľ príde súdiť nás,
keď nastane posledný čas.

6. Verme v Ducha Svätého,
cirkev svätú – chrám Jeho
i hriechov odpustenie,
večný život a spasenie!

84.

1. Ajhľa, práve Ježiš milý
dokonáva v tejto chvíli,
klesla Jeho svätá hlava;
ducha Bohu odovzdáva.

2. Plač, pokolenie ľudské, lkaj
a s celým tvorstvom nariekaj,
veď umrel Kristus, drahý Pán,
zmučili Pravdu v mori rán.

3. Nikodém spolu s Jozefom
sa v žiali, bôli preveľkom
k Pánovi svojmu priznali,
o Jeho telo žiadali.

4. Jeho telo z kríža sňali,
bielym plátnom ovinuli,
pochovali v hrobe novom,
do kameňa vytesanom.

5. Už je kameň privalený,
strážení, zapečatený,
ale pravdu nepochová,
víťazí pravda Kristova.

6. On premohol i hrob tmavý,
keď vstal a vstúpil do slávy,
z Božieho slova to vieme,
že aj my z mŕtvych vstaneme.

7. Preto v žiali nezúfame,
aj pri hroboch nádej máme,
Boh smrti osteň premôže,
On dopustil, On pomôže.

85.

1. Aj za mňa si mrel,
Ježiši môj milý,
čo Tvoje rany
svetu vydobyli,
v tom mám i ja diel
vo večnej radosti,
z Tvojej milosti.

2. Utvrď mi srdce
v tejto viere pravej,
nech sa roznieťim
v láske k Tebe stálej,
aby zlú žiadosť
vždycky som premáhal,
v dobrom sa vzamáhal.

3. Ak by som svojim
hriešnym túžbam slúžil,
vedený pýchou
po márnostiach túžil,
popieral by som,
že si Vykupiteľ
a môj Spasiteľ.

4. Za Tvoju lásku,
Tvoje sväté rany,
za dar spasenia
som Ti zaviazaný:
všetky svoje dni
Tebe chcem zasvätiť,

verne Ti slúžiť.

5. Neodlúči ma
v svete nič od Teba,
pomôž premôcť hriech
a zapriet' sám seba;
tak Ťa chcem, Kriste,
verne nasledovať
a zvelebovať.

86.

1. Baránok, hľa, nesie viny,
ľudí, sveta celého,
na smrť kráča Pán nevinný
na záchranu hriešneho;
pod krížom klesá v slabosti,
zbičovaný, zbavený cti,
ide cestu potupy;
znáša zradu, pohanenie,
bolesť, kríž, smrť, potupenie,
všetko za nás podstúpi.

2. Baránok, Ty Priateľ, Brat
náš,
pravé naše spasenie,
sám Pán Boh Ťa vydal za nás,
všetkým na vykúpenie.
Ó div lásky, ó lásky moc,
kto pochopí jej hĺbokosť?
Boh Syna obetoval!
Láska Božia, láska silná,
vzácná milosť a predivná,
že nás Boh tak miloval!

3. Ťažkú cestu umučenia
za nás hriešnych podstúpil,
aby nás zo zatratenia
svojou smrťou vykúpil,
trpel v mukách i dokonal,
svätý život obetoval,

a to všetko kvôli nám.
Za to Tvoje poníženie,
za kríž, smrť a umučenie,
Spasiteľ môj, čo Ti dám?

4. Dokiaľ budem žiť na svete,
chcem pri Tebe verne stáť,
večné Tvoje slovo sväté
vrúcnou láskou milovať;
len Ty zostaneš vo všetkom
mojej duši jasným svetlom,
v Teba verím jedine.
Tebe patrí večná sláva,
Tebe život odovzďávam
dnes i v smrti hodine.

87.

1. Čo si učinil,
Ježiši najmilší,
čo si zavinił,
Baránok najtichší,
že Ťa ukrutne
trńím korunujú
trápiá, bičujú.

2. Čo si len spáchal,
čo učinil zlého,
dobre si konal,
miloval každého,
predsa Ťa na smrť
hroznú odsúdili
a umučili.

3. Viem, Kriste, že som
Tvoju smrť zavinił
aj mojím hriechom
na kríž som Ťa pribil,
za mňa si trpel,
Ty Baránok tichý,
za moje hriechy.

4. Dlžníkom ja som,
Ty však za mňa platíš,
ja som hriešnikom,
a Ty za mňa trpíš,
ponížil si sa ako nikto iný
za moje viny.

5. Ježiši, Ty si
smrť hroznú podstúpil,
aby si hriešnych
zo smrti vykúpil,
odpusť nám viny,
zhas pekelný plameň
naveky. Amen.

88.

1. Dokonané! – pamätaj si!
zvolal Kristus, Darca spásy,
na kríži, keď znášal bolesti
pre tvoj hriech a tvoje neresti,
splnil, čo bolo
o Ňom písané, sám ti vraví:
Dokonané!

2. Dokonané! V umučení
zákon je už naplnený;
my sme sa nemohli vykúpiť,
Pán musel za nás smrť
podstúpiť;
všetko, čo bolo od nás
žiadané,
v Kristu je už dokonané.

3. Dokonané! Čože pridať
k tomu môžem? Smiem len
vyznať:
Spasenie, čo v Kristu Pánu
mám,
úprimnou vierou rád
prijímam;
všetko, čo vo mne konáš, môj
Pane,
bude v Tebe dokonané.

4. Dokonané! Vykúpený
som, z hriechov vyslobodený,

len v Kristu mám isté
spasenie,
nesmierne Božie dobrodenie;
i keď raz telo smrti podľahne,
poteší ma: „Dokonané!“

5. Dokonané! Maj v pamäti
slovo Kristovo pri smrti.
Nauč sa v živote tak konať,
ako nám Pán ráčil príklad
dať;
kým žiješ, v srdci maj
napísané:
Kristus vraví: „Dokonané!“

89.

1. Drahý Spasiteľ náš,
trpel si za náš,
prosíme Ťa vrúcne,
vypočuj náš hlas:
pre kríž utrpenia
zbav nás zlorečenia,
ktoré zaslúžime za prevínia.

2. Ty za nás si trpel,
spasiť si nás chcel,
krv za náš vycedil,
proroctvo splnil
a pokušiteľa,
nášho nepriateľa,
úplne porazil,
pekla nás zbavil.

3. My sme tí hriešnici,
veľkí dlžníci,
Ty si však, Pane náš,
zaplatil za nás
nie striebrom, nie zlatom,
ale krvou svätou,
čo nás očistila,
hriechov zbavila.

4. Na smrť Ťa vydali,
kruto mučili,
ovenčili trnám,
na kríž pribili;

rúcho sťa vo víne
v tej krvi nevinnej
zmáčal si pokorne
a dobrovoľne.

5. Tvoja verná láska
to spôsobilá,
že nás z kliatby hriechu
vyslobodila!
K tomu nám pomáhaj,
Ducha Svätého daj,
aby sme Ťa ctili,
vrúcne chválili.

90.

1. Jezu Kriste, Pane milý,
Baránok Boží nevinný,
dal si, dal si na kríž ruky
svoje za mňa, za mňa
a za hriechy moje.

2. Plač nad ním, človeče
biedny; pozri, ako milosrdný
Ježiš :/:smrti v tvár sa díva,
slnko:/: svoj jas vo tmách
skrýva.

3. Pán riekol posledné slová,
sklonila sa Jeho hlava.
Matka :/:pod Ním žalostivá
stojí:/:, sotvaže je živá.

4. Opona, hľa, roztrhla sa,
zem v hĺbinách zatriasla sa,
skaly :/:tvrdé sa pukali,
mŕtvi:/: z hrobov povstávali.

5. Kopijou Mu bok prebili,
krv a vodu vycedili.
Slza :/:z očí našich kanie,
zmiluj:/: sa nad nami, Pane!

91.

1. Jezu, Tvoje hrozné rany,
bolestné umučenie,
sú liekom, ktorý ma chráni
v nich nájdem potešenie;
keď mi myseľ poblúdi,
keď sa zlá žiadosť vzbudí,
spomeniem i na tie rany,
to pred pádom ma zachráni.

2. Rany Tvoje posilňujú
v trápení a ťažkosti,
veru v srdci upevňujú,
zbavia beznádejnosti.
Keď sa Tvoju smrť myslím,
nezúfam si, som istým,
že mi Tvoje umučenie
zmierni bolesť a súženie.

3. Svoju nádej v Tebe
skladám,
útočisko si moje,
v Tvojej smrti život hľadám,
že neumriem dobre viem,
srdce plesá radosťou
nad nesmiernou milosťou;
Tvoje horké umučenie
je môj život a spasenie.

4. V svojom srdci chcem
Teba mať,

z Teba prameň milosti
bude mi večne vyvierat'
i v kríži i v žalosti,
do Tvojich rán sa skryjem,
a tak či mriem či žijem,
víťazstvo mám zaručené
vždy, pre Tvoje umučenie.

92.

1. Ježiš, Pán života môjho,
Ježiš, mojej smrti Pán,
umrel za mňa, sluhu svojho,
keď pretrpel mnoho rán,
aby ma vyrval z temnosti
a vzal do radosti;

Refr.: Za tú milosť tisíckrát
chcem Ti, Pane, ďakovať.

2. Ty muky si znášať musel,
ľstivé reči, rúhanie,
údery a posmech trpel,
ukrutné bičovanie,
vytrhol si ma hriešneho
z moci diabla a pút jeho.

Refr.:

3. Nehodní Ťa urážali,
Ty si sa dal potupiť;
trnám Ťa korunovali,
smrť si musel podstúpiť,
len aby si mojej hlave
získal veniec v nebies sláve;

Refr.:

4. Tvoja veľká poníženosť
za ľudský hriech platila;
Tvoja smrť aj mne blaženosť,
stratený raj vrátila,

Tvoja bieda, úzkosť, bolesť
získali mi najvyššiu česť.

Refr.:

5. Teba, Kriste, zvelebujem
za kríž, rany, úzkosti,
svoje srdce Ti darujem,
lebo si ma z milosti
svojou smrťou spasil večne,
miluješ ma nekonečne.

Za tú milosť tisíckrát
chcem Ti, Pane, ďakovať.

93.

1. Keď na kríži, Kriste milý,
dokonávaš v tejto chvíli –
Aj náš život je tak bezútešný!
Spomeň, Pane, na nás, ľud
svoj hriešny.

2. Naša chlúba, Tvoja hana,
naša radosť, Tvoja rana!
Svetlom svieti Tvoja duša
biela
a trň ostrý vôkol Tvojho rana!

3. Tak trpíš pre naše zlosti;
Pane, hriešnych omilosti!
Radosť slnkom hasne nad
horami:
Kriste, Kriste, zmiluj sa nad
nami!

94.

1. Kriste, muž bolesti,
až na smrť utýraný,
som Tvojej milosti
vždy vd'akou zaviazaný
za všetky tie rany,
za bolesť nesmiernu,
ktorou si zaplatil
tú najvyššiu cenu.

2. Tvoj boj nám víťazstvo,
smrť Tvoj život dala
a hriešnikom pravá
sloboda sa dostala,
Tvoj kríž je útechou,
Tvoje rany zdravím,
a Tvoja krv pre nás
útočiskom stálym.

3. Pomáhaj, nech s Tebou
vytrvalo kráčame
a v búrkach života
nádeje nestrácame,
pre bolesť a rany,
korunu trňovú,
daj prejsť trpezlivo
i cestu krížovú.

4. Mnohé naše rany
svojimi zahoj, Pane,
pri našom skonaní
nech nádej nestrácame;
Tvoje umučenie, bolestná
Tvoja smrť,
sú pre nás istotou,
že nedáš zahynúť.

95.

1. Kto bol tak nevinný
ako Ty, Boží Syn?
Nik Ti nedokázal
nijaký hriešny čin!
Ty prišiel si vykúpiť svet
a za nás máš na kríži mrieť,
hroznú smrť vytrpieť.

2. Zatíchli tie slová,
čo toľkým žehnali,
zrak slepým,
hluchým sluch,
nemým reč dávali,
Tvoje sväté ruky, Pane,
povrazmi sú poviazané,
ako zločincove.

3. Zatíchli aj slová,
čo pravde učili
a mŕtvych zo smrti
k životu kriesili,
slová mocné, lásky plné.
Obet' Bohu na zmierenie
nehodní zavrhli.

4. Plač, duša, že Krista
už na kríž pribili,
v bolestiach nesmiernych
zvolal z celej sily:
Bože, prečoś ma opustil?

A prv než ducha vypustil,
zvolal: Dokonané!

5. Pod kríž Tvoj si kľakám,
Pane, so slzami,
zo srdca Ťa žiadam,
zmiluj sa nad nami,
môj Spasiteľu jediný,
verím, že mi všetky viny
odpustíš z milosti.

96.

1. Ku krížu sa utiekam,
ved' inde nenachádzam
pre dušu pokoj a mier.
Tam sa skloním v kajúcnosti,
zložím ťarchu neprávosti,
kde Nevinný tak trpel.

2. Baránok je Syn Boží,
prečo trpel na kríži?
Prečo tiekla krv Jeho?
Pre mňa to Ježiš vykonal
a ja vierou som Ho prijal.
Darcu spasenia môjho.

3. Mal som biedne zahynúť,
čakala ma iba smrť
v priepasti a temnosti.
Syn Boží, môj dobrý pastier,
z hriechov ma vykúpiť prišiel,
dať mi život v radosti.

4. Divná láska nebeská!
Srdce toho sa zrieka,
čo ma k zemi pútal.
Len k Tebe zriem, Spasiteľu,
vzývam Tvoju lásku vrelú,
staré vo mne zomrelo.

5. Idem za Tebou, Pane,
cestou kríža oddane,

obdaruj ma pokojom.
Láska vždy ma s Tebou pojí,
vytrvám vo vernom boji,
s Tebou budem víťazom.

97.

1. Láska svätá, počuj ma,
vreló Ťa milujem.

Moc Tvoja posilni ma,
Tebe dôverujem.

Vrúcnym hlasom srdca
volám, Pane Kriste, Teba
hľadám. Poteš ma, poteš ma,
poteš ma, strápeného,
súženého, ozvi sa : Pod' za
mnou a miluj ma,
krížom a ranami zachránim ťa
kajúceho.

2. Spasiteľ môj, zachráň ma,
človek hriešneho, len v Tebe
každý deň mám Záchrancu
živého; chcem Ťa verne
nasledovať, s Tebou aj v kríži
vytrvať, takto Ťa :/:
:/:oslavovať, vždy milovať.
Ach, príd', môj Ježiši,
vyslobod' ma
zo všetkých ťažkostí a obživ
ma zomdleného.

3. Milosrdný Ježiši,
odpusť mne hriešnemu,
úbohej mojej duši,
srdcu nevernému.
Však si trpkú smrť podstúpil
aby si hriešnych vykúpil,
tak i mňa :/: :/: blúdiaceho,
bezmocného. Ach, príd', môj
Ježiši, pozdvihni ma,
zo všetkých úzkostí vytrhni
ma strápeného.

98.

1. Môj Ježiši, môj najmilší
prečože Ťa obvinili,
nevinného odsúdili?
Môj Ježiši, môj najmilší,
aká príčina je Tvojho
umučenia preťažkého?
To, Pane, moja je vina,
ja som Tvojich múk príčina,
moje hriechy Ťa ranili
a na kríži usmrtili.

2. Môj Ježiši, môj najmilší,
Hlava Tvoja ubolená
ostrým trnám je ranená,
môj Ježiši, môj najmilší,
tvár Tvoja je zohavená,
nevinnou krvou skropená;
telo je celé zmučené,
strýznené a doráňané,
na kríž potupne pribité
a kopijou prebodnuté.

3. Môj Ježiši, môj najmilší,
ja som zhrešil a Ty trpíš,
ja som dlžník a Ty platíš;
môj Ježiši, môj najmilší,
previnil som sa, Ty znášaš! –
za moju vinu krváčaš.
Čím sa ti za to odplatím,

akože sa Ti odvd'ačím?
Dávam Ti srdce skrúšené
Tvojou krvou vykúpené.

4. Môj Ježiši, môj najmilší,
ochotne si trpel pre mňa,
dal seba samého za mňa;
môj Ježiši, môj najmilší,
v pokore k Tebe prichádzam,
do služby sa ti oddávam,
krv Tvoja ma očisťuje
a pre život zachraňuje,
pre bolestné umučenie
daj mi hriechov odpustenie.

99.

1. Nebeský Pán,
aby dokázal nám
svoju veľkú dobrotu,
človekom ozajstným sa stal,
podstúpil smrť krutú.

2. Jeho cesta
do svätého mesta
bola Kráľa slávna púť,
ale zrak Mu rosí slza,
že ho tam čaká smrť.

3. Po večeri
do záhrady vošiel,
aby sa Otcu modlil.
Judáš so zástupmi prišiel,
aby im Ho zradil.

4. Odsúdili,
kríž Naň položili,
z mesta s lotrami viedli,
potom ho ukrižovali
Spasiteľa svojho.

5. Ježišovi
ani len po smrti
pokoja nedopriali,
žoldnier Mu bok preklal
svätý, matke pred očami.

6. Boj sa skončil,
i zármutok veľký
prekonal si ochotne,
zomrel si za naše hriechy,
za naše spasenie.

7. Nech na súde
poslednom nám bude
Tvoja obet' záštitou.
Nevinný, čo vytrpel si
za nás, za hriešnikov.

8. Spasiteľu,
daj, nech lásku vrelú
k Tebe v srdciach vždy
máme,
keď o Tvojom umučení
zbožne rozjímame.

100.

1. Nevinnosť premilá,
čo si učinila?

Za koho omdlievaš,
za koho umieraš
tak milostne,
hoc žalostne,
za koho to trpíš,
za koho mrieť musíš?

2. Syn, Boží jediný
umiera bez viny
na kríži pribitý,
zavinils' to aj ty;
človek hriešny,
tvoje hriechy
príčinou sú toho,
že trpí tak mnoho.

3. Bolestné On muky
trpí; hľad' na ruky
klincami pribité,
nohy prebodnuté,
tvoje viny
a zlé činy
príčinou sú toho,
že trpel tak mnoho.

4. Krv z boku pravého
hrozne preklaného
prúdom už Mu tečie,

zaplač, ó človeče,
tvoje viny
a zlé činy
to zapríčinili,
že Mu bok zranili.

5. Človeče, keď vidíš,
koľko múk Pán Ježiš
pre teba vytrpel,
lebo ťa spasit' chcel,
ľutuj viny
a zlé činy,
ži Mu ku cti, chvále,
nasleduj Ho stále.

101.

1. Noc pokryla tiché stráně,
mesiac ukrýva sa v tmách,
drahý Kriste, v Getsemane
modlíš sa na kolenách,
kropaj potu steká z čela,
duša na smrť zosmutnela.

2. Unavení učeníci
zdriemli vážnej vo chvíli,
Ty však cítiš bolesť v srdci,
prosíš: Otče môj milý,
odvrát' kalich utrpenia,
plný horkosti až do dna.

3. Nikto nebdie s Tebou,
Pane,
horký kalich piješ sám,
predsa prosíš odovzdane:
Otcova sa vôľa staň!
Podstúpiš kríž, umučenie,
všetkým hriešnym na
spasenie.

4. V duchu s Tebou bdiem,
Pane môj,
opustený, súžený,
Srdca môjho rany zahoj,
keď som smutný, skl'účený,
a keď moja smrť nastane,
priviň si ma k sebe Pane!

102.

1. Ó Hlava ubolená,
ranami pokrytá
a na posmech zdobená,
trňami obvitá,
ó Hlava, hodná úcty
a venca iného;
bud' slzou pozdravená
aj od mňa hriešneho!

2. Ty pre mňa ťažko trpíš,
môj Pane Ježiši,
na kríži v mukách visíš,
môj Kráľu najvyšší.
Ja som si trest zaslúžil
moja je to vina,
ja som ten kríž položil
na Božieho Syna.

3. Ja pri Tebe zostanem
a pri Tvojom kríži,
až pomoci dostanem,
keď sa hrôza blíži,
čo ma aj smrť zachváti
a skoncuje so mnou,
duch sa k Tebe navráti;
zmiluj sa nado mnou!

4. Zo srdca Ti ďakujem,
môj Priateľ najmilší,
za bolesti nesmierne

a za smrť na kríži,
daj dokázať mi vernosť,
i vd'aku každý deň,
za Tvoju veľkú milosť,
že v Tebe spočiniem.

5. Bud' mi ochrancom,
Kriste, keď príde smrti deň,
Tvoj kríž spasí ma iste,
keď oči zastrie tieň.
Tak chcem na Teba hľadiet'
vo viere nezlomnej,
kto s Tebou žije i mrie,
má večné spasenie.

103.

1. Ó Ježiši, Kráľu tichý
za nás ukrižovaný,
čuj srdce našich prosby,
vzdychy,
v každej chvíli bud' s nami.
Keď nadíde bôľu deň,
Golgotu nám pripomeň,
by sme v Tvojom kríži mali
zdroj síl stály v časnom žiali.

2. Ty si príklad služby, lásky,
drahý Pane Ježiši,
za nás kríž si niesol ťažký,
ba aj zomrel na kríži.
Pomáhaj nám, Pane náš,
slúžiť bližným v každý čas,
tak za Tvoju bolesť mnohú
vzdávať chválu Tebe – Bohu.

3. Podstúpil si bolestnú púť,
Kriste, Knieža pokoja,
hľadať pokoj aj nás povzbud',
chráň hrôz, bojov, rozbroja.
V srdciach zažni lásky plam,
vierou duše naplň nám,
nádej posilň, že pre svoj kríž
nebies bránu nám otvoríš.

104.

1. Ó krv drahá, sláva naša,
ktorú vylial Pán Ježiš,
keď viny hriešnikov
pribili Ho na kríž.

2. Skrop ma svojou krvou
svätou, a v ranách daj
spočinúť, keď ma hryzie
svedomie, nedaj mi zahynúť.

3. Boh a Pán môj, spasenia
zdroj; trpel si za nás bolesť,
Ty si kmeň, ó, daj, nech ja
som živá ratolesť.

4. Kráľu neba, chválím Teba,
ďakujem Ti srdečne, že si
život dal za mňa, za moje
spasenie.

5. Tvoje, Pane, utrpenie
vd'ačne v srdci zachovám,
daj, nech Ťa až do smrti
v pamäti svojej mám.

6. Chcem ísť s Tebou
až do hrobu,
prahnúci za pokojom,
spočiniem a žiť budem
raz v náručí Tvojom.

105.

1. Pane, tisíckrát vítam Ťa,
vd'ačný, že ma miluješ,
Tvoja krv za nás vyliata
hriešny svet zachraňuje.
Kľakám, ruky vystieram,
Tvoj kríž v slzách objímam,
na ktorom umieraš v bôli,
aby sme spasení boli.

2. Uzdrav moju dušu, Pane,
hriechom ťažko ranenú,
očakávam zľutovanie,
uľav srdcu biednemu;
že som zhrešil, uznávam,
viny svoje vyznávam,
verím, Lekár môj láskavý,
Tvoja milosť ma uzdraví.

3. Do srdca mi Tvoje rany
hlboko vpíš, Ježiši,
aby v časnom putovaní
z pamäti mi nezišli;
ó Baránok nevinný,
poklad žitia jediný,
hľa, ku Tvojim nohým
padám, o milosť a lásku
žiadam.

4. K Tebe viniem sa, môj
Pane, zhliadni na mňa
hriešneho, čuj prosbu
o zmilovanie, pozdvihni ma
biedneho, očisť ma krvou
svätou, dobrovoľne vyliatou,
povedz: Nežiaľ bez útechy,
krvou zmyl som tvoje
hriechy.

106.

1. Päť studní je, z nich
spasenie, pokoj, radosť, život,
moc ku mne tečie ustavične,
na deň mení hriechov noc.

2. Ty, Ježiši, prameňom si
a studne Tvoje rany, len
v nich hľadám i nachádzam
zdroj spásy a záchrany.

3. Daj, Pane, sám, nech
pamätám na kríž Tvoj,
umučenie, pomôž premôcť
diabolskú moc a každé
pokušenie.

4. Ó nevinný, láskyplný
umučený Baránok! Stvor mi
srdce nové čisté, v ňom
postav si svoj stánok!

5. Tak sa stane, že pokojne
v poslednej usnem chvíli,
v Tvojich piatich ranách
svätých spočiniem, Kriste
milý.

107.

1. Plesajme radostne,
priatelia,
Spasiteľ sveta sa blíži.
On je aj v triumfe ten samý
ako na drevenom kríži.

2. Prestríme sviatočné odevy,
pokryme šarlátom cestu,
berie sa v pokore k Sionu
jak aj ku Golgoty miestu.

3. Metajme ratolesť olivy,
a česť Mu kráľovskú
vzdajme,
v purpure stáva ten samý
ako v jasliach v Betleheme.

4. Vít'az On mohutný
pokorou,
Boh, spása z nebies nám
daná, spievajme s radostným
plesaním, volajte Jemu.
Hosana!

108.

1. Pod kríž Tvoj padám,
Kriste môj, Pane ukrižovaný,
bojuješ za mňa smrti boj,
prúdi svätá krv z dlaní;
Ty trpíš, hoc ja som zhrešil,
Ty mrieš, aby som večne žil.

2. Pod krížom Tvojím žiaľom,
ach prehorkým srdce plným,
uniká síce z neho strach
pred trestom hrôzyplným,
však srdce žiali deň po dni,
že lásky tej nie som hodný.

3. Pod krížom Tvojím, Kriste
môj, sa k Tebe viniem,
modlím: Len Tebe žitia
svojho zdroj, chcem zverit' –
a pohodlím pohrdnúť
hriešnym z všetkých síl:
By som sa verným dosvedčil.

4. Po krížom Tvojím
zmierený slzy vd'ačnosti
roním, daj, nech sa ani
v súžení od Teba neodkloním,
beriem kríž svoj – jasná je
púť, len Ty mi na nej Vodcom
bud'!

109.

1. Poďakujme Kristu Pánu,
vzdávajme Mu úprimnú česť,
chválu, veď pre svoje
umučenie daroval nám
hriechov odpustenie.

2. Z neba prišiel, ponížil sa,
keď z Márie panny narodil sa,
tri a tridsať liet pracoval,
kým na dreve kríža v mukách
skonol.

3. Zalomila matka ruky,
keď videla svojho Syna
muky, Syna prvorodeného
a na dreve kríža rozpätého.

4. Matka Syna trpiaceho
videla tam zakrvaveného,
nemohla Mu bôľ ul'aviť,
ani Jeho svätú krv zastaviť.

5. Tiekla po Ňom krv
presvätá z hlavy, z boku,
z Jeho rán vyliata,
a tá krv nás vykúpila
a od večnej smrti zachránila.

6. Veľkým hlasom Kristus
volal, keď na dreve kríža
dokonával, aby vždy pamätal,

ako ho Boh nesmierne
miloval.

7. Pre to svoje umučenie,
daj nám našich hriechov
odpustenie,
nech nás minie večný plameň,
zachovaj nás, Pane Kriste.
Amen!

110.

1. Pred Tebou sa skláňame,
Baránok Boží nevinný,
a chválu Ti vzdávame,
ó Spasiteľ náš jediný,
Ty si mocne zvíťazil,
smrť si navždy porazil:
Bud' Ti večná chvála,
ó Pane Ježiši!

2. Predvídal si súženia,
ktorá na Teba čakali,
zlosť a ľstivé snaženia,
čo úklady Ti chystali,
Ty však plný milosti
preniesol si ťažkosti:
Bud' Ti večná chvála,
ó Pane Ježiši!

3. Zvierali Ťa úzkosti,
pred otcom si na tvár padol
v hroznej kríža blízkosti,
však víťazstvo si dosiahol,
strach smrti Ťa obkľúčil,
ale si neustúpil:
Bud' Ti večná chvála,
ó Pane Ježiši!

4. Pre nás trpel si mnoho,
pre nás znášal si trýznenie,
my však máme zisk z toho:

vykúpenie a spasenie!
Tvoj kríž – naše víťazstvo,
pokoj, blahoslavenstvo:
Bud' Ti večná chvála,
ó Pane Ježiši!

111.

1. Rozmýšľajme dnes, my kresťania verní, ako Kristus Pán trpel mnohé rany od narodenia do svojho skonania bez spočívania.

2. Najprv v záhrade Judáš Ho pobožkal, tým zradným činom znamenie Židom dal: Koho pobožkám, dobre si všimnite, toho zajmte.

3. Hneď prikročili, by sa Ho zmocnili, a učeníci Ho tiež opustili; tak vedený bol s krikom pred Annáša, On, Spása naša.

4. Pilátovi Ho v zlosti odovzdali, falošne, krivo Naňho žalovali, rozkázal Pilát, nech je zbičovaný ten náš Pán slávny.

5. Z trnia ostrého korunu uvili, Ježišovi ju na hlavu vsadili a posmievajúc,

Jemu sa klaňali, kráľom Ho zvali.

6. Z mesta šiel s krížom na miesto popravu, tam odev sňali z Neho – Pán slávy, potom ho na kríž ukrutne pribili, veľmi trýznili.

7. Poručil ducha do rúk Boha Otca, volajúc umrel; slnko zatmelo sa; i zem sa triasla, skaly sa pukali, všetci sa báli.

8. Jozef, Nikodém Piláta prosili, aby Ježiša z kríža zložiť smeli, potom do hrobu nového vložili, horko plakali.

9. Zaplačme aj my, ó verní kresťania, Kristovi vd'ačme dnes i bez prestania, že pre nás trpel, ťažkú smrť podstúpil, tak nás vykúpil.

112.

1. Smutný čas pôstny čas,
premýšľaj, človeče,
zanechaj rozkoše,
obráť svoje srdce,
mysli na smrť Pána svojho,
že on trpel za každého
i teba hriešneho.

2. Vojdi do záhrady,
kde krvou sa potí,
tam vrúcne sa modlí,
vidiac kalich smrti;
mocný Pán zeme i neba
znáša to všetko pre teba,
hriešneho človeka!

3. Pozri a uvidíš
tam zradcu Judáša,
hl'a, zástup privádza
na Pána Ježiša,
a Ten dal sa zajať, zviazať
hriešnik, máš za čo ďakovať,
verne Ho milovať.

4. Pozri, ako vedú
Ježiša milého,
k Annášovi zlému
už poviazaného;

tam za tvoje previnenie
znášal bolesť, pohanenie
pre tvoje spasenie.

5. Kruto Ho bičujú,
trnám, korunujú,
že miesta bez rany
na Ňom nenechajú,
tečie po Ňom krv nevinná,
aj ty si toho príčina,
aj tvoja to vina.

6. Hl'a, vychádza z mesta
na miesto popravy,
pod krížom klesajúc
v mdlobách od únavy,
na smrť kráča Pán nevinný,
platí za tvoj hriech a viny,
človeče nehodný!

7. Preto, ó človeče,
upri zrak na Neho
na kríži pre teba
umierajúceho,
ľutuj a plač, čiň pokánie,
kým je čas na zmilovanie,
len v Ňom máš spasenie.

113.

1. Tam na kríži na Golgote
tam je naša útecha,
tam len duša naša rada
v každej biede pospiecha,
lebo Kristus, náš Spasiteľ,
tak nás vrelo miloval,
seba zmaril,
ponížil sa,
svätý život na nás dal.

2. Tam na kríži na Golgote,
Boh Spasiteľ krváca,
On za nás hnev Boží tíši,
dlhy naše vypláca,
žiaľme, plačme, ó hriešnici,
nad svojimi hriechami.
Kriste, odpusť naše viny
ó, zmiluj sa nad nami!

3. Tam na kríži na Golgote,
Pán sľubuje lotrovi:
Amen, dnes si so mnou v raji,
keď ja prídem k Otcovi,
ó, ráč aj nám, Spasiteľu,
tej milosti udeliť
nás do radu vyvolených
v svojej sláve začleniť.

4. Tam na kríži na Golgote,
On je naša útecha,

po Ňom dychtí duša naša,
k Nemu rada pospiecha.
On je náš hrad, útočisko;
i keď nás smrť zachváti,
vyvedie z ríše hrobu,
stratený raj navráti.

114.

1. Ten na kríži moja spása,
moja láska, moja česť,
každá márna žiadosť vzdial'
sa,

i to, v čom stálosti niet.

Pokušenia plný svet do
hriechu by ma chcel zviest';
ten na kríži moja spása,
k Nemu stále utiekam sa.

2. Ten na kríži – moja spása!

Ty by si pochyboval?

Naňho s vierou pozerám sa,
lebo za mňa život dal.

On je môj Hrad v čas boja,

On je Knieža pokoja.

Ten na kríži moja spása ,

k Nemu stále utiekam sa.

3. Ten na kríži – moja spása,

hriech odporným sa mi stal;

Ježiša nemôžem vzdat' sa,

za mňa svoju krv vylial.

Nechcem Ho viac križovať,

Jeho smrť znevažovať:

Ten na kríži – moja spása,

k Nemu stále utiekam sa.

4. Ten na kríži – moja spása,

hoci zvodca útočí,

aj keď ma ku zlému zvádza,
s Kristom ma nerozlúči
ani sláva, ani moc,
ani bieda a nemoc.

Ten na kríži - moja spása,
k Nemu stále utiekam sa.

5. Ten na kríži – moja spása,
ak prídeš, smrť, hoci dnes,

moje túžby vyplnia sa,

k Pánovi ma povedieš;

Tam uzriem tvár samého
môjho Krista milého;

On na kríži – moja spása,

k Nemu stále utiekam sa.

115.

1. Umučenia drahého
Spasiteľa Pána,
váž si času každého
s vďakou , duša verná.
Hľad' na Jeho bolestné rany,
utrpenie, ktorými On vykúpil
ľudské pokolenie.

2. Otec na svet Ho poslal,
aby hriešnych spasil,
zblúdené ovce hľadal,
k Bohu ich navrátil;
hriešnych ľudí miloval,
život za nich vydal,
ako Pastier najlepší
sám sa obetoval.

3. Ježiš dielo spasenia
na kríži dokonal,
a v mukách ducha svojho
Otcovi odovzdal.
Aj ja svojho ducha chcem
Tebe, Bohu, oddať,
a vo chvíli poslednej,
Otče, ráč ho prijať.

116.

1. V smutnej chvíli, drahý
Pane, s bôľom v srdci ticho
rozjímame o nevinnom
utrpení, ktorým sme pre
večnosť zachránení.

2. V ťažkých mukách hlavu
skláňaš a na kríži v bôli
dokonávaš potupený,
zavrhnutý znášaš za nás údel
smrti krutý.

3. Z lásky nevinný umieraš,
krvou všetky naše viny
zmývaš; Tvoje sväté utrpenie,
vymohlo nám život
spasenie.

4. Vďaka, Kriste, Tvoje rany
otvorili do večnosti brány,
Tvojím svätým umučením
stali sme sa ľuďom
vykúpeným.

117.

1. V tomto ti tichom pôstnom čase

chcem pri Tebe, Kriste, dlieť,
pre mňa kráčaš na Golgotu,
za hriešneho ideš mrieť
znášaš hanu i urážky,
berieš na seba kríž ťažký,
platíš za hriech všetkých nás;
bičujú Ťa hrozne trpíš,
krvavým potom sa potíš,
strýznený si, Pane náš.

2. V tomto tichom pôstnom čase

chcem pri Tebe, Kriste, dlieť,
rany cítiť, bolesť krutú,
čo si musel pretrpieť;
chcem byť svedkom Tvojich
bôľov,
spravovať sa Tvojou vôľou,
chcem byť s Tebou v plači
lkať;
na modlitbách v Getsemane,
chcem byť s Tebou, drahý
Pane,
i pod krížom vytrvať.

3. V tomto tichom pôstom čase

pri Tebe chcem, Kriste, dlieť,
ó, nauč ma, že záchrany
pre mňa inde v svete niet,
žiadna rozkoš, ani sláva,
ktoré tu svet ľuďom dáva,
nemôžu ma zachrániť,
nieto cesty okrem Teba,
ktorá viedla by do neba,
iba s Tebou chcem ňou ísť.

4. V tomto tichom pôstnom čase

pri Tebe chcem, Kriste, dlieť,
naučiť sa znášať bolesť,
v každom kríži s Tebou bdieť,
v pokore k Tebe viniem,
s vierou v Teba nezhyniem,
čo naložíš, unesiem;
keď sa skončí cesta moja,
bude koniec bied a boja,
v Tvojich ranách spočiniem.

118.

1. Vznes sa k Bohu
nad oblohu pieseň tichá
a tklivá! Môj Pán, zmierca,
spásy darca, už v hrobe
odpočíva.
2. Ježiši môj, hrob vzácny
Tvoj na pamäti stále mám,
plač a bôle žalostivé
v horkom smútku vylievam.
3. Telo sväté, z kríža sňaté,
spí tam po krutých mukách,
no duch Jeho, Pána môjho
je v svätých Božích rukách.
4. Najsvätejší, Pán najmilší,
svoj život za nás vydal,
a nás učil aj dosvedčil,
že nás verne miloval.
5. Tou pravdivou vierou živou
každý deň sa tešíme:
Hoc umrieme, z prachu zeme
raz vzkriesení budeme.
6. Nech čokoľvek skúsi
človek, všetkému príde
koniec. Je krátky boj, večný
pokoj a večný slávy veniec.

119.

1. Vždy keď sa hriechov
desím,
môj Kriste a Pane,
daj, nech sa tým poteším,
že si umrel za ne
a že moje neprávosti
si Ty na drevo kríža
vyniesol z milosti.

2. Ó div nad všetky divy,
že nemáme dlhov,
že náš Pán spravodlivý
za zlých platil sluhov,
že za človeka hriešneho
Syn Boží na smrť ťažkú
dal seba samého.

3. Aj keď mi hriech a zloba
hrozí, že ublíži,
však mám milosť u Boha
v Ježišovom kríži.
Za mňa On krvou zaplatil,
by som sa Mu nikdy viac
ja hriešny nestratil.

4. Chcem ísť, Pane, za Tebou,
kým len budem vladať,
a pred Tvojou velebou
na kolená padať
za smrť Tvoju prebolestnú,

za trýznenie a muky,
za milosť nesmiernu.

5. Daj, aby som ja iným
tak robil jak Ty mne,
a s každým svojím bližným
nažíval úprimne;
ochotne slúžil, pomáhal,
životom svojím celým
lásku dokazoval.

6. Keď ma bude hriech desiť
aj v hodine smrti,
príd' ma, Pane, potešiť
a zostaň so mnou Ty.
Pre Tvoje zásluhy drahé,
hoc nie som toho hodný,
viem, uzriem Ťa v sláve.

120.

1. Zakvíľ, spev môj, rozopni
krídla,
preleť sveta končinami,
vyslobod' ma z tohto múk
bydla,
premožený som hrôzami,
peklo priepasť rozoviera,
na kríži Kristus umiera.

2. Trasia sa zem slnko hasne,
aj obloha slzy roní.
Dokonané! vyriekol hlasne
Syn Boží a hlavu kloní;
nevinná krv Jeho svätá
na zmierenie je vyliata.

3. Ach Bože, keď takto
pozerá
duch môj na tie hrozné rany,
hlboký žiaľ mi srdce zvierá,
že človek si nebies brány
zavrel tak, že jeho vina
žiadala smrť Tvojho Syna.

4. Pod kríž Tvoj kajúcne si
kl'akám,
rozpomeň sa na mňa, Pane,
keď do Tvojich rúk ducha
oddám,
prijmi ma vo svojej sláve,

môj Pane, hriechu zomrieť
chcem
a žiť len Tebe každý deň.

5. Už hrobu viac sa
neľakáme,
pokojne zomrieť môžeme,
milostivého Sudcu máme,
On nás vzkriesi z prachu
zeme;
viera, láska, nádej pravá
v Kristu verným raj otvára.

Veľká noc

Kyrie

121.

1. Bože Otče, Ty si mocne
Syna svojho vzkriesil,
ó, zmiluj sa !
2. Vyčist' aj z nás hriechov
zlý kvas, k životu vzkries
i nás, ó, zmiluj sa!
3. Daj nám svoju slávu večnú,
navěky byt' s Tebou; ó, zmiluj
sa!
4. Kriste, Boží Synu, zahladil
si našu vinu smrťou nevinnou,
zmiluj sa!
5. K Otcovi ved' nás sám,
láskavo sa priznávaj k nám;
Kriste, zmiluj sa nad nami!
6. Tam anjeli svätí chvália Ťa,
klaňajú sa Ti, Kriste, zmiluj
sa nad nami!
7. Duchu Svätý jednej
podstaty, večný s Otcom
i Synom, zmiluj sa!

8. Naše srdcia vierou osvecuj,
ó milý Tešiteľu, zmiluj sa!

9. Vypočuj prosby naše
a prived' nás ku večnej spáse,

Bože večný, zmiluj sa nad
nami!

122.

1. Hospodine, Bože Otče,
Ty si Pán života; ó, zmiluj sa!

2. Hospodine, Ty si mocne
Syna svojho vzkriesil, ó,
zmiluj sa!

3. Prosíme Ťa, Pane sveta,
vzkries i nás k životu;
ó, zmiluj sa!

4. Ó vzkriesený Pane,
dnes sa nám zvestuje slávne
víťazstvo Tvoje; zmiluj sa!

5. Odstráň z náš kvas starý,
nech zbožného srdca dary
prinášame Ti; zmiluj sa!

6. Však Ty srdce čisté
obetoval si zaiste
a vstal si z mŕtvych, zmiluj
sa!

7. Duchu Svätý, tejže
podstaty! Upevňuj našu vieru;
zmiluj sa!

8. Posväcuj láskou srdcia
naše, ó Bože lásky večnej,
zmiluj sa!

9. Zachovaj nás v milosti,
potešuj nádejou večnosti,
Bože večný, zmiluj sa nad
nami!

Slávospev

123.

1. Sláva a česť na výsosti
bud' Bohu večnej milosti,
haleluja, Bohu chvála,
a na zemi ľuďom pokoj
pre víťazný Ježišov boj.
Haleluja, Bohu chvála!

2. Ó Boží Synu jediný,
všetkým na radosť
vzkriesený,
haleluja, Bohu chvála,
Baránok náš veľkonočný,
máme v Tebe život večný:
Haleluja, Bohu chvála!

3. Tešiteľu, Duchu Svätý,
v daroch veľký, prebohatý,
haleluja, Bohu chvála,
vzkries nás z hriechov sám
z milosti,
prijmi do večnej radosti.
Haleluja, Bohu chvála!

124.

1. Sláva Bohu, sláva! –
nech nikdy neprestáva.
Vznes sa, duša, k Nemu,
k Tvorcovi všemocnému!
Oslávme Ho na zemi,
Sláva! – znej mu na nebi;
človek, tvorstvo, príroda,
osláv Pána života,
osláv Pána života!

2. Zaznej: Sláva, sláva!
Syn Boží z hrobu vstáva;
raduj sa, kresťanstvo
a plesaj, človečenstvo;
Boh náš je života Boh,
pravdy, lásky večný Duch,
všetci, ktorí veríme,
večne s Ním žiť budeme.

Krédo

125.

1. Veríme v Boha večného,
Stvoriteľa vševládneho,
i v Syna Jeho milého,
v Boha Ducha Svätého.
2. Boh Otec má život v sebe,
On ho dal, Kriste, i Tebe,
dal Ti moc aj kriesiť mŕtvych,
napokon súdiť všetkých.
3. Verní na súde obstoja,
dôjdu spásy a pokoja,
Duch Svätý ich obživuje,
vo viere udržuje.
4. Ten, kto Tvojmu slovu
verí, Ježiši, Otcom
vzkriesený, ten život večný
má v Tebe, nezhyne ani
v hrobe;
5. ide v ústrety vzkrieseniu
a večnému osláveniu,
prijme život, spásu, radosť,
pre veľkú Božiu milosť.
6. Kto však len telu rozsieva,
hriešnym žiadostiam podlieha
na poslednom Božom súde

zachránený nebude.

7. Veríme, že nám z milosti
Boh všetky hriechy odpustí
a po radostnom vzkriesení
budeme oslávení.

126.

1. Veríme vo všemocného
Otca, i vševedúceho,
On stvoril nebo s hviezdami,
našu zem s úrodami.

2. Veríme i v Syna Jeho,
Spasiteľa jediného,
Duchom Svätým počatého,
z Panny narodeného.

3. Pod Pilátom umučený
zomrel a bol pochovaný;
potom do pekiel zostúpil,
svojich verných vykúpil.

4. Ježiš Kristus Nazaretský,
ktorý umrel za nás všetkých,
tretieho dňa vstal víťazne.
Do neba vstúpil slávne.

5. Odtiaľ v sláve na súd príde,
živých mŕtvych súdiť bude,
ó, príď, Sudca spravodlivý,
a buď nám milostivý.

6. Veríme v Ducha Svätého,
cirkev posväcujúceho,
v nej je spoločenstvo svätých,
v Krista Pána veriacich.

7. Veríme, že len z milosti,
z Kristových zásluh, hodností
máme hriechov odpustenie,
tela z mŕtvych vzkriesenie.

8. I v život večný veríme,
ktorý v Kristu dostaneme; On
zhasil pekelný plameň;
vyznajme spolu: Amen!

127.

1. Bremeno ťažké keď ma tlačí, v Bohu hľadám ulavenie, keď nariekam v žalostnom plači, pripomeniem si vzkriesenie môjho Krista, v Ňom mi chystá Boh nebo doista; v Ňom mám najdrahší poklad najväčší, tým sa teším.

2. Pochybnosť keď mi myseľ kalí, vložím prst do rán Kristových; to kameň zo srdca odvalí, zbaví pochybností všetkých; verím pevne, svedčím verne: Pán a Boh môj je mne blízky dňom-nocou svoju pomocou; tým som istý.

3. Keď proti mne hriech a zlo brojí, Boh je v Kristu moja skala, na nej s'á hrad bezpečne stojím, hoc by mi závisť nepriala; zostanem tam, kde je môj Pán, s Ním všetko prekonám, božskou

mocou On vyšiel z hrobu von: to posilní.

4. Keď telo na mňa útok snuje, keď ma zlá žiadosť napadá, a svedomie ma obviňuje, hriech ma v srdci ostro bodá. Pokoj vám! – znie Tvoj hlas, Pane, aj keď my slabí sme; to posilňuje, to potešuje, k viere volá.

5. Keď sa budem s milými lúčiť, s ktorými spoločenstvo mám, nedaj mi, Bože, sa len rmútiť, nech útechu v tom nachádzam, že sme Tvoji, ja i moji, veď Syn Tvoj po boji zas svojich stretal, však Ty nedal láske zhynúť.

6. A keď sa smrť ku mne priblíži, na Tvoj rozkaz rád odídem, zachovaj mi vieru a v kríži, že do Tvoje slávy prídem, veď Kristus Pán víťazne vstal, nám večný život dal. Ja srdcom celým tej pravde verím: Budem žiť s Ním!

128.

1. Darmo plesá ľudská zlosť,
že je Pán už v hrobe,
darmo hodlá nepravosť
Pravdu mať v porobe;
bo Pán nás, čo za nás
život svoj položil, na tretí deň
ožil.

2. Pán Boh kameň odvalil
z hrobu svojho Syna,
anjel nám už ohlásil
slávu Hospodina: Kristus Pán
z hrobu brán víťazne vychádza,
sláva Ho sprevádza.

3. Prestaň plesat', pekla zlosť,
Pán už nie je v hrobe,
On urobil za nás dosť,
nie sme viac v porobe:
Boží Syn sprostil vín, vytrhol zo
zlého nás, veriacich v Neho.

4. Nech smrť zborí tela stan,
s hrudou náš prach zmiesi,
my veríme, že nás Pán
v posledný deň vzkriesi,
prevedie ku sebe temnou smrťou
bránou do nebeských stanov.

129.

1. Deň vzkriesenia Pánovho
oslavujme a z víťazstva
Kristovho sa radujme!
Nad hrobom nad smrťou On
zvítazil, nás zachránil, satana
moc porazil.

2. Na kríži dotrpel a dokonal
boj, vydobyl kajúcim
hriešnikom pokoj. Svet
z hriechov vykúpil, nás
s Otcom zmieril. Naveky žiť
bude, kto v Neho verí.

3. Smrť, kdeže je víťazstvo,
vláda tvoja? Kde je, hriech,
tvoj osteň, zdroj nepokoja?
Hľa, pravda nad nepravdou
zvítazila. V Pánovi
vzkriesenom je nádej, sila.

4. Boh spásu daroval nám
v Ježišovi, On celý náš život
nám znovuzrodí. Vo viere
a láske sa rozhojňujme,
tak Víťaza nad smrťou
oslavujme.

130.

chvály, Ty si smrti aj života
Pán!

1. Haleluja! Chválime Ťa, Pane,
za nesmiernu Tvoju lásku
k nám. Anjel Boží odvalil už
kameň, Haleluja vznes sa
k výšinám. Svätý Bože, Ty si
mocným Pánom, zvelebujeme
Tvoj božský čin, že si vzkriesil
Krista v slávne ráno, všemohúci
večný Hospodin.

2. Sláva Bohu! Otvárajme
srdcia, prijmime dar veľkej
milosti. Jemu na česť zaznej
pieseň vrúca, zo všetkých bied
On nás vyprostil. V Kristu život
bol nám darovaný, v Kristu je
smrť iba tichým snom,
nebeskú vlasť máme, v nej je
s nami, večne bude naším
domovom.

3. Haleluja! Kristu večne žije,
prelomil už pekla okovy,
anjelská zvesť o tom uisťuje.
On nás vzkriesi, život dá nový,
Ó Vzkriesený, navždy zostaň
s nami, čistú radosť zachovávaj
nám, Haleluja, Tebe patria

131.

1. Haleluja! Chvály znejte!
Vzkrieseného oslavujte!
Velebte Pána mocného
za víťazstvo slávne Jeho!

2. V skalnom hrobe položený
Baránok náš umučený,
Božou mocou vzkriesený bol,
diabla, peklo, smrť premohol.

3. V tom je pevná naša viera:
Žije Pán - viac neumiera,
smrť už nad Ním nepanuje,
On nad hrobom triumfuje.

4. Haleluja! zaspievajme,
vieru, nádej nestrácajme,
večnej smrti sme zbavení
Pánovým slávnym vzkriesením.

132.

1. Ja viem, že žije Ježiš môj,
veľkej radosti je to zdroj!
On žije, hoci mŕtvy bol,
vstal z hrobu a smrť premohol.

2. On žije, i ja budem žiť,
hriechy mi ráčil krvou zmyť.
Vedie ma cestou časnosti
a dáva nádej večnosti.

3. On žije, so mnou zostáva,
v Ňom svetlo pravdy
poznávam.
Svieti mi v celom živote,
chráni ma v svojej добрote.

4. On žije, Strážcom je mojím,
s Ním v každej búrke obstoím.
Úzkosti srdca ma zbaví,
v súžení, kríži ul'aví.

5. On žije, verím len v Neho
nebudem dúfať v iného.
Ja viem, že žije Ježiš môj,
stálej radosti On je zdroj.

133.

1. Jezu Kriste, Vykupiteľu,
vstal si mŕtvych ráno v nedeľu
k potešeniu, radosti
hynúcim v žalosti;
zjavil si sa ženám pobožným,
apoštolom a iným verným,
potešil ich, zahnal žiaľ,
keď si im zvestoval:

Nič sa neľakajte!

Mňa, Pána poznajte:

vid'te moje rany

aj môj bok preklaný!

Pokoj vám zvestujem

a oznamujem:

Smrť som musel podstúpiť

a do slávy vstúpiť.

2. Kriste, daj, nech z hriechov
vstaneme,

s Tebou nový život začneme;

obživ nás a ráč nám dať

seba samých poznať.

Tí, čo Teba, Pane, milujú,

Tvoje slovo zachovávajú,

budú s Tebou prebývať,

stále sa radovať

v tom kráľovstve večnom

na mieste bezpečnom,

kde už nieto smrti, kde nič
nezarmúti.

Tam raz spočinieme,

Boha uzrieme,

tam je sloboda pravá,

Bohu večná sláva.

134.

1. Ježiš Kristus Nazaretský
obetoval sa za všetkých,
bolestne na kríži skonol,
na tretí deň z mŕtvych vstal.

2. Pri smrti strach srdce zvieral,
keď na kríži Pán umieral;
s Kristom Pánom duša plesá,
so Vzkrieseným teší sa.

3. Po Jeho slávnom vzkriesení
všetci boli potešení,
ktorí stretli zavčas rána
v duchovnom tele Pána.

4. On nás hrôzy smrti zbavil,
večný život nám pripravil;
po súžení tu v časnosti,
prídeme do radosti.

5. Tam Pán slzy naše zotrie,
kalich horkosti odníme,
prizná sa k nám v svojej sláve
a prijme nás láskave.

6. Pán Boh Krista mocne
vzkriesil, aby, kto verí v Neho,
žil tým sa potešuj v zármutkoch,
vieru dokazuj v skutkoch!

7. Bojuj verne boj výborný,
sluha Kristov buď pokorný
a pracuj pre Jeho verných,
Ním draho vykúpených.

135.

1. Ježiš v tretí deň vstal,
Božiu moc dokázal. V tento deň
sa radujme, vrúcne Ho
oslavujme: Sláva buď Bohu!

2. Bože, naša spása! V Tebe
duch náš jasá; Tvoja moc
spôsobila, že pravda zvíťazila
nad hrobom tmavým.

3. Kto si Boží ctiteľ, hľad', tvoj
Vykupiteľ z hrobu tmavého
vstáva, veniec slávy dostáva
v kráľovstve Božom.

4. Smrti sa nebojím, však viem,
na čom stojím, stojím vo viere
v Krista, On mi je cesta istá
do večnej vlasti.

5. Tak pôjdem v ústrety
životu i smrti, nad všetkým je
Božia moc, nedeší ma smrti
noc, ani hrob tmavý.

6. Verím nezhyniem, Boh si
ma privinie a oživí z milosti
v Kristu k večnej radosti
v svojom náruči.

136.

1. Ježiš žije a ja s Ním!
Kde je, smrť, kde hrôza tvoja?

On víťazstvom preslávnym
i mne život vybojoval.
Svetlo svojim zosiela,
v tom je moja dôvera.

2. Ježiš žije! Pánom je
vševládny nad celým svetom,
večnú slávu daruje
mne i všetkým Božím deťom.
O ten sľub sa opieram,
v tom je moja dôvera.

3. Ježiš žije! Nezhyniem,
nečaká ma odsúdenie.
Nezúfam si, lebo viem,
milosť dá mi a spasenie,
s láskou na mňa pozerá:
v tom je moja dôvera.

4. Ježiš žije! Odovzdať
dušou, telom chcem sa Jemu,
zlé žiadosti premáhať
verne slúžiť Vzkriesenému.
On je slabých opora,
v Ňom je moja dôvera.

5. Ježiš žije! Moci niet,
čo by ma s Ním rozlúčila,

ani bolesť, rozkoš, svet,
lebo v Ňom je moja sila,
keď zlo na mňa dotiera,
On je moja dôvera.

6. Ježiš žije! Smrťou len
prejdeme raz do života.
Keď posledný príde deň,
poteší ma tá istota,
ktorá slzy zotiera:
Pán je moja dôvera!

137.

1. Kristus Pán vstal radujme sa!
Každý verný nech zaplesá
nad víťazstvom slávnym Jeho,
nuž chváľme Vzkrieseného!

2. On pre naše vykúpenie
znášal ťažké utrpenie,
i smrť podstúpil Pán milý,
aby sme večne žili.

3. Žime Pánu na česť, chválu,
zachovajme vieru stálu
v opravdivej zmužilosti,
vzdorujme hriechu, zlosti.

4. Prosíme Ťa: ó Ježiši,
Spasiteľu náš najmilší,
vzbud' nás k životu novému,
Tebe zasvätenému.

5. Cestou pravej viery nás ved',
svetlom svojej pravdy osviet',
a po vzkriesení z milosti
prijmi nás do večnosti.

138.

1. Kristus Pán vstal slávne
z hrobu,
premohol smrť, hriech i zlobu;
kresťanský svet zbožne plesá:
Radujme sa, vesel'me sa!

2. Hrob, kde ležal položený
Baránok ten umučený,
už je prázdny, - „Vstal – tu nie
je!“
– anjel ženy potešuje.

3. Minula noc – diabol žasne –
Slnko spásy svieti jasne
pravda večná, život večný
slávia triumf nekonečný.

4. Vstal Pán, i my raz vstaneme
z hrobov svojich z prachu zeme
a veriacim v Krista Pána
otvorí sa nebies brána.

5. Radujme sa, vesel'me sa!
Od zeme až po nebesá
slávopieseň vznes sa mnohá:
Haleluja! Chvál'me Boha!

139.

1. Kristus Pán vstal z mŕtvych
po mukách ukrutných.
Haleluja! Plesajme
a radostne spievajme:
Bud' Bohu chvála!

2. Keby Pán nebol vstal,
svet by v smrti zostal,
ale že On z hrobu vstal,
život večný nám získal:
Bud' Bohu chvála!

3. Za to dielo slávne
všetci Pána chvál'me!
V Kristu máme útechu,
vyslobodí nás z hriechu:
Bud' Bohu chvála!

140.

1. Kristus žije, život náš,
naše svetlo, naša nádej!
Aj keď telo zotlie raz,
s Ním však budeme žiť ďalej
tam, kde smrti viacej niet,
kde nám kvitne spásy kvet.

2. Hoci ťažké bremená
na nás kladie život časný,
z Ježišovho vzkriesenia
máme silu, údel šťastný:
Tvoje vzkriesenie, Kriste,
to potvrdzuje iste.

3. Hoci často klesáme,
krehkí sme, hriech v nás
prebýva,
vrúcne k Bohu voláme,
aby v srdci viera žila,
keď raz telo hrob skryje,
nech náš duch s Kristom žije.

4. Pochybnosť nás nemýli,
aj keď všetci raz umrieme,
ak v svätosti sme žili,
s Pánom večne žiť budeme.
Základ spásy máme v Ňom,
v Kristu živom, vzkriesenom.

5. Hospodine, sláva Ti,

že si vzkriesil svojho Syna,
vieru nám nič nezvráti,
vieme: Tvoja sme rodina;
večný život si nám dal,
prijmi našu obeť chvál.

141.

1. Nastal nám čas preradostný,
kresťania, plesajme,
nadišiel čas veľkonočný,
radostne spievajme:

Vyšiel z hrobu náš Spasiteľ,
zvít'azil náš Vykupiteľ,
chválu Mu vzdávajme.

2. V piatok zvolal prežalostne,
že Ho Boh opustil,
v nedeľu však vstal radostne,
keď Ho z mŕtvych vzkriesil.
Z hrobu už otvoreného
zaznieva hlas pravdy Jeho,
že slávne zvít'azil.

3. Ako slnka papršleky
všetko obživujú,
ako prúdy bystrej rieky
suchú zem zvlažujú,
tak Pánovi učeníci
po zármutku sa zas všetci
spoločne radujú.

4. „Pokoj vám“ ich
pozdravoval,
aby sa nebáli,
rany svoje ukazoval,
aby všetci znali,
že je Ten ukrižovaný,

slávne však z mŕtvych
vzkriesený.

Vít'az hoden chvály.

5. Spievajme aj my nadšene:
Pánu nášmu sláva,
lebo Jeho zmŕtvychvstanie
nám vít'azstvo dáva,
pekla moc je už zlomená,
životom smrť premožená,
radostná to správa!

6. Chvála Tebe, ó Ježiši,
buď zmŕtvychvstanie,
priznaj sa k nám, k svojej ríši,
udel' požehnanie,
a po tejto smrteľnosti
uved' do večnej radosti.
Haleluja! Amen.

142.

1. Nebojte sa, nedeste sa,
ale v Pánu radujte sa,
že vstal slávne dňa tretieho
z hrobu zapečateného.

2. Spomeňte si, čo hovoril,
keď po zemi ešte chodil –
tie slová sa už splnili,
ktoré vtedy ohlásili,

3. že má byť na smrť vydaný,
trýznený, ukrižovaný,
ale potom vstane z mŕtvych,
po mukách ťažkých ukrutných.

4. Od anjela tak počuli
ženy, keď pomazať chceli
telo Ježiša mŕtveho,
že už prázdny je hrob Jeho.

5. Ó, by to anjelské slovo
svetu potešením bolo,
zdrojom nádeje sa stalo,
životom nás sprevádzalo.

143.

1. Ó kresťania, vzdajme chválu
vzkriesenému Kristu Pánu,
radujme sa a plesajme,
Haleluja! zaspievajme.

2. Pastier ovečky zachránil
smrťou, čo za ne podstúpil,
nad peklom mocne zvíťazil,
hriešnych ľudí s Otcom zmieril.

3. Povedz nám, Mária milá,
čo si pri hrobe videla?
– Posla Božieho, anjela,
i rúcho z Kristovho tela;

4. hrob prázdny, Krista živého,
slávne z mŕtvych vzkrieseného.
Vstal Pán Ježiš, zdroj nádejí,
kázal ísť do Galiley. –

5. Iste Pán Ježiš z mŕtvych
vstal,
Víťazom sa nad smrťou stal,
preto radostne plesajme,
Haleluja! zaspievajme.

6. Verme svedkom
Vzkrieseného,
Márii i verným Jeho,
a nie lživým nepriateľom,
Krista Pána trýzniteľom.

7. Vyznávajme: Vstal si iste
z mŕtvych, Pane Jezu Kriste,
k Tebe voláme srdečne:
Bud' nám milostivý večne.

144.

1. Ó Slnko žitia môjho, čo nikdy nehasne, vzkriesený Kriste Pane, Ty svietiš mi jasne, ukazuješ mi cestu, keď bezradný stojím, zo smrti strach nepoznám, Životom si mojím.

2. Za mňa si trpel veľa, zaplatil výkupné, pomôž mi, nech Ťa nikdy nezapriem potupne, len Teba, Vzkrieseného, kież verne vyznávam a každým svojim činom k Tebe sa priznávam.

3. Daj, nech som iba Tvojím a žijem pre blížnych, od čias mladosti svojej až do dní posledných: nech im vždy ako Tebe slúžim, ó Kriste môj, tak Ti, Pane vzkriesený, zasväťím život svoj.

4. A raz po časnej púti, môj vzkriesený Pane, nech ako sluha verný k Tebe sa dostanem; tam, Slnko žitia môjho, budem Ťa stále ctieť, so zborom vykúpených naveky velebiť.

145.

1. Pokoj vám! Žijem! Plesajte!

Kto verí, neumiera;
vieru, lásku zachovajte,
svet, kríž premáha viera.

Sčiasťky poznávame,
ale nádej máme,
že raz tam v Božej blízkosti
poznáme všetko v plnosti.

2. Pokoj vám! Slovo života
ochotne rozsievajte!
Ozdobuj vás vždy cnosť svätá,
pevne v dobrom trvajte!

Kto tu s plačom seje,
tomu sľúbené je,
že hoc tu v slzách bude siať,
tam s radosťou raz bude žať.

3. Pokoj vám! Ó, milujte sa,
ako vás ja milujem,
v Bohu svojom radujte sa,
ako sa ja radujem;
po láske, pokoji
poznajú sa moji,
láska čistá, radosť istá,
Boh len láske nebo chystá.

4. Pokoj svoj vám zanechávam,
veď iný vám ho nedá.

Šťastný, kto má preň v srdci
chrám

a vo viere ho hľadá:
je to pokoj Boží,
ktorý radosť množí,
srdcia verných naplňuje,
každý rozum prevyšuje.

5. Amen, ó Knieža pokoja,
Kriste, panuj nad nami,
zažeň príval nepokoja,
spravuj príbytky, chrámy:
nech v svätom pokoji
láska všetko spojí,
potom zo svojej milosti
daruj pokoj vo večnosti.

146.

1. Slnko svetlom nádherným
zaháňa noc tmavú,
Kristus svojím vzkriesením
zjavil Božiu slávu.

A tým nám život dal,
otvoril nebesá, každý nech
zaplesá!

2. Česť Mu, že smrť
premohol a že isto vieme:
život všetkým vymohol,
vzkriesení budeme:
v deň slávy nás zbaví
porušiteľnosti,
prijme do večnosti.

3. Česť Mu, lebo veríme,
že duch neumiera,
hoc sa na prach zmeníme,
svedčí naša viera: človek sám
Ducha chrám účastný je
slávy, Boží obraz pravý.

4. Česť Mu, mocne že svedčí
o víťazstve pravdy,
že Jeho sväté reči
majú platnosť navždy.
Zlobu, klam
zdolá Pán,
to jasne uzrieme,

keď na súd prídeme.

5. Česť Mu, že mám
svedectvo,
že dobrý nezhyne,
a že slávy dedičstvo,
ho iste neminie;
ale zlí,
bez lásky,
čo išli zlou cestou,
tí neujdu trestu.

6. Česť Mu, že nádej máme,
v láske založenú,
v nej dosiahneme, vieme,
odmenu sľúbenú;
a tam raz
v sláve zas
milých uvidíme,
po ktorých túžime.

7. Keď sa tento časný svet
napokon pominie,
daj nám, Pane, uvidieť,
čo teraz veríme:
sám cestou
nebeskou
prived' nás z milosti
tam do blaženosti.

147.

1. Už skvie sa ráno
vzkriesenia – Haleluja,
haleluja, haleluja –
nežiaľme viacej, kresťania,
Haleluja, haleluja, haleluja!

2. Už skončil Pán boj víťazný
– Haleluja, haleluja, haleluja
– zem chvela sa, hrob je
prázdny! Haleluja, haleluja,
haleluja!

3. On pýchu diabla porazil
– Haleluja, haleluja, haleluja
– aj more hriechov utíšil.
Haleluja, haleluja, haleluja!

4. Smrť, kde je teraz oheň
tvoj? – Haleluja, haleluja,
haleluja! – Kde, vláda pekla,
tvoja zbroj? Haleluja,
Haleluja, haleluja!

5. Radujme sa a plesajme
– Haleluja, haleluja, haleluja
– z celého srdca spievajme:
Haleluja, haleluja, haleluja!

6. Nech znie Ti, Bože
prevelký – Haleluja, haleluja,
haleluja – spev chvály dnes
i na veky!
Haleluja, haleluja, haleluja!

148.

1. Vesel' sa, celý svet,
Krista Pána v hrobe niet!
Vy, zem i nebesá,
z vykúpenia tešte sa
v tento preradostný čas!
Ved' všemocný Pán Boh náš
vzkriesil už svojho Syna:
Plesaj, Božia rodina,
plesaj, Božia rodina!

2. Ó svetlo z výsosti,
nech lúč Tvojej jasnosti
zvest'ou o vzkriesení
žiaľ na radosť premení.
Mizne hrobu temnota –
vyšlo Slnko života,
žije náš Vykupiteľ,
:/: Ježiš Kristus, Spasiteľ! :/:

3. Ako slnko budí
život zo spiacej hrudy –
tak i nás Pán živý
všetkých mocne oživí,
preto vrúčne chváľme Ho,
Vít'aza vzkrieseného.
Sláva Jeho milosti
:/: i tu i vo večnosti! :/:

149.

1. Vitaj, Vít'az náš pravý,
nad hrobom časnosti,
skvej sa v triumfe slávy
veriacim k radosti.

2. Smrť a zloba prevel'ká
je Ti pod nohami,
z hrobu radosť preniká:
Živý Boh je s nami!

3. Hrobom Tvojím zakrytá
je moc našej viny,
nové ráno už svitá
nad vykúpenými.

4. Tu v chráme, v Božom
stánku
znie pieseň víťazná
a reč Tvoja, Baránku,
pokojná, l'úbezná.

5. Pod kríž svätý, víťazný
zhromaždi nás, Pane,
v Tvojom slávnom vzkriesení
spasenie získame.

6. Vydobyl si spasenie;
keď s Tebou zomrieme,
s Tebou slávne vzkriesenie
čaká nás, to vieme.

150.

1. Víťaz nad smrťou slávne
z hrobu vstal, večnú Božiu
slávu mocne zvestoval.

Žije Kristus, Pán náš, s Ním
budeme žiť, s Ním je hodno
trpieť, s Ním aj zvíťaziť!

Víťaz nad smrťou slávne
z hrobu vstal, večnú Božiu
slávu mocne dokázal!

2. Plesaj, ľud Boží! Z Jeho
vzkriesenia viera, nádej, láska
hojne pramenia, Pán náš
najslávnejší – Darca útechy,
hriešnikom kajúcim odpúšťa
hriechy. Víťaz nad smrťou
slávne z hrobu vstal,
večnú Božiu lásku mocne
dokázal.

3. Všetkých nás spája láska
Kristova, v nej je radosť stála,
pomoc hotová. Útechu v nej
máme, hrob nás nermúti
ani nezastiera tieň večnej
smrti. Víťaz nad smrťou
slávne z hrobu vstal,
večnú Božiu milosť mocne
dokázal.

151.

1. Vrúcne všetci plesajme,
Ježiš vstal! – viac niet Ho
v hrobe –

radostne vyznávajme:
už je koniec smrti, zlobe;
v slávnom Kristovom
vzkriesení
osteň smrti je zlomený.

2. Príde čas, že umrieme,
v Kristu však máme istotu,
že aj nás z prachu zeme
vzkriesi k večnému životu:
On z drahej svojej milosti
prijme verných do radosti.

3. Radujme sa, spievajme:
Haleluja, milý Pane!
Vo viere zotrvejme,
podľa nej nech sa nám stane,
večný život dá všetkým nám
z hrobu vzkriesený Kristus
Pán.

152.

1. Vstal z mŕtvych milý
Kristu Pán, raduj sa, raduj sa,
ó kresťan, Ten, ktorý bol
pochovaný, vstal z mŕtvych,
vstal z mŕtvych v deň slávny.
Všetci spolu vzkriesenému
vzdajme chválu.

2. Anjeli v tej rannej chvíli:
„Vstal z mŕtvych, vstal z
mŕtvych“, svedčili: ženám,
ktoré Ho hľadali, „vstal z
mŕtvych, vstal z mŕtvych“
hlásali, všetci spolu
Vzkriesenému vzdajme
chválu.

3. Smutné bolo umučenie,
radostné, radostné
vzkriesenie, vtedy kvílilo
stvorené, dnes plesá, dnes
plesá nadšene; všetci spolu
Vzkriesenému vzdajme
chválu.

4. Ježiši Kriste vzkriesený,
v Tebe sme, v Tebe sme
spasení, čuj naše
chválorečenie

pre Tvoje, pre Tvoje
vzkriesenie;
prijmi chválu neskonajú,
večný Kráľu.

153.

1. Vstaň, srdce a s radost'ou
pozri, čo sa stalo,
už nad nočnou temnosťou
svetlo moc získalo,
môj Spasiteľ doteraz
ležal v tmavom hrobe,
veľkonočný prišiel čas
a On vstal v tej dobe .

2. Víťaz nad tmavým hrobom
hľadá vôkol jasne,
nad nepriateľskou zlobou
zastal si víťazne,
všetko už padá k nohám
vzkrieseného Pána,
premohol hriech, peklo, klam
i smrť je zdolaná.

3. Ach, aká veľká radost'
srdce naplňuje,
keď sa už Božia milost',
pokoj rozhojňuje,
nikto mi neodníme,
čo mi Kristus dáva,
za čo trpel nevinne,
za čo z mŕtvych vstáva.

4. Všetka moc pekla zlého
nič mi neublíži,
keď mám Pána verného,

čo zomrel na kríži,
premohol pekla brány,
je víťazným Kristom,
keď Mu budem oddaný,
smrť mi bude ziskom.

5. Chcem sa držať Ježiša
ako Hlavy večnej,
tí, čo sa Jeho držia,
kráčajú bezpečne;
nech sa búri ako chce
vôkol prúd vôd dravý,
mám vždy pokojné srdce,
Pán ma zlého zbaví.

6. Raz ma privedie k bráne,
preslávneho neba,
kde bude napísané
pre mňa i pre teba:
Kto tam so mnou trpieval,
tu ho čaká sláva,
kto tam so mnou zomieral,
tu život dostáva.

154.

1. Všetci, čo túžite po večnom živote, prečo sa trápate, prečo smútite? Ajhľa hrob je prázdny, Spasiteľ žije, nad hrobom a smrťou už triumfuje.

2. Krutá smrť premohla Pána zmučeného, Božia moc vzkriesila pochovaného. Nad smrťou zvíťazil, slávne z mŕtvych vstal, satana, porazil nám život dal.

3. Smrť zmenil v tichý sen, strach z hrobu stráca sa, po noci svitá deň, prichádza spása; deň v živote večnom, v stálej radosti so vzkrieseným Kristom z Božej milosti.

4. Predišli nás milí do hrobu tmavého, Ježiš ich vykúpil, sú v rukách Jeho. Aj pre nás sú miesta už pripravené,

s veriacimi v Krista spolu budeme.

155.

1. V tretí deň Kristus

z mŕtvych vstal

– Haleluja,
chváľme Boha,
haleluja!

Na radosť zmenil verných
žiaľ,

Haleluja,
chváľme Boha,
haleluja!

2. V tretí deň zem zatriasla sa

– Haleluja ...

hrob vydal Krista-Vít'aza.

Haleluja...

3. Zavčas rána zjavil sa Pán –

Haleluja ...

užialeným zbožným ženám.

Haleluja ...

4. Aj nám sa zjav, prosíme

Ťa,

Haleluja ...

posilni vieru, Pán sveta.

Haleluja...

5. S Tomášom vyznať dopraj

nám

– Haleluja ...

že žiješ, že si Boh a Pán .

Haleluja ...

6. Daj sily, nech sa nám darí

– Haleluja ...

vyčist' hriechov kvas starý.

Haleluja ...

7. Či žijeme a či mrieme

– Haleluja ...

nech stále Tvoji, Pane, sme.

Haleluja, chváľme Boha,

haleluja!

156.

1. Žije Ježiš, môj život,
moja nádej a spasenie!
O tom mám mnoho istôt,
akýže žiaľ a trápenie
mohla by mi spôsobiť
istá smrť, čo raz má prísť?

2. Žije Ježiš, môj Boh, Pán,
v sláve budem s Ním večne
žiť,
tam budem, kde on je sám,
čo sa mám báť, čoho desiť?
Kde je Hlava, tam je úd,
nemám na to zabudnúť.

3. V zväzku pevnej nádeje
jedno som s Ním s cirkvi
Hlavou;
verím, stále so mnou je,
držím sa Ho vierou pravou,
mňa smrť, ani svet celý
od Neho neoddelí!

4. Nastane čas, že umriem,
musím sa do prachu vrátiť,
ale On ma, dobre viem,
ráči slávne z mŕtvych
vzkriesiť,
aby som s Ním v radosti
prebýval vo večnosti.

5. Len sa všetci dvíhajme
duchom k nebu od márnosti,
Tomu sa odovzdajme,
s kým chceme žiť vo
večnosti!
Kto k Pánovi prísť túži,
Jemu verne nech slúži!

Vstúpenie

Kyrie

Kňaz: Kyrie elejson.

157.

1. Zmiluj sa, Bože, nad nami,
nad nehodnými dieťkami,
odpusť z otcovskej milosti
všetky viny, neprávosti.

2. Pre zásluhy Syna svojho,
v nebesiach osláveného,
ráč sa k nám, Otče náš,
skloniť,
a prosby vrúcne vyplniť.

Kyrie elejson

3. Zmiluj sa, Kriste, nad nami,
zhliadni na nás a buď s nami,
oroduj u Otca za nás
a na pokánie daruj čas.

4. To slovo plné milosti
i prevelebné sviatosti
v čistote nám zachovávajú,
v cirkvi k spáse všetkým
dávaj.

Kyrie elejson

5. Zmiluj sa, Pane, nad nami,

ó Duchu Svätý, buď s nami,
naše srdcia k sebe priviň,
posväť naše slovo i čin.

6. Amen, to pevne veríme,
že splníš, za čo prosíme;
buď Ti za to česť a chvála
teraz i na veky vzdaná.

Krédo

158.

1. Veríme všetci v jediného Boha Otca všemohúceho, Stvoriteľom je mocným všetkého.

2. Aj v Ježiša, Syna Božieho, jediného Pána večného, ktorý sa počal z Ducha Svätého.

3. Vôľu Otca vo všetkom konal a na kríži v bolestiach skončil, na tretí deň však slávne z mŕtvych vstal.

4. Po vzkriesení vstúpil k Otcovi na nebesá do večnej slávy, aby tam verným miesto pripravil.

5. Z nebies slávy opäť k nám príde, a na svojom poslednom súde živých i mŕtvych On súdiť bude.

6. Veríme aj v Ducha Svätého, svätú cirkev spravujúceho; a v živote večný z milosti Jeho.

159.

1. Do neba, do neba
vstúp, nebeský Kráľu,
len tam hodnú Teba
prijmeš večnú chválu,
len tam skvie sa Tvoja
odmena,
v Bohu zložená,
v Bohu zložená.

2. Do neba, do neba
ideš z našej zeme,
čaká Ťa veleba
tam za poníženie!
V neskonalej slávnej večnosti,
v stálej radosti,
v stálej radosti.

3. V dome Otca Tvojho
sú mnohé príbytky,
ktoré majú zdediť
verné Božie dietky,
tam čaká veniec pripravený
tým, čo sú verní,
tým, čo sú verní.

4. Do neba, do neba,
riad' môj rozum, myseľ,
aby som od Teba
už navždy závisel

s vôľou, umom a srdcom
vrelým,
životom celým,
životom celým.

5. Do neba, do neba,
prijmi ma z milosti,
daj mi zapriet' seba
a hriešne žiadosti,
neklesnúť v žiadnom
pokušení,
ani v súžení,
ani v súžení.

6. „Do neba, do neba“
chcem vzdychnúť napokon,
keď sa budem lúčiť
s pozemským životom;
uved' ma k sebe do radosti,
tam vo večnosti,
tam vo večnosti.

160.

1. Kriste, Spasiteľu náš,
v Tebe duch náš plesá,
že si slávne s triumfom
vstúpil na nebesá.
2. Vďaka Tebe vzdávame,
vrúcnu česť a chválu,
Kriste, víťaz udatný,
najslávnejší Kráľu!
3. Ty si slávne dokonal
vykúpenia dielo,
žehnáš, chrániš, spravuješ
cirkev – svoje telo.
4. Panuj, kraľuj, Kriste náš,
aj v diaľavách sveta,
daj nech všade zvíťazí
láska Tvoja svätá.
5. Ráč nás Ty sám, Kriste náš,
mocne tiahnuť k sebe,
ta, kde Ty sám kraľuješ:
v krásne, slávne nebe!

161.

1. Náš Pán kraľuje, s Otcom
je.
Po ponížení, hroznom trápení,
ktoré postúpil by nás vykúpiť,
vstúpil na nebesá na pravicu
Otca.
2. Duša veriaca, ver, tá
pravica
slávu znamená, čo od Otca
má
moc nad všetkými zlými,
dobrými. Nad všetkým
kraľuje
a všetko spravuje.
3. Oslávený Pán takto vraví
nám: Kde sa zhromaždia
dvaja či traja, a mňa ctia
v pravde, s nimi som všade
vždycky bez prestania, do
sveta skonania.
4. Stále deň po dni v Ňom
stojme pevní! Zla sa varujme,
dobro hľadáme! Duch môj,
sa tam vznes za Ním do
nebies!
Ó milý Pane, daj, nech sa
tak stane.

162.

1. Na tri miesta moja viera
s vrelou túžbou sa upiera,
na ktorých mi Boh poznať
dal,
ako ma veľmi miloval.

2. Prvým smutná je Golgota,
kde sa za mňa obeť svätá
vykonala nehodného
smrťou Ježiša milého.

3. Druhým v záhrade hrob
nový,
pri ňom anjel ma osloví.
Vstal Pán z mŕtvych, už nie
Ho tu,
prešiel zo smrti k životu.

4. Oslávenia vrch je tretím,
kde Pán riekol svojim
verným:
Chod'te, učte a krstite,
podľa môjho slova žite!

5. Kríž, hrob, oslávenie
Krista,
také blízke sú tie miesta
jak blízka radosť žalosti
a blízka večnosť časnosti.

6. Z týchto miest trojaké
svetlo
na môj časný život zlietlo,
v nich mám základ tej nádeje,
že Boh v Kristu vždy pri mne
je.

7. Sviet'te mi, vy svetlá jasné,
tu na mojej púti časnej,
osvecujte v každú dobu
temno života i hrobu.

163.

1. Pane môj, ja tu zostávam
v biede mnohej, v úzkosti,
Ty na výsosť vstupuješ,
tam k Otcovi do radosti.
Čo si počnem bez Teba?
Vezmi i mňa do neba,
alebo tu, Pane milý,
zostaň so mnou v každej
chvíli.

2. Vezmi moje srdce k sebe,
Ty mi zase svoje daj:
keď vysielam prosby k Tebe,
láskavo ich prijímaj.
Ak v modlení ustávam,
prihovor sa za mňa sám
a Otec Ťa vypočuje,
žehnaním ma obdaruje.

3. Tvoju vôľu verne plniť
zo srdca chcem celého.
Ráč ma k tomu uspôsobiť,
veď si Pánom všetkého:
V pokušení pri mne stoj,
bojovať daj dobrý boj,
podopieraj, pridaj sily,
nech nezblúdím, Kriste milý.

4. V dome Otca i nám miesto

priprav, nech sme tam, kde
Ty,
jedinou si pravou cestou
k Otcovi, Pane svätý,
okrem Teba cesty niet,
svetlom nádeje nám svieť.
Keď časný beh dokonáme,
prijmi nášho ducha, Pane.

164.

1. Slávne nebeské výšiny,
vy radostne plesáte,
a naše zemské nížiny
svetlom lásky žehnáte.
Koho to slávite,
a čo nám vravíte? –
Zvestujte to mocným hlasom,
že večnosť vládne nad časom.

2. Ježiš, ktorý Boha zjavil,
Syn slávy a milosti,
uprostred nás sa postavil
v kráse Božej hodnosti;
na nebeskom tróne
bez časnosti tône
vládne Kristus, večná spása,
ako slovo Božie hlása.

3. Už cieľ žitia vidím jasne,
Duch je, čo oživuje,
smrťou život môj nezhasne,
Duch Boží prikazuje:
Nauč sa svoj kríž niest',
nad časnosť sa povzniesť,
dobře konaj, vo viere stoj,
tak máš v nebi s Kristom diel
svoj.

4. Bože večný, buď Ti vd'aka,
že si sa nám poznať dal,
v nebesiach nás život čaká,
čo si v Kristu daroval.
Pane, skloň sa ku nám,
k našim chválam, prosbám;
milosti si živý prameň,
buď Ti večná sláva, amen!

Zoslanie Ducha Svätého

Kyrie

165.

1. Bože, Duchu dokonalý,
si nad všetky ľudské chvály:
vrúcny hlasom Ťa vzývame,
zmiluj sa nad nami, Pane.

2. Svetlo Tvoje osvecuje,
však hriech nám ho zatienuje,
žiadosť zlá nám srdce mámi,
Bože, zmiluj sa nad nami!

3. Často slabí sme k dobrému,
viac sme náchylní ku zlému,
Ducha pravdy kormútime,
úprimne Ti neslúžime.

4. Vyššie veci nehľadáme,
na zemských si zakladáme,
hynieme v žiadostiach
vlastných,
ani v šťastí nie sme šťastní.

5. Len k Tebe, Bože nás,
zrieme,
pre Kristovo zaslúbenie,
daj nám zo svojej milosti,
Ducha lásky a svätosti.

6. Ohňom večnej moci Jeho
zapál' v srdci z nás každého
obet' viery ušľachtilú,
Tebe príjemnú a milú.

7. Duch pravdy svätého slova,
nech nás chráni a zachová,
aby sme verní zostali,
bludom, zvodom odolali.

8. O všetko to Ťa prosíme,
že vyslyšíš nás veríme:
zmiluj sa zmiluj nad nami,
ako otec nad dieťkami.

166.

1. Bože, hriechy vyznávame,
zmiluj sa nad nami,
nalož, pokorne žiadame,
ako Otec s nami,
zmiluj sa a odpusť viny,
buď nám hriešnym milostivý.

2. V dnešnom svätom
zhromaždení
i času každého,
zosielaj nám, Bože verný,
dar Ducha Svätého,
aby sme Ťa milovali,
Tvoje slovo zachovali.

3. Ó Kriste, Knieža pokoja,
zmiluj sa nad nami,
odstráň príčiny rozbroja,
kríža zásluhami.
Svet pokoj nestály dáva,
u Teba je láska pravá.

4. U svojho Otca oroduj,
prihovor sa za nás,
sťa Pastier ovce ochraňuj
a vzdial' mocne od nás
nepriateľov – vlkov dravých
a pas nás na pastvách
zdravých.

5. Dávaj nám verných
pastierov
s pastvou Tvojho slova,
Duchom Svätým, pravou
vierou
posilňuj vždy, znova,
naprav všetkých poblúdených
a zhromažďuj rozptýlených.

6. Duchu Svätý, vypočuj nás,
zmiluj sa nad nami
a prebývaj trvalo v nás
s rozličnými darmi,
príd', Tešiteľ zarmútených,
Lekár duší ubolených.

7. Ó, príd', Záchranca
hynúcich,
Svetlo nevidomých,
príd', Zástupca opustených,
nádej utrápených,
príd', Sila umdlievajúcich
a Život zomierajúcich.

8. Nech nás vždy Tvoja
božská moc v živote ochráni,
zvlášť keď zlyhá ľudská
pomoc pri našom skonaní,
odvráť od nás večný plameň,
prijmi verných k sebe. Amen.

Slávospev

167.

1. Sláva Tebe, Duchu moci,
ktorá všetko preniká,
a jej činnosť nemá noci,
je aj v mále veliká:
v Kristu pôsobila,
a nás vykúpila,
premohla hriech a večnú
smrť,
v ktorej sme mali zahynúť.
2. Sláva Tebe, Duchu lásky,
Boh si tvorstvo miluje,
večné sú s Ním naše zväzky,
veď On večnou láskou je;
milý Jeho Syn sám
umrel z lásky tej k nám,
lásku Božiu si žiadame,
láska nikdy neprestane.
3. Duchu Svätý, v Tebe naše
srdce mocne splesalo;
kiežby Tebou v každom čase
svoju spásu konalo
v moci svätosti,
v pravde a milosti;
ó, by v nás to slovo znelo,
Panuj, duchu, slúž však, telo!

168.

1. Sláva Ti buď na výsosti,
Bože, studnica pravdy, lásky,
milosti
a na zemi pokoj ľuďom,
v Kristovi obdareným
Ducha Svätého darom.
2. Sláva Ti jednorodený,
Pane Kriste, pre nás predivne
vtelený,
pravý Boží a ľudský syn,
milosrdný Spasiteľ,
Pán zeme, nebies výšin!
3. Sláva Ti buď, Duchu
Svätý,
s Otcom i Synom si rovnakej
podstaty,
vd'aka, veleba, sláva Ti,
podľa sľubov si prišiel
v slávny deň päťdesiaty!
4. Boh, Otec, Syn i Duch
Svätý,
Boh v láske pre všetkých
nesmierne bohatý,
buď i teraz pochválený
a potom v sláve večnej
na veky velebený.

Krédo

169.

1. Boh je Duch, v Neho všetci
veríme,
v duchu pravdy k Nemu
hľadáme,

celého sveta
On je Stvoriteľ sám,
Otec láskavý,
náš všemohúci Pán,
náš všemohúci Pán.

2. Vidiac, že slabí v boji
s hriechom sme,
Syna poslal nám na spasenie,
On pomazaný Duchom Otca
svojho,
prišiel vykúpiť
:/: človeka hriešneho.:/:

3. Otcovu vôľu na zemi plnil,
Duchom Svätým nás znovu
zrodil
na kríži umrel, vstal na nebo
vstúpil,
a tak ľud verný
:/: zo smrti vykúpil.:/:

4. V tom Duchu učenici
Kristovi
hlásat' spásu boli hotoví:
kázali verne, kríž svoj niesli
stále
tak, aby cirkev
:/: rástla k Božej chvále.:/:

5. Duch Svätý cirkev Božiu
spravuje,
dary ducha jej udeľuje,
On nás ku viere v Krista
povoláva
a spoločenstvo
:/: svätých zachováva.:/:

6. V tomto Duchu už tu
rozsievajme,
hojnú žatvu v nebi čakajme;
Ty, ktorý si dal závdavok
Ducha nám,
posväť v tej viere
:/: život, náš Bože sám.:/:

170.

1. Veríme všetci v Boha
jedného,
Otca nášho všemohúceho,
slávneho Pána
stvorenstva celého,
ktorý nám dáva
dar Ducha Svätého,
dar Ducha Svätého.
2. Veríme všetci v Syna
Božieho,
Ježiša, Pána jediného;
počatý Duchom z panny sa
narodil,
aby nás všetkých
:/: z hriechov vyslobodil.:/:
3. Na kríži zomrel, tak nás
vykúpil,
a do pekiel mocne zostúpil,
na tretí deň vstal v tele
oslávenom,
ako anjeli
:/: dosvedčili o Ňom.:/:
4. Na nebo vstúpil do slávy
Otca –
On jediný náš Príhovorca,
odtiaľ zosiela dar Ducha
Svätého,

a príde v sláve
:/: súdiť z nás každého.:/:

5. Veríme všetci v Ducha
Svätého,
Utešiteľa nebeského,
bez Jeho stálej k dobrému
pomoci,
v človeku hriešnom
:/: niet sily a moci.:/:

6. O cirkvi svätej tak
vyznávame,
spoločenstvo viery v nej
máme,
v Kristu má cirkev Pastiera
verného,
a žije stále
:/: podľa slova Jeho.:/:

7. Veríme aj hriechov
odpustenie
tela nášho z mŕtvych
vzkriesenie,
po smrti v nebi život
nekonečný.

Amen, daj nám to, :/: Pane
Bože večný.:/:

171.

1. Ako čerstvú vodu hľadá
jeleň v letnej páľave,
tak Svätého Ducha žiada
duša v každej únave,
veď bez jeho pomoc
ku spáse v nás niet moci,
veriť v Krista síl nemáme,
mŕtvi v hriechoch zostávame.

2. Duch Svätý je Utešiteľ,
Otec a Syn Ho dáva,
On je najlepší Učiteľ,
v Ňom božská múdrosť pravá,
čo Pán Ježiš hovoril,
dokiaľ v ľudskom tele žil,
to Duch svätý vyučuje,
tak vo viere upevňuje.

3. Duch svedčí z Písma
svätého,
ako Boh svet miloval,
že Syna svojho milého
jedorodeného dal.
V Ňom má veriaci v Neho
dar života večného,
veď neprišiel svet odsúdiť,
ale hriešnikov vykúpiť.

4. Mnohé vzácne slová Pána
Duch Svätý nám predkladá,
ktoré nás pred bludmi
chránia,
a v Kristu od nás žiada,
aby sa v duši každej
viera, láska a nádej
vždy viacej rozhojňovali,
v život dosvedčovali.

5. Ó, príd' i k nám, Duchu
Svätý,
bože mocný a pravý,
v Trojici jednej podstaty,
hoden rovnakej slávy,
posväcuj a spravuj nás
teraz i v posledný čas,
otvor svojich darov prameň
na naše spasenie. Amen.

172.

1. Duch Pánov svoju svätou
milosťou
naplnil srdcia apoštolov,
zavial sťa vietor,
keď spolu sedeli.
Ducha Svätého
túžobne čakali,
túžobne čakali.

2. Pán učeníkov do sveta
poslal,
Slovo zvestovať im prikázal,
aby učili na svete každého,
poznávať Boha
:/: pravdu slova Jeho:/:

3. Prijmite, riekol, Ducha
Svätého,
Učiteľ'a z nebies verného,
On vás najlepšie sám pravde
naučí,
a zjaví skryté,
:/: i budúce veci:/:

4. Vyznávať keď budete
a svedčiť,
nech pravdivé sú vaše reči,
nič sa nebojte, ani neľakajte,
Duch vás naučí,
:/: čo zvestovať máte:/:

5. Preto aj my dnes všetci
radostne
Pána Ježiša o to prosme,
nech nám z lásky svojho
Ducha udelí
a naše chladné
srdcia Ním premení;
daj to, Kriste verný!

173.

1. Duch Svätý na učeníkov
ako vietor a plameň
zostúpil s mocou veľikou
v slávny päťdesiaty deň,
tým Duchom naplnení
kázali o spasení.

2. Zostúp mocne, Duchu
Svätý,
pravdou svojou osviet' nás,
aby sme po všetky veky
mohli Krista vyznávať;
k tomu daj nám smelosti,
daj vo viere stálosti.

3. V cirkvi svojej vieru živú
upevňuj a mocne chráň,
nech poznáme v každú
chvíľu,
že v nej horí pravdy plam,
viera nech svet preniká,
k spáse vedie hriešnika.

4. V sviatostiach a slove,
Pane,
medzi nami prebývaj,
nech pri Tebe zotrváme,
Ty nás v tom podopieraj,
v cirkvi si nás zhromažďuj,
večnou slávou obdaruj.

174.

1. Duchu Svätý z výsosti,
nebeský dar večný, zostúp na
nás tento deň, v daroch
nekonečný, naplň srdcia
zomdlené darom živej viery,
aby zmizli chabosť, strach,
tieseň nedôvery.

2. Naplň dušu radosťou:
Spasení sme v Kristu. Pokoj
utúž v svedomí, pravdu utvrd'
čistú; zveľad'uj v nás dar
lásky, lásky, čo vždy slúži,
nech sa v tejto zväzok náš
večne s Kristom tuží.

3. Ako v sviatok pamätný
tam v Jeruzaleme, zapál'
ohňom nebeským nás, národy
zeme; aby stále v novote
života jasali, a že sú
vykúpené v svätosti plesali.

4. Zhromažd' ľud svoj oddaný
z končín šírych sveta,
v rozličnosti jazykov, čo žalm
k chvále splieta; spoj ho svätým
vyznaním, ved' k Božiemu
trónu, od zeme hriechu, smrti
dvíhaj k neba sklonu.

175.

1. Ó, Duchom Svätým naplň
nás, Ty večný Bože sám,
nech cíti aj dnes ľudstvo zas
tej Tvojej lásky plam.

2. Ó, zošli Ducha tichosti,
daj svetlo spasenia,
a Duchom pravdy, milosti,
stvor nové stvorenia!

3. Do hlbín slova Božieho,
Ježiši, uveď nás,
nech mocou Ducha Svätého
počujeme Tvoj hlas.

4. Tvoj príkaz chcem
zachovať, otvor srdcia aj um
a pomôž verne zvestovať
nám evanjelium.

5. Aj Tvoju, Spasiteľu náš,
smrť chceme zvestovať,
kým nezostúpiš v sláve zas
nad svetom kraľovať.

176.

1. Ó najsladšia moja radosť,
svetlo moje najkrajšie,
či mám radosť a či žalosť,
viem, vždy si mi najbližšie,
Svätý Duchu jediný,
Otcem, Synom zoslaný,
ktorý riadiš všetky veci,
vypočuj, čo mám na srdci.

2. Ty si poklad najcennejší,
aký môže človek mať,
už z toho sa srdce teší,
že Ťa môže milovať,
ach, príď ku mne, nemeškaj
a vždy vo mne prebývaj,
tak ako si sa mňa ujal,
keď si ma pri krste prijal.

3. Ty si pravý Duch múdrosti,
Tebe skryté nič nie je,
poznáš hĺbky a tajnosti,
všetko, čo kde sa deje,
krehkí sme a zomdlení,
hriechami porušení,
vlej nám do srdca múdrosť
pravú,
pomôž šíriť Tvoju slávu.

4. V boji s hriechom daj mi
sily,
neodstupuj odo mňa,
Duchu Svätý, Bože milý,
v ťažkostiach posilňuj ma,
Premáhaj diabla zlého,
veď k sebe mňa hriešneho,
Bože, obnov ma z milosti
a daj mi ducha radosti.

5. Bud' so mnou v najťažšej
chvíli,
podopieraj, keď klesám,
udeľuj slabému sily,
pri smrti nech nie som sám.
A keď raz vstanem z hrobu,
uved' ma v onú dobu
do svojho neba slávneho
veriacim pripraveného.

177.

1. Ó, príď, Duchu Svätý,
naplň nás svojimi darmi, ktoré
máš, aby sme slovo Božie
prijali a v srdci svojom
zachovali, jedine v Boha
dúfali, tak večný život
dosiahli.

Refr: Ó, vypočuj nás, láskavý
Pane, všetkých, ktorí k Tebe
dnes voláme:

Haleluja, haleluja!

2. Bože, milostivo na nás
hľad' a svoju tvár ku nám
obráť, aby sme Krista Pána
poznali, až do smrti verní
zostali, veď vylial svoju krv
za nás, On Vykupiteľ a Boh
náš.

Refr:

3. Pane, nekonečný v milosti,
odpusť nám hriechy, neresti,
daj, aby sme sa smrti nebáli,
Teba vždy smelo vyznávali,
vo viere, láske vzrastali
a Tebe dôverovali. Ó, vypočuj
nás, láskavý Pane, všetkých,

ktorí k Tebe dnes voláme:
Haleluja, haleluja!

178.

1. Príd', Duchu Svätý, Bože náš,
svojimi darmi naplň nás:
Láskou, vierou, horlivosťou,
úprimnou srdca radosťou.
Tvoja božská moc a sila
mnohých v Kristu obdarila.

Refr.: Čuj naše hlasy, ó, Pane,
keď vrúcne k Tebe dnes
voláme:

Haleluja, haleluja!

2. Milosťou svojou obdar nás,
nech Ťa velebí každý hlas.

Daj, aby sme pevnou vierou,
vrúcny srdcom, dušou
smelou

vyznávali v žití celom,
že Kristus je Spasiteľom.

Refr:

3. Daj lásky, veď jej tak treba,
jak telu vody a chleba.

Nech vánok Tvoj zas zaveje,
oživí naše nádeje,
aby sme mali istotu,
že Boh náš vzkriesi k životu.

Čuj naše hlasy, ó, Pane,
keď vrúcne k Tebe dnes
voláme:

Haleluja, haleluja!

179.

1. Prosme vrúcne Ducha
Svätého o dar viery, vzácny
dar Jeho, aby aj pri smrti bol
na pomoci, keď sa raz zemská
púť naša skončí.
Zmiluj sa, Pane!

2. Jasné Svetlo, osviet' nás
Tvoj lúč, správne poznať
Krista Ty nás uč
tak, aby sme stále verili
v Neho, prišli do Jeho neba
slávneho. Zmiluj sa, Pane!

3. Láska večná, zostúp
z výsosti, daj nám hojne
darov milosti, aby sme
úprimne sa milovali
a v jednote ducha nažívali.
Zmiluj sa, Pane!

4. Najlepší v žiali Utešiteľ,
v hodine smrti verný Priateľ;
nedaj nám pre hriechy nikdy
si zúfať, keď budú Tebe na
nás žalovať.
Zmiluj sa, Pane!

180.

1. V túžobnom očakávaní
bol ľud Kristov zhromaždení
v deň slávny päťdesiaty,
ó, nech aj my tak nábožne
stretáme sa dnes spoločne
s Tebou, Bože náš svätý.

2. Vtedy znel mocne z neba
hlas, s'aby vietor zavial naraz
a naplnil celý dom,
ó Duchu, naplň tento chrám,
z darov svojich udeľ aj nám
posväť si nás všetkých v ňom.

3. Na každého z apoštolov
z výšin podoby jazykov
ako oheň sa zniesli;
kiežby aj nás živé slová
zo zvesti Božieho slova
k viere a spáse viedli.

4. Tých, čo Duch Svätý
naplnil, aj k svätej službe
pripravil zvestovať Božie
veci; kiež tým Duchom
naplnení, aj my svedčiť
povolání, slúžime Bohu
všetci.

5. Hoc sa mnohí posmievajú,
ktorí moc Božiu neznajú,
že je to len mámenie,
my v tom pravdu poznávame,
že kto vzýva Teba, Pane,
ten dosiahne spasenie.

6. Duchu Svätý, zostaň
s nami, pomôž v boji, keď
hriech mámi,
do srdc vlej vieru v Krista;
Tvoj oheň nech nás roznieti
k službe a nám cestou svieti,
kde je nebies vlast' istá.

181.

1. Zošli Ducha Svätého
nám, Bože láskavý,
nech On srdce každého
na dobré pripraví,
by medzi nás nevstúpil
duch odporný Tebe,
aby nikto neblúdil,
neškodil sám sebe.

2. Tvoj Duch nech osvecuje
ducha, zmysly naše,
srdcia nám posväcuje,
vedie k večnej spáse,
učí pravej múdrosti,
čo pochádza z neba,
aby sme v úprimnosti
milovali Teba.

3. Tvoj Duch nech nás do
pravdy
Kristovej uvedie,
lebo lož, klam, hriech každý
len do skazy vedie;
dar rozumu zdravého,
čo si nám ráčil dať,
na česť Tvojho svätého
mena daj užívať.

4. Duchu Svätý, potešuj
človeka hriešneho
a zomdlenú občerstvuj
mysel' skl'účeného,
posilňuj nás milosťou,
pevné srdce stvor v nás
obdar viery stálosťou
na celý život náš.

Svätá Trojica

182.

1. Hľad'te, hľad'te, akú lásku
Boh Otec nám darom dal,
keď nám svoju tvár otcovskú
milostivú ukázal,
hľad'te, ako On najlepší
hriešnikom sa venuje,
ako nás v zármutkoch teší,
o láske uisťuje.

2. Hľad'te, hľad'te, akú lásku
prejavil nám Spasiteľ,
za nás niesol obeť ťažkú,
potupný kríž pretrpel,
na ktorom svoju nevinnú
krv vyliat' neľutoval,
nenájdete lásku inú
nad tú, čo nám dokázal.

3. Hľad'te, hľad'te, akú lásku
osvedčuje Duch Svätý,
tých, čo hynú v hriechov
zväzku
On k životu navráti,
trestá, učí, obnovuje
a nás volá k Bohu späť,
každodenne uisťuje,
že nad Jeho lásku niet!

183.

1. Ó, prenesmierne bohatstvo
známosti slávy Božej!
Hlbokosť Jeho múdrosti
kto vystihnúť z nás môže?
Veď súdy jeho nám ľuďom
sú nevyspytatel'né
a cesty Jeho rozumu
sú nepochopiteľ'né,
On, Hospodin, svätý je!

2. Kto poznal myseľ Pánovu
a kto bol radcom Jemu?
Kráľovi vekov slávnemu
a neviditeľ'nému
my srdcia svoje pokorné vo
viere oddávame,
veď život svoj i spasenie
z múdrosti Jeho máme,
veľká je Jeho láska.

3. Hľa, všetko je tu pre Neho,
z Neho a len cez Neho.
Veľkého Boha mocnosťí
v Trojici jediného,
ktorý nás stvoril, vykúpil
a posväcuje stále,
velebiť chceme spoločne
a spievať Jemu k chvále:
Na veky Bohu sláva!

184.

1. Oslávme Boha svätého,
v Trojici Boha jedného,
veď všetkého je Tvorcom
na obraz svoj On stvoril nás,
nám darov hojnosť dáva včas,
je naším dobrým Otcom.
Svätý, Svätý, Svätý náš Boh,
Pán mocností na výsosti,
sláva buď Jeho milosti.

2. Oslávme i Syna Jeho,
Ježiša, Pána večného,
ktorý z neba zostúpil,
moc hriechu, smrti a diabla,
čo na hriešnikov doľahla,
zmaril a nás vykúpil.
Svätý, Svätý, Svätý náš Boh,
Pán mocností na výsosti,
sláva buď Jeho milosti.

3. Oslávme Ducha Svätého,
čo z Otca i Syna Jeho
nerozlučne pochodí;
On srdcia nám osvecuje,
k spáse vedie, posväcuje,
a tak nás znovu rodí.
Svätý, Svätý, Svätý náš Boh,
Pán mocností na výsosti;
sláva buď Jeho milosti!

185.

1. Teba dnes chválime,
Teba velebíme, Teba Otca
Stvoriteľa –
a s nami ťa ctí zem celá.
Cherubíni, serafíni
a všetky nadzemské sily,
chór výsosti mnohohlasný
spieva Ti chválospev krásny:

Svätý je náš Pán Boh,
svätý je náš Pán Boh,
svätý je náš Pán Boh,
Panovník Hospodin.

2. Všemohúce slovo Tvoje,
celý vesmír prevyšuje,
Teba si zbor apoštolov,
zástupy dávnych prorokov,
rady verných mučeníkov
velebia s chválou veľikou
a kresťanská cirkev pravá
po celom svete vyznáva:
Boha Otca najvyššieho,
Syna Tvojho najmilšieho,
rovnako Ducha Svätého,
Utešiteľa verného.

3. Kráľ slávy, Pane, Ježiši,
Boha Otca Syn večný si,
nezhrdol si ľudským telom,

aby si bol Spasiteľom,
panstvo smrti si podvrátil,
nebo veriacim navrátil,
po pravici všemocného
Otca sedíš v sláve Jeho,
vieme, že odtiaľ prídeš raz
živých i mŕtvych súdiť nás:
pomôž služobníkom svojim
Tvoju krvou vykúpeným.

4. V nebi večnom nás privítaj,
k zachráneným pripočítaj,
spas ľud svoj, Ježiši Kriste,
zveľad' si dedičstvo isté,
Tebe žijeme i mrieme,
zdvihni nás raz z prachu
zeme.

5. Po všetky dni Ťa chválime,
meno Tvoje velebíme,
chráň nás z trónu najvyššieho
od hriechu a moci jeho.
Milostivý, milostivý
buď nám, Pane dobrotivý,
milosrdný buď, voláme,
tak ako v Teba dúfame.
V teba dúfame a vieme:
zahanbení nebudeme!
Amen.

II. BEZSLÁVNOSTÁ POLOVICA CIKREVNÉHO ROKU

Kyrie

186.

1. Bože lásky, Otče večný!
Teba vzýva ľud Tvoj vd'ačný,
nech nám Tvoja sláva svieti
a k pravde vedie Duch Svätý.

2. Veľké naše previnenie,
Tvoja milosť však väčšia je,
aj v našich slabostiach ona
mocou svoju je prítomná.

3. Chceme Tvoju pravdu
poznať a podľa nej verne
konať, spôsob to v nás mocou
Ducha, nech ľud Tvoj Krista
poslúcha.

4. V Synovi si nám všetko
dal, v Ňom za dietky si nás
prijal, v cirkvi dávaš dar
milosti, do večnej vedieš
radosti.

5. Bože, Otče náš najmilší,
pravica Tvoja nech stíši
nesvornosť a každý rozbroj,

daruj nám trvalý pokoj.

6. Chodme po ceste Kristovej
tam, kde nebo skvie sa nové,
kde viera dôjde videnia,
nádej večného spasenia.

187.

1. Bože, Otče dobrotivý,
buď nám hriešnym milostivý,
z hriechov svojich sa kajáme,
zmiluj sa nad nami, Pane!

2. My sme hriešne pokolenie,
iba trest zasluhujeme,
nevernými sme dietkami,
Bože, zmiluj sa nad nami!

3. Netresci nás v prísnom
hneve,
veď za nás na kríža dreve
platil Syn Tvoj milovaný;
Otče, zmiluj sa nad nami!

4. Synu Boží, Jezu Kriste,
pre kajúcich útočište,
lieč nás svojimi ranami,
Pane, zmiluj sa nad nami!

5. Obet' si priniesol za nás,
svojou smrťou splatil hriech
náš,
za ktorý sme trpieť mali,
Kriste zmiluj sa nad nami!

6. Utešiteľ, Duchu Svätý,
v láske hojný, prebohatý,
teš nás, posväť a buď s nami,
Bože, zmiluj sa nad nami!

188.

1. Bože, Otče večnosti,
Stvoriteľ všemocný,
odpusť viny, slabosti,
zmiluj sa nad nami!

2. Kriste, Kráľu nebeský,
Ty si naše hriechy
niesol na kríž v bolesti,
zmiluj sa nad nami!

3. Verný Radca, Duch Svätý,
v daroch prebohatý,
osviet' ľud tmou zajatý,
zmiluj sa nad nami!

189.

1. Hospodine, Stvoriteľ náš,
posväť tento nedeľný čas,
prosíme Ťa v pokání,
zmiluj sa nad nami!

2. Kriste, náš drahý Spasiteľ,
všetkých ľudí verný priateľ,
spas nás pre svoje rany,
zmiluj sa nad nami!

3. Duchu Svätý, Posvätitel',
naplň vierou celú cirkev,
posväť kresťanské chrámy,
zmiluj sa nad nami!

4. Pane Bože trojjediný,
Otec, Syn, Duch nerozdielny,
navěky zostaň s nami,
zmiluj sa nad nami!

190.

1. Hospodine, večný Pane,
hriechy svoje vyznávame,
nerátaj ich, ku nám sa skloň,
Bože, Kyrie elejson!

2. Preveľká je naša vina;
Ty však dal si svojho Syna,
ktorý je z hriechov
záchrancom,
Bože, Kyrie elejson!

3. Srdce naše pevne verí,
že odpustíš hriešnikovi
pre svoju smrť, bolestný
skon,
Kriste, Kyrie elejson!

4. Ty si naša večná Spása,
v Tebe nebo otvára sa,
doved' nás pred svoj slávny
trón,
Kriste, Kyrie elejson!

191.

1. Hospodine všemohúci,
Bože dobrý, milujúci,
Otče milosrdenstva,
zmiluj sa nad nami!

2. Kto sa kajá ľútostivo,
odpúšťaš mu milostivo,
zvrchovaná Dobrota,
zmiluj sa nad nami!

3. Kriste, z neba poslaný,
narodený z čistej Panny,
prosíme Ťa,
ó, zmiluj sa nad nami!

4. Trpel si mnoho za nás,
našej vrelej vd'aky čuj hlas,
Kriste dobrý,
ó, zmiluj sa nad nami!

5. Duchu Svätý, odpusť viny,
buď nám hriešnym milostivý,
udeľ nám svoje dary,
zmiluj sa nad nami!

6. Hospodine, Ty zhovievaš,
na pokánie čas nám dávaš,
buď pri našom skonaní,
zmiluj sa nad nami!

192.

1. Kyrie elejson, ó Bože,
k nám sa skloň, hľad' na nás
hriešnikov a vyslobod'
z hriechov, zmiluj sa nad
nami!

2. Hrešíme deň po dni,
milosti nehodní, odpusť nám,
zľutuj sa, pre Krista Ježiša;
zmiluj sa nad nami!

3. Ó Kriste elejson, neopusť
svoj Sion, milý Pane Kriste,
Synu Panny čistej, zmiluj sa
nad nami!

4. Pane, k nám zavítaj, stále
v nás prebývaj; my v Tebe
a Ty v nás, sme jedno v každý
čas, zmiluj sa nad nami!

5. Kyrie elejson, ó Bože,
k nám sa skloň, milý Duchu
Svätý, v daroch prebohatý,
zmiluj sa nad nami!

6. Duchu, Ty nás osviet',
v pravde svojej posväť,
by sme v láske žili
a Bohu slúžili,
zmiluj sa nad nami!

193.

Liturg: Pane, zmiluj sa!

Zbor: Buď nám milostivý!

Liturg: Kriste, zmiluj sa!

Zbor: Zhliadni na nás, ľud
svoj!

Liturg: Pane, zmiluj sa!

Zbor: Odpusť naše viny.

Skloň sa k nám a vypočuj nás,
Bože večný!

194.

L: Otče nebeský, Stvoriteľ'u sveta, Bože,
zmiluj sa nad nami!

1. Vieme to, Pane Bože náš,
že sa na nás hriešnych hneváš,
svedčí o tom smrť nevinná
Tvojho jediného Syna.

2. Aby náš hriech bol
zmazaný,
musel Syn Tvoj znášať rany,
Ikal: Prečo si ma opustil?
Náš dlh si Mu neodpustil!

3. Aj keď sa hriešni desíme,
že si zmierený, veríme,
Syna svojho zásluhami,
Otče, zmiluj sa nad nami!

L: Synu, Vykupiteľ'u sveta,
Bože,
zmiluj sa nad nami!

4. Ó Kriste, Spasiteľ'u, náš,
že sa k hriešnikom priznávaš,
svedčí Tvoje utrpenie
nám na spásu podstúpené.

5. V Tebe svoju nádej máme,
že si Zmiercom, vyznávame,

kľakáme pod ruky sväté
za nás na kríži rozpäté.

6. Oroduj u Otca za nás,
jediný Vykupiteľ náš,
za všetkých obetovaný,
Kriste, zmiluj sa nad nami!

L: Duchu svätý, Posvätitel'u sveta, Bože,
zmiluj sa nad nami!

7. Obdar nás svojou
milosťou,
a buď v srdciach stálym
Host'om,
lebo bez Tvojej pomoci
zhynieme slabí, bezmocní.

8. Tvoje slovo osvedčuje,
a vo viere utvrďuje,
že svojimi vzdychmi za nás
u Otca sa prihováraš.

9. Aj dnes toto dielo konaj,
hriechy mŕtvíť nám pomáhaj,
sprevádzaj nás, zostaň s nami,
Bože, zmiluj sa nad nami!

195.

1. Z hĺbky srdca, Bože náš,
vzývame Ťa dnes kajúcne,
Otče, nezavrhni nás,
vyslyš naše prosby vrúcne,
zákon Tvoj sme prestúpili,
buď nám všetkým milostivý!

2. Keď klesáme, zachráň nás,
Jezu Kriste, prosíme Ťa.
Len Ty viny odpúšťáš,
krvou zmývaš hriechy sveta.
Odpusť, čo sme previnili,
buď nám všetkých milostivý!

3. Duchu Svätý, posväť nás,
svetlom slova myseľ osviet',
k pokániu ved', kým je čas,
živú vieru v Krista roznieť',
uč nás pravde, dávaj sily,
buď nám všetkým milostivý!

Krédo

196.

1. My všetci veríme v jedného Boha, Stvoriteľa neba i zeme, Otca nášho láskavého, ktorého my všetci deťmi sme. On nám všetko dobré dáva, telo, dušu požehnáva, od zlej príhody nás zachováva, preto, čoho by sme sa báli, veď On sa o nás sám verne stará, živí, opatruje, ochraňuje, všetko je v Jeho moci!

2. My všetci veríme v Ježiša Krista, Syna Jeho, Pána milého, ktorý s Otcom od vekov je, tejže podstaty a cti Jeho, On z Márie, panny čistej, ako človek sa narodil skrze Ducha Svätého počatý. Aby sme večne nezahynuli na kríži za nás hriešnikov zomrel, a potom na tretí deň z mŕtvych vstal, Bohom Otcom vzkriesený.

3. My všetci veríme, že Ježiš Kristus na tretí deň mocne z mŕtvych vstal, štyridsať dní sa ukazoval, apoštolov do sveta poslal, napokon vstúpil do neba, sedí po pravici Otca; zvíťazil slávne nad nepriateľmi, ktorí sa Písmu protivili; každým dňom k súdu sa približuje, všetky skutky ľudské, zlé i dobré sám mocne súdiť bude.

4. My všetci veríme v Ducha Svätého, čo pochádza z Otca i Syna, ktorý smutných potešuje, najvzácnejšie dary nám dáva, cirkev kresťanskú na zemi udržuje v pravej viere, že budú nám hriechy odpustené, a že telo bude vzkriesené; po krátkej púti v tejto časnosti Kristom Pánom je nám pripravený život v Jeho večnosti.

197.

1. Veríme v Boha jediného, nášho Otca všemohúceho, On je Stvoriteľ sveta celého.
2. Veríme v Krista, Pána nášho, jediného Syna Božieho, Vykupiteľa sveta hriešneho.
3. Duchom Svätým v Panne sa počal, ľudské telo na seba prijal, spasenia dielo pre nás vykonal.
4. Pilátom na smrť odsúdený, umrel za nás ukrižovaný na tretí deň bol slávne vzkriesený.
5. V sláve nebies s Otcom kraluje, nebo a zem múdro spravuje, živých i mŕtvych súdiť raz bude.
6. Veríme i v Ducha Svätého, Tešiteľa zaslúbeného, viery a lásky Darcu pravého.
7. V svätú cirkev všetci veríme, z odpustenia vín sa tešíme, tvárou v tvár Krista v sláve uzrieme.

198.

1. Veríme v Boha jedného a Otca všemohúceho, celý svet spravujúceho.
2. Veríme i v Syna Jeho, Spasiteľa jediného, Duchom Svätým počatého.
3. Z čistej Panny narodený, pod Pilátom umučený, umrel a bol pochovaný.
4. Potom do pekiel zostúpil, vstal z mŕtvych, hriešnych vykúpil, na nebesá slávne vstúpil.
5. Sedí na Božej pravici a zo svojej božskej moci múdro riadi všetky veci.
6. V moci a sláve zas príde, všetkých ľudí súdiť bude na poslednom Božom súde.
7. V Ducha Svätého veríme, svätú cirkev vyznávame, spoločenstvo svätých máme,
8. tak aj hriechov odpustenie, a tela z mŕtvych vzkriesenie, v nebi večné oslávenie.

199.

1. Veríme v Boha Stvoriteľa,
Jemu patrí nebo, zem celá,
Jeho vzývajte, verní ctitelia.
2. Stvoril všetko, pevne
veríme,
čo vidíme i nevidíme,
prítomnosť Jeho všade cítime.
3. V Synovi sme Otca
poznali,
deťmi sme sa Božími stali,
v Jeho sme slove milosť
prijali.
4. V Kristu zmluvu s nami
urobil,
dedičstvo nám večné zaslúbil,
pre Jeho obeť s nami sa
zmieril.
5. Túto zmluvu mocne
potvrdil,
keď z tmy hrobu Ježiša
vzkriesil,
v nebi Ho potom slávne
povýšil.
6. V Kristu cirkev pevný
základ má,
On je Hlavou nášho spasenia,

vzdávajme jemu česť bez
prestania.

7. Duchom Svätým cirkev
spravuje,
v ktorej verný ľud
zhromažďuje
a život večný nám pripravuje.
8. Preto v pravde, láske
kráčajme,
v Kristu svoju spásu
hľadáme,
v živote, v smrti v Neho
dúfajme.

200.

1. Veríme v Boha večného,
On je Stvoriteľ všetkého,
čo stvoril, múdro spravuje,
nás ako Otec miluje.

2. Veríme i v Syna Jeho,
Mesiáša nám daného,
ktorý ľudské telo prijal,
životom svojím príklad dal.

3. Trpel pod Pontským
Pilátom,
a tak nie striebrom a zlatom,
lež krvou svojou predrahou
vydobil nám večné blaho.

4. Po smrti pochovaný bol,
vstal z hrobu, keď smrť
premohol,
v Ňom máme viery istotu,
že aj nás vzkriesi k životu.

5. Do neba k Otcovi vstúpil,
a príde, ako zaslúbil,
na poslednom Božom súde
živých, mŕtvych súdiť bude.

6. Veríme v Ducha Svätého,
Radcu múdreho, verného,
ktorý cirkev zhromažďuje,
učí, teší, posväcuje.

7. Veríme aj v odpustenie
hriechov a tela vzkriesenie,
aj život večný, ktorý nám
daruje milostivý Pán.

201.

1. Verme v Boha Otca,
nášho Stvoriteľa,
ruka jeho všemocná
svet a ľudí stvorila.

2. Verme v Syna Jeho,
Krista, nášho Pána,
milosť Otca večného
v Ňom bola všetkým daná.

3. Narodil sa z Panny,
Syn Boha živého,
aby nás vyslobodil
z moci diala hrozného.

4. Trpel od mladosti,
hneď od narodenia
znášal muky, bolesti
za naše previnenia.

5. Keď na kríži skončil,
do hrobu Ho dali,
peklo a smrť premohol,
vstal z mŕtvych, Vít'az pravý.

6. Vstúpil na nebesá,
v slávu Otca svojho
a tam prihovára sa
za človeka hriešneho.

7. Sedí na pravici
Otca nebeského,
príde v sláve a moci,
bude súdiť každého.

8. Verme aj v Svätého
Ducha, Tešiteľa,
Otcu, Synu rovného,
verných Posvätitel'a.

9. V cirkev svätú verme,
svätých zhromaždenie,
hriechy svoje ľutujme,
čiňme pravé pokánie.

10. V hriechov odpustenie
tiež úprimne verme,
a na večné spasenie
každého dňa sa tešme.

11. Keď po zmŕtvychvstaní
prídeme pred Tvoj súd,
na nás láskavo zhliadni,
milostivým Pánom buď!

202.

1. Verme v mocného Boha!
Aj keď oku skrytý ostáva,
nebo i zem chválu Mu
vzdáva.
2. Stvoril svet a ho riadi,
všetko skryté zjavne On vidí,
človek pred Ním nič nezatají.
3. Verme aj v Syna Jeho,
Spasiteľa rodu ľudského,
hriechy sveta snímajúceho,
4. v Ježiša Krista, Pána,
Božia milosť v Ňom je nám
daná,
On je celá plnosť zákona.
5. Verme v Svätého Ducha,
On je verných pravá útecha,
ku Nemu sa srdce utieka.
6. Duch nás vždy potešuje,
v cirkvi svätej nás
zhromažďuje,
Božím slovom vieru
vzbudzuje.
7. Amen, buď pochválený
v Trojici Boh svätý, jediný,
teraz, vždy i na večné veky.

203.

1. V jedného Boha veríme,
Otca vševládneho.
Zem i nebesá Jeho sú,
my dietky sme Jeho.
Čo viditeľné jestvuje
a neviditeľné,
len z Jeho vôle povstalo,
Ním bolo stvorené.
2. Veríme v Krista Ježiša:
Syn jednorodený
od Otca od večnosti bol
na spásu nám daný.
Trpel, smrť kríža podstúpil,
v tretí deň z mŕtvych vstal.
Na pravici Otca sedí,
slávu večnú prijal.
3. Veríme v Ducha Svätého,
Oživovateľa,
ktorý svojou božskou mocou
nás k jednote volá.
Veríme vín odpustenie
a z mŕtvych vzkriesenie,
po ňom verných život večný
čaká prisľúbený.

204.

1. Všemohúci Bože náš,
Tebe sa koríme.
Stvoril si nebo i zem,
v Teba celým srdcom veríme;
aj nás ľudí z lásky si stvoril,
Syna si poslal, by nás spasil.

2. Kriste, Syn Boží pravý,
Spasiteľ jediný,
veríme, že si prišiel,
nevinný vzal na seba viny.
Umrel si za nás i z mŕtvych
vstal,
k súdu raz prídeš, Pán náš
i Kráľ.

3. Posvätitel', Duch Svätý,
i v Teba veríme,
cirkev, ktorú tvoríme,
v nej spoločenstvo svätých
máme;
odpustenie vín,
zmŕtvychvstanie,
život večný všetci čakáme.

Na začiatok služieb Božích

205.

1. Aké milé miesto a vzácne,
kde slovo Božie prebýva,
kde Bohu znejú chvály hlasné
a Sion pustý nebýva,
kde vrúcne vd'aky vzdávame,
modlíme sa a spievame.

2. Verný, tak ako Jákob, nájde
hoci na púšti Boží dom,
Boha je možné vzývať všade,
nič, ani púšť nebráni v tom,
predkovia neraz tak naši
v údoliach, v lesoch Ho našli.

3. Na tomto mieste
poznávame,
že Boh aj nám prítomný je,
kde Jeho slovo počúvame
a srdce Ho oslavuje,
tu v Jeho mene spojení
tvoríme cirkev na zemi.

4. Požehnaj, Pane, slovu
svojmu,
do pôdy dobrej nech padá,
daj radosť z neho ľudu
Tvojmu,

keď pravdu v tom slove,
hľadá,
vlej do srdc našich z milosti,
čo slúži viere, zbožnosti.

5. Ježiši Kriste, na Tebe len
zbor veriacich pevne stojí,
Ty viery základný si kameň
a opora v žitia boji;
obdar nás lásky stálosťou,
až do skonania vernosťou.

6. Napokon v našich srdciach
si sám
zbuduj stály príbytok svoj
a neprestajne prebývaj tam,
v jednotu viery svojich spoj,
až raz Ti v nebeskom chráme
večnú česť a chválu vzdáme.

206.

1. Bože dobrý, Svätý Pane,
nech tu zbožne prebývame,
kde Tvoje slovo nám znie;
nech ono nám do srdc vniká
a istotou ich preniká,
že len tak Ťa uctíme,
keď to slovo
Tebou dané zachováme
a život náš
mu podriadime v každý čas.

2. My vieme, že len Duch
Svätý
nám v srdciach vieru roznieti,
aby sme Teba ctili
sťa Kristovi učeníci,
úprimne v Neho veriaci
sa Tebe posvätili;
Toho svojho
Ducha daj nám, Otče náš sám,
nech sme slávy
Tvojej hlásatelia praví.

207.

1. Bože veľký od večnosti,
Ty celý svet spravuješ,
i mňa dosiaľ od mladosti
chrániš a opatruješ.

V tento vzácny svätý deň
oslavovať Teba chcem.

2. Tento deň je zvlášť milým
dňom, lebo je sviatok Boží,
Boh mi dáva spočinúť v ňom
a radosť moju množí,
Duchom svojím vedie ma,
učí ceste spasenia.

3. Keby som dnes len zaháľal,
v pýche žil či rozkoši,
len o prospech svoj sa staral,
čože mi to osoží?
Všetko, čím som a čo mám,
Tebe, Bože, oddávam.

4. Vďaka, Bože za tento deň,
že na spásu nám slúži.
Aký šťastný je človek ten,
ktorý po Tebe túži
v modlitbách a vo speve.
Nič lepšieho on nevie.

5. Najkrajšia je služba Pána,
najsladšie slovo Jeho,

verný ako včielka zbiera
občerstvenia med z neho;
pohľad k Bohu upretý
posilní a posväťí.

6. Riekni na to, Bože: Amen!
čo sme teraz spievali,
daj, aby sme Ťa každý deň
vrúcne oslavovali,
až kým k Tebe prídeme,
tvárou v tvár Ťa uzrieme.

208.

1. Bože, v tomto svätom chráme

Tvoje slovo počuť máme.
K večnej spáse cestu istú
Ty si všetkým zjavil Kristu,
Tvoje slovo svetlo krásne
svieti nám jak slnko jasné,
priprav naše srdce, ducha,
Tvoje slovo nech poslúcha.

2. Bože, v tomto svätom chráme,

Tebe vrúcne slúžiť máme,
úprimne Ťa oslavovať,
s celým tvorstvom
zvelebovať,
Ty si nám život daroval,
z lásky dosiaľ ochraňoval,
čuj spev, Otče náš láskavý,
ktorým ľud Tvoj Teba slávi.

3. Bože, v tomto svätom chráme

Tebe vd'aku dnes vzdávame,
veď z Tvojej štedrej pravice
vzali sme darov tisíce,
Tvoja milosť, Dobrotivý,
aj nás v každom čase živí,
Dobrodinca verný stály,

prijmi tieto naše chvály.

4. Bože, v tomto svätom chráme

Tebe prosby predkladáme,
Ty zem celú občerstvuješ,
slnkom dažďom obživuješ,
Tvoja milosť kiež hneď zrána
i ďalej nás požehnáva!
Milostivý, Všemohúci,
vyslyš modlitieb vzdych
vrúci.

209.

1. Keď svitol deň nedeľný,
Pán z mŕtvych vstal,
a svojim po vzkriesení
sa ukázal.

Ukáž sa aj nám, Pane,
zhromaždeným
a posväť nás, žiadame,
Duchom Svätým.

2. Ó Ježiši, buď s nami,
keď sme v chráme,
z Tvojho slova nech aj my
Ťa poznáme;
daj z neho čerpať sily,
viery pravej;
pomôž, aby sme žili
k Tvojej sláve.

3. Nielen tu, ale všade
nech sme Tvoji,
a láska nech nás vedie,
všetkých spojí;
a v onen deň daj prísť tam
v nebeský chrám,
kde nám príbytok chystáš,
vzkriesený Pán.

210.

1. Ó deň nedeľný, Pánov deň,
ó, radujme sa v ňom,
keď oddych sladkých
znaveným sa dáva pútnikom!
V ten deň Ťa, Bože, slávi
svet, ľudstvo vebí.
Nuž sláva, sláva, sláva buď
Ti, Bože na nebi!

2. V ten deň stvoril si svetla
jas do všetkých sveta strán,
v ten deň pre naše spasenie
vstal z mŕtvych Kristus Pán,
v ten deň i Ducha svojho si
cirkvi, Bože, dal,
tak dňom tým svetu trojité si
svetlo rozožal.

3. Ó, radujme sa, tešme sa tej
krásnej nedeli,
veď Boh nám darov
duchovných v nej štedro
nadelí.
Nuž sláva buď Ti, Otče, i Syn
i Duch Svätý!
Tak cirkev, Bože, slávi Ťa
v deň k svetlu rozžatý.

211.

1. Otvorte mi krásnu bránu,
pod'te, tu je Boží dom,
chcem v ňom slúžiť svojmu
Pánu,
tešiť sa Božím slovom,
predstúpiť pred Jeho tvár,
prijať z výšin svetla dar.

2. Prichádzam ku Tebe, Pane,
prosím, príd' ku mne aj Ty,
kde Ty bývaš neprestajne
je príbytok nebeský,
pomôž Tvojím chrámom byť,
srdce mi ráč obnoviť.

3. Ku Tebe sa s bázňou
blížim,
telo, dušu posväť mi,
a čo spievam, čo sa modlím,
nech Ti je dar príjemný,
priprav ústa aj uši
k Tvojej službe, Najvyšší!

4. Hovor, Pane, ja počúvam,
Tvoju vôľu chcem plniť,
od Teba sa odviešť nedám,
z prameňa chcem Tvojho piť;
sýť ma chlebom života,
teš ma Tvoja dobrota.

212.

1. Ó, vitaj v svojej jasnosti,
deň Pánov, čo k nábožnosti
pozýva nás do chrámu.
Už kresťanský sa schádza ľud
slovo Božie si vypočúť,
ďakovať svojmu Pánu.
Hlasne,
krásne
dnes si svojho láskavého Otca
v nebi zbor veriacich tu
velebí.

2. Ó, príd', Duch pravej
zbožnosti,
vlej pokory a tichosti
do srdca každého z nás.
Chráň od bludov, utvrď
v cnosti,
by sme sa z Tvojej radosti
tešili v nedeľný čas,
aby každý vierou zdravou,
láskou pravou
Teba chválil,
potom v nebi večne slávil.

213.

1. Svätým dňom je Pánov
deň,
Hospodina chváliť chcem,
ved' On ten deň oddelil,
požehnal a posvätil;
aj ja prácu odkladám,
celý sa Mu oddávam.

2. Ticho vôkol, svätý čas,
z neba Otcov volá hlas:
Hladní smädní, pod' te sem,
nasýtiť vás všetkých chcem,
vaše túžby dobre znám,
mannu z neba pošlem vám.

3. Volá nás aj Boží Syn,
hoci máme mnoho vín;
láskavo znie Jeho hlas,
ved' On vylial krv za nás,
spasenie nám vydobyl,
v nebi miesto pripravil.

4. Duša moja, pod' aj ty,
požehná ti Boh Svätý.
Pod' k prameňu milosti,
zhojí tvoje bolesti.
Láskou Krista Ježiša
útrapy sa utíšia.

5. Príd', ó Duchu Svätý,
k nám,
kroky naše spravuj sám,
srdce svetlom obdaruj,
od zlého nás zavaruj,
kým budeme s anjelmi
tam sláviť deň nedeľný.

214.

1. Vitaj nám deň zasvätený
službe Tvojej, náš Pane,
keď v spoločnom
zhromaždení,
chválime Ťa, vzývame:
spev, modlitba vrúca
nech povznesú srdcia
od márností a starostí
až ku nebies vysokosti.

2. Boh Otec už pri stvorení
odpočinku deň nám dal,
Ježiš Kristus v deň nedeľný
z hrobu slávne z mŕtvych
vstal,
preto spolu v chráme
Bohu slúžiť máme
slovom Jeho obdarení,
Duchom Svätým naplnení.

3. Požehnaj nás, Bože Svätý,
keď ku Tebe voláme,
zapál' vieru, nechže sa Ti
celkom k službe oddáme;
stvor v nás srdce nové,
daj rásť v Tvojom slove,
v pravde, láske, horlivosti,
a vzývať Ťa v nábožnosti.

215.

1. Všetci my, verní kresťania
čo sme sa dnes uctiť Pána
zišli v mene Jeho Syna,
oslavujme Hospodina.

2. Máme Mu za čo ďakovať
a vrúčne Ho oslavovať;
podme ako dietky Jeho
pred tvár Otca láskavého.

3. Nech On ráči sám
požehnať,
čo nám ľudia nemôžu dať,
a čo ešte vzácnejšie je
ako sláva, česť, imanie.

4. Zošli, Pane, svojho Ducha,
nech nie sme viac jak zem
suchá,
ale dobrá a skyprená
pre vzrast Božieho semena.

Pred kázňou

216.

1. Ježiši, Pane, skloň sa
k nám,
Svätého Ducha zošli nám,
nech nás milosťou sprevádza,
na cestu pravdy uvádza.

2. Nech Ti na chválu
spievame,
vrúcim srdcom Ťa vzývame:
do duše viery ráč nám vliať,
pomáhaj Tvoje slovo znáť.

3. Až kým nepríde vzácny
čas,
keď „Svätý, Svätý Pán Boh
náš“
v nebesiach spievať budeme,
tvár Tvoju svätú uzrieme.

4. Trojici blahoslavenej
chválospev našej vd'aky znej:
Boh Otec, Syn i Duch Svätý,
na veky vekov sláva Ti!

217.

1. Milosrdný Bože náš,
skloň sa k nám z trónu
svojho,
daj s úžitkom počúvať
dnes zvest' slova svätého,
ktoré bude zaznievať
k nášmu ponaučeniu
z Tvojho evanjelia
do srdca z nás každému.

2. Daj nám srdce ochotné
k prijímaniu všetkého,
čo počúvať budeme
z Tvojho slova svätého,
aby sme to úprimnou
vierou všetci prijali
a duchu nečistému
miesta v nás nedávali.

3. Veríme, drahý Pane,
že všetko tak sa stane,
s úžitkom Tvoje slovo
do srdc našich dnes padne;
čistú lásku rozhojní,
vieru v Krista upevní
a posilní v nádeji,
že budeme spasení.

218.

1. Milý Pane, daj, nech počúvame slovo, ktoré bude nám zvestované, aby sme aj žili podľa neho a mohli vojsť do života večného.

2. Milý Ježiši ukrižovaný, zmiluj sa, zmiluj nad všetkými nami, keď nás vzkriesiš a postavíš pred súd, nezavrhni nás, milosrdným nám buď.

3. Vtedy Tvoje slovo prísne bude, hriešnikom keď povieš na svojom súde:
Odíd'te odo mňa zlodečenie!
Lež svojim povieš: Pod'te, požehnaní!

4. Pod'te do radosti nekonečnej, z lásky Otca môjho vám pripravenej, tam budete so mnou, Pánom svojim, v mojom kráľovstve vo večnom pokoji.

219.

1. Prišli sme, ó Ježiši, počuť Tvoje slovo zase, učiň srdce schopnejším prijať vzácnu zvesť o spáse: Obrát' myseľ našu celú k Tebe, drahý Spasiteľu.

2. Rozum náš i schopnosti veľkou tmou sú zahalené, preto zošli z milosti Ducha svojho osvietenie; dobre zmýšľať, konať môže komu to dáš z lásky, Bože.

3. Blesk slávy a jasnosti, svetlo z svetla Boha Otca, osvecuj nás z výsosti, rozviaž ústa, uši, srdcia, naše prosby, spev úprimný, vypočuj, Pane, a prijmi.

Po kázni

220.

1. Bože, buď požehnaný,
Otče nášho Pána Krista,
že si slovu dnes v kázni
zo svätého dal zniet' miesta,
spečať v nás to, Bože, sám,
čo si zvestovať dal nám.

2. Aj my, Otče nebeský,
chceme sa tiež usilovať
z všetkých síl Tvojej lásky
vždy sa hodnejšími stávať,
a tak, milujúc Teba,
ku Tebe prísť do neba.

3. Nech Ťa našich srdc vrelá
pieseň chváli neprestajne,
že sme z úst kazateľa
mohli prijať požehnanie:
rozhojňuj ho nad nami
i našimi dietkami.

221.

1. Bože večný, nepremenný,
chvála Tebe, že si dnes
v tomto našom zhromaždení
dal nám počuť svoju zvest';
ona vieru rozhorlila
a srdcia nám povzbudila

2. Pravdy sväte zachovávaj,
ktoré sme dnes prijali,
viere, láske, nádeji daj,
aby pri nás vzrastali,
by sme nimi naplnení,
boli z milosti spasení.

222.

1. Kráľ večný, nás požehnaj,
požehnaním svojím
a všetko dobré nám daj,
vyznávačom Tvojim,
naďalej ráč zachovať
nás vo svojej milosti,
a potom k sebe prijať
do večnej radosti.

2. Amen! V tom požehnaní
nech vždy účasť máme,
a po časnom skonaní
s tebou prebývame
s anjelmi v nebies ríši,
chváliac Hospodina;
daj nám to, ó Ježiši,
Ty, Spása jediná!

223.

1. Milosť Pána nášho Ježiša
Krista
a láska Božia
a účastenstvo Ducha Svätého
so všetkými nami,
so všetkými nami.
Amen!

224.

1. Poďakujme Pánovi,
keď sa končí zhromaždenie,
za spevy a modlitby,
za zvesť slova, povzbudenie.
Chváľme Jeho meno sväté,
že dal dary nám bohaté.

2. Dnes znovu požehnanie
prijali sme v Jeho chráme,
keď sa domov vrátíme,
životom Mu chválu vzdajme.
Duchu Svätý, zostaň pri nás
a sprevádzaj nás v každý čas.

3. Bože, milosť udeľ nám
pri vchádzaní, vychádzaní;
žehnaj našim modlitbám,
daruj pokoj tak žiadaný.
Bud' v hodine smrti pri nás,
Kriste drahý, Spasiteľ náš.

225.

1. Sláva Ti bud', Bože náš,
Otče na výsosti,
že sa k nám s láskou skláňaš
stále od večnosti,
Tebe patrí piesní hlas,
chvála, vd'akyvzdanie,
ved' ty, Pane všetkých nás
máš v stálej ochrane.

2. Často nás navštevuješ
smútkom a žalosťou,
ale aj občerstvuješ,
naplňaš radosťou,
ved' kto v bôli, súžení,
v čas zármutku svojho
nevyšiel potešený,
Bože, z domu Tvojho ?

3. Sprevádzaj nás nad'alej
láskou svojou, Pane,
a daj, nech svoje stále
hľadáme spasenie;
učiň, nech svetlo jasné,
Kriste, Tvojho slova,
medzi nami nehasne,
a svieti vždy znova.

226.

1. Spev, prosby a kázanie
evanjelia svätého
práve dokončievame.
Vd'aku srdca úprimného
prinášame Tebe Pánu –
za milosť dnes darovanú.

2. Ku koncu sa už chýli
služba slova s požehnaním,
keď sme sa povzbudili,
rozíd'me sa s vrúcny
prianím:
Duch Tvoj nás aj d'alej
spravuj,
na cestu pravdy upravuj.

3. Požehnávaj nás, Pane,
pri vchádzaní, vychádzaní,
požehnaj, čo konáme,
prácu i chlieb každodenný,
požehnaj naše skončenie
a daruj večné spasenie.

227.

1. Za dar slova, náš Pane,
čo v chráme znelo nám,
spev vd'aky vysielame
k nebeským výšinám,
lebo si nás vo viere
aj v láske roznietil,
vzbudil nové nádeje
a Duchom posvätil.

2. Svätým slovom sprevádzaj
naďalej všetkých nás,
zhromažďovať sa nám daj,
kým trvá žitia čas,
keď pred tvár Tvojho Syna
napokon prídeme,
tam Teba, Hospodina,
velebiť budeme.

Piesne na články viery

Boh Otec – Stvoriteľ

228.

1. Ako by som, Tvorca sveta,
Tvoju múdrosť skúmať smel,
akou vedomosťou Teba
prevyšovať by som chcel!?
Hranice má múdrosť ľudská –
bez hraníc je múdrosť božská;
čím viac sa jej učíme,
tým viac sa jej koríme.

2. Múdrosť Božiu nekonečnú
veky, svety hlásajú,
a stále noc noci, deň dňu
na známosť ju dávajú;
Boh náš všetko všade riadi
múdro podľa svojej rady,
svet i vesmír veľiký.
Bud' Mu sláva naveky!

3. Čo Boh v svojich plánoch
určil,
nikto z ľudí nezmení,
hoc by mnoho vynaložil
schopností a umení;
pochopiť to nemôžeme,
ako Pána neba i zeme
múdro riadi celý svet,

Jeho moci konca niet.

4. Večná Múdrosť, svätý
Pane,
základ našej nádeje!
Veď nás, jak sa páči Tebe,
len za Tebou pôjdeme,
len Tebe dôverujeme,
lebo všetci isto vieme,
len čo prejde krátky čas,
z milosti osláviš nás.

5. Až tam plne pochopíme,
Otče, tvoje zmýšľanie,
dokonale tam poznáme
Tvoje múdre riadenie.
Kým však na zemi žijeme,
nech všetci dokazujeme,
že čo z Písma poznáme,
to ochotne konáme.

229.

1. Boh naša je láska od večnosti je základ bytia, prúd milosti, On z lásky stvoril, spravuje svet, kde nieto Jeho, života niet! Boh náš je láska, Boh náš je láska !

2. Boh náš je láska od večnosti, On prameň sily, lúč svetlosti. Do rúcha krásy oblieka svet! Kde nieto Jeho, radosti niet, Boh náš je láska, Boh náš je láska.

3. Boh náš je láska od večnosti, On darca svätej blaženosti; z lásky vykúpil stratený svet, kde nieto Jeho, spasenia niet! Boh náš je láska, Boh náš je láska.

4. Boh náš láska od večnosti, no neuzrieš Ho bez svätosti. Ó, v čarokrásny, nadhviezdny svet bez rúcha slávy prístupu niet! Boh náš je láska, Boh náš je láska.

230.

1. Boh sa o mňa stará,
Boh Ochranca môj verný,
a tak o zajtrajšok
nie som ustarostený.

Každého dňa vidím
nejedno znamenie,
že chráni, miluje
mňa svoje stvorenie.

2. Boh sa o mňa stará,
chcem preto dúfať v Neho,
že čo potrebujem,
dostanem z ruky Jeho.

Keď povie svoje: Bud'! –
slovíčko jediné,
hneď sa príkaz Jeho
splní nepochybne.

3. Boh sa o mňa stará
sýti ma svojím slovom,
usilovnú prácu

On korunuje zdarom,
aj telu i duši
dá, čo potrebujem,
ja svojmu Otcovi
pevne dôverujem.

4. Boh sa o mňa stará
aj v roku neúrodnom,
i vtedy opatrí

ma každodenným chlebom.
Aj keď v skromnej miere
dary rozdeľuje,
i za to úprimným
srdcom Mu ďakujem.

5. Boh sa o mňa stará,
keď doľahnú starosti,
spod kríža ťažkého
ma láskavo vyproští.
Ak uzná za dobré,
že zaslúžim si trest,
trest je to otcovský,
chcem pokorne ho niest'.

6. Boh sa o mňa stará,
keď klesám v utrpení,
mocne podopiera,
na radosť žiale mení.
Za ruku ma vedie,
v kríži nezanechá,
preto mi je navždy
jediná útecha.

7. Boh sa o mňa stará,
aj keď život plynie.
Smrt' je len krátky sen,
sen, ktorý sa pomíne.
V Kristovi vzkriesenom
On život daruje a prijme ma
k sebe, kde večne panuje.

231.

1. Bože môj , pod Tvojim
neбом stojím,
tisíc svetov žiari nado mnou!
Preč od hluku sveta, srdcom
svojím
vzdávam vd'aku piesňou
radostnou;
Tvoj je slávny priestor
hviezdnych stanov.
Tvojím: Staň sa ! – vznikli
nebesá,
stvoril si ma, svet
i nebešťanov,
Tvoja sláva všade skveje sa.

2. Tebe, všemohúci, Tebe
spievam,
Tvoja ruka hviezdy rozsiala,
ktoré jasne žiaria v priestore
tam
dráhou, ktorú ona merala,
vodiac ich ňou všetky vôkol
stále
ako priateľ verný priateľ'a,
zbory nebies , čo Tvorcovi
k chvále
spievajú za majestát diela.

3. Kto by zrátal tvorstvo
všetkých svetov,
ktorého hlas teba velebí,
až tam k chrámu slávy, kde
Ťa svätou
úctou ctí aj anjel na nebi,
jeho zlatá harfa zvukom
jemným
pred Tvojím sa trónom
rozlieha
a spev žalmov svätých
mocným znením
od slnka ku slnku obieha.

4. Aj mňa z prachu k žitiu si
povolal
v tejto časnej sveta krajine,
z lásky svojej mnoho darom
mi dal,
k múdrosti um, srdce
k nevine. –
Vylej pred Ním, duša, vd'ačné
city,
že ťa v Kristu zvolil
k večnosti,
z prachu zeme raz máš
vzlietnuť i ty
do krajšieho sveta radosti.

232.

1. Chvál' každý tvor
Stvoriteľa,

Boha Otca večného!
Nesmierne sú jeho diela,
Jemu nieto rovného,
dokonalý je v múdrosti,
ktože Jeho všemocnosti
odporovať dokáže?

2. Nespočetné hviezdne svety
vo vesmírnom priestore!
Hľa, ich jas dňom, nocou
svieti,
tak Mu slúžia v pokore,
oblaky na rozkaz Jeho
rosou dažďa úrodného
zavlažujú našu zem.

3. On vychádzať slnku dáva
tak na dobrých ako zlých,
a deň i noc neprestáva
až do časov posledných.
Zem, obloha, šíre moria
pred Jeho mocou koria,
On panuje naveky.

4. Jeho slovo vietor tíši,
búrky Ho poslúchajú;
z útrobov zeme, skalných skrýší
pramene vyvierajú;

On premieňa pustatiny
na žirne, plodné krajiny;
svet, hľa, divov plný je.

5. Všetka sila, moc i múdrosť,
Bože je len u Teba;
diela Tvojho dokonalosť,
tvorca zeme i neba,
chváli Ťa a vyvyšuje,
všetko živé sa raduje,
že takého Pána má.

6. Otče, i my ťa chválime,
že panuješ nad nami,
len zostávaj vždy, prosíme,
so svojimi dieťkami!
Keď nás milosť tvoja vodí,
nič zlého nám neuškodí;
v bezpečnej sme ochrane!

233.

1. Kráľu nebies! Kto vysloví
mena Tvojho moc?

Kto pri diele, ktorého konáš,
môže Ti pomôcť? :/: Len ten
žije, na koho Ty v láske
pohliadneš. Svety vstali svety
padnú, keď Ty rozkážeš. :/

2. Panovník náš milovaný, kto
Ťa pochopí? Ty stál si raz nad
hrôzami sveta potopy. :/: Ty
ešte raz pohneš nebom, zeme
základmi, dych úst Tvojich
bezbožníka razom zahladí :/:

3. Kriste, Kráľu! Nesmierna
je mena Tvojho moc! Predsa
vytrpel si bolesť, smrti strašnú
noc. :/: Utrpením dietok
Tvojich znižuje Ťa svet.
Všetkým vládneš, na zemi
však miesta Tebe niet :/:

4. Kriste, Kráľu vyvýšený!
Teba vzývame, srdcia
s láskou k nohám Tvojim
svätým skladáme. :/: Tebe
slúžiť, za Teba mrieť na zemi
náš diel, s Tebou večne
v sláve tróniť žitia nášho cieľ

234.

1. Nech kamkoľvek pozriem
na celom šírom svete, na nebo
či na zem, či v zime a či
v lete; nech skúmam dejín
beh, tok časov pozemský,
to všetko zvestuje: Si Otec
nebeský.

2. Len Tvoja dobrota svet
riadi a spravuje, všetkým
život dáva, nás s láskou
opatruje; ved' vtáctvo, poľný
kvet, aj hromy a blesky,
všetko k Tebe volá:
Otče náš nebeský!

3. Ako nad deťmi bdieš
svojím okom nad nami,
chceš, aby sme boli
vždy bratmi a sestrami;
zhovievaš, netresceš
hneď hriech a poklesky,
na dôkaz, že si Ty
Otec náš nebeský.

4. Daj nám vierou prijať
to radostné poznanie, že si
Otcom naším, ktorého
poznávame v plnosti

v Kristovi, ktorý ľudské
zväzky s Tebou zas obnovil,
Otče náš nebeský!

235.

1. Ó kresťania, chválu vzdajte Bohu a vždy pamätajte, že On Tvorcom je všetkého, vyvyšujte meno Jeho.

2. Jeho moc svet udržuje a múdrosť všetko spravuje, ruka Jeho divy tvorí na nebi, zemi i mori.

3. Od mladosti býval s nami a pred nebezpečenstvami divne chránil, sprevádzal nás a pomáhal nám v pravý čas.

4. Všetko dobré sme v hojnosti prijali z Jeho štedrosti; a keď bieda nás sužuje, prosby naše vypočuje.

5. Aj keď krížom navštevuje, pomáha a potešuje, i v tom naše dobro hľadá a nad sily trpieť nedá.

6. Hoci je cesta neznáma, len sa držíme svojho Pána, kráčajme dl'a vôle Jeho do domova nebeského.

236.

1. Ó láska Božia v Kristu zjavená, len Ty si života zdroj, čo duši Boh dal môj, tú lásku ani veky nezmenia.

2. Ó láska ľudská, v Kristu úplná, len v Tebe života raj, Ty duši blaho daj, si Božej lásky zemská ozvena.

3. Niet bázne tam, niet strachu trápenia, kde láska Božia je, brat brata miluje: V tom drž nás, Pane, až do skonania.

237.

1. Pán Boh je prítomný,
Jeho zvelebujeme, s úctou pred
Neho vstupujeme.

On je medzi nami!

Všetko nech v nás zmlkne,
pred Ním sa skláňa pokorne.

Jemu len každý deň
česť, chválu vzdávajme,
srdcia odovzdajme.

2. Pán Boh je prítomný, Jemu
chór anjelov verne slúži dňom
i nocou. Svätý, Svätý, Svätý!

– spievajú Mu stále
zbory nebeské k oslave.

Pane náš, čuj náš hlas, keď Ti
slabí a mdlí
prinášame chvály.

3. Večný, Svätý Bože,
chceme Ťa velebiť
spolu s anjelmi na nebi.

Tvoju vôľu plniť, k tomu nám
pomáhaj,

Duchom Svätým nás
sprevádzaj;

skloň sa k nám, Bože sám,
nech to, čo konáme
je Ti milé, Pane.

238.

1. Slávže, duša nebies Pána,
srdce nech sa rozhorí,
spásu, milosť On ti dáva,
nech sa pred Ním svet korí:
Sláva, sláva buď Mu sláva
slávy večnej Kráľovi!

2. V každej biede a slabosti
je nám Otcom premilým,
On vždy rýchlym je k milosti,
ale k hnevu spozdilým,
sláv Ho, sláv Ho, oslavuj Ho,
Kráľa lásky a sily.

3. Verne drží stráž nad nami,
krehkosť našu On pozná,
pred zlostníkmi nás ochráni,
žiadna moc Ho nezdolá,
sláv Ho, sláv Ho, oslavuj Ho,
sláv Ho verne zem celá.

4. Život náš jak kvietok
poľný:
Víchra van a sa zmení,
rýchlo zhynie v smrti ohni,
Boh je však bez premeny,
sláva, sláva, buď Mu sláva,
On je večný, jediný!

5. Anjelský zbor, sláv Ho
s nami,
ty Ho poznáš tvárou v tvár;
slnko, mesiac i s hviezdami,
aj celý vesmír Ho chváľ.
Sláva, sláva, buď Mu sláva!
On milosti večný Kráľ!

239.

1. Svätý od vekov, bože
a Pane náš, ktorý k človeku
hriešnemu sa skláňaš.

Svätý si, svätý, Teba ctíme,
:/: hoci každý deň mnoho
hrešíme. :/:

2. Ó Pane nebies, Ten istý
a verný, u Teba nie je ani tieň
premeny, od vekov na veky
svätý si :/: a my sa meníme
často všetci. :/:

3. Neoblubuješ nijakú
neprávosť a odsudzuješ
pokryteckú zbožnosť,
pre Tebou kto obstojí z ľudí,
:/: keď prídeš všetkých nás
prísne súdiť. :/:

4. Daj všetkým poznať slávu
svojho Syna a v Ňom milovať
Teba, Hospodina ako On
chodil tu v svätosti :/: za Ním
daj nám kráčať v úprimnosti.

5. Po čase krátkom, keď sa
pominieme, svätosti krásou

odení budeme; vo večnej
sláve Božích detí :/: budeme
žiť v spoločenstve svätých. :/:

240.

1. Teba vd'ačne chválím,
Bože večný, všemohúci,
v láske nekonečný! Skloň sa
k nám, Bože sám,
v srdca chrám,
v Tebe svoju nádej stále
skladám!

2. Ty si stvoril, Bože, vesmír
celý, dal si, by sa v noci
hviezdy skveli,
vo dne zas – slnka jas – tešil
nás a ukázal očiam tisíce krás.

3. Čo si stvoril, je dobré
a krásne, o múdrosti Tvojej
svedčí jasne. Tebe sa koria aj
nebesá; duša moja v Tebe
stále plesá.

4. Ty si nádej, v Kristu sila
naša, duch náš k Tebe
s radosťou sa vznáša!
Stoj pri nás v každý čas, –
počuj hlas volajúcich dietok,
ó Bože náš!

241.

1. Vševedúci Bože,
mňa dokonale poznáš,
o mojich túžbach vieš,
môj každý pohyb skúmaš;
či ležím, vstávam tu,
či chodím, sadám tam,
cieľ mojich ciest Ty znáš,
vieš, o čom premýšľam.

2. Než slovo vypoviem,
vieš vopred, čo chcem
vravieť, Ty všade vôkol mňa
dlaň rozprestieraš jak sieť,
pred Tebou tajomstvá
svoje neukryjem,
vidíš mi do srdca,
však ja to dobre viem.

3. Kam by som mohol zájsť,
keď Duch Tvoj všade žiari,
kam, Bože, zutekať
spred Tvojej svätej tvári,
ak by som do nebies
chcel vstúpiť, skryť sa tam,
Ty Bože, všade si,
ni v hrobe nie som sám.

4. Ak by ma niesol lúč
na krídlach rannej zory,

a prebýval by som až pri
najďalšom mori
i tam by so cítil
rúk Tvojich dotyky,
si všade prítomný
hoc zdáš sa byť skrytý.

5. Ak by som sa skryť chcel
hoc do nočného mraku,
neujdem ani tam
jasnému Tvojmu zraku,
Ty aj tmou prenikáš,
jas všade rozlievaš,
si svetlom v temnotách,
vševedúci Boh náš!

6. Zrod môj i počatie
sú Tebe dobre známe,
na ďalšom vývoji
tiež mal s účasťou, Pane,
možnosti mi dávaš
len Tebe ku cti žiť,
ja vd'ačným životom
chcem sa Ti priblížiť.

7. Preskúmaj ma, Bože,
a poznaj srdce moje, skús ma,
či úprimne aj plním slovo
Tvoje; bludnými cestami
mi nedopušť chodiť, ale ráč
ma stále svojou cestou vodiť.

Boh Syn – Vykupiteľ

242.

1. Jak tá jasná hviezda ranná
dobrota a pravda Pána,
svieti nám z rodu Jesse.

Syn Dávidov, rod Jákoba,
môj kráľ a moja ozdoba,
srdce ma k Tebe nesie:

Jasný, krásny,
všemohúci, v sláve skvúci,
velebený
a nad všetko vyvýšený!

2. Ty poklad si a Pán slávy,
Syn Márie a Boh pravý,
najvzácnejší nebies dar.

Ty môjho srdca ľalia
a sladkosť evanjelia,
čo sladšia je nad nektár!

Stála, chvála,
buď Hosana. Nebies manna
silu dáva
a život nám požehnáva.

3. Tá radosť Božím darom je,
keď vidia ma oči Tvoje,
oči Tvojej milosti;

ó Ježiši, Ty poklad môj,
krv, telo, slovo a Duch Tvoj,
to dáva mi čerstvosti;

praj mi, daj mi
život večný nekonečný, daj
z milosti,
zo svojej dobrotivosti.

4. Ó Bože môj, moja sila,
pred stvorením sveta si ma
v Ježišovi miloval,
a spečatil sám zmluvou tou,
že je Ženích, ja nevestou,
kto by sa neradoval?
Že Pán mne sám
dá z milosti na výsosti naveky
žiť;
už dnes chcem Ho chváliť
a ctiť.

5. Nad tým mi srdce vždy
plesá,
že Pán večný na nebesiach
je počiatok i koniec.
On ma cez smrti noc k ránu
prevedie cez nebies bránu
a dá života veniec.

Amen, amen,
príd', môj milý, v každej
chvíli vyčkávaný,
zo srdca vrúcne žiadaný!

243.

1. Ježiši, Ty si od vekov
za Zmiercu Otcom daný,
prosíme s pokorou veľkou,
aby sme v tom poznaní
za Tebou kráčali verne,
verili srdečne pevne,
že Boh je naším Otcom.

2. Hriech a smrť hrozne zúrili
so všetkou svojou zlosťou.
Čou mocou sme zvíťazili
nad hriechom, nenávisťou?
V Tebe víťazstvo, spasenie,
radostné omilostenie
dal nám Boh dobrotivý.

3. Nesmierna Tvoja láska nás,
Ježiši, s Tebou spája,
Ty vytrpel si za hriechy,
nám vrátil nádej raja,
a preto viacej nie sebe
žiť máme, ale len Tebe,
ktorý si nás vykúpil.

4. Sľubujeme, drahý Kriste,
vo vernosti zotrvať,
a milovať slovo čisté,
dľa neho veriť, konať,
posilňuj nás Duchom svojím,
obstáť v pokušenia boji,

a napokon zvíťaziť.

5. Ďakujeme, drahý Pane,
za Tvoj kríž, za smrť krutú,
v Tebe istú nádej máme,
že nás vzkriesiš k životu.
S tým pôjdeme k smrti bráne,
daj, nech sa nám raz dostane
podiel v Tvojej radosti.

244.

1. Kristu príklad pokory,
Boh náš milostivý,
Otcu svojho Syn milý
a jednorodený,
pre človeka hriešneho
ponížil sa veľmi,
hoci bol od večnosti
Bohu Otcu rovný.
2. Skoro po narodení
už Ho útek čakal,
pred nepravým svetom sa
v Egypte ukrýval.
Spasiteľ – okrem hriechu –
nám vo všetkom rovný,
až do smrti na kríži
Otcovi poslušný.
3. Na púšti pokúšaný,
ľuďmi zahanovaný,
priateľmi nechápaný,
cudzími hanený,
nemal miesta istého,
kde by hlavu sklonil.
Tak Pán nebeskej slávy
pre nás sa ponížil.
4. Hlad, smäd, páľu a zimu,
najväčšiu chudobu
znášal, keď vzal na seba

človeka podobu.
V pote tváre s bolesťou
i plačom pracoval,
aby nám chlieb života
večného daroval.

5. Hľadal ovce stratené,
ktoré zablúdili,
nájsť na ramená
zobral priateľ milý;
verný pastier najlepšiu
pastvu im pripravil,
na spasenie nevinnú
smrť za ne podstúpil.

6. On, ktorý dobrovoľne
za nás seba vydal,
prikázal, aby každý
kríž svoj na seba vzal.
Musel Kristus tak trpieť,
kým Ho Boh oslávil,
aby cestu k Otcovi
hriešnikom pripravil.

245.

1. Ó láska Božia, láska večná,
v Ježiši Kristu zjavená,
pre tebou, Ty moc nekonečná,
do prachu skláňam kolená.
Byť Tvojím, večná láska,
túžim,
do mora lásky tej sa hrúžim.

2. Ó láska večná, Pane Kriste,
ráč láskou srdcia rozožať,
a zachovávaj nám ich čisté,
ochotné Tebe ďakovať,
nech v celom našom
zemskom žití
vždy svetlo Tvojej lásky
svieti!

3. Jak po mne Tvoja láska
prahne!
Ó, jak ma vrelo miluješ!
Daj, nech i mňa to k Tebe
tiahne,
by zahorel som láskou tiež!
Nech spojení sme v jednom
zväzku,
kde láska nájde Tvoju lásku.

4. Chcem Teba mať, bo tak to
cítim,
že kde Ty nie si, šťastia niet;

veď márnosťou sa nenasýtim,
ni sľubmi, čo mi dáva svet.
Len v tebe srdce odpočinie,
k Tebe sa túli, v náruč vinie.

5. Bud' česť, Ježiši, Tvojmu
menu,
v ňom lásky prameň vyviera,
potôčky mnohé z neho plynú,
z ktorých huf smädných
načiera!
Ó, bud' Ti, Pane, bud' Ti
chvála,
nám láska Tvoja život dala!

246.

1. Pane, keď hľadím
na Tvoj život svätý,
som každým slovom
a skutkom dojatý,
tým moja viera
rastie a sa množí
v Teba, Syn Boží.

2. Ved' človek mdlý je
a k pádu náchylný,
Ty v pokušení
bol si Víťaz silný,
Pán neba, zeme,
kam moc Tvoja siaha,
kto vyrozpráva?

3. Tak Bohu ani
sám anjel neslúžil,
jak Ty si, Pane?
Jemu na slávu žil,
dľa Jeho vôle
utrpenie, zlosti
znášal v tichosti.

4. Tak neposlúcha
dieťa otca svojho
ako Ty, Kriste,
Otca nebeského;
nad Tvoju lásku
ani v nebies ríši

niet, ó Ježiši!

5. Svoj život celý
Bohu si zasvätil,
spasenie ľudí
za cieľ si vytýčil;
celý Tvoj život
bol očisťujúca
obet' horiaca.

6. Keď v svojich mdlobách
na to si spomínam,
sám pred sebou tvár
v hanbe si zakrývam,
že som vzdialený
od dokonalosti
Tvojej svätosti.

7. Priviň ma k sebe,
milovaný Pane
a pomôž z hriechov
dať sa na pokánie;
v Tvojom objatí
dôjdem vykúpenia
i posvätenia.

8. Z Ducha zrodený
budem aj ja čistý a v srdci
čistom láskou Otca istý,
šťastný na zemi
a v nebi účastný
slávy, prešťastný!

247.

1. Panuj, Kriste, Ty Kráľ
slávy,

Pravda svätá a večná,
Vládca neba zeme pravý,
Ty láska nekonečná!
Nám si nebo vydobyl,
Boh Ťa slávou ozdobil;
panuj v cirkvi vyvolenej,
Tvojou krvou posvätenej.

2. Za moc a za sveta slávu.
Za najdrahšie klenoty,
za cťou ozdobenú hlavu,
za pozemské hodnoty
nedám, že môžem slúžiť
Tebe, a tak Pravde žiť,
milovať Ťa, drahý Kriste,
len stvor vo mne srde čisté.

3. Keby mi putá na ruky
nežičlivec založil,
keby som pretrpel muky,
až by sa život zlomil,
ak som Kristu sa oddal,
pravú slobodu poznal,
v Jeho pravde zakotvený,
som z hriechu vyslobodený.

4. Bez Krista nás nezasiahne
pravé svetlo pokoja,

len tam, kde On láskou
vládne
tíchnie príval rozbroja;
tam, kde láska je živá,
pravý pokoj prebýva.
Panuj, Kriste, Kráľ pokoja,
panuj všade láska Tvoja!

5. Buďme zjednotení láskou,
milujme sa vzájomne;
iba v lásky čistej zväzku
sťa bratia žiť môžeme;
k nášmu Kristu milému,
slnku lásky jasnému,
priviňme sa všetci mocne,
panuj, láska čistá, večne!

6. Keď nad hrobom
zastaneme
v tichom tklivom lúčení,
ku výšinám pohliadneme
vo viere potešení,
že z Boha život plynie,
preto sa nedesíme;
Boh je Duch a Kristus z Neho
a my všetci večne Jeho.

248.

1. Radosť moja, potešenie,
Láska moja, Ježiš môj,
viera, nádej a spasenie,
vzácná milosť a pokoj!
K Tvojim nohám kľakám
vd'ačne,
Teba milujem srdečne;
v modlitbách Ti ďakujem,
vzývam Ťa, zvelebujem.

2. Cesty moje osvecuješ
vierou v Otca milosti,
láskavo ma posilňuješ,
podopieraš v žalosti,
Ty si štít môj v pokušení,
potešuješ odpustením,
pred každým zlom ochrániš,
večnú radosť pripravíš.

3. Keď som sa Ťa hriešne
spustil,
márnotratne blúdil som,
Ty si ma z očí nespustil,
láskavým volal hlasom,
svojím slovom milostivým
vrátil ma k prameňom živým,
aby som sa občerstvil,
srdcu svojmu uľavil.

4. Čo ma od Teba odlúči?
Keď Teba mám, všetko mám!
Nech ma skúška, bolesť mučí,
vernosť Ti vždy zachovám.
Tebe slúžiť – moja sláva,
ktorá verným sa dostáva;
v tej pravde pevne stojím,
že si Pastierom mojím.

5. S Tebou sa už neobávam
života ani smrti,
ja mnoho od Teba čakám,
omnoho viac dáš mi Ty,
keď hodina mi nastane,
povoláš ma k sebe, Pane,
podáš veniec večnosti
v neskonalej radosi.

249.

1. Tá pravda ma obživuje,
Boh nám Syna svojho dal.
Porozumieť ťažko mi je,
že až tak nás miloval.

2. Keby niekto vieru mi vzal,
pravú nádej, jedinú,
že Boh milosť nám daroval,
v hriechoch by som zahynul.

3. Keby Krista sme nemali,
ani Jeho učenie, Boha by sme
nepoznali ani svoje určenie.

4. Ak by som Ťa nemiloval,
kto by mi dal útechu,
Ty si milosť mi daroval,
očistil ma od hriechu.

5. Verím, živý môj Spasiteľ,
v posledný deň ma vzkriesiš,
jediný môj Vykupiteľ,
Ty ma z prachu povýšiš.

6. Či v radosti či v žalosti
tej viery sa nevzdávam,
darom Božej je milosti,
stále v nej zotrvávam.

7. Aj pri smrti pamätať
chcem: Boh nám Syna svojho
dal, tým sa teším , hoci
umriem; v Ňom mi život
daroval.

250.

1. Včera, dnes i na večnosť,
ten istý si, Jezu Kriste,
Tys ochrana, bezpečnosť,
sila, spása Ty si iste,
preto Tvoje sväté meno
buď vždy od nás velebeno.

2. Preto v tvojom chceme aj
mene cestou žitia ďalej,
Ty buď s nami, požehnaj
i žehnaj nás v láske stálej,
ukazuj nám pravú cestu
k nebeskému spásy mestu.

3. Ved' nás, dvíhaj
v slabostiach,
nedaj zájsť na chodník mylný,
sviet' nám, Svetlo
v temnostiach,
bojuj za nás, Pane silný,
keď útočí drzo, smelo
na nás diabol, svet i telo.

4. Čo by koľvek dopadlo,
Tebou ľud Tvoj všetko zdolie,
buď by sa nám dostalo
ísť i smrti cez údolie.
Bez strachu sme, nezúfame.
V Tebe život večný máme!.

Boh Duch Svätý - Posvätitel'

251.

1. Duchu Svätý, Teba dnes
pokorne vyzývame,
na silu novú z nebies
túžobne čakáme,
a aby sme naplnení
tou mocou z výsosti,
boli novým stvorením
a rástli v zbožnosti.

2. Ved' sme ako suchá zem,
mdlé sú srdcia naše,
obživ nás, kým trvá deň
a privádzaj k spáse,
príd' sťa vlaha, ktorá včas
pole rozzelená,
nech tak cirkev rastie zas
Tebou obnovená.

3. Svojou pravdou nás osviet',
by sme zatúžili
premáhať hriech a nerest',
tak sa obrátili;
posväť slová i skutky,
otvor viery prameň,
daruj veriacim všetkým
jednu myseľ. Amen.

252.

1. Ó Duchu Svätý, žiadame všetci, srdce nám osviet', túžbu v nás roznieť, aby úprimne jednomysel'ne najprv hľadali sme kráľovstvo nebeské.

2. Ó Duchu Svätý, v daroch bohatý, vrúcne voláme, dávaj nám stále pokoj a radosť, vo viere stálosť, istotu spasenia z Tvojho pôsobenia.

3. Ó Duchu Svätý, nech nám zasvieti Tvojho svetla lúč, srdce nám prebud', by sa tešilo, Boha slávalo, že všetkým Syna dal, svet tento miloval.

4. Ó Duchu Svätý, kiež sa roznieť pevná vôľa v nás Krista vyznávať verne do konca svojho života; že dáš to, veríme, aj viac, než prosíme.

253.

1. Otče náš, milý Pane, daj nám Ducha Svätého, Teba vrúcne žiadame pre Krista, Syna Tvojho, nech učí pravdu poznať zo zákona Božieho, chrániť sa a varovať učenia falošného.

2. Kriste, ktorý si verným zoslal Ducha Svätého pred vekmi vyvoleným od Otca nebeského, zošli nám v tejto chvíli Toho Radcu verného, aby sme pochopili pravdu slova svätého.

3. Tešiteľ náš, Duch Svätý, naším milým Host'om buď, v daroch vzácných bohatý, obdar nimi nás – svoj ľud; spravuj jazyk, slovo, reč, uč a ved' ku dobrému, otvor uši a roznieť vieru v srdci každému.

254.

1. Príď, ó, príď k nám, Duchu Svätý,

mocou svojou obživ nás,
veríme, že zdarí sa Ti
dielo, ktoré v nás konáš,
svetla Tvojho svit jasný
temnosť v srdci rozjasní.

2. Vieru, múdrosť a poznanie,
prosíme Ťa, do srdc daj
a tak sväté prikázanie
zachovávať pomáhaj;
keď nás slovom budeš viesť,
nezídeme z Tvojich ciest.

3. Aj keď krížom navštívení
neraz trpieť musíme,
utvrď nás v tom presvedčení,
že Božími deťmi sme,
ktorým Otec dobre chce,
aj keď švihá a tresce.

4. Povzbud' nás, nech každý
k Nemu
v tej istote sa blíži,
že keď modlíme sa Jemu,
prosby naše vyslyší,
tak vo vrúcnom modlení
dôvera sa upevní.

5. Ó Ty Duchu moci, sily,
udeľ svojej pomoci,
aby sme sa nesklátili,
hoci diabol útočí;
pomôž nám ho poraziť,
v pokušeniach zvíťaziť.

6. Daj nám umrieť v pevnej
viere,
keď smrť zborí tela stan,
že otvorí svojim dvere
do radosti Kristus Pán,
aby nás tam oslávil,
kde nám miesto pripravil

255.

1. Príď, Stvoriteľ, príď, Duch Svätý,
navštív nás, zošli na všetkých,
na celé Tvoje stvorenie
milosť, pokoj, požehnanie.

2. Ty Tešiteľ si najlepší,
dar nad dary najcennejší,
liek nášmu srdcu hojivý
a lásky plameň hrejivý.

3. Ty si v daroch prebohatý,
Duch pravej božskej podstaty,
zjavuješ svetu Otcovo
v rozličných jazykoch slovo.

4. Naplň nás svojou
múdroťou,
pokorou, lásky vrúcnosťou,
posilňuj nás, keď klesáme,
veď vieš, že krehkí, slabí sme.

5. Zlosť nepriateľov vzdial' od
nás,
daruj svoj pokoj, Bože náš,
aby sme za Tebou išli
a večný život dosiahli.

6. Daj nám poznať Boha
Otca,
i Krista – On je náš Vodca,

aj Teba, Radca náš milý,
aby sme Ťa stále ctili.

7. Buď chvála Otcu večnému
i Synu oslávenému
aj Duchu pravdy, milosti
tu časne, tam vo večnosti.

256.

1. Zavítaj z trónu svojho,
prebývaj mi v srdci,
Ty už v deň krstu môjho
mňa znovuzrodil si,
ó Svätý Duch milý,
si Otcu, Synu rovný,
tam v sláve s nimi tróniš,
jeden Boh naveky.

2. Duch Svätý, Ty ma učíš,
ako sa modlievať,
Ty mi moc svoju zjavíš
a vieš z bied pomáhať;
z hriechov ma očisť sám,
nech po Tebe len túžim
a životom Ti slúžim,
tak ako slúžiť mám.

3. Si Duchom čistej lásky,
priateľom svornosti,
nechceš sváry a hádky,
hnev, závist' a zlosti;
si Darcom radosti,
zaháňaš smútky, žiale
potešuješ nás stále,
zbavuješ úzkosti.

4. Moc Tvoje nehynúca
má v rukách celý svet,
usmerniť môže srdcia

tak, ako bude chcieť,
pri cirkvi mocne stoj,
ju milostivo varuj,
aj svet a ľudstvo spravuj,
národy v jedno spoj.

5. Naplňuj vnútro naše
a vieru v Krista chráň,
nech trvá v každom čase,
bohato žehnaj nám,
daj starcom rozumnosť,
cvič dietky v pobožnosti,
veď k úcte a mravnosti,
rozhojňuj každú cnosť.

6. Zavítaj a buď s nami,
ó Duchu Bože náš,
keď budeme vydaní
raz smrti napospas,
dopraj nám ľahký skon,
daj vo viere nám umrieť,
po smrti v sláve uzrieť
večnej radosti dom.

257.

1. Zošli Ducha Svätého,
keď pred Tebou, Otče, stojím,
nech silu čerpám z Neho,
keď sa v duchu, v pravde
modlím,
uč ma poznávať, že Ty si
Otec nám všetkým najmilší.

2. Ježiši drahý, pomôž
modlievať sa v Tvojom mene,
vieru úprimnú rozmnož
v Božie sľuby nepremenné,
nech poznávam, že kraluješ
a že za mňa oroduješ.

3. Duchu Svätý, osvecuj
srdce moje, jeho túžby,
k horlivosti roznecuj,
povolaj do svojej služby,
aby som bol vždy hotový
hriechu mrieť, žiť život nový.

4. Trojica svätosvätá,
prameň všetkého dobrého,
celým srdcom vzývam Ťa,
príd', prines radosť do neho,
podľa svojej vôle splň mi,
mojej prosby hlas úprimný.

Cirkev

O cirkvi všeobecne

258.

1. Ach Bože, zhliadni
z výsosti
a zmiluj sa nad nami,
je málo pravej vernosti,
klesáme v mnohom aj my,
ved' Tvojich slov si nevážia,
dľa viery žiť sa nesnažia
tak mnohí medzi nami.
2. Náuk sa držia falošných
a úsudku vlastného,
niet veriacich, prave
zbožných,
kde niet slova Božieho,
vymýšľa si každý iné,
tým cirkev sa triešti, hynie,
len zvonku peknou zdá sa.
3. Boh hovorí: Už zasiahnem,
môj ľud je rozptýlený,
zo súženia ho vytrhnem,
zas bude zjednotený,
moc slova spôsobí zjavne,
že bude zlo prekonané,
zo slabých budú silní.

4. Ved' striebro tiež v ohni
býva prečistené sedemkrát,
či naša viera je živá,
má v kríži sa dokázať,
keď v ňom sa ona posilní,
dokážeme sa jak verní,
a slovo sa zaskveje.

5. Chráň nás, Bože dobrotivý,
pred hriechom a pred zlosťou,
buď na svojich pamätlivý,
obdar slova milosťou,
nech nikdy žiadni zlostníci,
bezohľadní násilníci
na svete nezvíťazia.

259.

1. Ach, zostaň, Kriste, s nami
so svojou milosťou,
nech mocne nás ochráni
pred nepriateľskou ľst'ou.

2. Ach, zostaň, drahý Pane,
so svojím slovom v nás,
nech z neho prijímame
dar spásy v každý čas.

3. Ach, zostaň, svetlo drahé,
pri nás Tvoj vzácny jas,
nech tak od cesty pravej
nezblúdi nikto z nás.

4. Ach, zostaň s dobrodením
hojným pri nás, Pane,
udeľ k darom nám daným
svoje požehnanie.

5. Ach, zostaň s nami, Bože,
ochrancom naším buď,
nech hriešny svet nemôže
zdolať Tvoj verný ľud.

6. Ach, zostaň s nami, verný
Ježiši, Pane náš,
nech vo viere sme pevní,
zbav zlého všetkých nás.

260.

1. Bože veľký, milostivý,
mocnou rukou svoj ľud
chráň!

Posväť slová, posväť činy,
rozkvet cirkvi požehnaj!
Daj nám múdrosť, odvahu daj
vyznať i dnes, že si Pán,
vyznať i dnes, že si Pán!

2. Hľa, vôkol nás je toľko zla
na ceste do večnosti!
Z moci strachu oslobod' nás,
povzbud' k viere, radosti.
Daj nám múdrosť, odvahu daj
s Tebou prežiť časné dni.

3. Naprav poblúdené mysle,
daruj svojho pokoja,
nech sa srdcia prázdne, pyšné
Tvojej vôli pokoria.
Daj nám múdrosť, odvahu daj
s Tebou kráčať do konca.

4. Nedaj, by sme celkom
klesli, moci zla sa poddali:
nech vidíme, že aj v tiesni
v Tebe spása nám žiari.
Daj nám múdrosť, odvahu
daj, by sme verní zostali!

261.

1. Cirkev je chrám
Najvyššieho,
stĺp pravdy veľmi pevný,
sväté mesto a dom Jeho
na skale založený,
ani brány pekelné
nedokážu ju podvrátiť,
On si ju vždycky verne
mocnou rukou vie ochrániť.

2. Podľa toho cirkev pravá
pozná sa neomylné,
keď pri Kristu zotráva
a drží sa Ho silne,
keď slovo a sviatosti
dľa rozkazu svojho Pána
zachováva v celosti;
že jej Hlavou je vyznáva.

3. Ľud Boží, drž sa jej stále,
v nej sa Tebe Pán skláňa,
usiluj sa žiť Mu k chvále
až do svojho skonania,
čuj láskavý Jeho hlas,
hlas, ktorým ťa oslovuje,
svätý život dal za nás,
nevýslovne nás miluje.

4. Bože, cirkvi ráč lodičku
vždy otcovsky spravovať,
zaznávajú a maličkú
z lásky svojej zachovať;
daj slobodu a pokoj,
nech Ti slúži v oddanosti,
vzdial' od nás každý rozbroj
a ved' do večnej radosti.

262.

1. Cirkev je chrámom na skale,
pevne ju postavil sám Pán,
hrady mnohé sú zbúrané,
však zvony chrámov znejú nám,
až dosiaľ všetkých volajú
a zarmúteným hlásajú
útechu i pomoc v tiesni.

2. Len v chrámoch rukou stavaných
iste večný Boh nebýva,
v nadhviezdnej výši nad nami
príbytok nekonečný má,
neobsiahnu Ho nebesá,
zvolil si však naše srdcia
a v nich vybudoval chrám svoj.

3. Cirkev zo živých kameňov
je tým svätým Božím chrámom,
kde všetci krstom a vierou
jedno sme s nebeským Pánom.
Kde Jeho meno vzývame,
hoc dvaja len sa schádzame,
On je Duchom svojím s nami.

4. Chrám zhromažďuje
všetkých nás,
pokrstených v meno Pána.
Oltár v ňom svedčí v každý čas,
že Boh hriešnym milosť dáva,
Ježiš Kristus ten istý je,
včera, dnes, navždy; daruje
vieru a nádej i lásku.

5. Bože, keď zvony znejú nám,
nech radi sa zhromaždíme
a Teba vrúcne, nebies Pán,
modlitbou a spevom ctíme;
hoc Ťa svet nezná a nectí,
na Tvojom ľude nech vidí
milosť a Tvoj pokoj stály.

263.

1. Hrad prepevný je Pán Boh
náš,
zbroj výborná i sila,
z každej núdze vytrhne nás,
ak by nás zachvátila,
veď starý nepriateľ
zničiť by nás chcel,
veľká moc a klam
strašná jeho je zbraň,
v svete nemá rovného.

2. Čo je naša ľudská sila?
Sama nás nezachráni,
máme však od Hospodina
štít v každom bojení.
Pýtaš sa, kto je ním?
Ježiš, Boží Syn,
Ten zachránil svet,
iného Boha niet,
On napokon zvíťazí!

3. Hoc diablov plný bol by
svet, chcejúcich nás pohltiť,
nemusíme sa strachom
chviť, musia všetci ustúpiť.
Knieža sveta toho
trúfa si mnoho; neuškodí nám,
odsúdil ho náš Pán; slovíčko
ho porazí!

4. Slovom Božím neotrasú,
úspech im neprislúcha;
s nami je každého času
Pán s darmi svojho Ducha.
Môžu zničiť všetok
rod i majetok,
vziať česť, hrdlo, dom,
naš poklad nie je v tom;
nebesá nám zostanú!

264.

1. Ježiš je svojej cirkvi Pán
i Hlava,
ona len Jeho slovom zotrúva,
On ju na viere pevnej ako
skala

založil, by Mu na česť
rozkvitala,
Hospodin sám ju svojou
mocou chráni,
nepremôžu ju ni záhrobia
brány.

2. Cirkev nás zvest'ou slova
vychoúava,
a tak nám do srdec poklad
vzácný dáva,
čo život mení, k nebu
ukazuje,
kde zbor anjelov Boha
oslavuje,
Toho večného, Otca
nebeského,
Darcu života i daru každého.

3. Bože, ráč cirkev svoju
ochraňovať,
pastierov verných stále jej
posielat',
ktorí by čisté slovo zvestovali,

viedli nás k Tebe, pred zlom
varovali,
životom celým a dobrým
príkladom,
kráčali verne s nami - Tvojím
ľudom.

4. Kráľovstvo svoje buduj
medzi nami,
obdarúvaj nás duchovnými
darmi:
vierou a láskou i nádejou
pevnou,
sprevádzaj verne cestou
každodennou,
potom nás preved' temnou
hrobu bránou
do Tvojej slávy, do
nebeských stanov.

265.

1. Ježiši, Tvoje slovo nepominie, prv nebo i zem so všetkým zahynie, než aby cirkev ľudská zloba a moc vedela premôcť.

2. Ty si veriacich stále zhromažďuješ, milosť a pokoj hojne udeľuješ, svedomie dobré svojim zachovávaš, radosť im dávaš.

3. Dobre tým, Pane, čo v Tebe dúfajú, to, čomu veria, tam uvidieť majú, najmä však Teba v nebies slávnej ríši, Kráľu najvyšší.

4. Tam bude večne v neskonalej sláve česť a chvála Tebe, našej Hlave, kde Tvojím Duchom veriaci vedení budú blažení.

5. Kráľovstvo svoje rozširuj, ó, Pane, nech Tvoje slovo každého zasiahne, evanjelium do srdca preniká k spáse hriešnika.

6. Daj kazateľom pri práci horlivosť a poslucháčom po slove dychtivosť, aby sme vd'ačne všetci ho prijali, spasení boli.

266.

1. Keby Pán Boh nebol s nami, povedzte teraz Boží ľud – Pán Boh kedy nebol s nami, museli by sme zhynúť, veď sme len stádočko malé, ktorému sa ľudia stále protivili oddávna.

2. Keď ich hnev vzbĺkol proti nám, zaživa by nás boli – ak by to bol dopustil Pán – so všetkým pohltili, ako prúdy vzdutej vody boli by smrteľné škody cez nás sa prevalili.

3. Bud' Bohu česť! On nás zachránil, keď jak z osídla vtáča tak z nepriateľskej nástrahy unikla duša naša. Siet' padla, a sme slobodní! Chráň nás tak, Pane, deň po dni, Tvorca neba a zeme.

Pieseň na sviatok Cyrila a Metoda

267.

1. Kresťania, pamätajte,
na zásluhy predkov
a v srdci zachovajte
vd'ačnosť Božím svedkom,
pretože nás vyviedli
z temnoty pohanstva,
a ku svetlu priviedli
do lona kresťanstva.

2. Či snád' to môže byť
väčšia radosť, sláva,
ako stať sa kresťanom,
nasledovať Pána?
Poznať evanjelium,
ktoré v srdciach množí
vieru, lásku a nádej,
dáva pokoj Boží?

3. Kým niektoré národy
nečinne čakali
na príchod apoštolov
a v tme zostávali,
naš národ pravdu hľadal,
vierožvestov vítal
a pokrstiť sa im dal,
vieru v Krista prijal.

4. Vážme si v každom čase
našich vierozvestov,
ktorí predkov ku spáse
viedli pravou cestou!
Tomu naši predkovia
veľmi sa tešili,
keď v reči rodnej slová
Božie im zazneli.

5. Evanjelium sväté
si chráňme v čistote,
zvestujme ho po svete
a plňme v živote,
svedectvo Božích svedkov
v srdciach zachovajte,
dedičstvo viery predkov
dietkam odovzdajte.

6. Precít'me v svojom srdci,
čo nám zanechali,
aby sme čistú pravdu
v cirkvi poznávali;
podľa skutkov ich svetlých
si cirkev budujme,
Boha a svojich blížnych
jak oni milujme.

268.

1. Kriste, obranca zboru
krížového, zachráň, zastaň sa
mocne ľudu svojho,
zruš nepriateľské rady
a úmysly v nič aby vyšli.

2. Sám bojuj za nás –
stádočko bezmocné,
premôž tyranstvo satana
premnohé; čo sa na odpor
stavia Tebe i nám,
zastav a odstráň!

3. Daj pokoj cirkvi, vlasti
i vrchnosti, rodinám našim zo
svojej milosti, daj pokoj srdcu
i svedomie čisté zachovaj,
Kriste!

4. Znieť bude za to menu
Tvojmu chvála tu časne a raz
v nebi neustála z úst ľudu
Tvojho, Tebou chráneného,
vyvoleného.

269.

1. Kriste, svoju si na skale
cirkev mocne založil,
a podnes ju neustále
zveľad'oval a vodil;
kým nás Tvoja ruka chráni,
aká moc nás premôže?
Neuškodí pekla brány,
nič ju zničiť nemôže.

2. Ty si naša pomoc silná
a veriacich ochrana,
nádej pevná, neomylná,
buď Ti chvála vzdávaná!
Tebe srdca skrúšeného
obete prinášame,
zhliadni z trónu nebeského
na nás, vrúcne žiadame.

3. Pane, cirkev udržiavaj
v jednote a svornosti,
i potomkom zachovávaj,
svoje slovo, sviatosti;
nech na Tebe v každom boji
st'á uholnom kameni,
cirkev svätá pevne stojí;
z Teba pravda pramení.

4. Pomáhaj nám, Pane, Kriste,
v pevnej viere zotrvať,
s vierou i svedomie čisté

až do konca zachovať,
potom uzrieť slávu večnú,
kde budeme s Tebou žiť
a Trojicu nekonečnú
novou piesňou velebiť.

270.

1. Milý Sion, upokoj sa,
predsa Boha svojho znáš,
predsa v lone svojho Otca
plnosť lásky raz poznáš!

Aj keď švihá a tresce,
vedz, že ti len dobre chce,
aj keď prísne vychováva,
milovať ťa neprestáva.

2. Keby búrka, príval vody
záhubou ti hrozili,
keby sa aj vrchy pohli,
pahorky sa klátili,
neľakaj sa a neboj,
s tebou predsa Boh je tvoj,
štítom, hradom vždy je ti On:
netrať nádej, milý Sion!

3. Keby si aj bez úsmevu
horké slzy vylieval,
keby si aj miesto spevu
žialil len a nariekal,
keby ti aj nepriateľ
akokoľvek škodiť chcel,
Sion milý, ty nezúfaj,
v Boha pevne ver a dúfaj!

4. Všetkému prichádza koniec
– Boh na veky kraľuje!
Buď Mu verný, On ti veniec

večnej slávy daruje.
Novú milosť On dá ti,
Žiaľ na radosť obráti,
preto, Sion, upokoj sa,
bezpečný si v ruke Otca.

271.

1. Nezúfaj, stádočko malé,
aj keď nepriateľ tvoj stále
teší sa, že ti uškodí,
hoc mnohokrát ťa napadne,
čo chce, nikdy nedosiahne,
Pán Boh si svojich ochráni.

2. Ak znášaš hanu, príkoria,
to Božia vec je, nie tvoja –
ved' v tom je verných útecha,
že Pán Boh z nebies výsosti
vidí ich všetky ťažkosti
a zahynúť ich nenechá.

3. Nezúfaj, vzmuž sa, húf
malý,
necúvni ani v zlej chvíli,
vždy háj česť mena Božieho,
Boh protivníkov premôže,
k víťazstvu svojim pomôže,
odplata je vecou Jeho

4. Amen! Ó Pane Ježiši,
Obranca cirkvi najlepši,
stoj pri nás v každej ťažkosti,
aby sme v Tvojej ochrane,
slúžili Tebe oddane
v neohrozenej vernosti.

272.

1. Od vekov v Teba dúfali
sme, Pane!

V Tebe sme vždycky útočište
mali.

Prv ako hory nebotyčné vstali
a nebo i zem vyšli z Tvojej
dlane,

Ty si už bol a budeš na veky,
nezmeniteľný, Bože náš
veľký!

2. Ty vraciaš zase človeka do
prachu,

minie sa čas a ortiel

počujeme:

„Synovia ľudskí, vráťte sa do
zeme!“

V tom ako lístie popadáme
v strachu.

U Teba tisíc rokov nie je viac
jak doba, keď sa mení nočná
stráž.

3. Jak vlna zmetieš celé
pokolenie.

Poodcházame, ako keď sen
mizne,
sme ako rannej trávy steblá
svižné,

čo do večera budú pokosené.
Čo kvitlo, zvädne, keď mu
prejde čas,
pomínutelnosť obklopuje nás.

4. Hynieme, Tvojím hnevom
zapadáme,

to hnev Tvoj, čo nás sužuje
a právom,

bo dobre vidíš toku času
dravom,

aké to tajné hriechy
zakrývame.

Uvidíš viny, lúč vrhneš na ne
a naše dni máš odpočítané.

5. Pane, nauč nás tak rátať dni
svoje,

aby sa srdce naše múdrym
stalo.

Na nás sa z hnevu Tvojho
dosť už lialo.

Tak dokiaľ ešte? Ved' sme
deti Tvoje!

Jak ožívajú pod rosou kvety,
tak oživ, Pane, nás, svoje deti.

273.

1. Ó, príd' už, príd', čas nášho Pána,
príd' ododávna slúbený,
nechže sa znova zazelená
a skvitne domov milený,
a pusté role nášho kraja
sa zaskvejú zas krásou mája.
2. Ó, príd', ó, príd', ty Rosa
zhora,
prenikni zemou vyprahlou,
nech tvrdá srdca nášho kôra
sa obmäkčí Tvojou vlahou,
a všetko dobré, krásne, milé
vyrastie zase v plnej sile.
3. Ó, príd', ó, príd' k nám,
Oheň z neba,
a zažni vôkol celú zem,
nech duše naše iskrou z Teba
plameňom svätým planú len
a mocnou túžbou, láskou
vrelou
za svojím prahnú Spasiteľom.
4. Ó, príd', ó, príd', náš milý
Pane,
a navštív svoju vinicu,
nad dielo svoje požehnané
pozdvihni mocnú pravicu,

nech celý svet to vidí jasne,
že z Teba je, nie ľudské,
časné.

5. Ó, vráť nám dávnu dobu
blahú,
keď s otcami si prebýval,
a keď tvár Tvoju milú, drahú,
Tvoj ľud vo viere vídaval,
zas nech sa Tebe všetko
klania
a miluje Ťa bez prestania.

6. Ó, daj, nech v Tebe
vkorenení,
sme jedno telo, jeden duch,
a láskou vzájomnou spojení
vždy k druhovi sa vinie druh,
až slúbený ten zasvitne čas,
keď večnou spásou obdaríš
nás.

Dve piesne na Pamiatku reformácie

274.

1. Plesajme srdečne,
kresťania v túto chvíľu,
že sme dnes radostne
dožili slávnosť milú:
Obnovenia viery
pamiatku výročnú,
keď od chrámu dverí
zjasal lúč v tmu nočnú.

2. Tma kryla národy,
blud zajal srdcia, umy –
a svetlo slobody
zapadlo v hriechov rummy;
až muž vyvolený
silným hlasom viery
vo svätom nadšení
rozplašil blud šerý.

3. Už nám zase svieti
to svetlo, Slnce jasné,
vieru v duši nieti,
kiež nikdy nevyhasne;
lásku zapaluje,
riadi srdca tlkot
Kristus, ktorý nám je:
Cesta, pravda, život.

275.

1. Pri spomienke na tých
vyvolených mužov,
ktorí bleskom slova
zahnali temno bludov,
naše srdcia horia,
Bože a Pane náš, za to dnes
vd'akou vrúcnuou.

2. Svetlo si v slove dal, no
človek – nepriateľ
pod nádobu ho skryl;
ľud od pravdy zvedený,
zabúdala na Teba,
mýlil sa a chodil dl'a
ľudských poblúdení.

3. Zaznej: Haleluja! Sviet',
evanjelium,
púšťou života ved'
do zasl'úbenej zeme,
ako stĺp ohnivý,
nech Boží obličaj milostivý
uzrieme.

4. Zaznej: Haleluja! Preč ohne
a meče,
nech slovo bojuje,
a cirkev nech v jej boji
chráni vždy viery štít,

tak šťastný pod palmou ľud
Boží v láske stojí.

5. Chráň nás vo svetlo tom,
a v svojej slobode,
upevni vo viere,
Ježiši, v každom čase,
nech sa nezaplieta
svojvoľne nikto viac do jarma
bludov zase.

6. Bud' Bohu sláva, česť!
Zaznej: Haleluja!
V obnovennej cirkvi
obnovujme aj seba
a v duchu Kristovom
kráčajme k cirkvi tej
oslávenej do neba.

276.

1. Sion kvíli prežalostne,
Sion, to mesto Božie,
Bohu vzácne, vyvolené,
ktoré stále miluje.

Ach vraví, opustil ma
Pán Boh, zabudol na mňa,
bieda, kríž, úzkosť, trápenia
sužujú ma do omdlenia.

2. Pán, ktorý mi bol zaslúbil,
že pomôže v súžení,
ďaleko je, by sa sklonil,
k hlasu mojich úpení.

Ach, či dlho, Bože môj,
potrvá tento hnev Tvoj?
Môžeš, ale nechceš v kríži
s útechou sa mi priblížiť?

3. Sion, Sion môj premilý,
– hovorí Pán srdečne –
prečo hlas tvoj lká a kvíli,
či si ma stratil večne?
Môže azda dobrá mať
svojho dieťaťa sa vzdať?
Ak by takto urobila,
aká by jej láska bola?

4. A keby aj niekde žila
matka s takým zlým srdcom,
že by láska v ňom vychladla –

ja však som Ten, ktorý Som!
Znám ťa, Sion, po mene,
v dlani mám ho vpísané.
Mám ťa vo svojej pamäti,
viac než matka svoje deti.

5. Vždycky si mi pred očami,
spi mi v lone v pokoji,
moja pravica ťa chráni,
moja láska ťa kojí,
ako si verná matka
pestuje nemluvniatka:
Sion, verný buď, nezúfaj,
vo mňa, svojho Boha, dúfaj!

277.

1. Ty vieš, Bože, aké časy
cirkev Tvoja prežila,
keď Ti verne slúžila.
Aj dnes počuj naše hlasy,
keď sa kúkol' zas množí,
Tvoju roľu nivočí.

2. Keď sú pastieri s ovcami
príliš istí, bezpeční,
diabol je nebezpečný,
lebo seje medzi nami
zlé semeno, hnev a zášť,
kde má Tvoje slovo rásť.

3. Pomôž verným
služobníkom,
aby bdeli, nespali,
roľu ničiť nedali.
Proti mnohým záškodníkom
daj pomoci a rady,
zruš diabolské úklady.

4. Daj, nech slovo Tvoje sväté
zachováme v čistote
a plníme v živote.
Kde je ono rozosiate,
nech prináša úrodu
na radosť Tvojmu ľudu.

5. Keď deň Tvojej žatvy
príde,
zhromaždi si nás, Pane,
s Tebou nech prebývame
tam, kde v svojej sláve žiješ
medzi vyvolenými,
navěky blaženými.

278.

1. Vzbud' ducha dávnych
svedkov, Pane,
čo Sion verne stráži
a vo dne, v noci, neúnavne
o Tebe smelo svedčili,
nech mocne hlas ich svetom
znie
a ľudstvo k Tebe privedie.

2. Daj, nech Tvoj oheň čím
skôr vzplanie,
ožiari každý sveta kraj;
na žatvu svoju mnohých,
Pane,
Ty pracovníkov vysielaj,
veď málo ich je, vidíš sám,
nuž pomôž, veď si žatvy Pán.

3. Zjav slovo svoje mnohým
ľuďom,
vo viere predkov nech stoja,
daj zvíťazit' nad každým
bludom,
praj cirkvi svojej pokoja
a láskou podmaň celý svet
pre mena svojho slávu, česť.

4. A daj, nech pravda Tvojho
slova
prenikne v každý sveta kút,

nech pohrne sa húfne znova
ku Tebe, Pane, verný ľud,
nech zrno Tebou zasiate
prináša klasy bohaté.

5. Ty slávne dielo skončíš
iste,
veď Sudca si a Spasiteľ;
hoc obzory sú ešte hmlisté,
za nimi predsa večný cieľ
vo viere jasne vidíme.
A Ty dáš viac, než prosíme.

Znaky pravej cirkvi

Slovo Božie

279.

1. Boh je môj hrad!

– a preto rád

na Neho sa spolieham,

dušou – telom

v žití celom

jedine v Neho dúfam.

2. Slovo je tá

pravda svätá,

posväť ma v nej, ó Bože,

nech Ťa poznám

a vieru mám,

ktorú nik vziať nemôže.

3. To slovo mi

rozjasní tmy,

v ňom múdrosti je svetlo,

čo iného,

okrem neho

ku Tebe by ma viedlo?

4. Aj keď to viem,

že raz umriem,

Tvoje slovo učí ma

po časnosti

do večnosti

Ty veriacich prijímaš.

5. Sám od seba

tam do neba

prísť ku Tebe nemám síl,

Hospodine,

však Ty si mne

cestu v slove vyjavil.

6. Aj keď mojich

hriechov mnohých

ťarchu cítim, predsa viem,

že odpustíš,

neodsúdiš,

veď Ťa Otcom nazvať smiem.

7. Tebe slúžiť,

kým budem žiť

verne chcem, Otče milý,

len mi znova

z Tvojho slova

dávaj potrebnej sily.

8. Ó Bože náš!

I v tento čas

svojím slovom sám nám

svieť,

v nedôvere

pomôž k viere,

do večnej slávy uved'.

280.

1. Bože, Tvoje slovo sväté
skryté bolo dlhý čas,
až nám zaznel opäť jasne
o milosti Tvojej hlas,
čo s inými apoštolmi
Pavel od Tebe prijal,
buď Ti chvála neskonala,
že si nám to poznať dal.

2. Keď nám, Bože, svetlo
Tvoje
v slove svieti už jasne,
prosíme Ťa, tých netrestaj,
ktorí dosiaľ žijú v tme,
a radami len ľudskými
časný život spravujú,
daj im poznať pravdu slova,
by ušli zatrateniu.

3. Kto chceš pravé meno
drahé
kresťana stále nosiť,
musíš zjavne vierou pevne
s Kristom Pánom sa spojiť;
tak dúfaním, milovaním
i životom dosvedčiť
pravdu slova, ktorá trvá
a príkladne učí žiť.

4. Slovo Tvoje, Pane, to je

prevzácný dar milosti,
kto ho prijme, ten dobre vie
o pokoji, radosti,
v tom pokoji on obstojí:
Ktože mu ho môže vziať?
Slovu Tvojmu presvätemu,
ktože môže odolať?

5. Pane, prosím, pomôž
svojim
z každej biedy, úzkosti;
daj, nech Tvoje slovo sväté
majú v stálej vážnosti,
nech mu veria, aj ho plnia;
ó, prijmi ich na milosť.
Vrúčne žiadam, v nebi daj
nám
večnú slávu a radosť.

281.

1. Bože, Ty si mocným
slovom stvoril zem i nebesá,
svetlo dal a tmu premohol,
riekol si a stalo sa!

Refr: Haleluja! Haleluja!
Za to svetlo vd'aka Ti.
Haleluja! Haleluja!
Bud' Ti sláva naveky!

2. Tvoje mocné slovo svieti,
z hriechu zachraňuje nás;
kráčame my Tvoje deti
tam, kde v svetlo prebývaš.

Refr:

3. Kriste, z Tvojho kríža žiari
pravda, svetlo spasenia,
smrti moc si navždy zmaril
v slávnom ráne vzkriesenia.

Refr.:

4. Otvor pery, nech spievame
Tebe zvučne chválospev,
Tvoje meno zvestujeme,
kiež Ťa slávi celá zem!

Refr.:

5. Bože, Otče, Tvorca svetla,
Tebe patrí sláva, česť,
Kriste Svetlo si zo Svetla,

nech Ťa slávi šíry svet!
Duchu Svätý, Darca svetla,
Ty si hoden slávy, cti.
Spievaj, nebo aj zem celá,
chválu svätej Trojici!

282.

1. Bože, Ty si svetla prameň,
od Teba všetko máme;

Kriste, základný si kameň,
my na Tebe stavujeme;
ďakujeme, že z milosti
slovo čisté i sviatosti
dosiaľ si nám zachoval.

Hľa, stĺp pravdy ešte stojí,
Ty si nám v najt'ažšom boji
padnúť a zhynúť nedal.

2. Za to svetlo, Bože Svätý,
vd'akyvzdania prijmi hlas.
Svetlom slova, ktoré svieti,
všetkých bludov tmu zaplaš.
Tvojou, Bože, sme rodinou,
máme práva dcér a synov,
spasenia sme si istí,
slovo Tvoje posväcuje,
duše naše uzdravuje,
srdce milosťou čistí.

3. Pane, daj, nech slovo sväté
dobrú pôdu nájde v nás,
jak semeno s láskou siate
vydá hojnú žatvu včas.
Nech nás Teba poznať učí,
živú vieru budí v srdci
a v dobrom posilní nás,

aby mohli sme bojovať
výborný boj a odolať
násiliu zla v každý čas.

4. Tak ako sme dodnes hojne
poklad Tvoj mali,
aj potomci naši verne
kiež by sa ho držali;
svojho slova požehnaj zvest',
aby mohla mocne vždy zniet'
nám ku spáse, Tebe k cti.
Svieca slova pravdy svätej,
sviet' jasne na celom svete
teraz i v budúcnosti.

283.

1. Drahý Kriste, za to čisté slovo dané, zvestované, Ti úprimne ďakujeme, pritom prosiac, daj, nech sa viac rozširuje, upevňuje, zvestuje dnes i každý čas.
2. Ten Tvoj poklad, spásy základ, neustále maj v ochrane, nech nijakou diabolskou l'sťou nám nehasne svetlo jasné. Zruš zlé rady aj úklady a zachovaj nás od zrady.
3. Daj nám svedkov – kazateľov, verných zbožných, nech každý z nich k pastvám zdravým, cestám pravým privádza nás, a im daj zas z neba pomoc, nech slova moc premôže všetkých bludov noc.
4. V tom útech naša veľká, že Pánovo sväté slovo, osvecuje, posväcuje a vo viere posilňuje. Ochráň ho nám, kým prídeš sám nás všetkých súdiť, mocný Pán!

284.

1. Chráň ma, Pane, pri slove tom, zjavenom nám Písme svätom, nech z moci Ducha Svätého konám verne podľa neho.
2. Chráň mi, Pane, vieru čistú, založenú len na Kristu, nech Jeho smrť, umučenie poslúži mi na spasenie.
3. Chráň ma, Pane, v láske pravej, uč ma službe obetavej, milovať Teba a blížnych, najmä spoločenstvo svätých.
4. Chráň ma vo svojej milosti, odpusť hriechy, neprávosti, pomôž žiť v pravom pokání v slovách, skutkoch aj v zmýšľaní.
5. Chráň ma, Pane, pomáhaj mi, keď ma pokúšanie mámi, poteš, keď som zarmútený a nedaj zúfať v trápení.
6. Chráň ma, Pane, pri tej pravde, ktorá naveky zostane, nech neodstúpim od Teba, kým ma uvedieš do neba.

285.

1. Nech Boh nám je milostivý
a požehná všetkých nás,
nech obličaj dobrotivý
k nám s láskou obráti zas.
Nech Jeho cestou kráčame
a Jeho spásu známe,
v Ježiši Kristu zjavenú
na spasenie každému
národu sveta nášho.

2. Nech zvelebuje Ťa, Pána
i naše pokolenie,
spev radosti a plesania
zo všetkých strán nech zneje,
že múdro riadiš sveta beh
a vládnuť nenecháš hriech,
na pastvu slova svätého
privádzaš z náš každého,
nedáš od pravdy zblúdiť.

3. Len Tebe vd'aka a chvála,
ó Bože náš, prislúcha:
Zem plody svoje vydáva,
zrejú i plody Ducha!
Ty všetko dobré nám dávaš,
nás, ľud svoj, požehnávaš.
Za milosť tú, Hospodine,
nech Teba velebíme
na veky vekov. Amen.

286.

1. Svetlo sveta, osviet' ma,
aby som sám seba poznal
aj Teba, môjho Otca,
ktorý ma za syna prijal,
aby život môj v časnosti
bol prípravou do večnosti.

2. Slovo Tvoje pravda je,
pomôž mi ho správne chápať,
učiť sa, čo zvestuje,
by som vedel rozoznávať,
čo mi slúži na spasenie,
a čo je na zatratenie.

3. Dopraj mi, nielen správne
porozumieť Tvojmu slovu,
ale pomôž aj zjavne
nastúpiť na cestu novú.
Kiež nemusím vyznať
s plačom,
že som bol len poslucháčom.

4. Pomáhaj mi každý deň
rásť v poznaní Tvojho slova,
nech ho dobre chápať viem,
do srdca ho vkladám znova,
zbav ma všetkých
pochybností,
pýchy a povýšenosti.

5. V Tvojom svetle, Pane, daj
vidieť mi cieľ večnej slávy,
a poznávať pomáhaj,
že šťastný je ctiteľ pravý,
ktorý po večnosti túži,
Bohu a nie hriechu slúži.

287.

1. Všetci, ktorí milujete
večné evanjelium
a pridržať sa ho chcete,
naplniť ním cit i um,
budujte na tej skale:
na Kristu, Jeho učení,
tak obstojíte stále
a budete oslávení.

2. Je svedectvom pravdivosti
slovo Boha živého,
iskrou ohňa, čo do kosti
vie preniknúť každého.
Poblúdených napraví,
nerozumným dá múdrosti,
kajúcim milosť zjaví,
zarmútených rozradostí.

3. Je prameňom dostatočným
viery, lásky, zbožnosti,
sprievodcom verným,
bezpečným,
bez všetkých pochybností.
Každý, kto ho poslúcha
a v srdci o ňom rozjíma,
prosiac za dary ducha,
v ňom najdrahší svoj poklad
má.

4. Kto sa toho slova drží,
čo máme v Písme svätom,
ten vytrvá v každom kríži,
na skale stavia svoj dom.
Hoc by vetry zaviali,
a povodeň prišla silná,
nepohne dom zo skaly;
prepevné on základy má.

5. Kto neplní slovo Božie,
čo máme v Písme svätom,
nerozumný človek to je,
ten na piesku stavia dom.
Keď víchor zaburáca,
príval základy podmyje,
celý dom sa otriasa,
veliký pád ho neminie.

6. Ó Bože, ten viery základ,
sväté evanjelium,
ochráň ako drahý poklad
nám i našim potomkom;
zbav nás zvodov a bludov
ľudskej zdanlivej múdrosti,
zostaň so svojim ľudom,
daj zotrvať vo vernosti.

288.

1. Zachovaj nás v svojom slove, pomôž veriť opravdove, Ty sám, Ježiši, Pane náš, ktorý naše mdloby poznáš.

2. Verný Pastier Izraela, chráň nás Tvoja láska bdelá, daruj nám pastierov verných a zbavuj nájomníkov zlých.

3. Preto, že sami od seba nemôžeme nič bez Teba, na Teba sa obraciame a pokorne Ťa žiadame:

4. Ved' nás na pastvy zelené, na úbočia utešené, zvest' čistého slova dávaj a od bludov zachovávaj.

5. Tá moc pravdy Tvojho slova upevňuje nás vždy znova, a tak, nech sme zem úrodná pre semeno slova vhodná.

6. Keď sme v niečom poblúdili, naprav nás, Pastier náš milý, k stádu svojmu na ramene prines ovečky stratené.

7. Slovo Tvoje, ó Kriste náš, kiež trvalo zostáva v nás. Amen, nech sa všetko stane, ako vo viere žiadame.

Sviatosti

Krst svätý

289.

1. Bože a Otče, do ruky
Tvojej, s dôverou vkladáme
dieťa svoje, Tento dar, ktorý
si nám z lásky dal,
prosíme by si ho ochraňoval,
tento dar, ktorý si nám z lásky
dal, prosíme, by si ho
ochraňoval.

2. Do svojej zmluvy ho,
Kriste prijmi, a darmi
požehnaj duchovnými.
:/: Na kríži si umrel, aby žilo,
srdce Ti oddalo a Ťa ctilo.:/:

3. Duch Svätý, riad' jeho
kroky vždy sám, nech rastie k
radosti Bohu i nám. :/: Po
ceste múdrosti, lásky ho ved',
vo viere v Ježiša utvrď,
posväť!.:/:

290.

1. Kriste, Ty si ustanovil
sviatosť Krstu svätého,
učenikom si uložil,
ísť do sveta celého,
by o Tebe svedčili
a národy krstili:
v meno Otca nebeského,
Syna i Ducha Svätého.

2. Krst svätý nás očisťuje
od hriechu dedičného,
z večnej smrti zachraňuje
úprimne veriaceho;
kto Krst svätý prijíma,
v Kristu večný život má,
z vody, z Ducha je zrodený,
Kristom Pánom vykúpený.

3. Majme stále na pamäti:
Boh nás prijal za svoj ľud,
žime ako Jeho deti,
ktoré vedie Svätý Duch,
hriechov sa vystríhajme,
skutky lásky konajme,
Duchom Božím obnovení,
s Pánom v krste zjednotení.

291.

1. Meno kresťan vzácne
po Kristu máme,
jak najdrahší poklad,
tak si ho chráňme,
pri Krste svätom sa dostalo
nám,
to krásne a vzácne meno
kresťan.

2. Všetkých nás obdaruj
odmenou večnou,
ktorí sme prijali po Tebe
meno;
daj s Tebou prebývať, Kriste
náš Pán,
tým, čo nezapreli meno
kresťan.

292.

1. Som v Tvoje meno
pokrstený Boh – Otec, Syn
i Duch Svätý, –som k Tvojmu
ľudu pripojený, Tebou na
milosť prijatý, v Ježiša Krista
vštepenny, Duchom Svätým
obdarený.

2. Ty si ma z lásky, Otče
milý, späť prijal za dieťa
svoje, rany Kristove zahojili,
čim trpelo srdce moje.
Viem, že v biede a súžení
Ty jediný pomôžeš mi.

3. Tebe som bázeň, lásku
vrelú, poslušnosť, vernosť
prisľúbil, oddanosť svojej
duše celú do Tvojich svätých
rúk vložil, diabla a hriechu sa
zriekol, aby som večne
Tvojím bol.

4. Ty plníš, verný Bože,
sľuby z milosti navždy mi
dané; ak by som padal do
záhuby a neplnil prikázanie,
Ty ma pozdvihni slabého
a posilni zomdleného.

5. Úmysel dobrý pomôž
plniť, Boh Otec, Syn a Duch
Svätý, od zmluvy s Tebou
neodstúpiť, pomáhaj mi až do
smrti. Chcem Tebe žiť
i umierať, naveky Ťa
oslavovať.

293.

1. Všetci sme z rodu nového,
bratia, sestry, kresťania,
pokrstení nielen vodou,
ale aj Duchom Pána,
máme na to pamätať,
že nie sme dietky sveta,
lebo práve Krstom svätým
stávame sa Božie deti.

2. Veď reč Krista Spasiteľa
nám to zvestuje pravá,
čo sa narodili z tela,
to aj telom zostáva;
a kto chce vojsť do Jeho
kráľovstva nebeského,
a mať účasť na spasení,
musí byť znovuzrodený.

3. Preto ako voda telo
nečistoty zbavuje,
aby čistotou sa skvelo
a tiež ho osviežuje:
Tak voda spasiteľná,
s Božím slovom spojená,
kúpeľom je obnovenia,
duchovného narodenia.

4. Jak sme boli pokrstení
všetci v Pánovo meno,
tak máme byť priodení,

oblečení do Jeho
rúcha spravodlivosti,
čistoty a svätosti,
varovať sa máme zlého
a chrániť hriechu každého.

5. Veď tak ako tu na zemi
Ježiš Kristus-Mesiáš,
umrel a bol pochovaný,
potom slávne z mŕtvych vstal,
máme hriechu umierať,
mocou Ducha povstávať,
by sme každý deň novými
boli, k cnostiam hotovými.

6. Kiež to nové narodenie
z vody, z Ducha Svätého
a duchovné obnovenie
prebúdza z nás každého
k životu kresťanskému,
Bohu posvätenému,
aby sme po dňoch časnosti
prišli do večnej radosti.

294.

1. Vypočuj našich prosieb hlas,
nebeský Otče, Bože náš,
daj, by krst pokrstenému
slúžil k spaseniu večnému.
2. Duchom svojím ved' ho,
spravuj,
vo viere v Krista utvrdzuj,
nech rastie v nej od mladosti,
prospieva k Tvojej chvále, cti.
3. Po všetky roky života
telom – duchom nech
prekvitá,
teší sa z Tvojej milosti
tu časne i vo večnosti.

295.

1. Z rozkazu Pána pokrstený,
dedičstva Jeho právom mám.
Života raj mám otvorený,
Boha svojim Otcom volám.
Chcem Jemu slúžiť v svätosti,
za Kristom kráčať k večnosti.
2. Privádzaš ma, Bože,
k poznaniu
sviatosťou Krstu svätého,
akú mám milosť darovanú
od Syna Tvojho milého,
akú si radosť pripravil
tomu, kto v Teba uveril.
3. Ako by som Ťa nemiloval,
môj Otče, láskou úprimnou,
a vôľu Tvoju nezachoval
s detinskou čistou dôverou?
Z celého srdca chcem Ťa ctieť
a život svoj Ti zasvätiť.
4. Zostávaj pri mne s Duchom
svojím, tak ako si mi zaslúbil,
vo viere nech vždy pevne
stojím, by som s'á Tvoje
dieťa žil. Ó Bože môjho
spasenia, daj Tvojím byť bez
prestania.

Večera Pánova

296.

1. Ach, ja biedny, ja úbohý
idem, Pane Ježiši,
k Tvojmu stolu jeden
z mnohých,
hlad a smäd svoj utíšiť.
Duša moja skormútená,
ťarchou hriechu obťažená
prosí, Pane, obživ ma.

2. Pastier môj verný, Ty
vravíš:
Ja som tým chlebom živým
i studnicou, a kto verí
mojim slovám pravdivým,
nebude nikdy hladovať,
smäd ho nebude sužovať,
bude so mnou a ja s ním.

3. Ja, ovečka zablúdila,
hľadám Ťa, Pane milý,
nie je v tomto sveta silách
odpustiť moje viny,
len krv Tvoja, krv nevinná,
očisťuje od hriechu ma,
pokoj duši prináša.

4. Ako jeleň unavený
dychtí po vodách čerstvých,
tak aj duch môj umorený
túži z darov nebeských
načerpať si vody živej,
z Tvojej lásky dobrotivej
zahasiť smäd a zmyť hriech.

5. Predovšetkým žiaľ vzbudí
vo mne,
žiaľ s úprimnou ľútosťou.
Chcem sa kajateľ opravdive
s celou ducha vrúcnosťou.
Vieru roznieť v srdci mojom,
aby som len v kríži Tvojom
poznal svoje spasenie.

6. Ježiši môj, Tebe buď česť,
vrúcna vdďaka za dary.
Teraz čaká moje srdce
plné vdáčnej dôvery.
Čaká na čas, keď spoločne
zaujmeme miesto večné
za stolom Tvojím, Pane.

297.

1. Duša, draho vykúpená,
kajaj sa, buď pripravená,
smrť Pánovu máš zvestovať,
Jemu vrúcne poďakovať,
veď On, aby ťa vykúpil,
hroznú smrť kríža podstúpil,
zbavil hriechov, smrti, pekla
krvou, čo na kríži tiekla.

2. Pod' pokorne k Jeho stolu,
a splň Jeho svätú vôľu,
ktorú pre celý svet zjavil,
keď hod lásky ti pripravil.
Svoju milosť ti ponúka,
odpustenie, pokoj ducha.
Pod' a bez z Jeho milosti
drahý poklad vo sviatosti.

3. Prichádzam, túžiac
dychtivo,
prijat' milosť dnes od Neho.
Kristus pokoj zasl'ubuje
i mne, lebo ma miluje,
očisťuje dušu z hriechu,
dáva nádej a útechu.
Baránok obetovaný
uzdravuje moje rany.

4. Srdce mi po Tebe túži,
drahý Priateľ verných duší,

dôverujem tej milosti,
čo náš ťarchy hriechov
sprostí,
naplní ma potešením
a uistí o spasení.
Nepripomenie mi hriech môj,
ale daruje pokoj svoj.

5. V Tebe sa chcem vždy
radovať,
v službe sa Ti obetovať,
Tvoju vôľu plniť stále
a žiť Tebe ku cti, chvále.
Za dobrotu Tvoju, Pane,
vd'ačným srdcom neprestajne
milovať Ťa chcem srdečne
i tu časne, i tam večne.

298.

1. Ježiša neopustím,
duša mi je uzdravená,
ďakujem, dobrorečím,
bol som hosťom svojho Pána;
plesám spevom radostným:
Ježiša neopustím.

2. Telo Tvoje, krv Tvoja,
dary, čo si mi z lásky dal,
vo viere ma utvrdia,
že ma Boh na milosť prijal;
navždy žiť budem s Ním:
Ježiša neopustím!

299.

1. Kresťania, stále na to
pamätajme,
bratmi sme, veď chlieb jeden
prijímame,
z kalicha všetci jedného
pijeme,
ľuďom Božím sme!

2. Keď ako bratia nažívame
v láske,
bremená niest' si pomáhame
ťažké,
tým svätú vôľu Pánovu
plníme,
skutkom Ho ctíme,

3. čo žiada od nás, kież to
vykonáme!
K tomu veď všetkých Tvoja
láska, Pane,
aby Pastiera jedného sme
mali a jedno boli.

300.

1. Pane, Ty si nám nehodným pripravil stôl milosti
a na ňom pokrm prevzácny
dávaš z dobrotivosti,
aj ja teraz Tvoje host',
čakajúci na milosť,
ktorý prosí: pomôž mi sám,
nech hod ten vd'ačne
prijímam.

2. Očisť, Pane, mňa celého,
odpusť hriechy, ktoré mám,
a mocou Ducha Svätého
premeň srdce na Tvoj chrám,
lebo len Teba hľadám,
k Tebe oči upieram,
daj, aby tento vzácny stôl
stolom zmierenia s Tebou bol.

3. Či môže Pán služobníkom
vlastné telo a krv dať?
O tajomstve tom veľikom
nedaj pochybovať.
Daj však na to pamätať,
že sa muselo tak stať,
aby ľudské pokolenie
dosiahlo večné spasenie.

4. Daj, nech rozum sa pokorí,
Spasiteľa, môj Pane,
nech sa držím živej viery,
v nej je pravé poznanie.
Nech premôžem sám seba,
prijímam z toho chleba,
ktorý hladných nasycuje,
srdce s Tebou zjednocuje.

5. Ježiš, Tvoje sväté meno
je nám menom záchrany,
dobré vieme, nie nadarmo
bol si na smrť vydaný.
Rád si za nás život dal,
za nás sa obetoval,
krvou svojich predrahaných rán
obmy dušu, láskavý Pán.

6. Kriste, chcem do srdca
svojho natrvalo Ťa prijať,
účastníkov stola Tvojho,
všetkých blížnych milovať.
Nuž sprevádzaj všetkých nás,
kým posledný príde čas,
a potom nech uvidíme,
čomu tu srdcom veríme.

301.

1. Pripravuj sa, duša milá,
hľad' aby si nehrešila,
zanechaj skutky temnosti,
pros si od Pána milosti,
lebo On ťa hriechov zbavil,
spasenia hod ti pripravil.
Hostiteľ, nebeský Darca
vstúpiť chce do Tvojho srdca.

2. Za cenné zemské poklady
mnoho platiť musí každý.
Ty však za to, čo nám dávaš,
odplatu neočakávaš,
hoci v širom svete nieto
také dary, ako tieto,
ktoré máme prichystané
v Tvojej Večeri, náš Pane!

3. Kto pochopí a vysloví
ten div veľký, opravdový,
že chlieb tento nemíňa sa,
hoc tisícom rozdáva sa,
a kalich nevyprázdňuje,
hoc mnohým sa prisluguje;
ó div nevysloviteľný,
len vierou pochopiteľný.

4. Ježiši, Slnko života,
radosť moja a dobrota,
Pane, moje potešenie,

srdca môjho občerstvenie,
v pokání pred Tebou kl'ačím
a o nový život prosím.
Telo Tvoje a krv Tvoja
sú základ spásy, pokoja.

5. Ježiši, chlieb z neba pravý,
Tvoja láska ma uzdraví,
uspôsob ma za hodného
stola svojho nebeského,
nech vždy, keď pri ňom
prijímam
Tvoju obeť na mysli mám;
potom večne na výsosti
daj mi žiť s Tebou v radosti.

302.

1. Tu je ticho od Boha,
vystri k Nemu ruky prázdne,
kľakni, duša úbohá,
tu ťa Otec k sebe vinie,
tu je milosť, tu je moc,
tu je čaša preplnená,
je tu Telo, je tu Krv,
tu je chvíľa odpustenia,
tu je svadba, je tu spev,
tu sa zachvej, srdce šťastné,
tu ťa Otec požehnáva,
tu sa ti Syn zjavuje,
tu je pomoc Ducha.
Je tu Boh.

303.

1. Túžba moja, Ježiši,
až tak ma miluješ, že mi svoj
dar najväčší, krv, telo daruješ!
Preto sa raduje duch môj, ó
Pane, z toho, že som hosť
stola Tvojho, verný Priateľ
duše!

2. Obeť za hriechy naše
telo, krv prijímam
a v úzkosti najväčšej
posilu v Tebe mám;

keď Ježiš je vo mne,
nik ma s Ním nerozdelí,
diabol, smrť i svet celý
útočia daromne.

3. Aká veľká je radosť,
keď sa s Bohom spojím!
Z duše mizne strach, žalosť,
viacej sa nebojím.
Hoc ma všetko sklame
v časnosti tu na zemi,
ale že som spasený
v Kristu, to zostane.

4. V tom je Jeho milosti
základ veľmi pevný,
že bez zásluh, hodností
mám dar veľkej ceny.
Mzda za vykúpenie,
telo sväté, krv, Jeho,
očistia ma hriešneho,
sú mi na spasenie.

5. Chcem Ti, Pane, ďakovať,
lebo si mi ráčil večný život
darovať, čo som pre hriech
stratil; moje útočisko,
Boží Baránok tichý,
Ty si sňal moje hriechy:
Bud' Ti vd'aka, Kriste!

304.

1. Za Tvoju lásku Ti
ďakujem,
Vykupiteľ môj, Ježiši,
ďaj, nech Ťa už
nezarmucujem,
keď dal si mi dar najdrahší.
Nech na to stále pamätám,
čo pretrpel, si za mňa sám.
2. Pomáhaj mi nad zlom
vít'azit',
verne plniť povinnosti,
nauč ma pred hriechom sa
chrániť,
podaj mi ruku v ťažkosti.
Tvoj kríž, Tvoje umučenie
i v smrti dá potešenie.
3. Od Teba ma už neodvedie
sveta tohto mámenie,
zisk, rozkoš, sláva ma
nezvedie
na cesty pomýlené.
Ty si a zostaneš mojím;
a ja navždy budem Tvojím.

Cirkev ako modlitebné spoločenstvo

Prosebné

305.

1. Bože, prosbu čuj skrúšenú,
s dôverou ju predkladám,
pre smrť Kristovu bolestnú
Teba pokorne žiadam.
2. Nesúd', Pane, svoje dieťa,
neobstojím, uznávam,
i keď klesám, milujem Ťa,
na milosť sa spolieham.
3. Ty si, Bože, milosrdný,
hriechy naše odpúšť'aš.
I mnou biednym nepohrdni,
keď poblúdivých hľadáš.
4. Za milosť a lásku Tvoju
vd'aka, vd'aka tisíckrát!
Až tu dokončím púť svoju,
ráč ma k sebe zavolať!

306.

1. Bože večný, prosíme Ťa:
Daruj, zošli rosu z neba,
nech padá na zem vyschnutú
a dáva hojnú úrodu.

2. Všetky dary sú od Teba:
Daruj, zošli rosu z neba,
nech sa skončí suchoty čas
a dost' má chleba každý z nás.

3. Za čo poprosíme Teba –
Daruj, zošli rosu z neba!
– sľúbil si nám dať z milosti,
splň ten sľub, daj dážď
z výsosti.

4. Aj Eliáš prosil Teba:
Daruj, zošli rosu z neba;
a prišiel dážď požehnaný,
dážď od Teba vyžiadaný.

5. Hoci nie sme hodní Teba
– Daruj, zošli rosu z neba –
nech je nám tá milosť daná
pre zásluhy Krista Pána.

6. Prosíme Ťa, daj, čo treba:
Daruj, zošli rosu z neba,
nech sa všetci potešíme
a vo viere utvrdíme.

7. Majúc, Bože, chlieb od
Teba

– Daruj, vylej rosu z neba –
meno Tvoje nech slávime
a s vd'akou Ťa velebíme.

8. Tak budeme sláviť Teba
za zoslanú rosu z neba,
Otče, Synu, Duchu Svätý,
Bože jedinej podstaty.

307.

1. Bože, verný Bože,
prameň najlepších darov,
Ty všetko dať môžeš,
prosím preto s dôverou:
zdravé mi telo daj
a prebývaj vo mne,
nech čistú dušu mám,
svedomie pokojné.

2. Chcem v práci byť pilný,
pomáhaj mne slabému,
nech čo som povinný,
rád urobím každému,
keď všetko vykonám
v čase mi určenom,
nech v srdci radosť mám
nad prospešným dielom.

3. Daj, nech tak hovorím,
aby som obstál, Pane,
za pravdu nech horlím,
a verný jej zostanem.
Keď musím hovoriť
v postavení mojom,
daj sa mi vysloviť
vždy pravdivým slovom.

4. Daj, v láske, svornosti
so všetkými nažívať,
zo svojej milosti

ráč mi k tomu sily dať,
ak mi chceš rozmnožiť
rôzne dary časné,
nedaj ich povýšiť
nad hodnoty večné.

5. Ak mi tu v časnosti
predlížiš dni života,
nech vždy ma sprevádza
Tvoja božská dobrota;
do srdca mi ulož
dar trpezlivosti,
tak, aby som po hrob
žil v kresťanskej cnosti.

6. Na svoju smrť chcem byť
vždy, Pane, pripravený,
svoj život dokončiť
vo viere a vedomí,
že si mi pripravil
u seba miesto tiež,
aby som s Tebou žil,
kde Ty, Pane, žiješ.

308.

1. Modli sa často a s radosťou
hľad' k Otcovi nebeskému,
aby Ťa obdaril milosťou,
posilnil k dielu dobrému,
cti oha, srdce Mu oddaj,
tak horlivo sa modlievaj.

2. V duchu a v pravde sa
modlievaj,
Boh Duch je, prameň svätosti,
mnohovravnosti sa vyhýbaj,
neslúži ona Božej cti.
Vrúcnosť a nie mnoho rečí
o pravej modlitbe svedčí.

3. Modlievaj sa na každom
mieste k všadeprítomnému
Bohu, ved' myseľ vrúca, srdce
čisté sú najmilším chrámom
Jemu. Tvoj hlas i v komôrke
čuje, nad pokorným sa
zmiluje.

4. Modli sa v bratskom
spoločenstve,
modli sa doma i v chráme,
svedčí o úprimnom
kresťanstve,
keď Boha svetu vyznáme;
nábožnosť vrúcnejšia býva,

keď mnoho srdc v jedno
splýva.

5. Nemodlievaj sa len za
seba, aj za blížnych sa
modlievaj, pros za nich, však
im pomôcť treba,
i sám ochotne pomáhaj;
modlitbu takú rád vidí
Boh náš, Otec všetkých ľudí.

6. Modlievaj sa v mene Ježiša
za vzrast kráľovstva Božieho,
nech rastie táto lásky ríša,
pros za dar Ducha Svätého,
ved' Ježiš je sväté meno,
v Ňom kľakaj každé koleno.

7. Modlievaj sa, ale i pracuj
a snaž sa o to, čo žiadaš,
povinnosti plň, tak dokazuj,
že vieru v Boha v srdci máš.
Modli sa, choď Božou cestou,
práca buď modlitby sestrou.

8. Môj Bože, podľa vôle
Tvojej úprimne sa chcem
modlievať; ráč k modlitbe sa
priznať mojej a vrúcne prosby
vyslyšať; vo všetkom však,
drahý Pane, nech sa Tvoja
vôľa stane.

309.

1. Môj Bože, darcom si všetkého, čo v živote potešuje, a milosť Tvoja dňa každého pri nás sa vždy obnovuje, vypočuj, drahý Otče náš, úprimných prosieb vrúcny hlas.

2. Ty zdroj požehnania hojného, splň prosby, žiadosti, zo srdca Tvojho otcovského, zo svojej vôle, múdrosti: nedopuť svár ani rozbroj, daj ľuďom mier, svet upokoj.

3. Keď ma zachváti pokušenie, Ty mne slabému pomáhaj, a keď aj klesám každodenne, prosím prísne ma nekáraj, a nech to Tvoje trestanie prebudí vo mne pokánie.

4. Vo viere v Krista daj pevne stáť, a láske pridaj vrúcnosti, dl'a Tvojej vôle stále konať, ísť cestou pravdy a cnosti; kiež myseľ, reč a skutok môj svedčia, že učeník som Tvoj.

5. Ostatné láskavo mi pridaj, čo potrebné je ku spáse, v milosti svojej zachovávaj, chcem Tvojím byť v každom čase; v takomto mi predsavzatí zotrvať daj, Bože svätý!

310.

1. Nepoznám sladšie potešenie nad modlitbu a spev, Pane, aké to duši ul'ahčenie, keď Ti vyliat' môže žiale, to dáva silu v slabosti, upokojí v dňoch úzkostí.
2. Keď strach pred súdom ma preniká, že mnoho deň po dni hreším, svedomie viní ma hriešnika, čo ma v tej tiesni poteší? Iba kajúce volanie a nádej na zľutovanie.
3. Ak mnohé doľahnú ťažkosti, komuže zverit' sa môžem? Pozdvihnem zrak svoj do výsosti, k Tebe, môj láskavý Bože, a v dôvere sa spolieham, že záštitu vždy v Tebe mám.
4. Keď žiadosť zlá ma zas pokúša, a ja slabý už-už klesám, ku Tebe privinie sa duša, Ty slovom ma posilníš sám,

tak Duchom Tvojím
premocným
nad žiadosťou zlou víťazím.

5. Keď za dar práce
odovzdane
môj duch sa k Tebe modlieva,
vzdych vrúci za jej
požehnanie
daromný nikdy nebýva,
Ty dielo moje požehnáš
a novú silu opäť dáš.

6. Posledným mojím činom,
Pane,
nech bude modlitba vrúca,
Ty, i keď hlas môj zniet'
prestane,
počuješ volanie srdca,
zbavíš ma všetkých ťažkostí
a uvedieš do radosti.

311.

1. Ó Pane, počuj modlitbu
tichú,
ktorú Ti každý deň
predkladám.
Zvádza ma diabol do sietí
hriechu,
obdar ma silou, nech vytrvám.
Zmiluj sa, Pane, krehká je
duša,
ach, Ty ma poznáš, biedny
som tvor.
Preto znie k Tebe modlitba
vrúca:
Ty v mdlobách mojich vždy
pri mne stoj.

2. Len Tebe, Kriste, chcem
verne slúžiť,
smelo Ťa vyznať odvahu mať,
v živote celom po Tebe túžiť,
záchranu v Tebe stále hľadať,
zmocňuj ma, Pane, sám
Duchom svojím,
v živote nikdy neopúšťaj,
kým spočiniem tam pri spásy
zdroji, kde pripravil si nám
večný raj.

312.

1. Ó všemohúci Bože náš,
čo nám treba, dobre poznáš,
láskavo počuj prosieb hlas:
Vrát' nám slnko, vrát' jasný
čas!

2. Mocne vládneš nebom,
zemou, bdieš nad dňom
i nocou temnou.
Keď sa stratil oblohy jas:
Vrát' nám slnko, vrát' jasný
čas!

3. Zachráň nám od veľkej
škody v sadoch, na poliach
úrody, krásu kvetov, zlatistý
klas: Vrát' nám slnko, vrát'
jasný čas!

4. Odpusť naše neprávosti,
zjasni tvár, Otče milosti,
tol'kým dažďom netresci nás:
Vrát' nám slnko, vrát' jasný
čas!

5. Vyslyš nás pre svojho
Syna, v Ňom nádej naša
jediná! Láskavo počuj prosieb
hlas: Vrát' nám slnko, vrát'
jasný čas!

313.

1. Otče môj, tak vysoko si,
až sa mi zdá, že Ťa niet,
lež moja sa duša hrozí,
aký prázdny bol by svet;
i žiadosť ju mocná schváti
hľadať Ťa, priblížiť sa Ti,
ak má žiť a kráčať vpred.

2. Volám k Tebe vo dne,
v noci,
tvár obraciam k blankytu,
som jak dieťa bez pomoci,
ó, daj mi znáť, že si tu.
Tak ma trápi, tak ma mätie
osamelosť duše v svete,
tak túžim mať záštitu.

3. Daj, nech vidia oči moje
Krista, ktorý svieti nám,
daj poznať, jak bezpečné je
Tvojím svetlom čeliť tmám,
proti telu, proti svetu
daj mi viery milosť svätú,
v mojom srdci sprav si chrám.

314.

1. Otče náš milý nebeský,
prikazuješ nám otcovsky,
že máme v stálej láske žiť,
Teba samého vzývať, ctíť.
Otom si nám, vyznávame,
z celej duše Ťa vzývame.

2. Ó, posväť sa meno Tvoje
a ráč večné slovo svoje
nám zachovávať v čistote,
nech ho plníme v živote,
učenia falošného zbav
a svetlo svojej pravdy zjav.

3. Príd' kráľovstvo Tvoje,
Pane,
ktoré túžobne čakáme,
Duchom Svätým srdcia nám
ved',
Jeho darmi obohať svet,
zachovaj cirkev kresťanskú,
odvráť od nej zlobu ľudskú.

4. Buď vôľa Tvoja, Pane náš,
nech stane sa, čo Ty žiadaš,
ako v nebi i na zemi,
len zostávaj stále s nami,
daj ísť žitím trpezlivo
a prosit' Ťa dúfanlivo.

5. Chlieb každodenný daj
nám dnes,
čo potrebujeme, Ty vieš,
žehnaj prácu a chráň ľud svoj,
vzdial' choroby, dožič pokoj;
zbav lakomstva, zbav starosti,
slovom svojím sýť v hojnosti.

6. A odpusť nám naše viny,
Pane Bože trojjediný,
ako i my odpúšťame
vinníkom viny spáchané;
pomáhaj nový život viesť,
navzájom si bremená niest'.

7. Neuvod' do pokušenia,
varuj nás od poblúdenia,
daj pravde žiť necúvnuť,
podopieraj, ochranou buď,
vlievaj do srdc vieru pevnú
v slove Tvojom zakotvenú.

8. Zbav nás i všetkého zlého
duši, telu škodlivého,
lebo Tvoje je kráľovstvo,
moc, sláva, česť i vladárstvo
od vekov na večné veky,
Otče náš v nebi veliký!

315.

1. Sviet', svetlo, sviet'
uprostred sveta tmí,
sviet', Bože, sám.
Púť, hľ'a, dlhá a málo mojich
dní, buď vodcom sám;
len Ty ma vod' a zjav mi
večný cieľ,
od Teba svoj si vd'ačne
prijmem diel.
2. Ja nie vždy tak sa modlil,
jak teraz: Ty vod' ma sám.
Ja cestu sám si volil rád neraz.
Dnes vod' ma sám!
Mal svet som rád
a v hriechoch rúhavých
som klesol, Otče, nepočítaj
ich.
3. Kým láskou sám ma
žehnáš, Tvoja moc
nech ma vedie
cez púšť i búre príval, až i noc
sa pomíne,
a vzbudí nebies anjelský ma
hlas a nájdem, čo som stratil,
raj svoj zas.

316.

1. Tvoja milosť presahuje,
Bože, svetov hranice,
požehnáva, potešuje, dáva
darov tisíce; Bože môj, moje
dúfanie, vypočuj zbožné
volanie, vyslyš modlitbu
moju.
2. Nežiadam si žiť v hojnosti,
ale vrúcne prosím len: Daruj
zo svojej milosti, čo treba na
každý deň, dopraj múdrosti,
aby som Ťa vzýval do konca
života; v Kristovi Teba
poznal.
3. Ani o česť ani slávu, veci
tol'ko žiadané, nemodlím sa,
iba pravú vieru chcem mať,
môj Pane, mojou cťou je Teba
uctiť, mojou slávou vždy
s Tebou byť, túžbou blížnych
milovať.
4. Nebudem Ťa ani žiadať
o dlhý vek v časnosti, v šťastí
mi ráč pokoru dať, v nešťastí
zmužilosti. V tvojich rukách sú
moje dni, a keď príde ten
posledný, obdar ma večnou
spásou.

317.

1. V modlitbe bývaj vytrvalý,
modlievaj sa za spasenie,
počúva Pán Boh milostivý
prosby veriacich úprimné,
preto Jemu sa modlievaj,
pros Ho i vd'aku Mu vzdávaj.

2. Aké šťastie a česť pre teba
s Pánom Bohom sa zhovárať,
Jemu – Pánovi zeme, neba,
čo máš na srdci, povedať,
hoc pozná naše myslenie,
radosti a utrpenie.

3. Z modlitby mnoho
získavame,
ak prosíme, dostaneme,
Božie dedičstvo odmietanie,
ak modlievať sa nechceme.
Bez pokorného modlenia
niet s milým Otcom spojenia.

4. Duši je vždy uspokojenie,
keď môže k Bohu sa vznášať,
od Neho prosiť si spasenie,
vrúcnu modlitbu prednášať;
nepoznám nad to nič milšie,
veriaceho dôstojnejšie.

5. S modlitbou všetko chcem
začínať,
s modlitbou všetko dokonáť,
za zbroj ju v boji používať,
s ňou zo sveta sa odobrať.
S modlitbou v Kristovom
mene,
Otče, ku Tebe prídeme.

318.

1. V tichosti, vo vzácnom čase,
Bože, keď sa modlievam,
alebo keď s túžbou v hlase,
Pane, vrúcne Ti spievam,
aké vtedy milé
cíti duša chvíle,
vznáša sa do výšin neba,
vidí raj, hľadá na Teba.

2. Pán Ježiš sa za nás modlil,
ba aj za nepriateľov,
Otca na modlitbách prosil
horlivo dušou celou,
príklad nám ukázal,
a svojim prikázal:
Modlite sa, vytrvajte,
pokušenie premáhajte!

3. Modlitba nám v každom boji
dáva silu a stálosť,
nábožný spev upokojí
úzkosť srdca a žalosť;
každé zlé zmýšľanie,
svet a pokušenie
s vierou v Krista premôžeme
modlitbami v Jeho mene.

4. Spev, modlitba, vy
najmilšie
srdca môjho radosti,
s vami sa k dokonalejšej
chcem priblížiť zbožnosti;
vieru upevníte,
lásku roznieťte,
istotou sa nádej stane,
že v Kristu spásu získame.

319.

1. Žehnajúce ruky, Pane,
rozšír ponad celý svet,
kto putuje ešte stále,
domov šťastne ho prived'.

2. Kiež nik nie je zatratený,
i keď tápe v temnote,
veď či je niekto na zemi,
čo nezblúdil v živote?

3. Tvoja láska je nám
svetlom,
svieti vo tme každému;
zbav nás zlého v čase
temnom,
prived' ku dňu novému!

Kajúce

320.

1. Ach, čo smutný mám si
počať,
keď ma svedomie viní
pre hriechy a pre viny?
Čas je z hriechov sa spamätať
a vyznávať s pokáním:
Ježiša sa nespustím.

2. Hoci ťažký trápenia kríž
na človeka dolieha,
na Boha sa spolieham.
Pri mne stojí drahý Ježiš,
On vládne srdcom mojím,
Ježiša sa nespustím!

3. Viem, že množstvo mojich
hriechov
Ježiša zarmucuje,
On ma predsa miluje,
však s milosťou a útechou
skláňa sa ku kajúcim,
Ježiša sa nespustím.

4. A keď umriem, On ma
k sebe
z časnej sveta márnosti
vedie do večnosti.
Hoc spočinie telo v hrobe,

On bude svetlom mojím:
Ježiša sa nespustím.

5. Ó Ježiši, Spasiteľ môj,
ráč vždy sa mňa pamätať
a do nebies ma prijať,
nech vo viere dokončím boj,
s čistým dobrým svedomím;
Ježiša sa nespustím!

321.

1. Ach, ja biedny, úbohý
hriešnik!
Cítim svoju veľkú biedu,
Bože, Bože, buď môj
Pomocník,
obávam sa Tvojho súdu,
zmiluj sa, zmiluj nado mnou
a nalož láskavo so mnou.

2. Žalostne moje srdce kvíli
pre množstvo ťažkých
hriechov, vín,
pohliadni na mňa, Bože milý,
a potešuj ma, keď trpím,
zmiluj sa ...

3. Vypočuj ma, keď k Tebe
volám,
vypočuj, Otče láskavý,
keď pod jarmom hriechu
nariekam,
túžiac po duchovnom zdraví,
zmiluj sa ...

4. Dokedy sa neozveš, Pane,
dokedy ma čakať necháš?
Som slabý a biedny náramne,
ale Ty verný zostávaš,
zmiluj sa ...

5. Neodplácaj mi dl'a zásluhy,
nesúd' dl'a množstva mojich
vín,
odpuš' mi, Pane, všetky dlhy,
nech som zas dieťaťom
Tvojím,
zmiluj sa ...

6. Stačí slovo a budem
zdravý,
vyslov to slovo záchrany,
pokoj duše navráť mi pravý,
utíš bolesť, zahoj rany,
zmiluj sa ...

7. Viem, vypočul si môj
tklivý hlas,
pravú radosť mi navrátil,
nevolal som nadarmo teraz,
Ty si sa ku mne obrátil,
zmiluj sa, zmiluj sa nado
mnou
a nalož láskavo so mnou.

322.

1. Ach, môj Bože, ja som zblúdil,
bremeno hriechov mojich ťaží ma, ved' som nechodil po priamych cestách Tvojich, hnevu prísneho sa ľakám, ušiel by som, však neviem kam.

2. Ale kam by som pred Tebou,
kam by mohol zutekať, Bože, Ty si všade so mnou, nemožno Ťa oklamať!
Hoc poletím s rannou žiarou, neujdem pred Tvojou tvárou.

3. Preto z hriechov sa vyznávam,
srdečne ich ľutujem, v úzkosti sa k nim priznávam, ale aj dôverujme, že mňa človeka hriešneho nezavrhnješ, nehodného.

4. Ktože mohol by spočítat' množstvo piesku morského? Kto by mohol vymenovať túžby srdca hriešneho, a kto všetky neprávosti,

čo som spáchal od mladosti?

5. Preto, ach, oči úbohé, plačte s veľkou žalosťou, vylievajte slzy mnohé nad mojou úbohosťou, zalkaj, srdce, od ľútosti pre hriechy a neprávosti.

6. Ale, Kriste, Tvoje slová a Tvoja smrť boľavá, to je nádej hriešnikova, to v úzkosti pomáha. Preto k Tebe sa utiekam, Lekár môj, Ty ma uzdrav sám.

7. Ježiši, Tebe vyznávam bezpočet hriechov svojich, želiem ich a oplakávam, očisť ma, vyslobod' z nich. Tvoj Duch moje cesty spravuj, ved' ma stále a ochraňuj.

323.

1. Ach, môj Bože,
kto pomôže,
keď som sa hriechmi zranil
čo si počnem,
koho nájdem,
aby som sa zachránil?

2. Hoc by šiel som celým
svetom
a záchranu v ňom hľadal,
zistil by som s ťažkým
srdcom,
že úľavu mi nedal.

3. Vo tme hriechu ja útechu
nachádzam v Tebe, Pane,
nehnevaj sa a zľutuj sa,
prosím o zmilovanie.

4. Ak má byť tak a nie inak,
že pre hriech trpieť musím,
i trest prijmem, len počuť
chcem,
že odpustíš kajúcim.

5. Nuž, odpusť zlosť, udeľ
milosť,
daj mi srdce poslušné,
nech nereptám a neprehrám
spasenie svoje večné.

6. Nalož aj dnes, ako sám
chceš,
so mnou, ja sa poddám vždy,
len dbaj o mňa a odo mňa
neodvracaj sa nikdy.

7. Ty si, Kriste, útočište
mne, človeku hriešnemu,
kajať sa chcem a tak prídem,
k Otcovi nebeskému.

324.

1. Ach, sladké slová pre ľud
hriešny
do srdca môjho vnikajú,
hoc tým, čo sú na skutky
pyšní,
sa pohoršlivými zdajú,
z nich srdce moje radosť má,
Ježiš hriešnikov prijíma.

2. Hľa, pastier hľadá
neúnavne
i jednu stratenú ovcu,
aj mňa milosťou obdar, Pane,
a priviň ku svojmu srdcu,
nech láska Tvoja veľiká
zachráni aj mňa hriešnika.

3. Aj žena peniaz svoj
stratený
kým nenájde, hľadá pilne,
hľadaj Ty mňa, som opustený,
zašiel som na cesty mylné.
Z prachu ma zdvihni
biedneho,
na milosť prijmi hriešneho.

4. Tvoj dobrý Duch ma ráč
sprevádzať,
kým dávaš život na zemi,

keď budem raz k Tebe
odchádzať
do zástupov vyvolených,
Ježiši drahý, prijmi ma,
kde Boh hriešnikov prijíma.

325.

1. Blahoslavený je ten, komu z milosti už sú odpustené jeho neprávosti, blahoslavený je, keď vina zakrytá, keď mu previnenia Pán Boh nepočíta.

2. Kým som v srdci skrýval, tajil hriechy, zlosti, vždy som smutný býval, chradli vo mne kosti, vo dne ma aj v noci svedomie trápilo, bremeno som nosil, veľmi ma ťažilo.

3. Zatúžil som vrúcne hriechy netajiť viac, ale ich kajúcne Pánu Bohu vyznať a keď sa tak stalo, milosť som okúsil, srdce zaplesalo, smútok ma opustil.

4. Bože, moja skrýša, môj hrad a spasenie, k Tebe moja duša v súžení sa vinie,

pred zvodom a lešťou mocne ma zachováš, obdaríš radosťou, nad zlom zvíťaziť dáš.

5. Ty cestu múdrosti verne ukazuješ, a spravodlivosti v Písme vyučuješ; kiežby každý človek na Teba pamätal, zbožne prežil svoj vek, ako si prikázal.

6. Premnoho sa súži človek nekajúci; ale kto Ti slúži, ten má pokoj v srdci, čisté svedomie má, nič mu neuškodí s Tebou sa neľaká ani zlej príhody.

7. Spravodliví, v Pánu radostne plesajte, za milosť vám danú vd'aku Mu vzdávajte, Otec, Syn, Duch Svätý, všetkej chvály hoden, Svätý, svätý, svätý, až na veky. Amen.

326.

1. Kajúcne so slzami
voláme Kriste náš.

Ach, zľutuj sa nad nami,
láskavo hľad' na nás,
nesúd' nás príliš prísne
pre mnohú neprávosť,
hoc hriešnici veľkí sme,
prosíme o milosť.

2. Vždy keď sme odpustenie
od Teba žiadali,
života polepšenie
slovom sľubovali,
prijal si nás na milosť.
A my sme len ďalej
páchali zas neprávosť,
šli po ceste starej.

3. Každého dňa cítime,
že zas je bližšie smrť,
ak sa neobrátime,
musíme zahynúť!
Preto prosíme, Pane,
kajúcne v ľútosti,
odpusť hriechy spáchané,
vyslobod' z úzkosti.

4. V tom boji ducha s telom
je ťažko obstáť nám;
v živote našom celom

Ty nás posilni sám,
aby sme premáhali
všetky zlé žiadosti,
do smrti zotrvali
v pravej pobožnosti.

327.

1. Kde si, môj Ježiši, láska
moja, láska moja,
hľadám Ťa, daj srdcu dar
pokoja, daj pokoja.

Refr: Ó Ježiši môj,
ó Ježiši môj,
v úzkosti a biede sám pri mne
stoj,
sám pri mne stoj!

2. Hriechom potupený si
nezúfam, si nezúfam,
Ježiši môj, v Teba pevne
dúfam, pevne dúfam.

Refr:

3. Boh nás trestať môže za zlé
činy, za zlé činy,
Kristus smrťou splatil naše
viny, naše viny.

Refr:

4. Kriste, keď ma diabol
zvádza k zlému, zvádza
k zlému,
pomôž milostivo mne
hriešnemu, mne hriešnemu.

Refr:

5. K ťažkým hriechom svojim
sa priznávam, sa priznávam,
zmy ich svojou krvou zo
svätých rán, zo svätých rán.

Refr:

6. Amen, môj Ježiši,
dokonávam, dokonávam,
Tebe s telom, s dušou sa
oddávam, sa oddávam.
Ó Ježiši môj, ó Ježiši môj, v
úzkosti a biede sám pri mne
stoj, sám pri mne stoj!

328.

1. Ľutujem, že som zhrešil
na ceste života,
Pána Boha som hneval,
šiel za zvodmi sveta
a na to nepomyslel,
že mám Bohu slúžiť,
Jemu, ktorý mi dáva
z milosti svojej žiť.

2. Sťa slepý som nepoznal
dar milosti Jeho,
šťastiu som pripisoval
to, čo mám od Neho;
Jemu som neďakoval,
verne som neslúžil,
a tak neposlušnosťou
trest som si zaslúžil.

3. Veľká je milosť Božia,
že s trestom nenáhli,
ba dáva na pokánie
všetkým čas príhodný;
plášťom nás prikrývajúc
svojej láskavosti,
i keď my Ho hneváme,
nehodní milosti.

4. Bože, ozaj ľutujem
všetky hriechy moje,
nehľad' na mňa biedneho

v prchlivosti svojej,
viac mi nepripomínaj
tieto neprávosti,
pre zásluhy Kristove
odpusť ich z milosti.

5. Prosím, veď viem, že moc
máš,
a sám všetko môžeš.
Všetkým, čo Ťa hľadajú
k sebe dopomôžeš.
A zvlášť tým, ktorí v Teba
nádeje skladajú,
lásku Tvojho zo srdca
úprimne žiadajú.

329.

1. Nespomínaj,
Bože, nespomínaj
previnenia mladosti
a poklesky moje odpusť
pre svoju dobrotu.

2. Nespomínaj,
Bože trojjediný,
bludné kroky mojich nôh,
dobrá vôľa nestačila,
skoro sa minula.

3. Nespomínaj,
Bože, nespomínaj,
duch môj býval hotový,
telo však nedokázalo
obstáť v pokušení.

4. Zabúdalo
srdce na tú ruku,
čo sprevádza životom
a každý deň býva našou
najlepšou oporou.

5. O tú ruku,
o tú teraz prosím,
ruku Tvojej pomoci,
ktorá dvíha, ochraňuje,
žehná, podopiera.

330.

1. Ó drahý Kriste, Pane môj,
smutné mi srdce upokoj,
ach, pohliadni na hriešnika,
keď v žiali hlbokom vzlyká,
ó Ježiši, ó Ježiši.

2. V živote som skúsil neraz,
čo cíti srdce i teraz:
keď veľká je núdza moja
najbližšia je pomoc Tvoja,
ó Ježiši ...

3. Len slovo Tvoje – liek
pravý,
bolesti srdca ul'aví
a v trápení ma pozdvihne,
uistí, že si vždy pri mne,
ó Ježiši ...

4. Verím, že Ty každý vzlyk
môj
utíšiš a vrátiš pokoj
aj tento spev vypočuješ,
a z úzkosti ma vyvedieš,
ó Ježiši, ó Ježiši!

331.

1. Odvráť, ó Bože,
svoj veľký hnev od nás,
nedaj, by nastal
ťažkostí plný čas,
neplat' nám podľa
našej neprávosti
v svojej prísnosti.

2. Ak by si na nás
pokutu chcel uviesť
pre naše hriechy,
kto by ju mohol zniest'
Pred Tvojím hnevom
v základoch trasú sa
zem i nebesá!

3. Odpusť nám hriešnym,
zľutuj sa, ó Pane,
podľa zákona
nesúď nás, voláme,
veď Tvoja láska
zlom sa neodpláca,
len dobré dáva.

4. Stvoriteľu náš,
Pán sveta celého,
ach nehnevaj sa
na tvora slabého!
Veď čože sme my?
len tiež krátky a prach,

nezavrhni nás.

5. Nezavrhni ľud,
ktorý si Ty stvoril,
Kristus vykúpil,
Duch Svätý posvätil.
Buď milostivý
pre Syna milého,
a zbav nás zlého.

332.

1. Pokánie čiňme,
kým ešte čas máme,
príde Pán k súdu
skôr, než sa nazdáme;
nech sa nikto z nás
na to nespolieha,
že Pán zhovieva.

2. Od najstarších čias
Boh náš vždy tak konal,
k pokániu volal
a s trestom odkladal,
tak skrz Noácha
volal Boh dávny svet
za sto dvadsať liet.

3. Však nekajúcim
nemieni odpustiť,
tým ktorí sa Mu
vedia len protivíť;
už raz hriešny svet,
že sa neobrátil,
potopou zničil.

4. Jeruzalemu
Boh za mnoho rokov
v Písme učených
posielal prorokov,
naposledy mu
poslal Syna svojho;

umučili Ho.

5. Čo sa však stalo
s tým Jeruzalemom?
Boh ho potrestal
v hneve svojom veľkom,
nezanechal v ňom
kameň na kameni,
bol spustošený.

6. Mnohé príklady
v Písme svätom máme,
a predsa na ne
veľmi málo dbáme!
Vážme si slová
prorokov, Mojžiša,
najmä Ježiša.

7. Boh ku pokániu
stále povzbudzuje,
láskou i trestom
k sebe priťahuje,
ó kiež sa Jeho
hlasu získať dáme,
dokiaľ čas máme!

333.

1. Srdce čisté stvor mi, Pane,
lebo ho mám skazené,
cíti bolesti náramné
pre hriechy prirodzené,
aj ktoré samo páchalo,
daj, aby sa čistým stalo,
akým si ho Ty stvoril.

2. Obnov ducha poslušného
vo mne, prosím, Pane môj,
aby som sa chránil zlého,
mal v Tebe radosť, pokoj,
telu duchom odporoval,
vieru v skutkoch dokazoval,
miloval všetko dobré.

3. Nezavrhuju ma od seba,
hoc by som to zaslúžil,
najmilší môj Otče z neba,
ved' ma Ježiš vykúpil,
i za mňa sa obetoval,
milosť svoju mi daroval,
človeku stratenému.

4. Navráť mi radosť spasenia,
hriech môj viac nespomínaj,
stály prameň potešenia
nachádzať mi pomáhaj
v Tvojom diele, ó Ježiši,
lebo mojím životom si

napriek hriechu a smrti.

5. V Teba – Pána
všemocného
pevne verím a dúfam,
Ty ma podopieraj mdlého,
nech si pre hriech nezúfam;
Bože, Priateľom bud' mojím,
a daj, nech Ťa vždy verne
ctím:

Budem naveky Tvojím!

334.

1. Z hĺbokosti k Tebe volám,
čuj, Bože, smutný môj hlas,
praj sluchu úprimným
slovám,
skloň sa ku mne, pomôž včas

;

veď ak vidíš len neresti,
previnenia, neprávosti,
kto pred Tebou obstojí?

2. Ty však zo svojej milosti
previnenia odpúšťáš,
bez našich zásluh, hodností
kajúcim milosť dávaš.

Človek nemá sa čím chváliť,
lež v pokore a v bázni žiť,
prosiť o zmilovanie.

3. Len ku Tebe sa utiekam
a nie k svojim zásluhám,
v úzkosti len Teba hľadáam,
na Tvoju pomoc čakám.
Písmo sväté svedčí o tom,
že si milostivým Otcom,
chcem navždy zostať s Tebou.

4. Ak musel by som do noci
a zas do rána volať,
však, Bože, len Tvojej moci
vždy budem dôverovať

a spasenie len od Teba,
trojjediný Bože z neba,
budem vždy očakávať.

5. Ak aj mnoho zlého je
v nás,
u Boha viac milosti,
pravica Jeho v pravý čas
z ťažkosti nás vyproští.
On, Pastier stáda výborný,
u Neho sluha pokorný
dosiahne odpustenie.

335.

1. Zmiluj sa a zľutuj sa
a v hneve utíš sa,
ó Bože a Pane náš
milostivý,
nad nami hriešnymi.

2. Hriechov premnoho máme,
z nich sa vyznávame,
nezavrhni nás hriešnych
a nehodných
pre pravdu slov svojich.

3. I pre Syna milého,
svätú obeť Jeho,
Záchrancu jediného;
keď voláme,
vypočuj každého.

4. Iba v Teba večného
Boha láskavého
dúfame a spievame:
Mocný Pane,
buď Ti sláva. Amen.

Ďakovné a oslavné

336.

1. Bože, od Teba všetko máme
domom priestranným je svet náš,
v ňom mnoho darov prijímame,
láskavo nás udržiavaš,
za všetko Ti ďakujeme,
Tvorcovi neba i zeme.

2. Kto by spočítal všetkých ľudí,
ktorým denne pokrm dávaš,
v noci, i keď nás svit zobudí,
otcovsky sa o nás staráš,
Ty naše potreby vidíš
a všetko stvorenstvo živíš.

3. Človek s nádejou obrába zem
a čaká hojnú úrodu,
však Ty si požehnanie prameň,
dávaš dážď, slnko, pohodu,
a práce naše sú márne,
ak nepožehnáš ich, Pane.

4. Čo možno, Bože, ešte dodať

ku láskavým Tvojim činom?
Len v pokore musíme uznať
moc Tvojich skutkov a divov,
veď vždycky viacej
prijmeme,
ako si zasluhujeme.

5. V úprimnej viere
vyznávame,
že láska Tvoja náš živí,
a menu Tvojmu česť
vzdávame,
ó Pane náš dobrotivý,
zo srdca Ti ďakujeme,
vrúcne Ťa oslavujeme.

337.

1. Bud' Bohu česť na výsosti,
za Jeho dary vd'aka, nám dáva
silu z milosti, preto nič nás
neľaká, nás ako Otec miluje,
svoj pokoj srdciam daruje
a v súžení pomáha.

2. V pokore sa Ti modlíme,
čuj naše spevy vd'ačné,
Tvojej moci sa koríme,
však vládneš múdro, večne.
Veď Ty si celý svet stvoril,
Tvojím duchom človek ožil,
Ty, Boh a Otec milý.

3. Ježiši jednorodený,
Syn Otca nebeského,
vykúpil si nás z hriechov, vín,
porazil diabla zlého;
Ty Boží Baránok tichý,
vypočuj prosby a vzdychy
a zmiluj sa nad nami.

4. Duch Svätý, pravdy učiteľ
a Utešiteľ pravý, učíš, že
Kristus, Spasiteľ, je
k hriešnikom láskavý,
za nás trpel smrť, bolesti
a vyprostil nás z nerestí,
my nádej v Ňom skladáme.

338.

1. Bud' chvála Tebe, Bože
náš, vzdávaná vrúcne v každý
čas, Otcu aj Synu milému,
ako i Duchu Svätému.

2. Ty verne sa o nás staráš,
čo treba z lásky nám dávaš,
otcovsky nás opatruješ,
celé stvorenstvo miluješ.

3. Daj, by sme Ťa poslúchali
a k Tebe sa priznávali,
ku Otcovi láskavému,
k Pánovi dobrotivému.

4. Ty nikoho neodmietaš,
hriešnych na milosť prijímaš;
každý, kto činí pokánie,
dosahuje zmilovanie.

5. Pre Tvoju smrť, Kriste
Pane, odpusť nám hriechy
spáchané, nech minie nás
večný plameň, ó zachráň nás,
Kriste. Amen.

339.

1. Bud' chvála Ti, Bože,
daj, by sme tak spievali.
Duch Svätý nech všetkých
osvieti a zapáli.

Moc Tvoja z výsosti
nech srdcia premôže,
prijmi náš chválospev:
Bud' chvála Ti, Bože!

2. Bud' chvála Ti, Bože,
za Tvoje dobrodenia,
za dary Tvojich rúk,
čo slabých v silných menia;
spev k výšinám letí,
zármutok premôže,
až celým svetom znie:
Bud' chvála Ti, Bože!

3. Bud' chvála, Ti, Bože,
za pomoc v biede, kríži.
Keď v tmách sme blúdili,
Ty si sa ku nám znížil,
nás mocne viedol si
cez skaly a hložie,
takže dnes jasáme:
Bud' chvála Ti, Bože!

4. Bud' chvála Ti, Bože,
ach, aký vzácny je mi
domova tichý kút

a pokoj v našej zemi!
Zástupy prosiacich
keď mierom požehnáš,
zo srdca Tebe zaznie:
Chvála Ti, Bože náš!

5. Bud' chvála Ti, Bože,
za jas i temné chvíle,
za skúšky bolestné
i súdy spravodlivé!
Za všetko, čo si dal,
čo z lásky nám dávaš,
i za to, čo bude,
chvála Ti, Bože náš!

340.

1. Čo žiadaš od nás, Pane,
za tie hojné dary?

A čo za dobrodenie,
ktoré nemá miery?

2. Striebro, zlato nežiadaš,
si Pán zeme, neba,
len z toho môžeme dať,
čo máme od Teba.

3. Vďačné srdcia skladáme
pred Tvoju svätú tvár,
veď nad Teba nemáme
žiaden vzácnejší dar.

4. Náš svet Ťa neobsiahne,
ani krása neba,
žiaden čas, diale žiadne;
niet miesta bez Teba.

5. Slovom Tvojím stvorená
obloha nad nami,
krásne je ozdobená
slnkom a hviezdami.

6. Základy si položil
našej krásnej zemi,
a celú ju ozdobil,
kvetmi nádhernými.

7. Z Tvojej vôle sú v kvete

na jar polia, stráne,
v klasoch dozrieva v lete
Tvoje požehnanie.

8. Jeseň ovocie dáva
i hojnosť úrody,
potom v zime nastáva
zas oddych prírody.

9. Ó Bože dobrotivý,
v láske nepremenný,
Tvoja štedrosť nás živí
i všetko na zemi.

10. Živ nás ďalej na svete
do nášho skonania
a Tvoje žehnajúce
ruky nech nás chránia.

341.

1. Ďakujte, Bohu vzdajte česť,
kresťania na zemi,
tak, ako Pánovi nebies
spievajú anjeli.

2. Pozdvihnite zvučné hlasy,
nech počujú všetci,
že náš Boh je Darcom spásy,
činí veľké veci.

3. Od chvíle, keď nám život
dal,
otcovsky chráni nás;
kde človek nevie pomôcť
sám,
On pomôže vždy včas.

4. Hoc denne hriechy
páchame,
priazeň nám zachová,
kde nájde vrúcne pokánie,
zmiľuje sa znova.

5. Kiežby nám darom radosti
osviežil srdce, um,
utopil strach, žiaľ, bolesti
v hĺbinách morských vln.

6. O pokoj pravý prosme Ho,
nech všetkým ho dáva
a zo srdca otcovského

nech nás požehnáva.

7. Otcova láska, dobrota
je pri nás a s nami.
Súženie, ťažkosť života
z cesty nám odstráni.

8. Kým putujeme na zemi,
je naša spása v Ňom;
raz pri poslednom lúčení
k svojim sa prizná On.

342.

1. Duša, Boha oslavuj, chváľ
Jemu vrelú vd'aku vzdaj,
starosti na Neho uvaľ
a v Neho pevne dúfaj;
On má dosť ciest, plný je svet
znamení moci Jeho;
ako On chce, tak sa deje
dľa úmyslu svätého.

2. Tebe, Bože, Hospodine,
chcem dnes radostne spievať,
za nejedno dobrodenie,
srdečne poďakovať;
mnoho vecí daroval si
z lásky môjmu životu,
preto vd'ačne chvála Ti znie
za nesmiernu dobrotu.

3. Hoc v živote často klesám,
veď som popol len a prach,
Ty však pozdvihuješ ma sám,
posilňuješ ma v mdlobách,
hriechy snímaš, vinu zmývaš
krvou Syna milého
veriacemu kajúcemu
v Svätej Večeri Jeho.

4. Keď som úzkosti prežíval,
a nevedel kam ujsť mám,
len Teba som srdcom vzýval,

Ty si pomáhal mi sám,
preto v Teba, Otče z neba,
v šťastí, v nešťastí dúfam;
nech sa stane, čo chceš Pane,
verím, preto nezúfam.

5. Po svojich ma cestách vždy
veď,
Bože plný milosti,
svojím Svätým Duchom
posväť,
nech Ti žijem k chvále, cti;
preved' cestou, ho trnistou
sluhu vykúpeného
až do neba, kde by Teba
ctil som Otca večného.

343.

1. Chvála Tebe, Bože náš,
chvála Tebe na výsosti,
za všetko, čo darom dáš,
láska Tvoja hojne hostí.

Refr.: chvála, chvála, chvála
Ti,
Darca v daroch bohatý.

2. Za život, čo dal si nám,
Tebe, Bože ďakujeme,
tela nášho časný chrám
Duchu Tvojmu venujeme,
Refr.:

3. Za tú dušu, Bože náš,
vdýchnutú do nášho tela,
nech vždy vd'ačný chváli hlas
Teba, Otca Stvoriteľ'a,
Refr.:

4. Za domov a za národ,
za postać a povolanie,
nech znie k Tebe o závod
chváloreč a požehnanie,
Refr.:

5. Za reč matky, slobodu,
ktorou sála ku nebesám,
za chlieb zeme, robotu,
k Tebe, Bože, takto plesám:

Refr.:

6. Za náš poklad najvyšší,
Tvoju lásku stelesnenú,
daný v Kristu Ježiši
k životu a vykúpeniu,
chvála, chvála, chvála Ti,
Darca v daroch bohatý.

344.

1. Chváľ, duša moja, Pána,
spievaj Mu s radosťou,
česť Jeho menu vzdávaj
s úprimnou vrúcnosťou;
dokiaľ v tele živý som,
chcem ho oslavovať
a celým svojím srdcom
Jemu dôverovať.

2. Spokojnosti dosiahne,
kto každú hodinu svoj život
a dúfanie oddá Hospodinu;
Boh stvoril nebo a zem,
všetko, čo jestvuje a chráni
nás každý deň, celý svet
spravuje.

3. Dokáže spravodlivosť
tým, ktorým sa krivdí, aj
chleba požehná dost', čo nám
treba, vidí; On vie
zarmúteného v žiali
potešovať, v svete poníženého
divne povyšovať.

4. Boh chráni svojich
verných, ich práce požehná,
hriešnikov nekajúcich
prísne napomína;
naš Pán kraluje slávne

až do končím zeme,
všetci Ho vrúcne chváľme
a slúžme Mu verne.

345.

1. Chváľme dnes Pána,
oslavujem hlasne, spievajme
chvály, velebme Ho vd'ačne,
veď On nás chráni, opatruje
verne z lásky nesmiernej.

2. Ó Bože, daj nám vidieť
Svetlo jasné, Ježiša Krista
a zvesť prijat' v Písme,
že v Ňom je život,
vzkriesenie, blaženosť
a večná radosť!

3. Dávaj nám vieru v Tvojho
Syna stále, na všetkých
cestách sprevádzaj nás ďalej,
uved' do nebies, kde príbytok
máme vo večnej sláve.

4. Ó Bože lásky, Teba ľud
Tvoj slávi, lebo si v Slove
najdrahšom sa zjavil,
v Synovi svojom,
Záchrancovi našom
a v Duchu Svätom.

346.

1. Chváľte Boha večného
na nebeskom tróne,
na česť a chválu Jeho
spievajte radostne,
chváľte Ho na výsosti,
kde mocne panuje,
v svojej prozreteľnosti
múdro svet spravuje,
múdro svet spravuje.

2. Chváľte srdcom, ústami
divné skutky Jeho,
ktorými je nám známy
On času každého,
Jeho meno velebte,
z úcty poslušnosti,
Jeho moc vyvyšujte,
slúžte Mu z vd'ačnosti,
slúžte Mu z vd'ačnosti.

3. Chváľte Najmocnejšieho
v cirkvi bez prestania,
velebte meno Jeho
do sveta skonania,
harfy, trúby nech hlasne
zvuk svoj vydávajú,
slávu Pánovu jasne
na svete hlásajú,
na svete hlásajú.

4. Milostivo obdarí
nás dobrom v živote,
ľstivé úklady zmarí,
Jemu dôverujte;
nakoniec nás vytrhne
i z úzkosti smrti,
dá v nebi miesto slávne,
kde už nič nermúti,
kde už nič nermúti.

347.

1. Chváľte Hospodina,
Darcu štedrej milosti,
vy Jeho rodina,
spoločne v úprimnosti:
chváľte Ho, anjeli,
nebeské bytosti,
každý tvor na zemi,
aj ten na výsosti.

2. Chváľte Ho nebesá,
mocného svojho Kráľa,
nech všetko zaplesá,
len Jemu patrí chvála.
Chváľ Ho, slnko jasné,
ty prameň jasnosti,
aj vy, hviezdy krásne,
v nebies, velebnosti.

3. Kresťania, chváľme Ho
piesňami a žalmami,
v súzvuku radostnom
s nebeskými hymnami;
na nebi, na zemi
s najväčšou velebou,
svet, Bohom stvorený,
chváľ Pána nad sebou!

348.

1. Každý kvet i steblo trávy,
vetra let i horské riavy,
svetlo dňa i nočné nebe
spievajú len chválu Tebe,
Bože večný!

2. A kto čuje, kto sa díva,
v kom je duša svetla chtivá,
kto sa túži k výškam prebiť,
nemôže Ťa nevelebiť,
Bože dobrý!

3. Všadeprítomný Boh Svätý,
si Pán času, Kráľ nad svety,
Ty si Slnce nad slncami,
ó, skloň sa k nám, ó, buď
s nami,
Bože mocný!

349.

1. Náš Pán kraluje, slávne
panuje, na Božom tróne, On
obhajcom je nás i každého
Jemu verného, zo všetkých
ťažkostí svojich si vyproští.

2. Kráľ náš najvyšší,
On je mocnejší nad všetkých
ľudí, kiež každý vidí,
že na Sione mocne panuje,
vzdajme chválu Jemu,
Pánu nebeskému.

3. Máme dobrého
Kráľa slávneho,
vládne láskou On
nad celým svetom,
všetkým náklonnosť
a spravodlivosť
mocne dokazuje,
každého miluje.

4. Boha slávneho
a jediného
vždy vyvyšujeme,
v Ňom sa radujeme.
V stanoch nebeských,
príbytkoch večných
budeme s Ním bývať
a radosť užívať.

350.

1. Nuž, Bohu ďakujeme
srdečným spevom všetci,
veď On nám každý deň
potrebné dáva veci,
On od narodenia
bol s nami, chránil nás,
otcovsky zachoval
z milosti doteraz.

2. Prosme Pána Toho,
nech dáva nám z výsosti
vzácný dar pokoja,
svedomiu spokojnosti,
nech v svojej pravde nás
všetkých utvrďuje,
od časných i večných
trestov zavaruje.

3. Česť, sláva buď Bohu
Otcu i Jeho Synu,
aj Duchu Svätému,
Pánovi jedinému –
Trojici presvätej,
nech vďaka znie stále
od vekov naveky
k oslave a chvále.

351.

1. Nuž, všetci slávme dobrotu
Pánovu,
zvučne Ho chváľme za milosť
premnohú,
veď On nás k sebe všetkých
volá.

Ó raduj sa z toho cirkev celá!
Ó raduj sa z toho cirkev celá!

2. Kral'uje Boh náš
nad sveta veľkosťou,
všetko, čo žije,
má Ho ctíť s radosťou;
anjelov zástup sa Mu klania,
radostne spieva Mu bez
prestania,
radostne spieva Mu bez
prestania.

3. Národy sveta,
už sa neľakajte,
duchovné pastvy
ochotne hľadajte,
veď kde sa slovo vám
zvestuje,
tam hriešnym Pán milosť
udeľuje,
tam hriešnym Pán milosť
udeľuje.

4. On dáva pokrm
bohato každému,
starostlivý je,
verme vždy len Jemu;
teplo a vlahu načas dáva,
svojimi darmi nás požehnáva,
svojimi darmi nás požehnáva.

5. Preto česť, sláva
buď Mu vždy vzdávaná,
vrúcne Ho slávme
my všetci kresťania;
a keď pred Jeho trón prídeme,
slávnejším spevom Ho ctíť
budeme,
slávnejším spevom Ho ctíť
budeme.

352.

1. Ó, by som tisíc jazykov mal,
z tisícich úst znel by môj hlas,
každému by som oznamoval,
čo mám v svojom srdci teraz,
za piesňou pieseň by znela na
chválu Božieho diela.

2. Nech všetko, všetko, čo len
žije a čo sa hýbe na svete,
mňa a aj iných povzbudzuje:
ó, pod'ťe, so mnou spievajte,
vyvyšujte veľké divy, že Boh
nás stvoril a živí!

3. O Božej добрote chcem
spievať, kým jazykom len
pohnúť viem, obete chvály Mu
prinášať s radostným srdcom
každý deň, keď nebudem môcť
slovami, chcem Boha chváliť
vzdychami.

4. Môj pokorný hlas z končín
zeme čuj, Bože veľký v milosti,
však v nebi zvučne a nádherne
zniet' bude k Tvojej chvále, cti,
keď s anjelmi oslavovať
bude Ťa tisíc-tisíckrát.

353.

1. Ó kresťania, Boha chváľme
za dary, čo prijímame;
On poliam úrody dáva,
každý rok ich požehnáva.

2. Chváľme Pána, česť Mu
vzdajme,
veď od večnosti dobrý je:
stvoril nás aj ochraňuje,
živí, verne opatruje.

3. Vďačným srdcom
spievajme Mu,
Otcovi dobrotivému:
Sláva buď Tebe na nebi
a pokoj ľuďom na zemi!

4. Ak dáva z lásky, milosti
dobrým i zlým tu v hojnosti,
ktože to všetko vysloví,
čo nám v nebi pripraví.

5. Ani oko nevidalo,
ani ucho neslýchalo,
do srdca nevstúpilo nám,
čo verným pripravuje Pán!

6. Boh Otec, Syn i Duch
Svätý, Boh náš Svätý, Svätý,
Svätý, velebíme Ťa srdečne
tu časne i v nebi večne.

354.

1. Oslavuj, cirkev, Pána,
spievajme, kresťania,
nech z nášho srdca znova
znie pieseň velebná,
za krásu Jeho diela
spievaj Mu celá zem,
oslavuj Stvoriteľa,
veleb Ho každý deň.

2. Oslavuj, cirkev, Pána,
Boh svetu Syna dal
a nás v Ňom si oddávna
navždy zamiloval,
On krížom a ranami,
smrťou a vzkriesením
otvoril nebies brány,
obdaril spasením.

3. Oslavuj, cirkev, Pána,
že Boh Duch Svätý nás
posväcuje a dáva
vo viere v Krista rásť.
Ó kiežby každý cítil
sväté pôsobenie,
veľkú moc z Jeho výšin,
čo zmeniť srdce vie.

4. Oslavuj svojho Pána,
ľudské pokolenie,
v Ňom nám je milosť daná,

isté vykúpenie.

On s nami je každý čas
od našej mladosti,
sprevádza a nikdy nás,
svoj ľud, neopustí.

355.

1. Oslavuj Pána, veď celý svet spravuje slávne, na orlích krídlach Ťa nesie, ochraňuje verne, Až doposiaľ mnoho dobrého ti dal, či si to necítil zjavne?
2. Oslavuj Pána, všemocného Vládcu a Kráľa, nech Mu znie chválospev, akým Ho anjeli slávia! Piesňou a hrou, harfami aj gitarou hlásajme: Bud' Bohu chvála!
3. Oslavuj Pána, veď život i zdravie ti dáva, silu ti vlieva a v priazni svojej zachováva. Aj v kríži On počul, utíšil tvoj ston, pod krídla si Ťa ukrýva.
4. Oslavuj Pána, zo všetkých síl chválu Mu vzdávaj. Všetko, čo jestvuje, smelo k Nemu sa priznávaj! Svetlom je v tmách a nádejou v úzkostiach. Velebiť Ho neprestávaj!

356.

1. Pánovi zvučne spievajme, radostne Ho vyvyšujeme, plesajúc podme pred Neho, velebme Otca dobrého.
2. Vedzme, len On je Pán Boh náš, nie my seba, On stvoril nás, Kristov sme ľud, ovce Jeho, dietky Otca nebeského.
3. Vstúpme s vdakou do jeho brán, s chválou, lebo je dobrý Pán, chváľme Ho doma i v chráme za všetko, čo prijímame.
4. Zaspievajme v úprimnosti chválospev vrúcnej vdáčnosti, meno Jeho neprestajne vyvyšujeme a vzývame.
5. Večne trvá Jeho milosť, z rodu na rod Jeho vernosť, nepominie pravda Jeho, velebme Boha večného!

357.

1. Sláva Bohu na výsosti,
sláva Bohu večnému!
Za všetko, čo nám z milosti
dáva, ďakujeme Jemu;
srdce vznes s k Nemu,
Otcovi milému,
úprimne sa Mu pod'akuj,
zvelebuj Ho a oslavuj.

2. Zvelebujme Ho a slávme,
že sa v Kristu k nám priznal,
celým srdcom vd'aku vzdajme
a spievajme pieseň chvál,
v práci a modlení,
i dobrom snažení
za to, čo nám dal z milosti,
sláva Bohu na výsosti!

3. V Ježišovi prístup máme
k Otcovi láskavému,
v Duchu Svätom prichádzame
k Bohu spravodlivému;
vd'aka, chvála večná,
úprimná, srdečná,
buď Pánovi všemocnému,
nášmu Otcovi dobrému!

358.

1. Sláva Bohu Otcu
na nebesiach, sláva,
že dal nám nehodným
svojich dietok práva,
lebo na svoj obraz stvoril
nás,
chráni v každý čas,
chráni v každý čas.

2. Sláva Bohu Synu na
výsostiach, sláva,
veď prázdny hrob Jeho svetu
nádej dáva;
kde je, smrť, tvoj osteň
plamenný?
Už je zlomený,
už je zlomený.

3. Sláva Bohu Duchu na
výsostiach, sláva,
ktorý cirkev svätú do dnes
zachováva;
lodičku, ktorou príval zmieta,
na vlnách sveta,
na vlnách sveta.

359.

1. Slávme Boha Otca
zvučne, vd'ačne zo srdca,
slávme Syna Jeho,
slávme Ducha Svätého!
Od vekov až na veky
nech spev hlasný, prevel'ký,
neustále znie Jemu, Bohu
dobrotivému,
Bohu dobrotivému!

2. Mnohé dobrodenia
od nášho narodenia
Pán Boh nám daroval,
žehnal, viedol, pomáhal;
na Jeho česť a slávu
za lásku vernú, stálu,
pieseň dobrorečení
:/: vznes sa v svätom nadšení!
:/:

3. Spoločne dnes slávme
i ďalej neprestajne
láskavého Pána
za všetko, čo nám dáva;
že v tela, v ducha zdraví
posiaľ verne nás chránil
a život nám zachoval;
:/: zvelebuj Ho, každý chváľ!
:/:

360.

1. Spievajte Bohu nové
piesne, veď divné veci učinil.
Pravicou vytrhol nás z tiesne,
ramenom svojím vykúpil.
Nuž, kde sú teraz biedy naše,
keď istotou je pre nás Pán?
K spravodlivosti a ku spáse
národy pozýva On sám!

2. Pán pamätá na milosť svoju
a Jeho pravda je náš hrad.
On ľudu svojmu je ochranou,
hoc by zovšadiaľ hrozil pád.
Hľa, uzrú i končiny zeme,
ako Boh svet ten miloval,
keď spásy všade klíči semä.
Nebo i zem si Pána chváľ!

3. Volajte hlasne, vd'aky
vzdajte! A zaznej hárf aj trúby
hlas! Pánovi na citare hrajte.
Veleb Ho piesňou každý
z nás. Národy všetky zvučte
s nami. Pán si vás k chvále
povolal, k oslave spevmi
radostnými vzývať Ho, veď
On je náš Kráľ.

4. Zvuč more i všetko, čo je
v ňom, zem, ľudia k poctám
spoločne. Bystriny
zatlieskajte dlaňou, i vrchy,
nech aj váš šum znie. Pán ide,
blíži sa, by súdil svet v svojej
spravodlivosti. Nastolil právo
medzi ľuďmi a verných vzal
do radosti.

361.

1. Spievať pieseň novú
na slávu Kristovu
zhromaždení v Jeho svätom
mene
spolu začneme.

2. Každý z nás ochotne
oslavuj radostne,
chváľ, cti, veleb zo srdca
vd'ačného
Pána milého.

3. Vždy, keď sa schádzame
v svätom Božom chráme,
Jeho veľkú milosť
zvelebujme;
Jemu ďakujme.

4. On nám všetko dáva,
hojne požehnáva,
čo telo i duša potrebuje.
Tak nás miluje.

5. Aj my Ho tak stále
milujme, a k chvále
spievajme Mu dnes radostne
všetci,
starci i deti.

6. Sláva Tebe, Otče,
Tvorca neba, zeme,

sláva Tebe, Synu, Duchu
Svätý,
jednej podstaty.

362.

1. Toto je deň vzácny,
ktorý nám Pán Boh dal,
aby z Jeho lásky
každý sa radoval;
radujme sa, Bohu spievajme,
vd'aku vzdávajme,
vd'aku vzdávajme!

2. Jemu patrí chvála
za tie dobrodenia
a česť neskonalá
za dar vykúpenia.
Všetci Bohu vrúcne
spievajme,
:/: vd'aku vzdávajme! :/:

3. Zvučne Ho velebme
za deň utešený,
radostný spev nech znie
v úprimnom nadšení!
Pánu Bohu vrúcne spievajme,
:/: vd'aku vzdávajme! :/:

363.

1. Vďaka Ti, Bože, nebeský
Otče,
za krásu sveta, za každý plod,
za plné klasy, za poľné
kviet'a,
za dary zeme, lesov a vôd.

2. Požehnaj, Pane, role
a stráne,
aby bol sýty celý Tvoj svet.
Posilni všetky robotné ruky,
keď idú orať, siať, zväzať
chlieb.

3. Ty s každým cítiš, každého
vidíš,
počuješ každý prosebný hlas:
nauč nás bratsky s bližným sa
deliť,
odpúšťať, pomôcť aj tisíc ráz.

4. Rozmnož v nás lásku, ó
Bože štedrý,
dopraj jej vzrastu, mocne ju
niet'!
Rozsievaj pravdy, požehnaj
žatvu
a Duchom Svätým znovuzrod'
svet.

364.

1. Vďaka Ti za žatvu, Bože,
za každý klas, vďaka Ti.
Nikto vysloviť nemôže,
aký si Ty bohatý.
Tvoja láska, ó Pane, dáva
nám požehnanie,
to sme hojne zakúsili
počas žatvy, Otče milý.

2. S nádejou sme siali semä,
s vďakou žali zlatý klas.
Bože, Vládca neba, zeme,
a Pôvodca všetkých krás,
silu dávaš nám k práci,
k tomu príhodné časy,
plníš sľub svoj, drahý Pane,
že zem rodiť neprestane.

3. Nedaj nám zabúdať, Otče,
že my sme Tvoj zvláštny klas,
ktorý zožneš vtedy, Bože,
keď sa naplní mu čas;
pomôž s Kristom zotrvať,
vieru láskou dokázať;
ó, nech večne vďaka znie Ti
zo srdc Tvojich vďačných
detí.

365.

1. Veľký si, náš Bože Svätý,
Stvoriteľ všetkého,
nad časnosť si vyvýšený,
Pán sveta celého,
Teba tvorstvo nech velebí
aj na zemi aj na nebi,
slávi Jediného.

2. Spoločne Ťa dnes slávime
vrúcnyimi piesňami,
že pre Krista byť môžeme
Tvojimi dieťkami,
v Ňom sme z hriechu
vykúpení
a pre večnosť zachránení
Jeho zásluhami.

3. Odpusť, že si nevážime
Tvoju lásku svätú,
v márných veciach nájsť
túžime
radosť a útechu;
úprimne to ľutujeme,
pomôž nám, nech povstaneme
z tiesnivých pút hriechu.

4. Bože svätý, Otče milý,
daj to z nás každému,
aby sme Ťa s bážňou ctili,
slúžili blížnemu

a keď ten svet opustíme,
dopraj, nech sa prebudíme
k životu večnému.

366.

1. Vznesme srdcia
k výšinám,
chváľme zvučne Hospodina;
nech duch v Jeho lásky chrám
k letu krídla rozopína ...
Jeho Cherub velebí
i hviezd množstvo na nebi!

2. Skloň sa, Pane, v láske
k nám,
udel' svojho požehnania,
z výšin vznes sa v srdca
chrám,
a buď s nami do skonania...
V Teba, Pane, dúfame.
V Tebe nádej skladáme!

3. Nepočítaj našich vín
pre milosť a pravdu svoju,
láskavý si Hospodin,
vzývame tú milosť Tvoju ...
Zostaň s nami v každý čas,
v prosbách našich vyslyš nás!

Ranné

367.

1. Ako vtáča spevavé
za nového rána
aj ja spievam vd'ačne dnes
na česť svojho Pána.

Tmu pohltil svetla jas,
odchádza noc tmavá,
a ja spievam čerstvý zas,
vd'aku Bohu vzdávam.

2. Mám pred sebou starosti,
prácu, boje, túžby,
čaká ma deň nádejí,
povinností, služby.

Ako včera, znova dnes,
po každej únave,
učím sa, jak slúžiť mám
s láskou obetave.

3. A keď sa deň uzavrie
ako kalich kvetov,
ochraňuj ma, Otče náš,
svojou rukou svätou,
by som v Tvojej ochrane,
zvečera či zrána,
ako vtáča spevavé
chválil Teba, Pána.

368.

1. Bože Otče, buď Ti chvála,
že nám Tvoja milosť dala
tohto dňa sa dožiť v zdraví;
ó, buď nám aj dnes láskavý!

2. Bože Synu, drahý Pane,
daj, nech i dnes to konáme,
čo by sa Tebe ľúbilo,
nám na spásu poslúžilo.

3. Bože Duchu, chráň od
zlého,
poteš v zármutku každého,
a keď príde posledný deň,
prijmi aj nás k sebe. Amen.

369.

1. Ďakujem, milý Pane,
za Tvoju otcovskú pomoc,
za dary z lásky dané,
aj za túto minulú noc.
Keď nočný tieň nás obklúčil,
strach, úzkosť a či smrť,
šťastný, kto si v náručí
Tvojom mohol odpočinúť.

2. Chcem Ťa velebiť vd'ačne,
láskavý Otče, Pane náš,
tu časne a raz večne.
Čuj však i mojich prosieb
hlas,
zo srdca Ti ich vysielam,
kiež dobrota Tvoja
mi zjaví, čo konať mám,
aká má byť cesta moja.

3. Vo viere ma posilňuj
v Ježiša Pána milého,
nad hriešnikmi sa zmiluj,
pre veľké zásluhy Jeho.
Len v Ňom je istá záchrana,
ako si zaslúbil,
veď kríž Ježiša, Pána
mňa i celý svet vykúpil.

4. Daj mi stále vyznávať
i pred svetom vieru pravú

a k Tebe sa priznávať,
nehľadieť na moc či slávu,
čo by ma mohli odlúčiť
od pravdy Kristovej;
nedaj sa mi odcudziť
cirkvi Tvojej, čistej v slove.

5. Pomôž mi deň dokončiť
Pane, ku cti mena Tvojho,
poslušným a verným byť
do konca života môjho.
Mocne ma, prosím, ochraňuj,
kým žijem v časnosti,
a večný život daruj
v nebeskej sláve, radosti.

370.

1. Ďakujem Ti, ó Najvyšší,
za Otcovskú dobrotu,
že si ma v tento deň dnešný
zas zobudil k životu.

2. Dokým som bol obklúčený
nočnými temnotami,
mnohými hriechmi sklúčený;
Ty sám bdel si nad nami.

3. Prosím Ťa vrúcne, srdečne,
odpusť mi viny moje,
ktoré som páchal všetečne
oproti láske Tvojej.

4. A ráč mi aj dňa dnešného
otcovsky ochraňovať,
aby ma diabol slabého
nemohol opanovať.

5. Spravuj ma sám svojím
Duchom, nech Tvoju vôľu
plním zmýšľaním, slovom
i skutkom, veď diet'at'om som
Tvojím.

6. Ja, Pane, seba celého do
rúk Tvojich oddávam,
pomáhaj mi splniť dielo, čo
z Tvojej vôle konám.

7. Bud' Tebe chvála, Otče
náš,
aj Tebe, Kriste Pane, Ty
navěky česť božskú máš
i s Duchom Svätým. Amen.

371.

1. Hospodine, počuj hlas môj,
a dôstojný obličaj svoj
obráť z výšin nebies ku mne,
splň moje prosby pokorné.

2. Teba vrúčne vzýva duch
môj, keď už slnko, ten svetla
zdroj, nás i všetko osvecuje,
dobrým i zlým posluhuje.

3. K Tebe, Bože, v duchu
hľadím, za dobrotu Tvoju
vdáčim, lebo si ma v noci
strážil, a pred každým zlom
ochránil.

4. Aj v tento deň, prosím, ma
vod', do pokušenia neuvod',
naše kroky spravuj stále,
nech žijeme k Tvojej chvále.

5. Pomôž, Pane, v Teba dúfať,
denné práce verne konať,
snahy moje požehnávaj,
pokoj svetu zachovávaj.

6. Z milosti to daj nám svojej,
pre zásluhy Ježišove,
štedrý Darca, Duchu Svätý,
ó Bože jednej podstaty!

372.

1. Chvála buď na výsosti
Otcu láskavému, že sme opäť
v čerstvosti v túto chvíľu
rannú v dobrom zdraví
povstali, keď vzdialila sa noc,
by sme Mu ďakovali za
ochranu, pomoc.

2. Prosíme Ťa úprimne, Pane
Bože svätý, opatruj nás vždy
verne v živote i v smrti, chráň
nás aj to, čo máme, cirkev,
ľudí všetkých, daj, nech dobre
konáme, varuj od ciest
bludných.

3. Daj nám zdravie, chuť
k prácam, rozmnož svornosť,
pokoj, odstráň, čo škodí
srdciam, choroby a rozbroj,
aby sme sa vždy verní
skutkom dokázali, v službe
a povolání nikdy nesklamali,

4. Ty si vínny kmeň, Pane,
a my ratolesti, daj, nech stále
vzrastáme v pravej
nábožnosti; Duchom svojim
požehnaj práce Ti na chválu,
konečne nám radosť daj
v nebi neskonalú.

373.

1. Ježiši milosrdný,
ochranca náš milý,
prosíme Ťa srdečne,
bud' nám milostivý.

2. Ako slnko každý deň
dáva svetlo z neba,
keďže svetla si prameň,
tak aj my od Teba

3. novú milosť čakáme
s každým novým ránom,
že ju zošleš, veríme,
ved' si mocným Pánom.

4. Chráň nás, vrchnosť,
rodiny,
manželstvo i dietky,
splň, ó Bože jediný,
vrúcne prosby všetky.

5. Biedu, vojnu, nemoc, hlad,
oheň, hanbu svetskú
zažeň, slabým pomáhaj
pre lásku otcovskú.

6. Do Tvojej sa milosti
porúčame, Pane,
prijmi nás do radosti,
keď raz dokonáme.

7. Tam Ťa, Pane Ježiši,
s Otcom, Duchom Svätým
budeme v Tvojej ríši
chváliť až na veky.

374.

1. Keď zasvitnú ranné zore,
Tebe spieva zem i more.
Všetko živé vzdáva chválu
Tebe, Pane, veľký náš Kráľu.

2. A človek, čo každodenne
toľké dary prijme cenné,
ten by azda zabudnúť mal,
Tebe: „Sláva“ by nespieval?

3. Sotva oči pretrieť stačím,
už Ti srdcom vrúcne vd'ačím.
Za všetko, čo dávaš, Pane,
sláviť Ťa chcem neprestajne.

4. Koľkí smrti snom zaspali,
čo na lôžko sa pobrali.
My sme sa však prebudili,
aby sme Ťa velebili.

375.

1. Minula nočná hodina;
pokľaknúc na kolená
vzývame Otca i Syna,
tiež aj Duchu Svätého,
jediného Hospodina.

2. Ďakujeme, ó Bože náš,
že si z lásky otcovskej
bol tejto noci Strážca náš,
a zo svojej milosti
k novému dňu prebudil nás.

3. Otče náš, my Ťa prosíme,
Duchom svojím spravuj nás,
nech v tento deň nehrešíme;
ale stále len s Tebou
k Tvojej cti, chvále žijeme.

4. Zažeň od nás diabla zlého,
vzdial', prosíme, človeka
nešľachetného, ľstivého,
na ochranu pošli nám
anjela svojho strážneho.

5. A pretože povinnosti
čakajú aj dnes mnohé,
ó Bože, skloň sa z výsosti,
žehnaj úsilia dobré
zo svojej veľkej milosti.

6. Na Teba sa spoliehame,
Tebe sa porúčame,
so všetkým, čo sme a máme
daj, nech sa v dobrom zdraví
aj dnes večera dočkáme.

376.

vykonám, že vyslyšíš ma,
Bože, znám.

1. Môj Bože, opäť svetlo
vidím a tmavá noc už
odchádza, zas svieži a čerstvý
sa cítim, však aj povinnosť
prichádza; vstal som, lebo sen
sa skončil a ja som sa rána
dožil.

2. Ty si i z lôžka doprial dnes
vstať, dľa svojej vôle ma
spravuj; ved' neviem, čo sa mi
môže stať; milosťou ma sám
obdaruj, ochranu Tvoju nech
cítim. Či žijem či mriem, som
Tvojím.

3. Bud', Pane, mojím dobrým
Radcom, ved' ja si sám
neporadím, stoj pri mne,
a bud' mi Ochrantom,
zavaruj ma pred všetkým
zlým, daj šťastne dnešný deň
prežiť a Tebe verne v ňom
slúžiť.

4. Chráň to, čo mám od Teba,
Pane, chráň rodinu, Bože
drahý, nech z neba prší
požehnanie a zdaria sa dobré
snahy, nech všetko verne

377.

1. Nádherný je svit dennice
nadránom vychádzajúcej,
čo zaháňa noc tmavú.

Už vstalo všetko stvorenie,
privítalo svetlo denné
s radosťou srdca pravou.

Čo je živé
na výšinách i v hĺbinách Boha
chváli,
že je v láske neskonalý.

2. Ó duša moja, vzbud' sa tiež
a ako najvd'áčnejšie vieš,
vzdaj chválu svojmu Pánu!
Ved' duša Kristovi verná,
česť, chválu Bohu vzdávať
má

za lásku darovanú.

Hlasne, krásne
vd'aka naša nech sa vznáša,
Bože, k Tebe,
kde kral'uješ vo velebe.

3. Po Tebe túžim, Bože môj,
nech obličaj sa skloní Tvoj
k nám v tejto rannej chvíli.
Bud' pevnosťou a hradom
nám,
pred pokušením a lst'ou chráň,

aby nám neškodili.

Bráň nás, za nás
bojuj stále, mocný Pane, nech
v tom boji
nepodľahnú verní Tvoji.

4. Nuž, srdce moje, spievaj
tiež,
aj v kríži v Pánovi sa teš
a nádej skladaj v Neho.
Nehorekuj, stíš žalosti,
nauč sa trpezlivosti
až do skonania svojho;
ved' raz v ten čas,
naposledy z každej biedy Boh
vyprostí,
privíta nás vo večnosti.

378.

1. Ó duša, nespí, vstaň čím skôr, už slnko zláti štíty hôr a nový deň prichádza. Spev vtácat rozochvieva vzduch, zas vstáva svet, čuť denný ruch, a život sa prebúdzá. Šumia hory, tečú riavy hlučnej vravy do vôd morí, tmy niet, a deň svetlom horí.

2. Div nebeský sa zavŕšil, spánok nočný ti nalial síl, ó, vstaň zas občerstvená! Dnes ako vždy, ten divu zdroj je dobrý Boh a Otec tvoj, jediný Pán stvorenia. Za to znova nechže plynú k Hospodinu vd'aky slová, vždy je láska Jeho nová.

3. Precitni, lebo čas je už, statočnou prácou Bohu slúž, to žiada od všetkých On. Pohliadni k prahu Jeho dvier, starosti dňa Mu všetky zver, nájdeš si srdca mier v Ňom. Duša milá, svet sa budí, život prúdi, tu je chvíľa, aby si Boha chválila.

379.

1. Od východu jasné svetlo z výšin na nás nádherne zlietlo, slniečko zlaté vychádza, ktorého plamenné more, rozliate po nebies priestore, jasný deň na svet prináša; ó ľudia, spievajte, Boha oslavujte, d'akujte Mu, Jeho sila predložila tento div oku ľudskému.

2. V príchode Ježiša Krista večné Svetlo a pravda čistá svetu bola vyjavená. On premohol tmu, hriech, bludy na slávu Otca, spásu ľudí, milosť nám v Ňom bola daná. Ľudia, precitnite, v Bohu sa radujte! On v Synovi Pravdy ráno dal nám dávno: Bud' sláva nebies Pánovi!

380.

1. Opäť sme vstali
ráno v dobrom zdraví,
vzdávame chvály,
Otče náš láskavý,
vd'ačne Ťa ctíme,
vrúcne sa modlíme,
v Teba veríme.

2. Chvála, česť i moc,
buď Ti na výsosti,
že predošlú noc
Ty si od ťažkostí
verne nás chránil,
pred zlou smrťou bránil,
zo spánku zbudil.

3. Oddávame sa
do milosti Tvojej,
pomôž nám kráčať
v láske opravdivej,
buď nám ochrancom
a mocným obrancom,
láskavým správcom.

4. Zlé skutky prekaz,
pokušenia zažeň,
pomôž nám teraz,
pomáhaj celý deň,
myšlienky posväť,
spravuj slová, skutky

a snahy všetky.

5. Buď Ti česť, chvála,
Pane, Kráľu vekov,
prijmi ju zrána
od nás služobníkov,
i keď len slabých,
biednych a nehodných;
omilosť hriešnych.

6. Pre Tvoje, Pane,
trpké umučenie,
nech všetci máme
hriechov odpustenie,
aby nepálil
nás pekelný plameň,
zmiluj sa, Amen.

381.

1. Oslávme Pána, všetci, čo
Ho ctíme, modlitba vrúcna
nech sa k Nemu vinie!
Božiemu menu sláva, česť
bud' vzdaná. Oslávme Pána!
2. On, Otec dobrý život nám
daroval, predošlej noci
verne opatroval, zo spánku
sviežich prebudil za rána,
oslávme Pána!
3. Že umom mysliet', srdcom
cítiť vieme, Krista milovať,
blížnym slúžiť chceme; to sú
tiež dary Jeho požehnaní,
oslávme Pána !
4. On, verný Strážca, studnica
dobroty, Hospodin mocný
chráni nám životy, pokoja
tvorcov snahy požehnáva,
oslávme Pána!
5. Sprievodcom je nám Pán
zeme i neba, pomáha v práci,
dáva zdravia, chleba,
milosti Božej hojnosť nám
podáva. Oslávme Pána!

382.

1. Otče svetiel, ďakujeme,
opäť vidieť keď môžeme
tohto rána svetlo denné,
Tvoje dielo prenádherné
2. Daj nám zo svojej milosti,
nech Slnko spravodlivosti
– Ježiš – v našich srdciach
svieti;
tak budeme svetla deti.
3. Pomáhaj v tom Svetle
chodiť,
na Tvoju česť a slávu žiť;
a daj raz prísť, Otče Svätý,
tam, kde večne svetlo svieti.
4. Staň sa vôľa Tvoja svätá
v nebi i v končinách sveta,
Otče, spasením nás obdar,
postačí nám tento Tvoj dar.
5. Bože, v tejto rannej chvíli,
za čo vrúcne sme prosili
Teba, večnej lásky prameň,
to z milosti daj nám. Amen.

383.

1. Pane mocný neba, zeme,
Otec, Syn a Duch Svätý,
stvoril si noc, stvoril aj deň,
slnko, ktoré nám svieti.
Mocným ramenom svojím
vládneš nad svetom celým.

2. Dobrorečím Ti úprimne,
Bože, moja ochrana!
Strážca verný, stál si pri mne,
bdel nado mnou do rána,
takže lešť nepriateľa
ublížiť mi nemohla.

3. Daj mi, aby s dnešným
ránom povstal som
i duchovne, kráčal s Kristom,
svojím Pánom, aby On bol
vždy pri mne, a na súde
poslednom láskavým mi bol
Sudcom.

4. Tebe, Bože, všetko, čo
mám, Tebe seba samého
do rúk mocných odovzdávam
tohoto dňa dnešného;
Ty si, Pane, štít pevný,
čo ma pred zlým ochráni.

5. Sprevádzaj ma slovom
svojím v každodennom
konaní, buď Vodcom
a Strážcom mojím,
posilňuj v povolání,
keď mi zhasne života deň,
nech u Teba spočiniem.

384.

1. Prebud' sa, duša z hlbokého sna, hľad' sa postaviť pred svojho Pána, tma sa tratí, už sa brieždi, opäť svetlo ranné svieti, Pán ťa volá, buď hotová vykročiť Mu v ústrety.

2. Vieme to z Jeho slova svätého, že má prísť, aby súdil každého, preto ako múdre panny majme olej prichystaný; nikto nevie, kedy príde, v noci, či na svitaní,

3. Nuž nespí, duša, zbud' sa, nemeškaj, do dňa nového ochotne vstávaj, minula sa už noc tmavá, čas slúžiť Bohu nastáva; jasné slnce hreje srdce, a novú nádej dáva.

4. Aj Ty, nebeské slnko Ježiši, sviet' nám láskavo celý deň dnešný, aby sme hneď od svitania za Tebou šli bez meškania, poslúchali a čakali na Teba, nášho Pána.

385.

1. S Bohom začínam zas deň,

buď Jemu chvála česť!
Ustúpil, hľa, nočný tieň
a zhaslo svetlo hviezd;
srdce, už prestaň spať,
novú milosť Ti Pán dal,
snaž sa, ako prikázal,
všetko dobré konať.

2. Ty, Otče, z lásky dávaš,
slnečný jasný svit, a nikdy
neprestávaš všetkým dobre
činiť; zmiluj sa v tento deň
nad zlými i dobrými a darmi
bohatými obdaruj jak Otec.

3. Tak premnoho dobrého
posielaš nám z nebies;
zavaruj nás od zlého,
prosíme Teba dnes. Teš,
Duchu Svätý, nás, sprevádzaj,
požehnávaj, svoj pokoj,
milosť dávaj, buď s nami
každý čas.

4. Ty, Pane, najlepšie vieš,
že mnoho hrešíme a každý
deň svoj kríž niest' nejeden
musíme; k pokániu prebúdžaj,
kým nám trvá žitia čas,
ak nás dnes chceš odvolať,
daj šťastne dokonat'.

386.

1. Slnko spravodlivosti,
môj Pane Ježiši,
zasviet' lúčom milosti
v čas tento raňajší,
Ty krásna hviezda, jasná,
sviet' v srdci, zaskvej sa,
a poteš ma hneď zrána,
nech duch môj zaplesá.

2. Ty si to svetlo sveta,
čo svieti v temnote,
nech Tvoje lúče svietia
mi v celom živote,
jak pravdivým učením,
tak svätým príkladom,
vnútorným obnovením
v službe sestrám, bratom.

3. Ó, daj nech Tvoje slovo
vždy verne zachovám,
v živote podľa neho
spravodlivo konám,
kráľovstvo Tvoje, Pane,
nech túžobne hľadám,
žiť zbožne k Tvojej sláve
si úprimne žiadam.

4. A keďže tento život
je stály, zápas, boj,
nejedna bolesť, žalosť

a mnohý nepokoj,
pomôž mi, Spasiteľu,
dobrý boj bojovať,
zachovať stálu vieru
a s Pavlom vyznávať:

5. Boj dobrý som bojoval
do svojho skonania
a vieru som zachoval
i pokoj svedomia,
veniec spravodlivosti
je už pripravený,
ktorý dá Pán z milosti
mne i všetkých verným.

387.

1. Už slnko vychádza nad kraj,
chváľ Pána
hneď zrána,
bol Tvoja ochrana;
vd'aku Mu vzdaj!
2. Ty, Bože, si mojím
Strážcom,
buď so mnou nocou – dňom,
Tvoj anjel nech mi je
dnes ochrancom.
3. Pred diablom stále ma
varuj,
keď myslím a činím;
Ty srdcu žiadúcu
pomoc daruj!
4. Za to Ťa budem ctieť, Pane,
sluha Tvoj, Bože môj,
v čas ranný, večerný,
i vždy. Amen.

388.

1. Už svitá v diali. Cez
raňajšie hmlý, dym komínov,
ohlasujú sa príznaky rána
a práce v ňom.
2. Deň ako iné, rovnako
plynie, mína sa čas. No deň
vždy je dar, čo nám daroval
Pán a Boh náš.
3. Idúc do práce, pamätaj,
srdce na povinnosť: žiť
v zhode s blížnym, podeliť sa
s ním aj o starosť.
4. Tak to Pán Boh chce aj
v našom meste, chce tak
i dnes. Z dobroty Jeho
i dňa dnešného, každý sa teš.
5. Mesto, čože je? Asfalt,
kamene. A predsa je aj ono
roľou, kde rukou svojou
sám Pán seje.
6. Rozodnieva sa a tma sa
stráca, deň je tu zas. Žiť Ti po
vôli tento deň celý uč, Bože,
nás.

389.

1. Už vidím s plesaním
ako na svitaní
slnko vychádza,
svit hviezd a mesiaca
v svetle dňa sa stráca,
deň k nám prichádza.

2. Radostne plesajme
a Bohu spievajme
za to, že v noci
láskavo nás chránil
a pred zlým ochránil
zo svojej moci.

3. Ó Bože, prebud' ma
z hriešneho zlého sna,
Ty Svetlo pravé,
tak celý dnešný deň,
nech slúžim Tebe len
ku cti a sláve.

4. Zo srdca Ťa prosím
Ochrancom bud' mojím,
môj Otec a Pán,
pred škodou, nerest'ou,
strachom a bolesťou
ochraňuj ma sám.

5. V práci daj úspechu,
chráň každého hriechu,

vo viere zmocni,
tak vo všetkom Ty sám
naším milým aj nám
bud' nápomocný.

6. Nad nami sa zľutuj,
trpiacich posilňuj,
zahoj ich rany,
vo viere daj stálosť,
v kríži trpezlivosť
a bud' vždy s nami.

7. Ak ma dnes odvoláš,
zahynúť mi nedáš,
Ty nádej moja,
ku Tebe rád pôjdem,
s Tebou večne budem
v ríši pokoja.

390.

1. Vďaka Ti, ó Bože náš,
že nás v svojej láske máš,
a jak vo dne, tak v noci,
vždy nám stojíš k pomoci.

2. Ach, buď s nami sám
i dnes,
naše srdcia duchom vznes,
chráň nás zlého láskave,
zahoj rany boľavé!

3. Naše práce požehnaj,
každodenný chlieb nám, daj,
rozmnož radosť i dňom tým,
veď Tys' dobrým, bohatým.

4. A keď „večer“ príde zas,
prichýľ nás, ach, prichýľ, nás;
viery našej v istote,
v slávnom, večnom živote!

391.

1. Vďaku Bohu vzdajme,
nebeskému Pánu,
ktorý nás dobrotivo zachoval
k dnešnému ránu.

2. Buď Ti za to chvála,
česť, veleba, sláva,
všemohúci Pane Bože večný,
od nás vzdávaná.

3. Otče náš, buď s nami,
svojimi dieťkami,
od všetkého zlého nás
ochraňuj
a bdej nad nami.

4. I dušu i telo
prijmi do ochrany,
požehnávaj každé naše dielo,
Otče náš milý.

5. Pomáhaj žiť stále
k Tvojej cti a chvále,
pre dobro blížnych, nám na
spasenie, až po skonanie.

6. A po smrti časnej
daj kráľovstvo večné,
kde by sme Ťa dôstojne
chválili naveky. Amen.

392.

1. V mene Ježišovom vstávam
dnes ráno z lôžka svojho,
Pánu Bohu chválu vzdávam,
velebím Ho mocného,
že ma minulej noci
chránil od škôd, nemocí,
zbavil nešťastia každého
pre môj život škodlivého.

2. Pane Bože trojjediný,
za ochranu ďakujem,
odpusť všetky moje viny,
polepšenie sľubujem;
Bože, aj dňa dnešného
ochraňuj ma od zlého,
všetkým čo Ťa prosia, Pane,
udeľ svoje požehnanie.

3. Ak si určil, že v tento deň
opustiť mám časný svet:
prosím, daj mi spasiteľne
v Tebe, Kriste môj, umrieť;
a potom na súdny deň,
z hrobu svojho keď vstanem,
nazvi ma svojím, ó Pane,
nech sa Tvoja vôľa stane.

393.

1. Vstali sme a hneď za rána
hľadáme Ťa, svojho Pána,
príd', kraľuj a bdej nad nami,
Kráľ nad kráľmi požehnaný.

2. V tento ranný i v každý čas
Ty zostávaš stále pri nás,
veď nás ku spravodlivosti
a daj nám žiť v pravej cnosti.

3. K duchovným darom, ó,
Pane,
nech sú telesné pridané,
daj nám, čo k životu treba,
zdravia, pokoja a chleba.

4. Zo svojej veľkej milosti
veď nás v ústrety večnosti,
však si Pánom zeme, neba,
daj sa stretnúť nám u Teba.

394.

1. V tejto rannej chvíli
prijmi, Bože milý, vďaku za
úsvit, keď po nočnom čase
doprial mi zase
zo sna sa vzbudiť.

2. Tak vraví mi srdce,
že veľká je, Otče, Tvoja
dobrota; dni moje predĺžiš
a ťažké ul'aviš
chvíle života.

3. Kiežby som tento deň
Tvojej lásky hoden
bol, ó Pane môj,
kiežby som Ti slúžil,
k dobrému využil
krátky život svoj.

4. Daj do práce chuti,
aby um a ruky, nezaháľali,
ved' život si mi dal, aby som
pracoval v čas vymeraný.

5. Daj srdcu dobrotu,
v myslení čistotu
stále zachovať;
i slovom i činom
v duchu opravdivom
Ťa oslavovať.

395.

1. Z celého srdca svojho
hneď zrána ďakujem,
Bože spasenia môjho,
Teba oslavujem,
že si ma od zlého
ochránil tejto noci
zo svojej božskej moci
pre Syna milého.

2. Hoc nezaslúžil som si
milosti Tvojej dar,
pokojne spal som v noci,
zdravý som ráno vstal.
Vyznávam Ti hriechy,
kajúcne ich ľutujem,
polepšenie sľubujem,
daj srdcu útechy.

3. Prosím Ťa, Otče milý,
dnešný deň požehnaj,
do práce mi daj sily,
od zlého zachovaj
mňa i všetko, čo mám,
s rodinou moju zostaň;
na Teba, môj Boh, môj Pán,
sa celkom spolieham.

4. Nech ma Tvoj svätý anjel
i dnes ochraňuje
a Ježiš, verný Priateľ,

tak ma usmerňuje,
aby som nezblúdil
od Jeho pravej cesty
do hriechov a nerestí,
tak duši neškodil.

5. A napokon, keď z mŕtvych
v deň súdny povstanem,
do príbytkov nech Tvojich
sa, Bože, dostanem,
kde trvá večný deň,
tam česť a chválu vzdám Ti,
Boh Otec, Syn, Duch Svätý
až naveky. Amen.

396.

1. Zlatistý slnka jas nad
krajom žiari zas
a jeho krása radostne hlása,
že nový deň svitol, ráno je tu.
Už všetci ľudia zo spánku sa
budia,
tak i ja vstávam a česť Bohu
vzdávam
za Jeho lásku a za dobrotu.

2. Hľadím na svet, ktorý
mocný Pán Boh stvoril,
v ňom Jeho sláva zjavnou sa
stáva;
aj slnka východom dáva nám
znať,
že večne netrvá žiadna noc
tmavá,
že svojim verným dá Pán v
deň posledný
z hrovej temnoty víťazne
vstať.

3. Znej Bohu pieseň chvál za
to, že nám On dal
mnoho dobrého, že milosť
Jeho
každý deň sa pri nás
obnovuje:

Náš Otec milý vždy dáva nám
sily
múdro deň užiť a blížnemu
slúžiť,
z mnohého súženia vytrhuje.

4. Zanikne všetko raz, večný
je Pán Boh náš
a Jeho vôľa vždy taká bola,
aby každý človek bol
spasený;
tá pravda slova až naveky
trvá;
minú časné dni a príde
posledný,
potom sa večný deň nám
rozodní.

Pred jedením

397.

1. Bud' host'om naším, Otče náš,
čo vtáctvu nebies rád žehnáš,
a opatríš, kto núdzny je –
Odievaš poľné ľalie!
2. Ved' kto je lepší ako Ty?
Staráš sa o nás siroty!
Nad stolom štedré ruky vznes:
Chlieb každodenný daj nám
dnes!
3. Zem kropí práce našej znoj,
však zlatý klas – to dar je
Tvoj,
až po ten obzor d'aleký ...
Ó, bud' Ti sláva naveky!

398.

1. Otče náš, pri tomto stole
zhliadni na nás, dietky svoje,
dary, čo od Teba máme,
požehnaj nám, drahý Pane.
2. Nasýt' nás, ó Bože milý,
dávaj zdravia, dávaj sily;
v nebesiach pri stole Tvojom
večným obdar nás pokojom.

399.

1. Všemohúci Bože náš,
Ty sa o všetko staráš,
žehnáš sady aj pole,
požehnaj nás pri stole.
2. Ježiši náš najmilší,
Kráľ nad kráľov najvyšší,
s dôverou Ťa vzývame,
požehnanie žiadame.
3. Ó milý Duchu Svätý,
Oživovateľ pravý,
spravuj Ty srdcia naše
teraz i v každom čase.

Po jedení

400.

1. Buď Ti chvála každý deň,
Pán Boh v Trojici jeden,
že nás mdlých posilňuješ,
láskavo opatruješ,

2. že zo zeme úrodnej,
rosou z neba skropenej,
každodenný chlieb dávaš
a práce požehnávaš.

3. Ó múdrosť neskonalá,
dobrote Tvojej chvála
za pokrmy prijaté
z ruky Tvojej bohatej!

4. Však i duše naše sýt',
v dobrom ráč nás utvrdiť,
plnosť darov z milosti
udel' nám vo večnosti.

401.

1. Ku Tebe, Otče,
všetko živé vzhliada
a z lásky Tvojej
nasýtenie hľadá;
aj nám nehodným
dlaň svoju otváraš,
o nás sa staráš.

2. Dávaš nám všetko potrebné
v hojnosti v príhodnom čase
dľa svojej ľúbosti,
za to Ťa, Otče, dnes
oslavujeme, a ďakujeme.

3. Keď z Tvoje lásky pokrm
prijímame, aj to na Tvoje
slávu nech konáme,
vd'ační za dary, striezliví
a mierni, a to deň po dni.

4. Daj nám, Otče, tiež na ten
deň pamätať, keď sa budeme
Tebe zodpovedať,
ako sme s darmi, ktoré sme
prijali, zaobchádzali.

5. Preto Ťa vrúcne prosíme, ó
Pane, požehnaj každé naše
stolovanie a raz nás k sebe
pozvi všetkých spolu
v nebesiach k stolu.

402.

1. Nuž chválu vzdajme Bohu
za jeho milosť mnohú,
z ktorej všetko v hojnosti
na nás plynie z výsosti.

2. Dáva nám pokrm, nápoj
i odev, zdravie, pokoj,
za všetkým, čo len máme,
zriet' Jeho požehnanie.

3. Aj keď nám dáva mnoho
v údolí sveta toho,
o čo viac Jeho ruka
v nebesiach nám ponúka.

4. Ved' oko nevidalo
a ucho neslýchalo,
čo Pán Boh pripravuje
tomu, kto Ho miluje.

5. Ó, Bože, Otče drahý,
za všetky Tvoje dary,
čo nám dávaš každý deň,
buď Ti chvála, česť. Amen.

403.

1. Otče, všetko živé
u Teba pokrm hľadá,
a Ty milostive
sýtiš nás i vtáčatá,
preto Ti naše rty
dobrореčia, Pane,
za prejav štedrosti,
hojné požehnanie.

2. Pomôž, nech na Teba
nikdy nezabúdame
a za hojnosť chleba
Tebe vďaku vzdávame;
ku darom telesným
duchovných pridávaj,
dušu slovom svojím
sýtiť neprestávaj.

3. Kiež pri našom stole
nasýtení bývame,
hlad a nepokoje
odstrániť pomáhame;
chráň nám pokoj milý
v Kristu medzi nami,
by sme v ňom slúžili
Tebe i s dieťkami.

4. Úrody nám Pane,
rozhojňuj bez prestania,
nech ich prináša zem,

dľa sľubu, do skonania,
nech sa strieda sejba,
žatva, dážď i jasnosť,
a tak svojho chleba
nechže má každý dosť.

5. Aj duchovnú roľu
neprestaň požehnávať,
aby sme sa spolu
vo viere mohli vzmáhať;
my sme roľa Tvoja,
keď príde žatvy čas,
do svojho pokoja,
zhromaždi, Otče nás.

404.

1. Príkladom Pána Ježiša
spievaj vd'ačne, moja duša,
aj On Otca tak uctieval,
že po jedle piesne spieval.

2. Zaiste je hoden chvály
náš Boh, Otec neskonalý,
ved' z prenesmiernej milosti
dáva nám pokrm v hojnosti.

3. On nás živí, opatruje,
všetko dobré udeľuje,
aj dnes nám lásku dosvedčil,
keď nás pri stole nasýtil.

4. Chlieb dáva na posilnenie
aj nápoj na občerstvenie;
kto by tie dary vyráтал,
čo nám z dobroty svojej dal!

5. Nebud'me ustarostení,
ale v práci usilovní,
čo Pán od nás žiada, plňme,
a On nás požehná hojne.

6. Najmä jedno však to
hlavné:
kráľovstvo Božie hľadajme!
Tak nám Pán Boh pridať ráči,
čo nám k životu postačí.

7. Boh, Otec, Syn i Duch
Svätý,
Boh náš svätý, svätý, svätý,
Tebe chválu, česť vzdávame
odteraz až po skonanie.

405.

1. Sláva buď Tebe, Bože náš,
vrúcna vd'aka vzdávaná,
že si aj dnes nasýtil nás
zo svojho požehnania;
chlebom slova svätého
sýt', Pane, tiež každého
a v sláve svojho kráľovstva
daj jesť chlieb
blahoslavenstva.

2. Otče, ktorý si v nebesiach,
posväť sa meno Tvoje,
kral'uj Ty sám v našich
srdciach,
dej sa dľa Tvojej vôle;
daj nám chlieb každodenný
a odpusť naše viny,
ochráň nás pred pokušením,
zbav zlého, obdar spasením.

406.

1. Sviatočný deň radost' nesie,
keď nás zvony volajú,
dušu v chráme tešia piesne,
Pánove slová znejú,
zvú nás: Pod'te ku mne,
dám vám spočinutie,
svojou pravdou vás uhostím,
vaše srdcia rozradostím.

2. Otče, vzácna milosť Tvoja
znova nám stôl prikryla,
darmi pokrmu, nápoja
hojne nás nasýtila;
za tie Tvoje dary
každý Ťa ctí, chváli,
spevom vzdávame Ti vd'aku
za dobrotu mnohorakú.

3. Dobre je nám s Tebou,
Pane,
keď sa v láske skláňaš k nám,
bdieš nad nami neprestajne,
duše dvíhaš k výšinám.
Obdaruj nás cnosťou,
vierou, zmužilosťou;
pomôž žiť na prospech
blížnym,
milovať Ťa srdcom verným.

407.

1. Teba, Otče, vrúcne ctíme,
ďakujeme zvlášť teraz,
lebo opäť to cítime,
ako sa staráš o nás,
ved' si nám aj v tej chvíli,
Opatrovník náš milý,
poskytol dary v hojnosti
z otcovskej dobrotivosti.

2. Vďačne Ťa za Tvoju milosť
Všetci oslavujeme,
Tebou nám danú horlivosť
v srdciach rozniecujeme,
tešíme sa úprimne,
že Ty s nami tak verne
ako Otec vždy nakladáš,
pokrm, nápoj štedro dávaš.

3. Ved' nás ďalej, dobrý Pane,
obdaruj striezlivosťou,
nech pokrmy užívame
rozvážne a s miernosťou,
opatruj nás, chráň stále,
aby sme k Tvojej chvále
všetko verne vykonali,
v nebi s Tebou stolovali.

408.

1. Tebe patrí vd'aka vrúca
z hĺbky úprimného srdca,
že sa o nás všetkých staráš
všetko potrebné nám dávaš,
Kráľu večný!

2. Za prijaté Tvoje dary, čo
sme teraz požívali, pokorne
Ti ďakujeme, z duše Ťa
oslavujeme, Ó Bože náš!

3. Bud' Ti aj dnes, Bože,
chvála, česť a sláva
neskonalá; Ty si pánom
všetkých vecí, Tebe sa
koríme všetci: Haleluja!

4. Chváľ každý duch
Hospodina i Ježiša Jeho
Syna, dobrotu Ducha
Svätého, v Trojici
nerozdielneho Pána Boha!

5. O mier a pokoj žiadame,
kiež ho aj v dňoch našich
máme, k nemu dospieť daj,
Pane náš, a zastaň sa nás
v každý čas, Bože mocný!

Večerné

409.

1. Ach jak všetko predivne
si v noci odpočinie,
les, ľudia i pole,
ja však prv, než pôjdem spať,
chcem Pánovi ďakovať,
oddať sa do Jeho vôle.

2. Aj slnko už zapadlo;
temnosťou sa zatiahlo,
hľa, všetko vôkol nás,
len Ježiš – slnko jasné
nám svieti, a nehasne
ani v ten najtemnejší čas.

3. Nuž telo, na pokoj choď,
obuv, šaty svoje zlož,
obraz smrteľnosti,
však Ježiš rúcho nové
má pre teba hotové,
to rúcho spravodlivosti.

4. Prosím Ťa, svojho Pána,
perute rozšír na mňa,
človeka hriešneho;
i v spánku so mnou zostaň,
pred hriechom, zlobou
ochráň, sna popraj mi
pokojného.

5. I vás, milí domáci,
nech nezastihne v noci
žiaľ, bolesť ani smrť,
daj vám Pán spánok sladký
jak dieťaťu u matky;
raz v Jeho rukách spočinúť.

410.

1. Bože náš, požehnaj
večerný čas tichý,
skloň sa k nám láskavo,
pokorné čuj vzdychy,
ktorými Ťa vrúcne žiadame:
Bud' s nami, Pane,
bud' s nami, Pane!
2. Pravicu rozostri nad každú
rodinu, nad svojím ľuďom
bdej aj v nočnú hodinu,
len s Tebou sme stále
bezpeční, Ó Bože večný,
ó Bože večný!
3. Každému tvorú daj
pokojnú, tichú noc;
skľúčených potešuj,
slabým príd' na pomoc,
zostaň s nami, Pane náš milý,
aj v nočnej chvíli,
aj v nočnej chvíli!
4. Porúčame sa Ti,
nebeský náš Pane,
upokoj nám srdcia,
na radosť zmeň žiale,
a v spánku daruj nám sny
čisté, Ježiši Kriste,
Ježiši Kriste!

411.

1. Bud' vd'aka Tebe, Bože
náš, keď slnko sa níži,
že otcovsky si chránil nás
v radosti aj v kríži.
2. Veríme Ti, drahý Pane,
že nás neopustíš,
Ty Svetlom naším zostaneš,
dopraješ nočnú tíš.
3. Pre Krista nám odpusť
viny, vzbud' ráno zas
v zdraví; do večnej ved'
domoviny, kde žiari svit
slávy.

412.

1. Ďakujeme, Ochranca náš,
že si nás opatroval, v tento
deň staral sa o nás, od zlých
ľudí zachoval, čo na duchu
i na tele nám chceli škodiť
zlostne a Teba haniť hriešne.

2. Odpusť nám, vrúcne
prosíme, čím sme sa
previnili, v pokání sa Ti
koríme, zmiluj sa, Otče milý,
pre Krista, Syna milého,
pre bolestnú smrť Jeho,
Baránka nevinného.

3. Ak nás Ty neochrániš sám,
prislabá je stráž ľudská,
jedine pomôcť môže nám
pravica Tvoja božská.
Rozostri krídla nad nami,
zostávaj stále s nami
a ráno vzbud' nás v zdraví.

4. A tak sa Ti, Ochranca náš,
so všetkým poručíme
vo viere, že vyslyšíš nás,
keď vrúcne Ťa prosíme.
Ty neopustíš žiadneho,
kto v Teba jediného
dôveruje samého.

413.

1. Deň nedeľný sa končí zas,
chváľme Boha večného,
nech Mu prináša každý z nás
obet' srdca vd'ačného
za nesmierne dobrodenie,
za vzácne chvíle nedeľné.

2. U Teba je vždycky hojná
verná pomoc i rada,
čuj, prosím, môj hlas a slová,
daj mi, čo duša žiada:
Nech Teba, Boha večného,
verne ctím času každého.

3. Kým iné dni v týždni
trávim v povinnostiach
a prácach, dnes len Tvoje
meno slávim, duch sa k Tebe
obracia; Ty sväté dielo si
konal, svoje slovo zvestovať
dal.

4. Vykupiteľ všetkých ľudí,
naša chvála Ti zneje,
že si nás opäť povzbudil,
posilnil nám nádeje,
slovom svojím nás potešil,
napomenul i polepšil.

5. Keď ku spánku sa uložím,
a sen sadne na oči,
do rúk Tvojich seba vložím,
anjel Tvoj ku mne vkročí,
veď pravica Tvoja chráni
tých, čo Tebe sú oddaní.

6. Ak zajtra mám v zdraví
povstať, ďalej zostať nažive,
verím, budeš mi pomáhať
Tebe slúžiť horlive
až do mojej smrti, Pane,
amen, iste tak sa stane.

414.

1. Deň odchádza, Ježiši,
zostaň so mnou!

Tvoj svetla lúč zažeň tmu
mojich hriechov,
vzíd' vo mne, vzíd', Ty Slnko
milosti,
osvecuj ma aj v nočnej
temnosti.

2. Z celej duše vd'aku Ti
vzdávam, Pane,
veď prijal som dnes Tvoje
požehnanie;
hoc často som Ťa plne
nechápal,
Ty správny smer si mojej
ceste dal.

3. Len jedna vec ma stále
zarmucuje,
že aj keď sa o dobro usilujem,
nemám dost' síl, som
nedokonalý,
v konaní som slabý a nestály.

4. Nuž, upokoj svedomie
moje, Pane,
hriech, diabol, svet ma vábia
neprestajne.

Ach, odpusť mi, že často
zviest' sa dám,
ľutujem to, úprimne sa kajám.

5. Obranca môj a Pastier
svojho ľudu!
Pokušenia ak premáhať ma
budú,
mocne ma stráž, veď v Tvojej
ochrane
nikdy sa mi nič zlého nestane.

6. Ty nedriemeš, i keď ja
odpočívam,
a preto Ťa, Ježiši, duch môj
vzýva:
Tvoj lásky lúč i v noci vo
mne vzíd',
deň odchádza – Ty ale
neodíd'!

415.

1. Deň zase pominul,
akože som ho prežil?
Či dnes dobre činiť
som úprimne sa snažil?

Či som svedomite
si plnil povinnosť?
Alebo na svoju
dbal som pohodlnosť?

2. Či verne som konal
aj práce v povolání,
čo mi Pán môj zveril
k šíreniu Jeho slávy?
Či som bol aj blížnym
i svetu prospešný
a príkazom Božím
vo všetkom poslušný?

3. Či som si spomenul
na Dobrodincu svojho,
keď som mnohé dary
prijímal z ruky Jeho?
Dobrorečil som Mu
za šťastie úprimne?
A či som ťažkosti
prenášal ochotne?

4. Ó Bože Vševládny!
Pred Tebou večer stojím,
v pokore, v pokání

o odpustenie prosím;
odpuť pre Ježiša
poklesky a viny,
odpuť, netrešci ma,
buď mi milostivý.

5. Verím, že prijmeš ma
kajúceho na milosť;
o tom uist'uje
ma Tvoja dobrotivosť;
Ty i tejto noci
budeš Strážcom mojím,
ja živý i mŕtvy,
chcem, Pane, byť Tvojím.

416.

1. Duša moja, rozpomeň sa
na Pánovu dobrotu,
na tie mnohé dobrodenia,
čo nám dáva k životu.
On ma dosiaľ každý deň
cestou pravdy viedol len,
ba aj pred diablom ukrutným
dal chrániť anjelom svojim.

2. Žiadna v svete ľudská
múdrosť Tvoje nesmierne
skutky, ani najlepšia
výrečnosť, nevysloví naveky;
Tvojej добрote, Tvorca,
niet počiatku, niet konca,
o všetkých sa verne staráš,
v Kristu nás k sebe privádzáš.

3. Ďakujem Ti za tento deň,
že sa šťastne dokončil,
že si zase odpočiniem
a načerpám nových síl.
prosím, Pane, pri mne stoj,
osviet' myseľ; rozum môj
naplň pravdou slova svojho,
toho svetla prejasného.

4. Ach, vypočuj, Otče milý,
za čo Ťa dieťa prosí.
Kriste, so mnou v tejto chvíli
buď i po všetky časy.
Tešiteľ, Duchu Svätý,
v daroch hojný, bohatý,
vyslyš žiadosť môjho srdca,
nech sa splní prosba vrúca.

417.

1. Hasne slnko na západe,
zem sa halí v šera tieň,
na spočin sa tvorstvo kladie,
už sa končí Pánov deň.

2. Ozvena však jeho vzňatá
neprestáva v srdci zniet'.
nad teba, nedel'a svätá,
krajšieho dňa v týždni niet.

3. Vo vnímavých srdciach
jasne ešte znie spev svätý ten,
ktorý ozýval sa hlasne
v klenbách chrámu v dnešný
deň.

4. Šťastné srdce, ktoré môže,
keď deň svätý zastrel mrak,
rieknuť: Sláva Tebe, Bože,
videl Pána dnes môj zrak!

5. A aj vo mne sa už vzňalo
a ma zhrieva znov' a znov'
sladké teplo, ktoré hrialo
Emauských pútnikov.

6. Hoc svet padá do tmy, iste
mne sa svetlo bude skviet',
Ty si moje svetlo, Kriste,
Ty mi svietiš, sviet', vždy
sviet'!

418.

1. Hľa, nastáva už nočný čas,
zapadol svetla lúč,
vznes k Bohu, srdce, vrúcny
hlas,
než pôjdeš spočinúť.

2. Všemocný Bože nebeský,
plný zľutovania,
čuj môj vzdych a spev
srdečný,
hľad' láskavo na mňa.

3. Deň tento, čo sme prežili,
bol Tvojím svätým dňom,
keď som Ťa duchom
horlivým
mal zbožne sláviť v ňom.

4. V tom neboli sme snaživí,
ako náležalo,
veď hoci duch je hotový,
však mdlé naše telo.

5. Ach, odpusť hriechy
z milosti
a nehľad' na viny,
Tvoj Syn pre nás
v poslušnosti
za nás dosť učinil.

6. Vpíš nám do srdca, čo sme
dnes
zo slova prijali,
daj, aby sme, ako Ty chceš,
dľa neho konali.

7. Daj dobrú noc tým, čo Ti
dnes
úprimne slúžili,
obráť tých, čo páchali hriech
a sebe škodili.

8. Po smrti k sebe ma vezmi,
jak verím, môj Pane,
že ten deň večný nedeľný
aj pre mňa nastane.

419.

1. Ježiši, Spasiteľu môj,
už nadišiel nočný pokoj,
uložím sa a budem spať,
pokojne daj odpočívať.

2. Hriechy moje sú Ti známe,
prosím Ťa o zľutovanie;
dopraj mi sna pokojného,
a zavaruj ma od zlého.

3. Keď usnem, Ty ma chráň,
Pane, nech sa mi nič zlé
nastane, pod krídla vezmi ma
– k tomu daj anjelov vôkol
domu.

4. Chráň pred ohňom
a povodňou, chorobou
a smrťou náhlou, pred
strachom, pred ľudskou
zlobou,
chráň nás prítomnosťou
svojou.

5. Daj, nech ráno v zdraví
vstanem, velebit' Ťa
neprestanem, nech i v práci,
v povolání som Ti celkom
odovzdaný.

6. Otče, mocou chráň ma
svojou, Kriste, obmy svätou
krvou, Duchu Svätý, pomáhaj
nám a sprevádzaj až
k nebesám.

420.

1. Keď mesiac svieti krásne
a hviezdy žiaria jasne
na temnom nebi zas,
les utíchol, aj polia,
hmla sadá do údolia,
buď s nami, mocný Bože náš!

2. Zjav, Pane, spásu srdciam,
aby sme márnym veciam
nikdy neslúžili,
no ako zbožné deti
dúfali v Teba všetci,
s radosťou Tebe slúžili.

3. Keď raz sa skončia boje
dľa Tvojej svätej vôle
smrť pokojnú daj nám;
všetkých nás k sebe prenes
a otvor slávu nebies,
Ty, Bože náš a večný Pán.

4. Spočíňme v Božom mene,
noc dlži svoje tiene
aj s vánkom studeným.
Netrestaj, Pane, hriešnych,
daj tichý spánok všetkým,
zdravým i bôľom súženým.

421.

1. Keď sa priblížil čas nočný,
chválime Ťa, Bože večný,
ži si nás dňa minulého
chránil od všetkého zlého.

2. Odpusť všetky hriechy,
Pane,
ktoré sú ti dobre známe:
Ochraňuj nás i tej noci
sám zo svojej božskej moci.

3. Daj nám tichý, pokojný
sen,
zlé myšlienky od nás zažeň;
posväcuj, Pane, naše sny,
buď s láskou svojou
prítomný.

4. Nuž, zostávaj, Kriste,
s nami
i teraz i pri skonaní,
slovo Tvoje – svetlo jasné,
daj, nech pri nás nevyhasne

5. a v každej časnej úzkosti
dopraj nám trpezlivosti.
Amen, amen, daj to Pane,
nech sa to všetko tak stane.

422.

1. Keď sme prácu dokončili,
k večeru sa priblížili,
hľadme hore k trónu Jeho,
nášho Kráľa nebeského.

2. Podakujme Mu zo srdca,
že Jeho svätá pravica
život náš, dušu i telo
mocne chránila od zlého.

3. Sily k práci pridávala,
dobré dielo požehnala,
a tak bola nám prítomná
do skončenia tohoto dňa.

4. Vedomí si nehodnosti,
mnohých našich neprávostí,
prosme srdcom, vzdychom
vrúcim:
Odpusť, Pane, nám kajúcim.

5. Keďže sami mdlí, slabí
sme,
o pomoc Ho všetci prosme,
nech nás celú noc sám chráni
pred hroznými príhodami.

6. Všetko zlé nech vzdiali od
nás, milostivý Pán a Boh náš,
dá nám pokojne spočívať
a ráno v zdraví z lôžka vstať.

423.

1. Končíme tento týždeň,
ó Bože náš dobrý,
v ňom hojne sme každý deň,
chlieb mali potrebný;
a našu dušu, telo,
povolanie, živnosť
i každé naše dielo
žehnala Tvoja moc.

2. Za to Ťa, milý Pane,
chválime srdečne,
že sme v Tvojej ochrane
žiť mohli bezpečne;
ochránil si od zlého,
od hrôz i ťažkostí
a zvodcu podvodného
úklady zmaril si.

3. Pred Tebou z hriechov
svojich
sa, Bože, kajáme,
čo sme v dňoch pominulých
páchali vedome;
odpusť nám ich , prosíme
pre rany Kristove,
nech zmierení chodíme
v poslušnosti novej.

4. Daj nám v týždni budúcom
všetkým dobré zdravie,

chorým buď pomocníkom,
hoj rany boľavé,
zo svojej lásky zachráň,
čo od Teba máme,
a naše práce žehnaj,
veď v Teba dúfame.

5. Pred pádom nebezpečným
milostivo nás chráň,
pred človekom úlisným
mocne varuj a bráň;
nech zloba sa utíši,
odvráť nepokoje,
veď Otec si najlepší,
my dietky sme Tvoje.

6. Dopraj i tejto noci
nám ticho spočívať;
zo svojej božskej moci
daj ráno v zdraví vstať.
Amen! všetci spoločne
Zvolajme v tento čas:
Čuj tie prosby srdečné,
splň ich, ó Pane náš!

424.

1. Kriste, Ty si svetlo i deň, zažeň od nás v noci zlý sen, Ty si svetlo svetiel, Pane, svetlo večné v Tebe máme.
2. Vzhliadni na nás, Obranca náš, ak by diabol zvädzať chcel nás, nedaj, aby nám uškodil, však si nás Ty vyslobodil.
3. Pane Bože všemohúci, ochraňuj nás tejto noci, daj nám pokojne spočinúť, s dôverou sa k Tebe vinúť.
4. Daruj telu spánok tichý, srdcu čisté praj myšlienky, pevne Ti dôverujeme, bdej nad nami, keď usneme.
5. Amen! všetci zaspievajme a Bohu sa odovzdajme, poručme sa celkom Jemu ako Otcovi milému.

425.

1. K večeru sa deň nachýlil, a slnko zapadá, už každý, kto sa unavil, spočinúť si žiada.

2. Ty však, veľký Hospodine, nespíš a nedriemeš, i v tmavej nočnej hodine nad nami verne bdieš.
3. Pamätaj aj na mňa, Pane, v blížiacej sa noci, utiekam sa ku ochrane pod štít Tvojej moci.
4. Jak piesku je hriechov mojich, čo na mňa žalujú; viem, Kriste, že v ranách Tvojich mám záchranu svoju.
5. Preč, všetky márne myšlienky, kam chcete, nič nedbám, ja v srdci mám postavený večného Boha chrám.
6. Ak táto noc by posledná mi bola v časnosti, daj, nech úsvit nového dňa uzriem vo večnosti.
7. Len Tebe žijem, umieram, len Tvojím som, Kriste, len v Tebe pevnú nádej mám i spasenie isté.

426.

1. Na lôžko idúc
Tebe sa modlíme,
k spánku sa kladúc,
Pane náš, prosíme:
v pokoji daj spať,
od prác odpočívať,
v dobrom zdraví vstať.

2. Ráč nepriateľov
zlých od nás odohnať,
svojich anjelov
na ochranu poslať,
by v Tvojej moci
spočinuli všetci
sme v tejto noci.

3. V myšlienkach zbožných
daj nám usnúť, Pane,
a len v snoch čistých
dožiť chvíle ranné;
pri každom čine,
či bdieme, či spíme,
nech Teba ctíme.

4. Chvála Ti, Pane,
večný Kráľu vekov,
prijmi ju vd'ačne
od nás, služobníkov,
aj keď od hriešnych,
nehodných a biednych,

ale prosiacich.

5. Kriste, Pane náš,
pre svoj kríž a rany,
zmy každý hriech z nás,
zmiluj sa nad nami,
aby nepálil
nás pekelný plameň,
prosíme. Amen.

427.

1. Na sklonku dňa dnešného
za ochranu
ďakujeme Tebe, večnému
Pánu.

2. Prosíme Ťa za hriechov
odpustenie,
zmiluj sa pre Kristovo
umučenie.

3. Chráň nás, Pane, v tejto
tmavej noci
od nešťastia a od zlých ľudí
moci.

4. Anjel Tvoj svätý nech je
vždycky s nami,
vypočuj nás a zmiluj sa nad
nami.

5. Dožič nám spočinúť
v Tvojom pokoji,
veď sme my všetci vo dne
v noci Tvoji.

6. Ach, zostaň s nami, Pane
náš, Ježiši,
neopust' ľud svoj, cirkvi Pán
najvyšší.

7. Nedopust' zhasnúť v svete
slovu svojmu,
kým neprídeš v sláve ku dňu
súdnemu.

8. Porúčame sa len Tebe
v každý čas,
buď aj pri smrti verný
Záchranca náš!

9. Amen, to všetko daj nám,
milý Pane,
nech sa nám podľa viery
našej stane.

428.

1. Noc je predo dvermi,
tma steli sa po zemi.
Príď k nám, ó Ježiši,
nás svetlo Tvoje teší,
však v Tebe, náš Pane,
jasné svetlo máme.

2. Ja som tohto dňa
vykonal mnoho zlého.
Ruka Tvoja by mňa
mohla trestať hriešneho,
lebo nesmierne je
moje previnenie.

3. Hoci tisíceré
sú moje neprávosti,
Ty vo väčšej miere
zásluh máš a milosti.
Ach, odpusť mi, Pane,
tie viny spáchané.

4. Tak už sa v tom čase
ticho k spánku uložím.
Vo viere, že zase
nové ráno uvidím,
lebo Ty dňom, nocou
mojou si pomocou.

5. Keď usnem, Ty ma chráň
hradbami svojich ramien.

Pred každým zlom obráň.
Potvrď to svojím: Amen.
O Tebe vyznávam:
verného strážcu mam!

429.

1. Oči svoje už zavieram,
k spánku sa ukladám,
odpočinúť telu svojmu
dávam;
neviem, či zas ráno z lôžka
vstanem,
a či zomriem, pôjdem k Tebe,
Pane.

2. A preto Ťa, ó môj Bože,
Otče preláskavý,
srdce moje vrúcnou vd'akou
slávi,
že si ma dnes verne opatroval,
pred všetkým zlým mocne
ochraňoval.

3. Ja som i dnes náchylný bol
zblúdiť z priamej cesty,
lákali ma hriechy a neresti,
ľahko by som dal sa zviest'
a klesol,
ale Ty si v náručí ma niesol.

4. Teraz zaspím a o svete
nebudem nič vedieť,
verím však: Ty nado mnou
budeš bdieť.
Preto Tebe dávam do ochrany
aj seba aj svojich milovaných.

5. Dopraj mi aj tejto noci
spánku pokojného,
nedopust' sna zlého
a ťažkého,
nech si telo aj duch odpočinú,
nech i vo sne k Tebe len sa
vinú.

6. A ak v zdraví dožijem sa
rána zas nového,
prosím Teba, Pána láskavého:
naďalej mi sám pomáhaj stále
všetko konať Teba k cti
a chvále.

7. Nuž starosti, tak vzdial'te
sa, ako sa minul deň,
nech mi oči zatvorí sladký
sen.

Ty však ku mne príd', Ježiši
milý,
teš ma, aj keď noc tmavá sa
schýli.

430.

1. Pane dní a pane nocí,
duša moja Ťa čaká.

Túži po tvojej pomoci,
vie, že nie je ďaleká.

Teba aj v tme nájsť môžeme,
nebo vždy je otvorené;
smelo vznáša sa duch môj
hore – k Tebe, Pane môj.

2. Ó môj Otče, Strážca verný,
Tebe je noc ako deň,
Ty si v moci prenesmierny,
netlačí Ti oči sen.

Ako vo dne, tak aj v noci
biednym bývaš na pomoci,
len Ty si ich ochrana
od večera do rána.

3. Ku tým, ktorým spánok oči
nezastiera slzavé,

Tvoja pomoc nech prikročí,
zhojí rany boľavé.

Hlboký žiaľ sirôt a vdov
mierni blažiacou nádejou,
utrápeným strasti hoj,
mrúcim dopraj šťastný boj.

4. Otče, Tvoje meno drahé
teší srdce strápené,
keď sú zraky obrátené

na nebo otvorené.

Hviezd rozžatých na tisíce
dielo Tvojej je pravice,
aby hriešni poznali,
kam by uprieť zrak mali.

5. Aj Syn Tvoj nejednu
bdením

za nás prežil ťažkú noc,
mal vždy s ľudským

pokolením

súcit, hľadal preň pomoc.

Bože, sám bdej nad biednymi,
nad dieťkami prosiacimi,

poteš, novej sily daj,
ráno znova pomáhaj.

431.

1. Tmy šumia, šumia
krídlami,
deň zhasol, hviezdy nad nami.
Chlad tiahne, mdlobou trpne
hrud'.
Ó Otče z neba, so mnou bud'.

2. Tys' mi požehnal toho dňa,
hoc duša lásky nehodná,
zrak privri snom, čo nemučí,
nech spím jak v Tvojom
náručí!

3. A ráno, ak Ti vôľa tá,
svit zjasá mi jak zo zlata,
čo treba, dá mi Tvoja moc,
tak usnem smelo;
dobrú noc!

432.

1. Utíchla už vrava sveta,
zhasol slnka jas,
noc sa nebom rozprestrela,
hviezdnu ríšou krás.
:/: Kam pohliadneš, tichosť
vládne, nekonečná tíš,
iba dušu úzkosť zmieta,
nepokoj cítiš.:/:

2. Pália ako čerstvé rany
hriechy, omyly.
Hľad' však: rany Kristových
rúk ti ich obmyli.
:/: Od rána až do večera trvá
tvoja pút',
dobrý Boh ti lôžko schystal,
môžeš spočinúť.:/:

3. Ten, čo s tebou verne
kráča, vždy je k pomoci,
pros ho, aby zostal s tebou
i tejto noci,
:/: ochraňoval ťa od zlého, dal
ti nových síl,
by si zajtra v boji s hriechom
obstál, víťazil.:/:

4. On otvára tvojej ceste nové
obzory,
prevádza ťa úskaliami až ta
nad hory.
:/: Preto ďalej verne kráčaj
k cieľu života –
k tomu mestu, kde ťa čaká
Božia dobrota!:/:

433.

1. Už zmlkli, Bože, búrky dňa
a tíš sa steli vòkol mňa,
prichádza tíš aj do srdca,
dáva ju Tvoja pravica.

2. Pred zrakom číro-číra tma,
len duša moja svetlo má,
Ježiša – svetlo z výsosti,
On svieti v nočnej temnosti.

3. S Ním končím deň
a hľadím späť,
prichádzam k Nemu na
spoved'.
Počítam radosti aj bôľ,
veď nehodný som sluha bol.

4. Už zmlkli, Bože, búrky dňa
a tíš sa steli vòkol mňa;
v Bohu je sila, nádej, moc.
Ó, daj mi, Bože, dobrú noc.

434.

1. Večerné keď zvoný znejú,
duša moja pamätaj,
za prijaté dobrodenia Ježišovi
vd'aku vzdaj!

Refr.: Haleluja! k Jeho chvále
zvučte, nebesá i zem,
sláv Ho aj ty, duša moja,
veleb Ha za dnešný deň.

2. Večerné keď rastú tiene,
na vlast' svetla pamätaj,
kde je Kristus – Slnko jasné,
len Jeho za svetlo maj!

Refr.:

3. Večerný keď pozdrav
dávaš, na Ježiša pamätaj,
On je s tebou vždy a všade,
celý sa Mu odovzdaj!

Refr.:

4. Večerná keď hviezda
vzíde, posledný deň v mysli
maj, keď ti Ježiš – Hviezda
ranná otvorí svoj večný raj!
Haleluja! k Jeho chvále,
zvučte, nebesá i zem,
sláv Ho aj ty, duša moja,
veleb Ha za dnešný deň.

435.

1. V podvečer, keď sa zmráka,
ako k sliepke kuriatka,
tak sa k Tebe túlime,
láskavý Hospodine.
2. Otče náš dobrotivý,
doprial si v dobrom zdraví
prežiť dnešný celý deň,
vd'ačnej chvály si hoden.
3. Isteže hriech nejeden
prebýval v nás tento deň,
odpusť hriechy poznove
pre zásluhy Kristove.
4. Tebe sa porúčame
a pokorne žiadame:
bdej nad nami, Bože náš,
keď sa blíži nočný čas.
5. Naše prosby, žiadosti
vyslyš, Pane, z milosti,
buď Ti, Bože veľiký,
chvála dnes i naveky!

436.

1. Za opatrovanie dobré
vzdávame Ti chvály mnohé,
všemohúci Stvoriteľ náš,
že nás i svet zachovávaš.
2. Že i dnes a po dni všetky
chránil si nás – svoje dietky.
Dušu, telo opatroval,
mnohým dobrým obdaroval.
3. Teraz, keď už práce denné
boli zdarne dokončené,
odpočinúť sa chystáme
a prosíme Teba, Pane:
4. I tej blížiacej sa noci
maj nás v svojej božskej
moci,
nás i každého verného
pre Ježiša, Syna svojho.
5. A keďže zjavne vidíme,
ako k smrti sa blížime,
zložme ťarchu hriechov,
zlosti,
žime v Kristovej milosti.
6. Pomáhaj nám, milý Pane,
Tebe sa odovzdávame
so všetkým, čo sme a máme,
chráň nás, pokorne žiadame.

437.

1. Zas deň jeden z nášho žitia
zhasol, tmy sa stelú,
Bože, čuj, čo duše cítia,
a prijm' vd'aku vrelú.

2. Viedol si nás, chránil milo,
sýtil prebohato,
a keď sa už zvečerilo,
bud' Ti chvála za to!

3. Tvoja láska pokladom nám,
čo i vo tmách blaží,
a duch hľadí ku výšinám,
istý v Tvojej stráži.

4. Skloň sa ku nám, Otče
milý,
praj nám svojich ramien,
sladkým spánkom osviež sily,
vzbud' nás v zdraví! Amen.

438.

1. Zlaté slnko svoju dráhu
opäť krásne prešlo už.
Svet sa zberá ku nocľahu,
duša moja, Pánu slúž!
Let' k nebeským vrátam
pieseň zaspievať tam!
Oči, srdce, um aj slová
k Ježišovi obráť znova.
2. Oj, vy hviezdy nadoblačné,
Vydávate krásny jas,
keď sa vaša služba začne! –
Jasnejšie však tisíc ráz
v mojom srdci planie
večný jas Tvoj, Pane,
zlaté slnko Tvojej Kráasy,
ktoré nikto nezahasí.
3. Vtáctvo, zver a všetky tvory
premohlo už čaro sna –
na nebi však bdie Ten, ktorý
chvíľu spánku nepozná.
Ježiš nikdy nespí,
stráži naše cesty.
Aj ty, duša, bdelá ostaň,
aby nebdel iba On sám.
4. Neodmietaj zbožné piesne,
čo mi z hrdla vytrysknú.
Ktoré zbožné srdce neznie,
keď si, Kriste, nablízku?

- Nemám iných piesní!
Tie, čo mám, si vezmi!
Vid', že nie sú neúprimné.
Je zas viem, že stojíš pre mne.
5. S Tebou prejdem nocou
k ránu, v spánku bude duša
bdieť.
Ty ju zober pod ochranu –
moju dušu k dobru ved'!
Zla sa nenaľakám,
smrť statočne čakám,
kto v ochrane Božej spáva,
veselý vždy ráno vstáva.
 6. Preč pekelné temné sily –
tu nemáte robotu!
Tu vládne len Ježiš milý –
vaše právo nie je tu.
Anjeli sú mocní,
Strážia pokoj nočný,
pred peklom ich silné voje
Strážia môj dom aj sny moje.
 7. Ulož sa už, schránka tela –
dobře oddýchneš si tak.
Tvoj Boh si tvoj spánok želá,
spokojne sa zavri, zrak.
A ty, duša vznes sa,
k Nemu na nebesá!
Jediný má v svete tú moc
darovať ti pokojnú noc!

439.

1. Zostaň pri nás! Už k noci
znej zvon.

Keď tma sa hľbi, k nám sa,
Pane, skloň,
Strážca Ty náš, vzhliadame
k výšinám,
si pomoc biednych, Pane,
skloň sa k nám.

2. Rýchlo sa míňa žitia nášho
deň,
aj radosť, sláva mizne ako
sen,
skaza a smrť sa temno blíži
k nám,
Tys' nepremenný, s nami
zostaň sám.

3. Nie s trestom príď, hoc Ty
si kráľov Kráľ,
srdcia milosťou k pokore
zapál',
slzami, láskou zjasni mysle
nám:
Príď, priateľ hriešnikov,
a skloň sa k nám.

4. Tvoj láskavý je k nám vždy
obličaj,
duch náš hoc spurný v zlosti
často aj,
Ty však si verný
i k neverným nám:
Smrť blízko, Pane, s nami
zostaň sám.

5. Tvoj Svätý Duch keď
k nám sa skláňa dol'
strach sa hned' míňa, tichne
srdca bôľ.
Kde smrti osteň, kde je hrobu
klam?
Vít'azstvo v Tebe, Pane, skloň
sa k nám.

6. Keď smrti tieň nás zastrie,
Tvoj nech kríž
cez hrobu púť nám vždycky
svieti výš:
Z tône pozemskej cestou
k nebesám
cez smrť nás k sebe, Pane,
povznes sám.

440.

1. Zostaň so mnou, Pane milý,
na zem závoj čierny padá,
k večeru sa deň nachýlil,
odpočinok pútnik hľadá.

2. Mne tieň v dušu často sadá,
slnca zlatý lúč keď chladne;
preto Teba, Pane, žiada,
prv než srdce v hrudi zvädne.

3. Zostaň so mnou v každom
boji.
Vyslyš v kríži bôľne vzdychy,
Tvojom túžim po pokoji,
Baránok si Boží tichý.

4. Dušu často smútok tiesni,
pochybnosť ju súži, morí –
Vtedy volá v tichej piesni,
pred Tebou sa zbožne korí.

5. Zostaň potom so mnou,
Pane,
do hrobu keď ľahnú údy;
verím, telo znovu vstane,
Tvoja moc ho z prachu
vzbudí.

Viera v živote kresťana Nasledovanie Ježiša Krista

441.

1. Ach, či divne nakladáš
s nami
v nesmiernej, Kriste,
múdrosti,
raz sýtiš horkými biedami,
raz ochutnať dáš sladkosti,
raz prísny a trestajúci,
a zas nežne milujúci.

2. Zamieňaš často ľahké
ťažkým,
radosť i žalosť posielaš,
niekedy skrývaš tvár pred
každým
a krížom často nás skúšaš,
či aj veci nepríjemné
odovzdane prijať vieme.

3. Ty, Pane, vieš, že ako deti
za tým, čo chutí, túžime,
že horké uzdravujú lieky,
na to neraz nemyslíme,
nám iba sladkosť lahodí,
myslíme, že horkosť škodí.

4. Neraz som volil cesty
mylné,

nechápal Tvoje zámery,
môj Pane, prosím, skloň sa ku
mne,
čuj vzdychy aj slabej viery,
čo pošleš, prijmem pokorne,
bez reptania a nie vzdorne.

5. Zo srdca ďakujem Ti,
Pane,
za láskavé zachádzanie,
veď slúžili mi ku záchrane
bieda i ponižovanie,
našiel som zmysel i v kríži,
ktorý ma k Tebe priblížil.

442.

1. Blahoslavený človek je,
ktorý v Božej bázni žije,
taký hriechu vyhýba sa,
cestou pravdy uberá sa.

2. S posmievačmi neseďáva,
ale pozor na to dáva,
aby plnil Božiu vôľu,
s blížnymi žil v láske spolu.

3. Radosť v Božom zákone
má, skúma ho a dobre pozná,
Božie slovo vo dne, v noci
zachováva v svojom srdci.

4. Bude ako strom zelený
pri potokoch zasadený,
čo ovocie načas vydá,
jeho lístie neuvädá.

5. Bezbožný je ako pleva,
ktorú vietor porozvievá,
nemá miesta v Božom ľude,
ale odsúdený bude.

6. Pán Boh pozná svojich
verných, cestou pravdy vedie
si ich, kto však v hriechoch
má záľubu, zať bude večnú
záhubu.

7. Pane, Kriste, stále nás ved',
svetlom pravdy svojej nám
sviet',
aby sme z Tvojej milosti
prišli do večnej radosti.

443.

1. Človeče, chceš byť spasený
a večne blahoslavený?
Plň vôľu Boha svätého
zo srdca svojho celého.

2. Ja som Hospodin Boh
a Pán,
neklaňaj sa iným božstvám,
dôveruj len mne samému
ako Otcovi dobrému.

3. Meno moje cti a vzývaj,
nezľahčuj ho, nevysmievaj,
na nedeľný deň pamätaj,
sviatky svätit' nezabúdaj.

4. Cti si otca, cti si matku,
dokáž im poslušnosť, lásku,
neškod' bližným na živote,
ži s nimi v mravnej čistote.

5. Nekradni, zisk neber ľstivo,
o bližnom nehovor ľživo,
čo jeho je, nepožiadaj,
ale stále mu pomáhaj.

6. Ó Bože, ráč nás posilniť,
aby sme mohli vždy plniť
Desatoro v poslušnosti,
pre Krista spas nás z milosti.

444.

1. Dobroty, lásky plný,
mocný Spasiteľu,
milostivý Pane Kriste,
čuj modlitbu vrelú.

2. Svojou predrahou krvou
očist' mi svedomie,
aby len v Tvojich zásluhách
hľadal som spasenie.

3. Posilňuj ma každý deň
skrz Duch Svätého
a ochraňuj od všetkého
duši škodlivého.

4. Vzdial' každé pokušenie
a všetky nástrahy,
bezpečný som, keď si so
mnou,
Kriste Pane drahý!

5. Len Tebe dôverujem,
môj Pane Ježiši,
že ma z tejto smrteľnosti
prijmeš do radosti.

6. A tak sa už poručím
do Tvojej ochrany,
sám sprevádzaj ma láskavo,
Pane milovaný!

445.

1. Dopraj mi s Tebou
prebývať, Kriste Ježiši,
radovať sa večne s Tebou
v nebeskej ríši,
v nebeskej ríši.

2. Ty si Pán, Syn Boží svätý,
Vykupiteľ môj
a ja nehodný a hriešny,
služobník som Tvoj,
služobník som Tvoj.

3. Vždy keď o Tebe rozjímam
cítim v srdci žiaľ,
že som Ťa pre svetskú
márnosť
nie vždy miloval,
nie vždy, miloval.

4. Ty si nad všetky poklady,
čo sú na svete,
ja len v Tebe, Ježiši, mám
poklad v živote,
poklad v živote.

5. Nadarmo ma k sebe vábi,
priťahuje svet,
väčšej slávy, spokojnosti
mimo Teba niet,
mimo Teba niet.

6. Amen, Amen drahý Pane,
ved' ma k večnosti,
aby som s Tebou prebýval
v stálej radosti,
v stálej radosti.

446.

1. Emanuel milý, Knieža
veriacich,
príd' ku mne, príd', radosť
duše mojej:

Tebe som dal srdce, čo horí
vrúcne
ohňom nehynúcej lásky
Tvojej;
nič nemám milšie,
nad Teba drahšie,
keď Ťa mám, všetko mám,
Pane Ježiši.

2. Tvoju reč najviac si na
svete vážim,
je ako príjemná rosa ranná,
ktorá mi vyschnutú dušu
rozvlaží,
preto na ňu s túžbou
očakávam;
občerstvuj ma sám,
nech ma neľaká
tieň smrti, na Teba sa len
spolieham.

3. Aj keď ma tak ako
mnohých veriacich
trápieva často kríž a súženie,

vtedy keď o Tebe rozjímam v
srdci,
cítim i v zármutku potešenie.
Nič ma neskláti a neodvráti
od Teba, Kriste môj, nádej
jediná.

4. Bez žiaľu zanechám sveta
márnosti,
Ježiši, najdrahší poklad si
môj;
túžim len po Tebe, s Tebou
radosti
v nebesiach užívať; som
predsa Tvoj.
S Tebou zostanem, keď žiť
prestanem,
Ty budeš naveky životom
mojím.

447.

1. Chcel by som, Bože,
Tvoju vôľu plniť,
v bázni pre Tebou
ustavične chodiť,
v živote celom
Krista nasledovať,
cnostne sa chovať.

2. Ty, ktorý poznáš
aj srdca tajnosti,
preskúmaj, či tak
mienim v úprimnosti,
bez pokrytectva,
či sa snažím stále
žiť Tebe k chvále.

3. Bázeň pred Tebou
ak ma bude vodiť,
po Tvojich cestách
neprestanem chodiť;
ak odbočím z nich,
odcudziac sa Tebe,
škodím sám sebe.

4. Keď viem, že stále
na mňa hľadáš, Pane,
tak mnohé zvody
k hriechu budú márne,
lebo mi hlas Tvoj
vo svedomí zneje:

Nečiň, čo zlé je!

5. Daj chuť i silu
k čineniu dobrého!
Hoc zožnem posmech
od človeka zlého;
po Tvojich cestách,
ako dieťa verné,
kráčať chcem pevne.

6. Ty na hodnosti
človeka nehľadáš
a podľa skutkov
každému odplátiš:
spása a milosť
čaká Tvojich verných,
trest však neverných.

7. A keď raz časný
život svoj dokonám
a v pravej viere
v Ježiša zotrvám,
smrti ma zbavíš,
prijmeš do radosti
tam vo večnosti.

448.

1. Chcem Ťa milovať, moja sila,
chcem Ťa milovať, moja česť!
Nech zdroj každého môjho diela
a myšlienok len v Tebe je;
chcem Ťa milovať oddane,
Ježiši Kriste, môj Pane.

2. Ach, že som Ťa tak pozde poznal,
Synu Boha najvyššieho!
A dávno svojím Ťa nenazval,
Knieža pokoja Božieho,
úprimne, Pane, ľutujem,
že až teraz Ťa milujem.

3. Blúdil som, pýchou zaslepený,
hľadal som Ťa, a nenašiel,
dokiaľ som Tebe odcudzený
cestou vlastnej múdrosti šiel;
až Tvojho svetla jasný svit
vedel ma k láske roznieť.

4. Daj, aby som pri Tebe zostal.
Cestou pravdy Duch Tvoj ma ved',
aby som pri naj verne obstál,

svetlom svojím ďalej mi sviet';
obživ ma viery prameňom,
ochraňuj silným ramenom.

5. Daj viere mojej vrúcne slzy,
a láske stálu daj vernosť,
pokornú túžbu mojej duši,
Duchom svojím ma znovuzrod',
by rozum, srdce a zmysly
cestu k Tebe opäť našli.

6. Chcem Ťa milovať, moja radosť,
Ty Darca môjho spasenia!
Chcem Ťa milovať celý život,
v dňoch pohody aj súženia;
i keď sa smrť raz priblíži,
chcem Ťa milovať, Ježiši!

449.

1. Jeden poklad by som chcel,
poklad najvzácnejší,
čo by sa naveky skvel,
poklad najistejší,
ktorý hrdza, ani mol'
nemohli by skaziť,
ani zlodej nemohol
by ma oň pripraviť.

2. Mám ho hľadať v mladosti,
veku túžob, sily?
Ten čas bezstarostnosti
k starobe sa schýli!
Hľadať ho v tela kráse,
pôvabe, statnosti?
Sú s' a kvety vo váze,
dôkaz nestálosti.

3. Hľadať ho mám v uznaní,
v sláve, ktorá teší?
Nie! Kto včera bol slávny,
dnes už v prachu leží!
Nájsť ho teda v hojnosti,
v bohatstve, imaní?
Niet horšieho v časnosti,
než tým byť sputnaný.

4. Jeden poklad predsa znám
v Bohu, Synu Jeho,
a ten uložený mám

v hĺbke srdca svojho;
viera a v Kristu milosť,
to je najvzácnejší
poklad, v ňom večne mám
dosť,
je aj najistejší.

5. Ty, čo si prišiel z neba
a tam sa navrátil,
kiež by som nikdy Teba,
Pane môj, nestratil.
Zostaň mojím Pokladom,
v srdci uloženým,
ktorý mi už tu Otcom
pre večnosť bol daný.

450.

1. Ježiša nenechám,
pri Ňom navždy zostanem,
veď On mi daroval
ten život, ktorý žijem,
On ho predlžuje,
verne ochraňuje,
keď sa moja sila
postupne zmešuje.

2. Ježiša nenechám,
zostanem s Ním aj v kríži,
pomáha mi ho niest'
a horkosť jeho tíši;
vo všetkých ťažkostiach,
keď Ježiš pri mne je,
pokorne prenesiem
biedu i súženie.

3. Ježiša nenechám,
v Ňom mám pomoc do boja,
keď diabol, svet, telo
ma donútiť sa stroja
k pádu svojou mocou,
Ježiš pri mne stojí,
On za mňa bojuje,
môžem žiť v pokoji.

4. Ježiša nenechám,
s Ním chcem žiť, s Ním
i skonat',

keď On len pri mne je,
čo si mám ešte žiadať,
smrťou ma prevedie
k večnému životu:
Ježiša nenechám,
môj cieľ a istotu.

5. Ježiša nenechám,
len v Ňom moja radosť je,
v Ňom mám tu i v nebi
časť a dobro najvyššie,
vo zväzku viery s Ním
keď prídem do slávy,
z lásky prijme ma tam,
navěky oslávi.

451.

1. Ježiša neopustím,
lebo On seba samého
dal za množstvo mojich vín,
chcem sa mocne držať Jeho,
On žije, žiť budem s Ním,
Ježiša neopustím.

2. Nikdy Ho neopustím,
dokiaľ som na tejto zemi,
čokoľvek chcem a činím,
vo všetkom On blízko je mi,
vo dne, v noci Naň myslím,
Ježiša neopustím.

3. Ani keď zrak pominie,
sluch, hmat i chuť keď
prestane,
alebo ma zastihne
sveta tohoto skonanie
a dych smrti pocítim,
Ježiša neopustím.

4. Keď Ježiša svojho mám,
čo ma s Otcom v nebi zmieril,
o nič iného nedbám,
len aby som v Neho veril.
S Ním na súde obstoím,
Ježiša neopustím.

5. Ježiša neopustím,
verím, že sa tam dostanem,
kde sú všetci verní s Ním
a v sláve Jeho zastanem,
tvárou tvár Ho uvidím,
Ježiša neopustím.

6. Ježiša neopustím,
navěky pri Ňom zostanem,
On je prameňom živým,
i ja z neho piť dostanem
a smäd duše zahasím,
Ježiša neopustím.

452.

1. Ježiši, ako chceš,
daj aj mne vždycky tak chcieť
v živote, v súžení,
aj keď budem mať umrieť,
nech Tvoja vôľa len
plní sa vždy i dnes,
Tvoj som živý, mŕtvy
Ježiši, ako chceš.

2. Ježiši, ako chceš,
daj, nech môj život stále
vo všetkom smeruje
len k tvojej cti a chvále;
si Prorok, Kňaz i Kráľ,
je hriešny som – to vieš,
očisť moje srdce,
Ježiši, ako chceš.

3. Ježiši ako chceš,
ak ma ja kríž navštívi,
daj, nech ho znášať viem
tichý a trpezlivý,
viem, že len láskavo
dietky svoje tresceš,
nuž trestaj, ak treba,
Ježiši, ako chceš.

4. Ježiši, ako chceš,
ak máš dopustiť na mňa
chorobu, daj mi v nej

nieť tíško ťarchu jarma;
si lekár, čo tešíš
aj čo uzdravuješ;
Tvoj som zdravý, chorý,
Ježiši, ako chceš.

5. Ježiši, ako chceš,
smrť ma nemôže minúť,
viem však, že Ty nedáš
navěky mi zahynúť,
veď Ty ma aj v smrti
v svojich ranách skryješ,
tak s nádejou umriem,
Ježiši, ako chceš.

453.

1. Ježiši, drahý poklad môj,
spasenia môjho základ, zdroj;
po Tebe túžim úprimne:
Zjav sa mi, Pane, buď pri
mne!
Ó Ježiši, ó Ježiši!

2. Prosím Ťa na stotisíckrát,
ach, Pane, ku mne sa obráť,
by si ma v smútku potešil,
a z trápenia vyslobodil,
ó Ježiši, ó Ježiši!

3. Nič nie je drahšie na svete
nad Tvoje meno presväté.
Keď v Tebe drahý poklad
mám, márnosti sveta
nežiadam; ó Ježiši, ó Ježiši!

4. Keď si na Teba spomínam,
o Tvojom mene rozjímam,
duch môj pre veľikú radosť
prežíva pravú blaženosť.
Ó Ježiši, ó Ježiši!

5. Rozpaľuj mi láskou srdce,
nech Ťa miluje vždy viacej,
keď umriem, nech k Tebe
prídem a naveky s Tebou
budem, ó Ježiši, ó Ježiši!

454.

1. Ježiši, keď sa Tvoja milosť mi zjavila, akože duša moja by Ťa opustila a šla radšej za klamnou telesnou žiadosťou, ako za zaslúbenou nebeskou radosťou?
2. Však Ty si ten jediný, kto na mňa pamätal, opustili ma iní. Ty si sa ma zastal, aj hriechom raneného, ktorý zahynúť mal. Ako by som z celého srdca neďakoval?
3. V radosť i žalosť chcem len Tvojím zostať, uprostred pochybností vieru si zachovať. Mnohých zvedie svet, to viem, na chodníky plané. Daj sily, nech nezapriem Teba, drahý Pane!
4. Veď kde inde spasenie, kde taká hodnota,

pokoj a potešenie,
istota života?
V kom záruka bezpečná
trvalej radosť?
Kde inde láska večná? –
len v Tvojej blízkosti.

5. Ktože sa ma zastane,
kto ma tešiť bude,
keď na trón sadneš, Pane,
na poslednom súde,
kde zamĺkne ľudský hlas,
neplatia zásluhy,
kto vtedy zachráni nás?
Ty, a nikto druhý.

6. Ani život, trápenie,
čo človeka mučí,
sláva, hanba, môj Pane,
nič nás nerozlúči;
preto na Tebe staviam
duše hrad bezpečný,
v Tebe základ spásy mám,
v Tebe život večný.

455.

1. Ježiši, nad med je sladké
rozjímať o Tvojej láske,
veď blaží Tvoja prítomnosť,
Ty našich duší vzácny Host'.

2. Nič nieto v spevoch
krajšieho,
nič ušiam príjemnejšieho,
a myslí niet nič milšieho
nad Krista, Syna Božieho.

3. Nemožno rečou vysloviť,
nemožno písmom vyložiť;
kto skúsil, môže dokázať,
že slasť je Krista milovať.

4. Ako hriešna Magdaléna
aj ja padám na kolená,
slzami zmáčam Ti nohy,
kajúci hriešnik úbohý.

5. Za Tvoju lásku d'akujem,
za to, že si z mojich ramien
vo svojej veľkej milosti
sňal bremeno neprávosti.

6. Tá láska Tvoja veľiká
preniká dušu hriešnika,
a meno Tvoje, Ježiši,
kajúce srdce poteší.

7. Kto lásku Tvoju okúsi,
to zjavne vyznávať musí,
že večne živou mannou si,
všetkým ľudom Darcom
spásy.

8. Chcem chváliť Ťa už
v časnosti,
a viac ešte vo večnosti,
zdroj lásky a zmilovania
mám v tebe až do skonania.

456.

1. Ježiši, Ty sám
kliesni cestu nám –
a my váhať nebudeme,
v šľapajach Ti kráčať chceme,
za ruku nás ved',
k Otcovi prived'.

2. V biede, ťažkosti,
popraj stálosti;
hoc mnohé tu trne rania,
daj to znášať bez prestania:
viera i v kríži
k Tebe priblíži.

3. Ak nám vlastný žiaľ
srdce rozorval,
ak nás cudzia bolesť tlačí,
potešuj nás v každom plači,
povznes myseľ nám
k nebies výšinám.

4. Ježiši, krok náš
spravuj v každý čas
trnistými aj cestami,
len Ty kráčaj vždy pred nami
– a keď skončí boj,
raj nám otvor svoj!

457.

1. Ježiši, života môjho
život a radosť pravá,
Tebe z hĺbky srdca svojho
celý sa odovzdávam,
Ty si môj Boh, Ty si môj Pán,
preto radostne vyznávam,
že Ty, drahý Ježiši,
si môj poklad najmilší.

2. Hneď na počiatku života
v ústrety si mi vyšiel,
v Krste svätom mi dobrota
Tvoja ukázala cieľ,
aby som hneď od mladosti
kráčal cestou pobožnosti,
aby si Ty, Ježiši,
bol môj poklad najmilší.

3. Tvoja ruka chránila ma,
keď som slabý klesnúť mal,
živá nádej strážila ma,
aby som si nezúfal,
v zármutkoch si potešoval,
od zlého ma zavaroval
a bol si, môj Ježiši,
poklad srdca najmilší.

4. Láska Tvoja jedinečná
celého ma preniká,
milosť Tvoja nekonečná

zachraňuje hriešnika,
Tvoja smrť ma vykúpila
a v kríži mi ul'avila,
preto si mi, Ježiši,
vždy môj poklad najmilší.

5. Chcem len Tvojím zostať,
Pane, v živote i pri smrti,
pridržat' sa Ťa oddane
na celej zemskej púti,
Ty si moja radosť stála,
nádej, sila, česť i chvála,
navěky si, Ježiši,
poklad duše najmilší.

458.

1. Ježiš ma miluje,
čo si mám ešte žiadať?
V Ňom a Jeho láske
chcem stále zotrvať,
On vo mne ja v Ňom,
to ma potešuje,
som šťastným dieťaťom;
Ježiš ma miluje.

2. Nie horkosť, lež sladkosť
zo slov Jeho plynie mi,
ak tu mám ďalej žiť,
Pane, prispor mi viery;
staň sa ako Ty chceš,
keď ma kríž sužuje,
u mňa stále platí:
Ježiš ma miluje.

3. On vie lepšie, než ja,
v čom pravé blaho tu je,
predo mnou je skrytý
cieľ, ktorý On sleduje,
keď však trpezlivo
prenášam trápenie,
nič mi neuškodí,
Ježiš ma miluje.

4. Prešťastný je ten deň,
keď na Neho spomínam,
šťastná je chvíľa tá,

k Ježišovi keď vzhliadam;
hoci raz aj umriem,
srdce nežaluje,
vyznávam s istotou:
Ježiš ma miluje.

5. A keď raz príde smrť,
z časnosti ma odvolá,
pôjdem jej v ústrety,
a v nádeji zavolám:
Smrť, strach hrôza z teba
sa ma nezmocňuje,
lebo pevne verím:
Ježiš ma miluje.

459.

1. Ježiš, moja radosť,
srdca môjho žiadnosť,
krása vznešená;
len po Tebe túži
v každom svojom kríži
duša stiesnená.
Syn Boží, Spasiteľ môj,
na svete niet nič milšieho,
nad Teba drahšieho.

2. Ja v Tvojej ochrane,
i keď boj nastane,
nič sa neľakám.
Nech si víchor zúri,
nech zlosť ľudská búri,
v Teba len dúfam.
I keď hriech sa rozmáha,
a mňa kríž, zármutok desí,
len nech Ty pri mne si.

3. Vzdial' sa, svetská márnosť,
lebo moja radosť
len Pán Ježiš je,
preč, sláva, hodnosti!
Pácha neprávosti,
kto pre vás žije.
I keď kríž a časná smrť
na svete ma trápi, mučí,
s Ním ma nerozlúči.

4. Nesmúť, moja duša,
ver v Pána Ježiša,
radosť hľad' v Ňom najst',
tí, čo Ho milujú,
miesto smútku majú
v nebi svoju slasť.
Ak znášam aj potupu,
o všetkom vie večná Milosť,
Ježiš, moja radosť.

460.

1. Kde si, môj milý
Ježiši Kriste,
a kde Ťa hľadať mám
na ktorom mieste?

Zaskvej sa v temnote, veď si
jasný, bez Teba žiť nechcem,
veď si krásny.

2. Ježiši, po Tebe úprimne
túžim, bez Teba mám iba
zármutok v duši, najdrahší
Poklad môj, vráť sa ku mne,
potešuj zomdlené srdce
smutné.

3. Dokiaľ Ťa nenájdem,
budem Ťa hľadať,
ku Tebe dňom-nocou úprimne
volať: Ukáž sa, Ježiši, mne
smutnému, útechu do srdca
vlej hriešnemu.

4. Ak Teba nenájdem, môj
drahý Kriste, naveky
zahyniem, to je viem iste.
Príď, drahý Ježiši, vytúžený,
ukáž sa zmiluj sa, pomôžže
mi.

5. S Tebou chcem, Ježiši,
prebývať stále, bez Teba
nemôžem v svete žiť ďalej,
bez Teba môj život márný
beh je, s Tebou, môj Ježiši,
smrť sláva je.

6. Kamkoľvek Ty pôjdeš, za
Tebou pôjdem, Teba sa
naveky pridržať budem,
keď Teba mať budem ,
najdrahší Host', nech iné nič
nemám, to je mi dost'.

461.

1. Kiež viac Ťa milujem, viac
lásky len, daj mi, môj Ježiši,
na každý deň! Z lásky večnej
Tvojej daj duši studenej,
ňou mi ju rozohrej!
Len lásky viac!

2. Po zemských radostiach
túžieval som, s Tebou teraz
chcem byť nocou i dňom:
Svoju tvár neskrývaj, prosieb
hlas vyslychaj, lásky mi
svojej daj, len lásky viac!

3. Či zošleš radosti či trpký
žiaľ, Ty si nám len jedno
určenie dal: by sme Ťa
hľadali, ku Tebe volali,
lásku si žiadali.
Len lásky viac!

4. A keď sa naplní raz život
môj, napokon odložím ťažký
kríž svoj, vzdychnem si
v lúčení v pokornom modlení:
Spasiteľ jediný, len lásky
viac!

462.

1. K Tebe, Bože všemohúci, vzhliadam, Tebe obeť srdca svojho dávam, Boh a Pán si Ty sám, Tvoj som chrám, v tom života večný poklad skladám.

2. Neraz ma však časnosť zarmucuje, mdloba tela večnosť zatemňuje, však moje súženie preklenie Tvoja milosť – moje posilnenie.

3. Za to vd'ačím Tebe, láska večná, nad tým plesá duša moja vd'ačná. Všetko zniest', i bolesť, musí viesť na dobro tých, čo Ti vzdávajú česť.

4. Z milosti mám Jednorodného Krista Pána za Vodcu večného, za Ním len kráčať chcem a prídem, kde večného blaha zažiari deň.

5. Slávna cesta svätých hoc i ťažká, šťastný je ten, kto na

nej nemešká, veď slávu tam pravú dosiahnu len tí, ktorí v boji neustanú.

6. Hoden toho aj ja by som chcel byť, verne konať, Tebe na slávu žiť, kým v onen istý deň odídem do večnosti, kde prebývať budem.

7. Len jedno si žiadam: v Kristu večnosť, iba v Ňom je život, nesmrteľnosť. Sprevádzaj, zachovaj, požehnaj, v pravej viere mi aj dokonať daj.

463.

1. Môjho Pána Ježiša,
ktorý pretrpel kríž ťažký,
môjho Pána, ktorý sa
obetoval za mňa z lásky,
v ktorom večný život mám,
vykúpil ma a som Jeho
až do dychu posledného,
Ježiša nezanechám.

2. Keby ma aj vábil svet,
ponúkal mi svoju slávu,
keby ma chcel diabol zviest'
na cestu bludnú, nepravú,
predsa vernosť zachovám,
zavrátim pokušiteľa,
ale svojho Spasiteľa
Ježiša nezanechám.

3. Ani On ma nenechá:
On mi dušu upokojí,
On je moja útecha,
On mi rany srdca hojí;
ak ma tlačí ťažký kríž,
On pomôže, pridá sily,
ba ani v poslednej chvíli
neopustí ma Ježiš.

4. Keď môj Ježiš pri mne je,
ja sa pevne držím Jeho,
do srdca Ho uzavriem,

nezrieknem sa viery v Neho!
Či žijem, či umieram,
Jeho som, čo viac mi treba?
On privedie ma do neba,
nezanechám Ježiša!

464.

1. Nádej, milá nádej,
zložená v Kristu,
kde hľadať v súžení
útechu istú?
Čím by sa nám srdce potešilo,
akby bez nádeje v Kristu žilo?

2. Časné dni tak rýchlo
človeka zbavia
radostí, priateľov, majetku,
zdravia;
ó nádej presladká, ale tvoj
kvet
nezvädne, hoc by sa otriasal
svet.

3. V záhrade života aj trnie
rastie
a pútnik nemôže kráčať ňou
šťastne,
na teba keď hľadí unavený,
silu novú nájde v tvojom
tieni.

4. Na mori širokom vlny sa
búria
chveje sa celá zem, víchrice
zúria,
keď príde tak náhle vlnobitie,
ktože nám zachráni živobytie?

5. Ty nádej v Ježiša, zornička
jasná,
opora života bezpečná,
krásna,
všetkých usúžených
posilňuješ,
mierniš kríž, bolesť im
utišuješ.

6. Ó nádej v Ježiša, ty tešíš
vždycky,
aj keď smrť zakončí náš život
ľudský,
Ježiši, Ty svojich
zachraňuješ,
vzkriesiš nás a večnosť nám
daruješ.

7. Choroby hojíš nám
trpezlivosťou,
s tebou súd čakáme nad zlom
i cnosťou,
človeče, na svete najväčší dar
je nádej v Ježiša, ktorú Boh
dal.

465.

1. Niet inej cesty žítím
krem Teba, Kriste môj,
je pokoj v Tebe stály,
hoc trvá ťažký boj,
Ty môj si poklad pravý,
Záchranca z hriechov, bied,
bez Teba, Pane drahý,
vo svete spásy niet.

2. Tak dlho som Ťa hľadal
vo víre života,
nevediac, kde pramení
láska a dobrota,
až prijal si ma k sebe,
môj Pán a Boh svätý,
našiel som prameň pravdy,
nesmierne bohatý.

3. Prosím Ťa, nedaj zblúdiť
z tej cesty, ňou si Sám;
ak prídu žiale, strasti,
nech k Tebe pozerám,
ó, neopust' ma nikdy,
životom Ty ma ved',
a raz mi daj, môj Kriste,
tvárou v tvár Ťa vidieť.

466.

1. Ó Ježiši Kriste,
Ty naša istota,
stále útočište
v úzkostiach života,
svoju svätou zvesťou
daj poznať každému,
že si pravdou, cestou
k životu večnému.

2. Vrúcne Ťa slávime,
drahý Spasiteľ náš,
Tvoje meno ctíme,
Tebe znie vd'ačný hlas,
za to dobrodenie,
že si sa zmiloval,
pre naše spasenie
umrel i z mŕtvych vstal.

3. Daj, Pane, nám sily,
pokorne prosíme,
aby sme plnili,
čo srdcom veríme,
Teba milovali,
aj svojho blížneho
potom sa dostali
do stánku večného!

467.

1. Ó, nech mi nikto nehovorí
o bohatstve, svetskej sláve,
nie všetko, čomu sa svet korí,
prináša nám šťastie pravé.

Refr.: Svet často hľadá mám
a klam,
ja v Kristu drahom všetko
mám.

2. Svet hynie i jeho žiadosti
a krása tela uvädne,
tak mení sa všetko v časnosti,
nič nemá dlhé trvanie.

Refr.:

3. Trón Kristov stojí stále
pevne,
kráľovstvo Jeho nezhyne,
On svoju cirkev chráni verne,
hoc zem i nebo pominie.

Refr.:

4. Kristova láska nemá miery,
je darom najvyššej ceny,
čo vyznáva sa o Ňom z viery,
je stále, to sa nemení.

Refr.:

5. On pravdy, lásky je
prameňom,

ku večnej spáse je cestou,
života môjho pevným
kmeňom,

ja Jeho som ratoľou.

Refr.:

6. Hoc by aj v nedostatku
som žil,
pokiaľ na tejto zemi,
tak verím, ako nám zaslúbil,
že budem s Ním povýšený,
svet často hľadá mam a klam,
ja v Kristu drahom všetko
mám.

468.

1. Ó, pod'ťte ku mne všetci,
čo jarmo tlačí vás!

Do všetkých končín zeme
zaznieva Pánov hlas.

Znie sladko Jeho slovo
o láske, milosti,
o odpustení hriechov,
o večnej radosti.

2. „Ó, pod'ťte, vy pútnici,
ktorí v tmách blúdite,
na ceste svetlo pravdy
vo mne uvidíte.“

Duch víťazí nad strachom
a tmu premôže jas,
keď Pán nás k sebe volá,
počujme Jeho hlas!

3. „Vám, v prácach unavení,
a v bojoch ranení,
len v utrpení mojom
liek pravdy pramení.“
Ja verím, Pane, milý,
chcem Ťa nasledovať,
modlitbami a prácou
Ťa vždy oslavovať.

4. Nuž, pod'ťme, sestry, bratia,
už blízko spásy deň!
„Kto príde ku mne, toho

na srdce priviniem!“ –

Tak zasl'úbil Pán Ježiš,
On, Boh môj a môj Pán,
v Ňom jasnú cestu, pravdu
i večný život mám!

469.

1. Ó Synu Boží, môj Kriste,
nie je to vec každého
veriť pravdivo a čiste
až do skonania svojho:
Preto Teba vrúcne prosím,
nech tú vieru v srdci nosím,
ktorú Ty dávaš z neba.

2. Nauč ma, Pane z výsosti,
poznať Otca pravého.
Teba plného milosti,
Ježiša, Syna Jeho,
ako aj Ducha Svätého
od Otca, Syna daného
v svätej božskej Trojici!

3. Daj mi taktiež správne
poznať milosť v Tvojom
spasení, že sa ináč nedá prijať
len v hriechov odpustení.
Nech ho u Teba vždy hľadám,
lebo len v Tebe nachádzam
cestu, pravdu i život.

4. Prebývaj sám vierou vo
mne, Ty moja česť a sláva
a nech viera každodenne
hojne rásť neprestáva,
k skutkom lásky pripravená
v radosti i v dňoch súženia,

blížnym slúžiť hotová.

5. Jezu Kriste, tú iskričku
Ty si vo mne roznetil.
Rozplameň vieru maličkú,
aby som Ti k sláve žil.
Čo si začal, dokonč iste,
uzrieť Teba dopraj, Kriste,
tam, kde viera prestane.

470.

1. Pamätaj, človeče,
prečo Ťa Boh stvoril,
nad všetko stvorenstvo
na zemi povýšil;
preto, aby si Mu slúžil.
2. Na svoj svätý obraz,
sebe podobného
stvoril ťa a dal ti
ducha rozumného,
aby žil si na česť Jeho.
3. V svojich prikázaniach
zákon ti poznať dal,
dobré vždy od zlého
aby si rozoznal,
vôľu Božiu zachovával.
4. Trestom hrozí tým, čo
zákon prestupujú,
odpustenie dáva
tým, čo Ho milujú,
ak Ho verne nasledujú.
5. Opusť neprávosti,
uznaj svoju vinu
prv, než dni života
tvojho sa pominú;
hriešnik, nastúp cestu inú!
6. Spamätaj, sa len tak

dôjdeš zmilovania,
kajaj sa – a istá
je tvoja záchrana
Kristom nám všetkým
získaná.

7. Milostivý Bože,
ku Tebe vzhliadame,
s pevnou dôverou sa
k Tebe utiekame,
spásu od Teba čakáme.

8. Zmiluj sa nad nami,
pokoja svojho praj,
cestou posvätenia
v živote kráčať daj,
potom otvor nám večný raj.

471.

1. Pán blahoslaví nevinných,
milosrdných a úprimných,
ktorí Jeho nasledujú,
vieru skutkom dokazujú.

2. Kto svojím životom
čestným,
láskyplným a šľachetným,
vyhýba sa nečistote,
žije pobožne na svete,

3. túži za Božou milosťou,
chrám navštevuje s radosťou.
Ved' slovo, čo sa tu káže
ukazuje cestu k spáse,

4. ako vo dne tak i v noci
zachováva vieru v srdci,
ona teší ho v zármutkoch,
posilňuje v dobrých skutkoch,

5. ten nebude opustený,
a v nádeji zahanbený,
diabol, svet mu neuškodí,
ani zlosť a závisť ľudí.

6. Lútostivý Pane Kriste,
daj prijímať slovo čisté,
v pravej viere zotrvať,
a od Teba spásu prijať.

472.

1. Rád poddávam sa Božej vôli, tak ako ona sa deje, poklady na čo by mi boli? Zťažia len srdce moje. Šťastný, kto so mnou pristáva na tom, čo mu Pán Boh dáva.

2. Som spokojný, aj keď na svete vždy všetko sa mi nedarí, a musím chlieb svoj v zime, v lete dorábať si v pote tvári; viem, že tak určil Pán Boh sám, do Jeho vôle sa oddám.

3. Som spokojný, hoc tu v časnosti lesk nečaká ma ni sláva. Čo sú to? Len svetské márnosti, hynú sťa dym, poľná tráva. Kto im verí, klame sa sám, ja spokojný som s tým, čo mám.

4. Ba znášať viem aj utrpenia, čo na mňa Pán Boh nakladá; keď moji priatelia sa zmenia, nik ruku na pomoc nedá, verný je Priateľ Kristus Pán, do Jeho vôle sa oddám.

5. Som spokojný, len pomôž, Pane, by dobré svedomie som mal, keď moja časná púť prestane, smrťou pobožných dokonal.. Do rúk ducha Ti oddávam, Ježiši, na tom prestávam.

473.

1. Sám, Pane Bože, ma ved',
nech žijem k Tvojej chvále,
uč mi srdce, nech sa len
pridrža Teba stále,
iba Tvojej milosti
sa úplne oddávam,
stvoril si ma, vykúpil,
chráň ma, úprimne žiadam.

2. Lásku svoju nesmiernu
ku mne, môj Bože, obrát',
faloš diabla i sveta
pomáhaj mi včas poznať,
aby som sa varoval
akejkoľvek márnosti,
zmluvu krstu zachoval,
a plnil ju z vd'ačnosti.

3. Zmužilo nech telesné
žiadosti vždy premáham,
v bázni žijem a Tvojich
anjelov pri sebe mám,
moje srdce do Tvojej
vôle nech sa odovzdá,
s vd'akou prijíma dary,
čo mu Tvoja milosť dá.

4. Kým mi praješ života
na tomto časnom svete,

nech som vždy služobník
Tvoj, vd'ačný Tvojej добрote;
po smrti ma prenes ta,
kde chvália Ťa anjeli,
daj, aby sme tam večne
na tvár Tvoju hľadeli.

474.

1. Skala vekov, Tvoja skýš
ukry ma a srdce stíš!
Vnor ma v svätej krvi zdroj,
rany po hriechoch mi zhoj.
Príd' mi, Kriste, na pomoc,
odpusť hriech, znič jeho moc.

2. Čo mi nárek pomôže?
Ty pomôž mi, ó Bože!
Ty riad' žitia môjho pút';
tak nemusím zahynúť.
Neviem kade, neviem kam; –
ku Tebe sa utiekam.

3. Prázdne ruky vystieram,
oči na kríž upieram.
Nahý som, mne rúcho daj,
bezmocnému pomáhaj!
Vrúcnych prosieb počuj hlas,
Spasiteľu, spas, ma, spas!

4. Až mi biely smrti mráz
zavrie oči pre svet raz,
daj, nech otvorí sa tam,
kde Ty súdiť budeš sám.
Skala vekov, Tvoja skrýš
ukry ma a srdce stíš!

475.

1. Smieť žiť pre Krista, pre
Neho mrieť,
ó, to je blaho nad ktoré niet!
:/: Hodno zaň trpieť, hodno
bojovať,
ach, hodno cele opustiť
svet!:/:

2. Smieť žiť pre Krista, niet
hanu, strasť,
smieť raz čo víťaz vojst'
v nebies vlast'.
:/: V korune slávy zastať pred
Bohom
a žiť tam večne, ó, to je
slasť!:/:

3. Smieť žiť pre Krista,
kým trvá deň,
no, i keď žiaľny zapadol tieň,
:/: vždy smieť Mu slúžiť
a neochabnúť,
tú milosť verným Boh dáva
len.:/:

476.

1. Takto volá sám Syn Boží:
„Pod’te ku mne, keď sa množí
váš kríž, vaše súženie,
pod’te, ktorí pracujete,
u mňa istotne nájdete
duchovné občerstvenie.

2. Moje bremeno ľahké je,
pod’te, vás moje šľapaje
dovedú až do neba;
kto však za mnou ozaj chce
ísť, ten musí tíško niesť svoj
kríž a zaprieť sám seba.

3. Čo som učil a čo konal,
v čom som vám príklad
zanechal, zachovajte
v časnosti. Lebo spasenia
cesta je: nech Ma každý
nasleduje v radosti i žalosti.

4. A keď pod krížom ťažkostí
klesáme v svojej krehkosti,
z pamäti nestrácajme:
nevinný Ježiš kríž niesol,
utýraný neraz klesol;
verne Ho nasledujme.

5. Všetko, čo Boh zasl’ubuje,
Duchom Svätým potvrdzuje,
to nám splní zaiste.
Láskavý Pane Ježiši,
prijmi nás v nebeskej ríši.
Amen, náš milý Kriste!

477.

1. Tri sú veci, o ne prosím,
Bože môjho spasenia,
po nich túžbu v srdci nosím,
obsah môjho snaženia;
každá pochádza od Teba,
každá smeruje do neba,
v nich nám všetko dané je
pre život a spasenie.

2. Prvou z nich je živá viera,
svetlo nad všetko jasné,
pravda, čo z nebies vyviera
a nikdy nevyhasne,
že si Otec, môj Stvoriteľ,
že je Kristus môj Spasiteľ,
že aj keď telo zhynie,
On ma k sebe privinie.

3. Druhou je zas láska čistá,
kvet srdca veriaceho,
pečať pravej viery istá,
moc ducha pokorného,
ona teší, navštevuje,
šatí, sýti, opatruje,
nikdy sa nepominie,
i keď všetko zahynie.

4. Tou treťou je pevná nádej,
ktorá i za hrob siaha,
kríž, zármutky duši každej

premáhať vždy pomáha,
tých, ktorých smrť delí, spája,
upiera zrak až do raja,
nad hrobom smrteľnosti
svedčí nám o večnosti.

5. Pre tie veci k Tvojim
padám nohám,
Otče milosti,
nič iné si viac nežiadam,
len ich daruj v plnosti,
nech sa potom, čo chce, deje,
viera, láska a nádej je
cestou k tomu prístavu,
kde uzriem Božiu slávu.

478.

1. Tu som, Pane, na Tvoj pokyn čakám,
tíško kl'akám,
Tebe sa odovzdávam;
po Tebe túžiť,
oddane chcem slúžiť,
večne s Tebou žiť.
2. Vyučuj ma, prosím, svojím slovom,
vládni srdcom,
lebo mojím si Vodcom;
len vyššie, ďalej
ved' ma, viery stálej
do srdca nalej.
3. Či sa pyšní smejú, či ma hania, prikázania
plniť chcem bez prestania;
Tvoja na kríži
obet' nebo níži,
s Tebou ma zblíži.
4. Čo Ty robíš, to je dobré,
Pane, požehnané,
ako chceš, nech sa stane;
keď po dňoch boja,
až sa rany zhoja,
dáš dar pokoja.

479.

1. Volám k Tebe, Pane Kriste,
môj vrúci vzdych vypočuj,
potešenie daj mi isté,
pred zúfalstvom zavaruj.
Keď po pravej viere túžim,
nech ju v každom čase mám,
Teba vzývam a slúžiac
i blížnym na Teba sa
spolieham.
2. Zlé úmysly zo srdca mi
sám, Pane môj, odstraňuj.
Hriech odpusť mi, pády
všetky a v láske ma obnovuj.
Nech Tvoje slovo je chlebom,
ktorým si dušu sýtim
v celom žití, tak víťazím
s Tebou nad diablom
a všetkým zlým.
3. Keď však, Kriste,
v mnohom boji k zápasom už
nemám síl, podopri ramenom
svojím, daj novú silu do žíl.
Keď úzkosť sa ku mne blíži,
Ty ma ďalej povedieš,
k sebe vedieš, pomôžeš mi
v kríži, viem, že mi vždy
dobře chceš.

480.

1. V svete hriecha, bludu,
žalosti a trudu,
čo rany hojí?
Kde nájdem pokoja,
keď všetko do boja
chystá sa, strojí?
Klam, peklo, satan i hriech,
kde je, kde je bezpečný breh?
Zloba večne brojí.

2. Pri mne Ježiš stojí,
i nech peklo brojí,
viem na čom stojím.
On ma v žití púšti
nikdy neopustí,
tým srdce kojím.
Hradom mojím si, Kriste,
skala večná, útočište;
veď ma svetlom svojím.

3. K bezpečnému mestu
Ty ukážeš cestu,
povedieš ma sám.
Lásky v posvätení
nech sa srdce zmení
na Tvoj milý chrám.
Pod kríž Tvoj, Synu Boží,
duša muky, kríž svoj zloží;
s tým žijem, umieram.

481.

1. Všetci, čo skladajú
svoju nádej v Pána,
stáli zostávajú
vždycky bez prestania,
ako trvá po všetky veky
Sion odveký,
Sion odveký.

2. Ako Jeruzalem
vrchmi z každej strany,
tak Pán svoj ľud verný
ohradí baštami,
udelí mu svojej pomoci
:/: vo dne i v noci :/:

3. Lebo Pán nenechá
tých, čo Ho milujú,
s pomocou nemešká,
keď ju potrebujú,
On všetkých zomdlených
posilní,
:/: veď je Boh silný :/:

4. Tým, čo sú pravého
srdca Pán pomáha,
čo sú nepravého,
k pokániu čas dáva,
Boží ľud však v Jeho pokoji
:/: vždy pevne stojí. :/:

482.

1. V Tebe, drahý Pane Jezu
Kriste,
len v Tebe mám svoje
útočište,
Bože môj, Pane môj, spásy
zdroj,
som len biedny hriešnik,
a predsa Tvoj.

2. Od mladosti mám skazené
srdce,
počuj, prosím, moje prosby
vrúce,
obživ ma, poteš ma, osviež
ma,
Pane milý, láskavo hľad' na
mňa.

3. Tak, ako so ženou
Kanaánkou,
mal si súcit s každou biedou
ľudskou,
Matúša, Zachea i Petra,
publikána prijal si, i lotra.

4. Pavlovi si dal milosti dary,
udel' z nich i mne, Kriste
láskavý,
Ty mi sviet' a ma ved' stále
vpred,

zbav ma, prosím, Pane, zbav
všetkých bied.

5. V srdci skrývam túžbu len
jedinú,
aby si zmyl môj hriech, moju
vinu,
svojimi ranami mnohými
obživuj ma, Baránok
nevinný!

483.

1. Vyznávaš: kresťan som!
Správne, ak to vyznanie
potvrdí život tvoj,
všetko tvoje konanie.

Ak s Božou pomocou
vždy statočne žiješ,
a takto kresťanstvo
svoje dokazuješ.

2. Vyznávaš: kresťan som!
Tým je, kto Krista poznal,
kto Ho Pánom svojim
nielen slovami nazval,
ale zachováva,
čo On prikázal nám,
kto však tak nekoná,
nie je pravý kresťan.

3. Vyznávaš: kresťan som!
Kto sa chce tak menovať,
musí v Krista veriť
a zlého sa varovať.
Nemiluje Krista,
kto hriechy miluje,
a nie je kresťanom,
hoc sa tak menuje.

4. Vyznávaš: Kresťan som!
V Krista som pokrstený,
Jeho drahou krvou

som z hriechu vykúpený.
Iste! Len či plníš
aj stále zmluvu tú
s Bohom uzavretú
v čas svätého krstu.

5. Vyznávaš: Kresťan som!
Mám srdce pripravené
prijat' Božie slovo
tak, ako je zjavené,
ale pováž, či si jeho činiteľom
a či to aj vidieť v žití tvojom
celom.

6. Vyznávaš: Kresťan som!
Veď často pristupujem
k Večeri Pánovej,
kde milosť dosahujem,
ale či si potom
aj dokonalejší,
či v slovách a skutkoch
tvoj život je lepší?

7. Nehovor: Kresťan som!
dokiaľ nesvedčia o tom
všetky skutky tvoje
dosvedčené životom.
Kresťan nielen meno
kresťana má nosiť,
ale nadovšetko
po kresťansky má žiť!

484.

1. Za ruku ved' ma, Pane,
Ty sám ma ved',
len s Tebou neprestajne
nech kráčam vpred.
Bez Teba neviem ďalej
kadiaľ ísť mám,
Ty zostaň pri mne stále
a ved' ma sám.

2. Len Tebe sa oddávam
celým srdcom
a veriť neprestávam
v dobrom i v zlom;
pri nohách Tvojich denne
keď sedieť smiem,
nech stane sa čo stane,
daj veriť len.

3. Ak plnosť Tvojej moci
necítim hneď,
viem predsa: Ty so mnou si –
ja kráčam vpred
za Tebou odhodlane
až k nebesám.
Za ruku ved' ma, Pane,
Ty ved' ma sám.

Posvätenie

485.

1. Bože, Ty poznáš cesty ľudského života, sprevádzaj na nich vždycky nás Tvoja dobrota, aby sme kráčali dľa Tvojich prikázaní, tak vieru po všetky dni skutkom dokázali.

2. Nedopuť nám zablúdiť na cestu hriešnikov a skutky si obľúbiť ľahkomysel'nikov, nedaj ísť cestou zlou za lakomstvom a pýchou, za telesnou žiadosťou a túžbou nečistou.

3. Duch Tvoj dobrý tak ved' nás sťa po rovnej zemi, dopraj žiť nám v každý čas zbožne pred všetkými, dokial' sme v časnosti, nech v láske si slúžime a Teba velebíme v srdca úprimnosti.

4. Prosíme vrúcne Teba, láskavý Ježiši, Ty cesta si do neba a Vodca najvyšší, kiež nás slovo sväté a pravá živá viera na ceste podopiera a ku spáse vedie!

5. Keď rozkážeš nám, Kriste, dokonat' naše dni a na života ceste príde ten posledný, pomôž nám vykročiť z domova pozemského a v sláve nebeského príbytku s Tebou žiť!

486.

1. Dobre koná ten, kto pozná,
ako má v Boha dúfať,
kto Ježiša pridržia sa,
vždy bude s Ním prebývať,
preto v Tebe v každej dobe,
Kriste, nádeje skladám,
potešenie a spasenie,
živý, mŕtvy v Tebe mám.

2. Nech proti mne ľstivo,
silne
diabol, svet sa oborí,
môj Boh a Pán najlepšie sám
nepriateľov pokorí.
Keď mám Teba blízko seba,
milosť Ducha Svätého,
nebojím sa, nedesím sa
smrti ni diabla zlého.

3. Vždy sa teším, pevne
verím,
že mi to dáš z milosti,
by som s Tebou vierou pravou
spojený, žil v radosti.
Daj mi srdce nové, vrúce,
dušu i telo mi chráň,
po časnosti vo večnosti,
nech pri Tebe prebývam.

487.

1. Kristova krv, spravodlivosť
je svadobný môj šat a skvost,
ním pre nebo sa ozdobím
a tak pred Bohom obstoím.

2. Vo viere k Nemu sa
viniem, v tej viere smrti
neuzriem, ved' On ma zbavil
všetkých vín, dlh môj je
navždy splateným.

3. Baránok svätý, nevinný,
smrti na kríži vydaný,
čo za mňa sa obetoval,
On je môj Boh, môj Pán
a Kráľ.

4. Viem, že krv Jeho predrahá
je večne vzácna u Boha,
tej svätej krvi kropaje
sú základ mojej nádeje.

5. Či žijem a či umieram,
na Jeho krv sa spolieham,
pre túto krv som istý si,
že Boží hnev sa utíšil.

6. A dokiaľ trvá život ten,
som rozhodnutý každý deň
svedčiť o Božej milosti,
čo plynie na mňa z výsosti.

7. Ó Kráľu slávy, Pane náš,
čo v nebi s Otcom prebývaš,
prosíme, s láskou na nás
hľad', ráč ľudu svojmu
požehnat'.

488.

1. Kto v ochrane Najvyššieho
v Jeho skýši prebýva,
ten v tôni Všemohúceho
bezpečne odpočíva;
a preto sa k svojmu Pánu
vždy s dôverou utiekam:
Si hradom mojím, ochranou,
na Teba sa spolieham.

2. On ma z osídla ľstivého
ľudských nástrah, nerestí,
i z pokušenia každého
svojou mocou vyprostí,
On láskavo ma chce prijať
do tieňa krídla svojho,
namiesto štítu budem mať
istotu sľubov Jeho.

3. Nočný prístrach ma nedesí
ani strela smrteľná,
mor, nákaza, čo pustoší
nado mnou moci nemá.
Len Pánovi dôverujem,
On ochráni ma iste,
pred mnohým zlom, to dobre
viem, je moje útočisko.

4. Keďže Pán Boh je ochranca
svojich dietok na zemi,
horlivý pravdy zástanca

a Sudca spravodlivý,
kto sa Ho pridrža, tomu
sľúbil pomoc v súžení.
Prijme ho do svojho domu
vo večnom oslávení.

489.

1. Ktože bude môcť žalovať
na tých, čo Boh vyvolil,
a pre hriech tých odsudzovať,
ktorým Kristus odpustil?
Keď Boh človeka slabého,
hriešneho a nehodného
spravodlivým učiní,
kto ho ešte obviní?

2. Ktože nás od Božej lásky,
ktože od nej odlúči?
Kto pretrhne lásky zväzky,
o ktorých nás On učí,
či úzkosť a či trápenie,
hlad a prenasledovanie,
protivenstvá, nahota,
či meč, strata života?

3. To je moja pevná viera,
že ma ani smrť časná,
ani život tohto tela,
ani búrka nešťastná,
ani anjel a mocnosti,
teraz ani v budúcnosti,
neodlúčia od Neho,
Pán láskyplného.

4. Niet nijakej vysokosti,
ani takej priepasti,
ani zradnej hlbokosti,

ani moci v nešťastí,
ktorá by ma odlúčila
od lásky, čo ma spasila!
Drahý Kriste Ježiši,
Ty si môj Pán najvyšší.

490.

1. Mne dostalo sa zmilovania
bez mojich zásluh, hodností.

Hoc pyšné srdce nežiadalo,
mne dostalo sa milosti.

Viem to a plesám s radosťou
nad veľkou Božou milosťou.

2. Ja som si iné nezaslúžil,
len trest za množstvo mojich
vín. A hľa, zmierenie, mi
získala krv, ktorú vylial Boží
Syn. Jak k tomu prídem? Čo
to je? Milosrdenstvo, iné nie.

3. Tebe to musím, Bože
vyznať i ľuďom, ak sa pýtajú.
Milosťou Tvojou chcem to
nazvať, nad ktorou srdcia
jasajú. Skláňam sa, plesám
s radosťou nad touto veľkou
milosťou.

491.

1. Na Krista svoje hriechy
som zložil už cele,
veď On, Baránok tichý,
ich niesol na tele.

Môj hriech a moju vinu
skryl On do svojich rán:

Bez Neho duše hynú,
ja však v Ňom spásu mám,
ja však v Ňom spásu mám.

2. Len k Nemu vždy bolesti
i túžby prinášam, On odpustí
mi tresty, v Ňom všetku
pomoc mám! I žiaľ svoj
nesiem k Nemu, i t'archu
starostí, On dá liek mne
slabému a včas ma vyproští.
a včas ma vyproští.

3. Len v Ňom si odpočiniem,
keď som v bojoch ustal,
On k srdcu ma privinie,
aby som sa nebál. Tak vzácne
sú to slová: Pán Ježiš,
Spasiteľ! Ó, kiežby hlas ich
znova po celom svete znel,
po celom svete znel!

4. Z milosti Jeho smiem byť
všetkých vín sprostý,
chcem skutky Jeho chváliť,
kým žijem na zemi.
S Ním aj cez smrti temno,
viem, prejdem isto ta,
kde vpísal moje meno,
do knihy života,
do knihy života.

492.

1. Neopust', duša moja,
nikdy Boha svojho,
ani On neopustí
mňa utrápeného.

V Ňom nádej moja je,
On chráni ma dňom - nocou,
vždy prispeje pomocou,
keď sa mi zle deje.

2. Chcem Jeho nasledovať
po chodníkoch priamych;
a zlému odolávať
v pokušeniach zradných.

Moc slova Božieho
môj život osvecuje
a Pán ma ochraňuje
pred ľst'ou diabla zlého.

3. Hoc by ma opustili,
jak často sa stáva,
priatelia moji milí,
Boh pri mne zostáva.
Živí ma z milosti,
bolesti uľavuje,
z úzkosti vytrhuje,
privádza k radosti.

4. Boh milovať neprestal
človeka hriešneho,
na spásu z lásky poslal

Syna jediného.

Kto v Ježiša verí,
že umrel za nás hriešnych
a z mŕtvych bol vzkriesený,
má v Ňom život večný.

5. Boh v Kristu z lásky dáva,
čo potrebujeme,
a k prosbám sa priznáva,
ak s vierou prosíme.

Radostná hodina,
keď človek s vrúcnou vd'akou
a pobožnosťou pravou
k Bohu srdce dvíha.

6. Svet, jeho všetka márnosť,
i sláva zahynie,
Boh dá nám stálu radosť,
ktorá nepominie.

Prach z tela sa stane,
duch sa však k Bohu vráti,
viem, že život nestratím,
raj večný dostanem.

7. Vo viere v Krista čakám
poslednú hodinu,
a smrti sa neľakám,
lebo moju vinu krv

Ježišových rán dokonale
obmyla, dušu mi očistila;
Tvoj som, Boh môj a Pán!

493.

1. Ó, ved' ma sám, ja nemám
síl a svetla, pravdy vo mne
niet. Hoc rád by ku cti Tvojej
žil, predsa sa dávam k hriechu
zviest'.

2. Ó, ved' ma cestou pokory,
nech zomrie moje pyšné ja,
nech srdce vd'akou zahorí
a zvelebuje, slávi Ťa.

3. Ó, vyved' z hriechov brán
ma sám, ja ešte príliš na svet
zriem, ach, zoškliv jeho zvod
a klam, nech Tebe žijem,
Tebe mriem.

4. Ó Pane môj, niet nad Tvoj
kríž, len v ňom je spásy veľká
moc, tou mocou moje srdce
stíš a zažeň, hriechu noc.

494.

1. Pán Boh sila moja
i ochrana moja;
zlého a nebojím,
ved' On dáva svojim pokoja.

2. Len jedno si žiadam,
a to stále hl'adám,
nech v Božej ochrane,
v dome Tvojom, Pane,
prebývam.

3. Keď kľakám pokorne
vypočuj, ma, Pane,
v modlitbe Ťa hl'adám,
v Teba nádej skladám
oddane.

4. Tvár svoju predo mnou
neskrývaj, bud' so mnou;
Ty si mi dňom- nocou
bezpečnou pomocou,
ochranou.

5. Pravde ma vyučuj,
od pretvácky varuj,
nech nekonám klamne,
ale vždy úprimne;
to mi daj!

6. Ó Bože veľiký,
vyslyš moje vzdychy;
Teba chcem vyznávať,
Tebe chválu vzdávať
naveky.

495.

1. Pane, vierou osviet' ma
pri pravdy hľadani,
žiara Tvoja príjemná
je s' a úsvit ranný;
túžbou si mi od mladosti
a vrchol všetkej múdrosti;
ó, zjav mi, ó, zjav mi,
ó, zjav mi Otca môjho,
nebeského, ochranný štít bud'
mi v pokušeniach,
bud' duši oltárom posvätenia,
k spáse ved' ma.

2. Pane, nádejou teš ma
pri najmilších hrobe,
prameňom potešenia
bud' v lúčenia dobe;
Tvoj som aj keď ma smrť
desí, Tvoja pravda mŕtvych
kriesi; vznes srdce, vznes
srdce, vznes srdce, ta do neba,
nech skrz Teba uzriem
drahých svojich v onej sláve,
kde splníš láskavo zaslúbenie
viery pravej.

3. Pane, moje dúfanie,
teš ma aj pri smrti,
by som po púti časnej

prešiel do večnosti;
nech sa oddám Bohu svojmu,
večnej milosti plnému,
ó, zmuž ma, ó, zmuž ma,
ó, zmuž ma, nech v tom boji
raz obstojím, tak z tejto
časnosti vyjdem vd'ačne,
ved' verím, že nájdem
pripravené stánky večné.

4. Bože, Ty nádej moja,
viera a dúfanie,
srdce v Tebe nachádza
lásku, zľutovanie;
stvoril si ma, opatruješ,
z pádov k sebe pozdvihuješ,
zmiluj sa, zmiluj sa,
zmiluj sa, Otcom si mi
milostivým; nad Teba nič
drahšie nikde nie je,
len v Tebe skrz Krista mám
spasenie, oslávenie.

496.

1. Viac bázne daj, Bože a viac svätosti.

Viac smútku nad hriechom,
viac slz radosti.

Viac lásky, čo nežiada hned'
odmenu.

Viac viery v Ježiša a chuť
k modleniu.

2. Viac vd'ačnosti daj mi
a viac skromnosti.

Viac síl k pokore, ved' veľký
si len Ty.

Viac niest' kríž s Ježišom,
v Ňom útechu mať'.

Viac na Jeho hrudi môcť
odpočívať'.

3. Viac nádeje daj, viac
trpezlivosti.

Viac strániť sa zlého cestou
k večnosti.

Viac vzrastať vo viere
a ovocie niest'.

Viac ísť za Tebou, Kriste,
vzdávať Ti česť.

497.

1. Z nesmiernej Božej milosti
k nám hriešnym prišla spása,
bez ľudských zásluh, hodností
v Kristovi zjavila sa.

A preto nádej a viera
len o Neho sa opiera,
o Zmiercu - Prostredníka.

2. Ved' spravodlivosť získame
jedine z živej viery!

To z pravdy Písma poznáme:

Každý, kto v Krista verí,
ten v pokoji s Bohom žije,
milosrdný ku blížnym je
a koná skutky lásky.

3. Na Boha očakávajme,
že splní svoje sľuby,
deň čo deň v Neho dúfajme:
On, keď sa Jemu ľúbi,
dá pomoc svoju v pravý čas,
všetkého zlého zbaví nás,
len Jemu dôverujme!

4. Ak si aj neraz myslíme,
že Boh sa neponáhľá,
nepomáha, keď trpíme,
netreba sa obávať.

Aj keď nám skrytý ostáva,
milovať nás neprestáva;

nebojme sa, len verme!

5. Boh Otec, Syn i Duch
Svätý,

náš trojjediný Pane!

Srdečná vd'aka, chvála Ti
za spasenie nám dané.

Ty dielo, čo si začal v nás,
milosťou svojou dokonáš
ku sláve mena Tvojho.

498.

1. Ži krásne v časnom živote.
Šír vôňu lásky kol seba.
Putuješ ta, kde slz už niet
a lásky zemskej netreba.

2. Na sklonku žitia všeličo
len ako márnosť rozpoznáš.
Nikdy ľutovať nebudeš
v láske strávený žitia čas.

3. Nes ticho kríž svoj za
Kristom.
Prepáli oheň tvoje ja,
v belostnom rúchu družičky
s Ženíchom vojst' máš do raja.

4. Keď rozkáže Pán, tak len
chod'.
Keď velí: stoj!, tak poslúchaj.
Bez Neho zblúdiš
k priepastiam.
S ním vzlietneš v slávny
nebies chrám.

Dúfanie v Boha – kríž, utrpenie

499.

1. Ach, Bože, vyslyš moje
vzdychy, lkanie,
nech do zúfalstva srdce
neupadne.

Dost' ťažkostí
a žalostí!

Kiež po nich uzriem Tvoje
zmilovanie.

2. Bez Tvojej vôle nič sa mi
nestane,
Ty môžeš kárať, môžeš
žehnať, Pane,
zaslúžil som, hriechu žil som,
po búrnej noci rozsvieť slnko
ranné.

3. Duch Tvoj nech dá mi kríž
niest' trpezlivo,
nech dá mi sily, prosím
úpenlivo,
vo dne v noci vždy pomoci
žiadam si, keď mi smutno je
a clivo.

4. Verím, že staráš otcovsky
sa o mňa,

nuž, prečo by som klesal do
zúfania?

Ja sa Tvojej – dobrotivej
poddávam vôli plnej
zľutovania.

5. Nešťastia, žiale časom sa
premenia,
skončia sa chvíle úzkosti,
trápenia,
keď Ty aj mne – dáš predivne
raz piť z kalicha Tvojho
potešenia.

6. Daj novej sily skrz Ducha
Svätého
zlo sveta premôcť i seba
samého,
tak v Tebe len – vždy mať
budem
ozajstnú radosť srdca
blaženého.

7. Verím, že budem v svätých
spoločenstve
Ťa sláviť tu a tam
v blahoslavenstve,
Bože svätý – si bohatý
v múdrosti, v moci
a v milosrdenstve.

500.

1. Aj keď ma Pán Boha zavše
tresce,
smrti ma hneď nevydáva,
On naveky sa hnevať nechce,
a tešiť nás neprestáva,
On tvár prísnu,
mysel' dobrú
ku nám zachováva,

Refr: preto sa nermúť,
nežiaľ a nesmúť, duša moja.

2. Hnev Pánov chcem
poslušne vždy niest',
veď veľmi ťažko som zhrešil,
pokorne preto prijmem aj
trest,
aby som sa tým polepšil;
a pravicu trestajúcu
vždy si cenit' budem,
Refr.:

3. Hoc by ma všetci opustili,
ja v Boha dúfať vždy budem,
na Jeho súde v ťažkej chvíli,
verím, že milosť dostanem;
k Tebe, Pane, ja oddane
volám neprestajne.
Refr.:

4. Už nikdy nechcem s takými
stáť,
ktorí milujú nepravosť,
len svojho Pána sa chcem
držať,
ktorý ma prijme na milosť,
On zarmúti aj poteší,
pokorných povýši,
preto sa nermúť, nežiaľ
a nesmúť,
duša moja.

501.

1. Akže musím svoj kríž nosiť
a svetom byť znevážený pre
Krista;

viem, Bože, že sú ťažkosti
i z milosti Tvojej, to je vec
istá;

si vždy pri nás,

aj keď na čas

si tvár skrývaš,

do srdca vkladáš

slovo čo pravda je čistá.

2. Svoje veci nespravujem

tak, ako chcem,

pre mdlobu, strach, nestálosť.

Viem však, že v žiadnom
násilí

nieto sily,

čo by trvala večnosť.

Viera v Krista –

cesta istá,

a keď ju mám,

si nezúfam;

vo viere, Bože, daj stálosť.

3. Niet pod slnkom nič

nového

a stáleho,

ach, Kriste môj, stoj pri mne.

Len Ty mojich nepriateľov

Ducha silou

skrotíš, zmôžeš násilie.

Tvoja svätá

vôľa staň sa!

Aj keď svet ma

za nič nemá,

však Boh ma k srdcu privinie.

502.

1. Akže sme už mnoho
dobrého
z rúk svojho Pána prijali,
ak dá piť z kalicha horkého,
prečože by sme reptali?
On vie, čo chce,
aj keď tresce,
zavrhnúť nás nechce.

Refr: Bud' sväté meno
Hospodinovo
pochválené!

2. Ak by nám odňal časné
statky,
nezúfajme preto v žiali,
keď sme na svet z života
matky
prišli, veď sme nič nemali,
a Boh milý v každej chvíli
množil naše sily.

Refr.:

3. Ak vezme nám manžela
(manželku), dietky,
ak nás aj života zbaví,
však v nebesiach veriacich
všetkých
zhromaždí do večnej slávy.
Čo Pán Boh dal, to si aj vzal,

svoje k sebe zobral.

Refr.:

4. Kto proti nám, keď Boh je
s nami?
Živí aj mŕtvi sme Jeho;
diabol, smrť a pekelné brány
neodlúčia nás od Neho;
hlad, povodeň, meč a oheň,
zlo sveta celého.
Bud' sväté meno
Hospodinovo
pochválené!

503.

1. Bohu zver svoje cesty
i všetky ťažkosti, utíši ti
bolesti z otcovskej milosti,
On, ktorý múdro riadi,
spravuje celý svet, On pravicu
podá ti, a vyvedie ťa z bied.

2. Dúfaj v Boha úprimne,
ak chceš tu šťastne žiť,
pomôže ti predivne
nad mdlobou zvíťaziť.
Len pros Ho vytrvalo,
veď Tvoje starosti
sú málo, iba málo
pred Otcom večnosti.

3. Čo mi je dobré, čo zlé,
Ty vieš, milý Bože,
Ty nikdy ma nesklameš
a sklamať nemôžeš.
To prijmem z ruky Tvojej,
čo z lásky darom dáš.
Staň sa dľa vôle Tvojej
po celý života čas.

4. Máš cestu zo všetkých
ciest, tisíce možností,
veď Ty sám najlepšie vieš
pomáhať z ťažkostí;
čokoľvek dobre mieniš,

aj mocne vykonáš,
nik nemôže to zmeniť,
čo chceš, to z lásky dáš.

5. Ó, dúfaj, duša, stále
vo svojom súžení,
vždy v Božej si ochrane,
Boh údel tvoj zmení,
čakaj v trpezlivosti,
On vie ten pravý čas,
keď zas slnko radosti
po žiali uzrieť máš.

6. Možno bude krátky čas
meškať s potešením,
a ty budeš volať zas
hlasom zarmúteným:
Už ma navždy opustil
Boh môj – spása moja,
nieto v tele mojom síl,
niet v srdci pokoja.

7. Však, čo Pán sľúbil, splní,
dá veniec víťazstva,
keď sa celkom naplní
čas Jeho kráľovstva,
z milosti On sám palmy
vloží do Tvojich rúk,
budeš Mu spievať žalmy,
že pomohol ti z múk.

504.

1. Cez súženie k vykúpeniu
cez boj ísť ku pokoju;
máme Bohom púť určenú,
šťastný ten, kto zvládne ju;
ak v pokušeniach obstojíš,
čo ťa v svete čakajú,
spočinieš v Božom pokoji,
Boh spasí dušu tvoju.

2. Proti viere hneď blud brojí,
hneď povera povstáva,
hneď nevera jej pád strojí,
hneď jej hrozí žiadosť zlá!
Bojuj! – pokoj z viery istej
v srdci sa ti rozhostí,
akoby v ňom svetlo čisté
zažal sám Boh z výsosti.

3. Ťažký býva i boj cnosti
proti sveta márnostiam,
proti mnohej ľudskej zlosti,
mnohým tela žiadostiam:
Bojuj! – a Boh daruje ti
pokoj srdca verného,
keď do svedomia zošle ti
pokoj Ducha Svätého.

4. A keď sa ti zarmucuje
duša hrobu temnosťou
a v tele prudko bojuje

dúfanie s pochybnosťou:
Bojuj! – cez ten boj posledný
dostaneš pokoj večný,
keď za hrobom sa rozodní
deň slávy, nekonečný.

505.

1. Čím väčší kríž, tým bližšie nebo,
pod krížom Boh nám bližšie je,
kto tu ešte v trápení nebol,
ten smrť a súd si zľahčuje:
koho Boh cvičí v súžení,
ten bude blahoslavený.
2. Čím väčší kríž, tým väčšia viera,
palma pod bremenom rastie,
kresťan si zo slz perly zbiera,
a nezlomí ho nešťastie,
jeho viera v kríži silnie,
prekoná každé súženie.
3. Čím väčší kríž, tým väčšia láska,
vetrom sa aj oheň množí,
keď pominie sa búrka ťažká,
hneď slnko lúče rozloží,
sťa olej do ohňa vliaty,
tak nám kríž lásku roznieti.
4. Čím väčší kríž, tým väčšia nádej,
ktorá nezahanbí nikdy,
pomáha najmä v chvíli ťažkej,
i za mračnom slnko vidí,

kotva loď v búrke zachráni,
nádej dá prísl'ub záchrany.

5. Čím väčší kríž, tým bližší Ježiš,
keď ľudská pomoc zlyháva,
len Jeho chyt' sa – a uvidíš,
svojim pravicu podáva.
On aj v hroznej chvíli smrti
poteší a vyslobodí.

6. Ukrižovaný, daj mi Tvoj kríž
vždy úprimnejšie milovať;
uľahči to, čo mi naložíš,
najmä však pomôž zachovať
vieru, lásku, nádej vo mne
a kríž prenášať pokorne.

506.

1. Čo Boh činí, to dobré je,
svätá je vôľa Jeho,
čo naloží, to prospeje,
ja pevne verím v Neho,
že ma On sám,
môj dobrý Pán,
vyslobodí zo zlého,
spoľahnem sa na Neho.

2. Čo Boh činí, to dobré je,
pozná čas ku pomoci,
hojí srdce, keď choré je,
lieči v každej nemoci;
klesnúť nedá, a tak teda
očakávam na Neho
v deň súženia každého.

3. Čo Boh činí, to dobré je,
On mi nič zlé nepraje;
premáha všetko, čo zlé je,
On je zdrojom nádeje;
raz príde čas, keď ma Pán zas
poteší a posilní,
veď dobre so mnou mieni.

4. Čo Boh činí, to dobré je,
hoc musím aj okúsiť
bôľ, trpký kalich, súženie,
ja sa predsa odstrašiť
ničím nedám, On láskou sám

osladí mi horkosti
a zbaví ma žalosti.

5. Čo Boh činí, to dobré je,
pri Ňom navždy zostanem,
aj keď zomrie telo moje,
večný život dostanem;
Boh ma z hrobu v onú dobu
prijme v slávny neba stan;
na Neho sa spolieham.

507.

1. Čo môj Boh chce, to sa
vždy staň,
najlepšia vôľa Jeho,
spoľahlivo spomáha sám
tým, čo dúfajú v Neho.
On aj z núdze pomôcť môže,
ak tresce, mierne tresce,
verím v Neho, dúfam v Neho.
On mi vždy dobre chce.

2. Pán Boh mi je potešením,
zdrojom mojej nádeje,
ako sám chce, nech tak činí,
mne sa krivda nedeje.
Jeho slová – pravda živá.
Vlasy moje spočítal,
v každý čas sa stará o nás,
len to máme, čo On dal.

3. Ochotne raz opustím svet,
vdľačne pôjdem ku Nemu,
kedykoľvek, trebárs i hneď,
oddávam sa len Jemu.
Dušu svoju ja s dôverou
odovzdám do Jeho rúk.
On Boh pravý aj mňa zbaví
i časných i večných múk.

4. Bože, o jedno Ťa žiadam,
neráč mi to odopriet',

keby ma k zlu zvädzal satan,
neprestaň nado mnou bdieť,
chráň od skazy, daj zvíťaziť,
Všemohúci môj Pane;
kto tak žiada, ten nádej má,
že to v Kristu dostane.

508.

1. Dost', dost' už mám!
Keď Ježiš je môj Pán,
nechcem mať iného;
kto Mu slúži
ako pravý kresťan,
netrápi sa mnoho;
vierou sa Ho pridržat' budem,
rozkošami sveta pohrdnem,
tak ja dost' mám.

2. Dost', dost' už mám!
Viac sa neumáram,
srdce sa netrápi!
Čo mi chýba
v Kristovom pokoji,
keď mocne ma chráni?
Zanechám úzkostlivú starosť,
lebo v Bohu všetkého mám
dost',
ozaj mám dost'!

3. Dost', dost' už mám!
Ten, kto vtáčky chová
a udržuje svet,
Ten, kto tráve,
všetkému vzrast dáva
a ozdobuje kvet,
aj mne podľa svojej l'úbosti
pokrm, odev dáva v hojnosti,

tak ja dost' mám.

4. Dost', dost' už mám!
Zná ma Otec verný,
ktorý všetko vidí,
On mi načas chlieb dáva
potrebný
a celý svet sýti.
Hľa, vtáčatka sa nestarajú!
Či Jeho dietky krivdu majú?
Tak ja dost' mám!

5. Dost', dost' už mám!
O spásu sa starám,
ostatné On pridá,
do milosti Jeho sa porúčam,
to mi pokoj dáva,
usilujem sa Jeho vôľu
vyplniť verne každú chvíľu,
a tak dost' mám!

509.

1. Dúfaj v Boha svojho,
duša, dňa každého,
On ti vo dne i v noci
je vždycky na pomoci.
Len dúfaj v Neho, Pána,
On je tvoja ochrana!

2. Dúfaj v Boha svojho
v čas kríža každého,
ktorý ťa zarmucuje
a vieru spochybňuje,
On žiaľ na radosť zmení
v lásky svojej znamení!

3. Dúfaj v Boha svojho
i v deň času zlého,
keď hriech a viny tvoje
zaťažujú svedomie.
On ťa toho všetkého
zbaví pre Syna svojho.

4. Dúfaj v Boha svojho,
hoc pre meno Jeho
tu znášaš utrpenie,
strácaš česť a imanie.
Čo kto pre Neho stratí
ver, že hojne mu vráti.

5. Dúfaj v Boha svojho
v čase skonu tvojho.

Veď i v smrti si Boží,
verne s tebou naloží,
aj keď spočinieš v hrobe,
Pán ťa prijme ku sebe.

6. Dúfaj v Boha svojho,
Otca láskavého.
Vyslyší ťa v modlitbách,
pomôže ti v ťažkostiach.
Za čo Ho, duša, vd'ačne
oslavovať máš večne!

510.

1. Dvíham oči ku výšinám:

Ktože mi pomôže?

Len Ty, mocný Bože,

nádej moja si jediná;

Ty si stvoril nebo, zem

pomôžeš mi, iste viem!

2. Neskláti sa moja noha

v časnom putovaní:

Môj strážca ma chráni!

Spolieham sa len na Boha,

On ochrancom verným je,

On nad ľuďom svojím bdie.

3. Vo dne, v noci ruka Jeho

sťa ochranná clona

vždy mi je prítomná.

Čo sa mi stať môže zlého,

čo uškodí, čo raní

v tieni Božej ochrany?

4. Hospodin dá požehnanie

ako pri vchádzaní,

tak pri vychádzaní;

s dôverou sa Tebe, Pane,

odovzďavam bezpečne

tu časne i tam večne.

511.

1. Hospodine, Otče milý,
Pane neba, zeme!
Čuj, keď prosby k Tebe
vysielame!
Vzhliadni na nás hriešnych
ľútostivo,
a priviň nás k sebe milostivo!

2. S dôverou sa k Tebe, Pane,
všetci utiekame,
lebo nádej len v Teba
skladáme!
Ty vzdial' od nás smútok,
bolest', rany,
a vezmi nás do svojej
ochrany.

3. Pomáhaj nám, nech Tvoj
pokoj v srdci všetci máme,
tak telu aj svetu odoláme.
Daj nám poznať Tvoju svätú
vôľu
a ju plniť srdcom, skutkom
spolu.

4. Uspôsob nás, nech ku
Tvoje pravde sa blížime,
pred Tebou sa v duchu
pokoríme,
ako Tvoji služobníci tichí,

ach, odpusť nám všetky naše
hriechy.

5. Napokon, keď tento časný
život náš pominie,
daj nám tíško usnúť,
Hospodine.
Ty si všetkých dobrých darov
prameň,
ó, vyslyš nás, Otče milý!
Amen.

512.

1. Hospodin sám je Pastier
môj, vyznávam,
tak nedostatku viac sa
neobávam:

vodí ma tam, kde pastva
zelená sa,
k osviežujúcim vodám ma
privádza,
pre svoje meno dušu
občerstvuje,
na cestu pravdy kroky
usmerňuje.

2. Hoc by aj temným údolím
som kráčal
a smrti hrôzy, úzkosti som
znášal,
keď Ty si so mnou, nebojím
sa zlého,
palica, prút Tvoje tešia ma
slabého,
stôl prestieraš mi svoju
božskou rukou
priamo pred tvárou mojich
protivníkov.

3. Ty olejom mi hlavu
pomazávaš,

môj kalich plníš a mňa sa
zastávaš.

Len dobrota a milosť bude
ďalej
v živote mojom sprevádzať
ma stále
a budem v dome svojho Boha
bývať,
dnes i na veky Jeho meno
vzývať.

513.

1. Ja v Boha milého
dúfam dňa každého,
o mňa sa verne stará
a v súžení pomáha,
pred nešťastím ma chráni
a rukou svojou bráni.

2. Hoc mnoho hriechov mám,
predsa si nezúfam,
na Krista Pána svojho
sa spolieham samého;
do Jeho rúk sa dávam,
či žijem, či umieram.

3. Aj keď ma čaká skon,
smrť bude mi ziskom;
mne Kristus je životom
tu v časnosti i potom,
keď duch môj vyjde z tela;
som v rukách Spasiteľa.

4. Ach, Ježiši Kriste,
naše útočište,
na kríži si dokonal,
spásu si nám daroval,
daj nám všetkým spoločne
Tvoje kráľovstvo večné.

5. Amen! zaspievajme,
Bohu chválu vzdajme!

Kriste, Ty sám ráč nám dať
tu vždy v pravej viere stáť
a tam s Tebou večne žiť
a večne Ťa velebiť.

514.

1. Keď kríž ma tlačí, znášam úzkosť mnohú, s dôverou zrak svoj pozdvihujem k Bohu, viem, že On čuje hlas môjho vzdychania, s láskou sa ku mne ako Otec skláňa, útechu, pomoc dá času každého, vyslobodí ma zo všetkého zlého.

2. Boh mi je hradom, On je moja skala, ochrana verná, pomoc neustála; On nedopustí klesnúť nohám mojím, zahanbí, toho, čo mi žiale strojí; pomôže zvládnuť všetky žitia prieky, buď Jeho menu chvála až na veky!

3. V pokore prijmem kríž, Jeho švihanie, aby – sť'a zlato ohňom vyskúšané – tak moja viera osvedčená, istá, bola mi chválou v deň Ježiša Krista; ved' Boh nad možnosť skúšať nedopustí, k všetkým sa skláňa vo svojej milosti.

4. Hoc nepriatelia všetko zlé by priali, na česť, imanie i život siahali, viem predsa, že mi uškodiť nemôžu, ved' pocit'ujem veľkú pomoc Božiu, ktorá ma stále verne ochraňuje a po súženiach slávu zasľubuje.

5. V úzkostiach, žiali, keď kríž tlačí, bolí, ja s dôverou sa poddám Božej vôli. Len prosím, Otče, daj v trpezlivosti všetko to preniesť a ved' do radosti, čo milujúcim Teba si pripravil, aby som Ťa v nej s nebešťanmi slávil.

515.

1. Keď mi je srdce smutné
pre hriech, neprávosti,
prosím Ťa ponížene,
Bože na výsosti:
Udeľ mi pomoci,
veď vo dne i v noci
ku Tebe lkám a volám,
úpenlivo vzdychám.

2. Ty si moja útecha
a kotva nádeje,
pomôž mi Tvoja ruka,
keď sa mi zle deje,
Tebe sa oddávam
so všetkým, čo len mám,
môj Pane, so mnou zostaň,
od nešťastia zachráň.

3. Vo viere očakávam
od Teba samého,
čokoľvek si sľúbil nám
dľa slova svätého.
Ty ma svojím Duchom
veď celým životom,
nech i v kríži, súžení
som Tvoj sluha verný.

4. Keď života boj skončím,
odídem z časnosti,
o to Ťa, Kriste, prosím:

Praj mi tej milosti,
by som pri skonaní,
v úprimnou pokání,
vo viere pevný zostal
a k Tebe sa dostal.

516.

1. Keď sa bieda na mňa valí,
v svete sa mi zle deje,
keď v starosti, mnohom žiali
nevidím lúč nádeje;
keď nastáva čas úzkosti,
Bože, daj vytrvalosti
vyznávať veriť pevne,
že pod krížom klesnúť nedáš,
v súžení ma nezanecháš,
prídeš na pomoc i mne.

2. Daromne by som nariekal,
kvílenie neosoží,
súženie by som väčšie mal,
plač nepokoj rozmnoží,
ale kríž svoj tíško znášať,
trpezlivým sa dokázať,
to mi najviac prospeje.
Rany moje sa zahoja,
úzkosti sa upokoja
mocou viery, nádeje.

3. Ak som verný ctiteľ Krista,
kresťanom sa menujem,
cesta býva aj trnistá,
keď Jeho nasledujem;
veď On takou cestou kráčal,
a pokorne všetko znášal
i v najväčšom súžení;

aj pre trpezlivosť mnohú
zaľúbil sa Pánu Bohu
a bol Ním oslávený.

4. Preč, všetky márne starosti,
Boh ukončí súženie,
po dňoch skúšok a úzkostí
dá večné potešenie;
krátku chvíľu tu bojujem,
k vlasti nebeskej putujem,
to ma vždy posilňuje.
Boh po zármutku, žalosti
prijme i mňa do radosti;
Kristus mi to sľubuje.

517.

1. Keď sa skúška viery blíži,
bôľ mi srdce umára,
keď do prachu klesám v kríži
a neviem nájsť lekára,
vtedy v slzách zdvihnem
zraky k Tebe, Bože, nad
oblaky, kde máš rozložený
stan. Ó, keď v tejto krušnej
chvíli veriť v seba niet už sily,
ozvi sa, môj dobrý Pán!

2. Tak je človek v utrpení
opustený napohľad,
nikto kríž mu nevymení,
aj keby to z duše rád;
ľudské slovo tešiť môže,
ale iba Ty, môj Bože,
utíšiť vieš bôle rán,
preto volám, Trojjediný,
zmiluj sa a odpusť viny,
buď so mnou, môj dobrý Pán!

3. Neodvracaj tváre milej,
aj keď zasluhujem trest,
duch môj túži po posile,
aby ťarchy vládal niest':
daj, nech nádej moju kriesi,
že ma čuješ, že pri mne si,
že tak ma v láske máš,

a že predsa dôjde k zmene
i z bolesti vykúpenie
buď tu, či za hrobom až.

518.

1. Keď v biedach, úzkostiach
zrak ku nebu dvíham,
môj Bože a Pane,
vrúcne Ťa prosím, vzývam,
Ty ma vypočuješ,
takže neostávam bez Tvojho
zmlovania.

2. Ochrana a pomoc
prichádza od Teba,
veď Ty ma miluješ,
Ty Tvorca zeme, neba,
a pomoc daruješ
iba Ty jediný, keď podoprieť
ma treba.

3. Ty sám ma sprevádzaš
a riadiš mi kroky
po cestách spasenia,
cez žitia dni a roky;
nedáš mi klátiť sa,
keď ma telo a svet zvádza do
pokušenia.

4. Náš verný Ochranca,
bdieš vo dne i v noci,
nespíš a nedriemeš,
upieraš na nás oči,
z ťažkosti vyvedieš

tých, čo sa s dôverou poddajú
Tvojej moci.

5. Požehnaj vchádzanie,
žehnaj vychádzanie.
Keď hovorím, konám,
Duchom svojím, môj Pane,
Ty stále voď ma sám,
nech časný život svoj ku
Tvojej cti dokonám.

6. A keď čas lúčenia
so svetom nastane,
pomôž mi v pokoji
odísť z tejto časnosti
a keď z mŕtvych vstanem
pre zásluhy Krista, prijmi ma
do radosti.

519.

1. K Tebe, ó Bože môj bližšie
v Tvoj stan!

Aj keď ma kríž tlačí, zriem
k nebesám.

Predsa rty vo speve, Bože
môj, len k Tebe,
Bože môj, len k Tebe, bližšie
k Tebe.

2. Keď slnko pútnikom
zapadne v dial',
nad hlavou noc, lôžkom
pár tvrdých skál;
i vo sna objeme,
Bože môj, len k Tebe,
Bože môj, len k Tebe,
bližšie k Tebe.

3. Vtedy zjav – púť moju
v stupňoch sláve;
že všetko, čos' mi dal –
z lásky dané;
anjelský chór že mne
sprievodcom ku Tebe,
sprievodcom ku Tebe,
bližšie k Tebe.

4. Tak myseľ v modlitbe
mytá, čistá,
z tvrdých skál trápenia

Bethel schystá;
v súžení dospeje,
Bože môj, ku Tebe,
Bože môj, ku Tebe,
bližšie k Tebe.

5. A keď raz na krídlach
v radosti deň,
zabudnúť svet celý
výš sa vznesiem,
aj vtedy pri speve,
Bože môj, len k Tebe,
Bože môj, len k Tebe,
bližšie k Tebe.

520.

1. Kto dá mi sily k púti
v ďalekú blaha ríš?
Kto osvieti mi cestu,
úskalia, zrady skrýš?
Kto nahradí mi svojet'
v tej smutnej cudzine?
Môj Boh a brat: Pán Ježiš,
On svetlo jediné.

2. Kto osladí mi prácu, bez
zdaru svitania?
Kto zotrie horké slzy bolesti,
sklamania?
Kto naučí ma veriť, kde
nezrieť pomoci?
Môj anjel zmluvy: Ježiš,
mocný i v nemoci.

3. Kto otvorí mi bránu, až pút'
raz skončená?
V čích rukách leží vzácna
vernosti odmena?
Kto vloží ma s plesaním tam
v náruč Otcovu?
Ježiš sám cesta jasná
k večnému domovu.

521.

1. Kto len na Boha sa spolieha
a nádej svoju v Ňom skladá,
nech ako chce kríž naň
dolieha,
pod jeho ťarchou nepadá.
Svojich Boh sa vo dne, v noci
ujíma, dáva pomoci.

2. Keď proti verným diabol
brojí
a keď ich záhubu hľadá,
aj vtedy Pán Boh pri nich
stojí,
svoj úmysel zmeniť nedá,
keď ten zúri, ničí, borí,
Pán ho slovíčkom pokorí.

3. Čo nám pomôže bedákanie,
plač, nárek, trpké kvílenie,
keď v slzách, zrieme svetlo
ranné
a lkáme až po zotmenie,
ved' slzy, bôle, žalosti
len zväčšujú nám ťažkosti.

4. Boh pozná pomoci vhodný
čas,
čo treba nám, On dobre vie,
vypočuje našich prosieb hlas,
ak vzývame Ho úprimne,

a prv, ako sa nazdáme,
dobrotu Jeho spoznáme.

5. Nemysli si v svojich
ťažkostiach,
že Boh zabudol na teba,
že len tých, čo žijú
v radoostiach
vidí z vysokého neba,
to všetko časom sa zmení,
nič nie je tu bezo zmeny.

6. Len vytrvaj na Božej ceste
a dúfaj v Neho samého,
povinnosť svoju konaj čestne,
Hospodin zbaví ťa zlého,
On neopustí nikoho,
kto sa spolieha na Neho.

522.

1. Kvílim žalostivo,
trápim sa v nemoci,
vzdychám bolestivo,
hľadajúc pomoci,
ale tá vzdialená
zdá sa byť odo mňa,
veď ťažko dopadla
ruka Pána na mňa.

2. Ach, láskavý Pane,
vid' moje súženie,
z lôžka neprestajne
znie moje úpenie;
Bože, sluchu dopraj
plaču a vzdychaniu,
s pomocou nemeškaj
na moju záchranu.

3. Nie som veru hodný
lásky a milosti,
veď som žil deň po dni
v mnohej neprávosti;
ak ma budeš súdiť
podľa zásluh, Pane,
tak musím podstúpiť
smrť a zatratenie.

4. Vzhliadni však, Otče môj,
na smrť Syna svojho,
On trpel smrti boj

aj za mňa hriešneho;
pre rany bolestné
môjho Spasiteľa
uľav mi trápenie,
bolesť duše, tela.

5. Ja však nechcem Tebe,
Bože, predpisovať,
ak ma chceš v chorobe
aj ďalej ponechať,
čo znášam dňom – nocou
chcem ochotne preniest',
Ty aj kríža cestou
do neba môžeš viesť.

6. Ak mi však chceš vrátiť
to predošlé zdravie,
moje dni predĺžiť,
učiň tak láskave.
Za tú milosť stále
budem Ti ďakovať,
k Tvojej cti a chvále
život posväcovať.

7. Pán života môjho, ak
nemám ďalej žiť, ale z lôžka
svojho do hrobu zostúpiť,
nechže sa tak stane,
svet tento opustím,
do Tvojich rúk, Pane,
ducha rád poručím.

523.

1. Nermút' sa príliš nad
trpkosťou
položenia, v akom žiješ,
neprichod' k Bohu so
sťažnosťou,
že všetko tu mať nemôžeš;
mysli na Neho v súžení,
naplní ťa potešením.

2. Pováž, či je to pravá
radosť,
čo stále túžobne hľadáš,
či nebude aj mnohá žalosť
v tom, čo dnes získať si
žiadaš?
Vedz, spokojnosť je vzácna
cnosť,
keď máš na tom, čo Boh dal,
dosť.

3. Či sa tak zmýšľať opovážiš,
že Boh na teba zabudol?
Čo Jeho lásku nepovážiš,
ňou dodnes prítomný ti bol?
Ved' viac, než zasluhujeme,
od Neho darom prijmem.

4. Kto Pánu Bohu dôveruje,
tak pracuje tu v časnosti,
On toho sám raz obdaruje

životom v sláve, radosti:
Bože, riad' moje cesty sám,
nech na tom, čo dáš,
prestávam.

524.

1. Ó Pane, zmiluj sa nad
nami,
zo svojej lásky udeľ nám,
so svojím svetlom zostaň
s nami,
každú temnotu rozptýľ sám,
by Ťa každý poznal,
česť a chválu Ti vzdal,
že vždy chrániš nás,
že sa aj k inému
národu každému
v láske priznávaš.

2. Ó, daj, aby Ťa velebili
celého sveta národy,
plesajúc k Tebe prichádzali
zástupy ľudí na zemi;
Tvoj súd a dobrota
nikdy neprestáva,
sú vždy v platnosti,
lebo Ty panuješ
a všetko spravuješ
v svojej múdrosti.

3. Ó Bože, mena Tvojho sláva
nech plní všetky končiny;
aj zem nech úrodu vydáva,
v hojnosti zrejú plodiny.
Požehnanie hojné

a roky pokojné,
daj nám, Bože náš,
aby národ každý
žil pred Tebou v bázni,
dokiaľ zhovievaš.

525.

1. Pán Boh je silou i dúfaním,
potešením
istým a nepremenným,
len v Jeho moci
i vo dne i v noci
hľadám pomoci.

2. V Ňom je život, smrti sa
nebojím,
s Ním obstoím
ved' On je Otcom mojím.
Nezomriem večne,
vyznávam srdečne
a viem bezpečne.

3. Neodlúči ma tu nič od
Neho,
dúfam v Neho,
ved' som stvorenie Jeho.
On ma spravuje,
vedie, opatruje
aj ochraňuje.

4. Preto, dokiaľ žijem, Jeho
chcem ctit',
vždy velebit'
a skutky Jeho chválit',
slúžit' len Jemu,
Otcovi večnému,
Bohu mocnému.

5. Ó Bože, chráň cirkev svoju
milú,
hrstku malú;
tak draho vykúpenú
krvou verného
Syna jediného
Krista milého.

526.

1. Pokorne, tíško, milá duša,
znášaj ťažký kríž, bolesti,
pamätaj, že to Boh dopúšťa,
dá však i pomoc z výsosti!
Preto nech sa, čo chce deje,
len v Bohu skladaj nádeje.

2. Dúfaj, nebudeš zahanbená,
Boh prameňom je pomoci,
k milosti Jeho otvorená
je brána vo dne i v noci.
On radosť do srdc naleje,
len v Bohu skladaj nádeje.

3. Nie, nezdarí sa v každom
čase,
čo človek žiada a mieni
a kto sa zapriet' nedokáže,
ten zlé na horšie premení.
Boh však vie, čo mi prospeje,
len v Bohu skladaj nádeje.

4. Ak Pán Boh chce, už
zajtrajší deň
prinesie mi ul'ahčenie,
stratí sa všetkých starostí tieň,
stopa po nich nezostane!
U Boha všetko možné je,
len v Neho skladaj nádeje.

5. Hoc by aj trval údel ťažký,
meškala pomoc z výsosti,
len tíško, ešte z Božej lásky
zakvitnú ruže radosti.
Preto nech sa čo chce deje,
len v Bohu skladaj nádeje.

527.

1. Prečo sa toľko rmútiš,
milá moja duša?

Prečo s vierou nehľadiš
na Pána Ježiša?

Čakaj len na Neho,
On s tebou dobre mieni,
časom svojím premení
žiaľ srdca smutného.

2. Ved' neopustí nikdy
človeka slabého,
ktorý deň čo deň hľadí
s dôverou na Neho,
keď aj divne vedie.

Preto sa však neľakaj,
na Jeho pomoc čakaj,
On ťa z bied vyvedie.

3. Na Neho smelo môžeš
vždycky sa spoľahnúť;
mnoho dobrého prijmeš
naďalej z Jeho rúk,
lebo čo nám chce dať,
tomu nik nezabráni,
márne tú také snahy,
čo chce, musí sa stať!

4. Preto Jemu samému
navždy sa oddávam,
Jemu a nie inému

byť milým si žiadam;
verím, že najlepšia
je svätá Jeho vôľa,
kiežby aj mojou bola
do konca života!

5. Kým som, Pane, na svete,
Tebe dôverujem,
a Tvoje meno sväté
vzývam, zvelebujem
a potom aj v nebi,
kde ma prijmeš z milosti,
budem v dokonalosti
večne Ťa velebiť.

528.

1. Strašná búrka keď tiahne,
ťažké mračná zo všetkých
strán,
všetko v strachu keď vädne,
že sa zatmel nebeský stan,
Ty bdieš však, Hospodine,
veď si Pánom neba, zeme,
o tom nepochybujeme,
ani v strachu hodine.

2. Tak i ja, keď sa valia,
ach, na mňa mračná nerestí,
zovšadiaľ bez prestania
v tomto údolí bolesti,
dúfam v Teba, Otče môj,
verím, že ma neopustíš,
čokoľvek na mňa dopustíš,
len nech so mnou je Duch
Tvoj.

3. Moje búrky sú môj kríž,
nedostatok i nemoci,
čo ma tlačia k zemi níž,
nepokoj vo dne i v noci.
Ale k Tebe keď zrak svoj
v modlitbe vrúcnej obrátim,
nová sila sa mi vráti
a s ňou potešenia zdroj.

4. Ach, nedajže mi zúfat',

Bože môj, v ťažkom trápení;
zmužilo daj vytrvať
i v najväčšom pokušení,
viem, že všetko spravuješ,
aj keď raníš, liečiš zase,
Ty pomáhaš v každom čase,
v mnohých búrkach, kríži
tiež.

529.

1. Stvoriteľ, Bože náš,
Ty Otec všetkých nás,
si Pán mocný,
si Pán slávny,
vrúcne žiadam,
k Tebe volám:
v súžení pomôž mi.

2. Tvoja pravica, viem,
pomáha každý deň
všetkým chorým, usúženým,
zarmúteným i raneným,
aj srdciam zomdleným.

3. Môj milý Ježiši,
si lekár najlepší,
príd', pomôž mi, buď pri mne
vždy.
Spasiteľu, duši, telu
daj liek v čas príhodný.

4. V kríži trpezlivosť
dávaj i zmužilosť,
by neklesal, a nezúfal
v chorobách zlých, bôľoch
mnohých,
ale v Teba dúfal.

5. Tebe, milý Pane,
nemožné nič nie je;

povedz teda slovko iba,
moje bôle, všetky žiale
odvrátiš odo mňa.

6. Bože, Duchu Svätý,
Otcu, Synu rovný,
ochraňuj ma, posväcuj ma
k viere pravej, láske stálej.
Prosím, neopust' ma.

530.

1. Tichosť, tichosť vôkol
mňa, hľa, na pokoj hluk sa
mení, stíchol zhon i zloba
dňa, všetko spí si v sladkom
snení – i ten lístok stromu, len
mne je jedno, noc či deň.

2. Lež čo vidím nad sebou?
– Krása neba tam sa skveje!
– Nesmiernosti velebou
ona balzam do rán leje.
Verím, že tam žiaľu niet,
tam je Pán, čo riadi svet.

3. Môžem v nebi Otcovi
vyliat' žiale, bôle svoje.
On môže, je hotový
stíšiť duše nepokoje!
Dobrym Otcom je i mne,
v Neho dúfam úprimne.

4. Tak sa viacej nebojím
hrôzy tajnej budúcnosti,
keď On pri mne, obstoím!
Ponesiem kríž v oddanosti!
– Vierou v Neho, buď jak
buď, skončím žitia časnú púť.

531.

1. Vo všetkom počínaní
hľadím k Bohu s dúfaním,
On všetko v moci má
a iste v každej veci,
keď ťažkosť mám na srdci,
sám radu mi i pomoc dá.

2. Ach, ako často márne
sa trápieva duch vo mne
a množí starosti!
Nuž Bohu sa poddávam
a Jemu odovzdám,
dosť mám na Jeho milosti.

3. On Otec je láskavý
z dobroty svojej zbaví
ma všetkého zlého,
veď keď Jeho milujem,
dá mi, čo potrebujem
zo srdca milosrdného.

4. Bez prestania každý deň
len Jemu dôverujem,
s Ním žijem aj skonám;
či zajtra alebo dnes
zložím ťarchu časných ciest,
ako chce Boj môj, tak sa staň!

5. Netráp sa, duša, mnoho,
ale ver v Pána svojho,

o Teba sa stará,
nech čokoľvek sa stane,
ver, v Jeho si ochrane,
On radu ti aj pomoc dá.

532.

1. V Teba som, ó môj Bože,
dúfal,
daj, aby som si nezúfal,
nikdy nebol zahanbený,
prosím Teba,
chráň ma z neba
podľa verných zaslúbení.

2. Ach, nakloň ku mne ucho
svoje,
však mi Ježiš zástupcom je,
príd' ma, Bože, vyslobodiť,
ved' som veľmi utrápený,
ráč mojím spomocníkom byť.

3. Bože môj, prosím, vždy pri
mne stoj,
buď mi ochrancom, buď hrad
môj,
by som premohol všetku zlosť
neprajníkov, bezbožníkov,
ktorých býva vždy všade
dosť.

4. Ty si mi skrýša, Ty si
skala,
štít, sila, ochrana stála,
pomoc, život i spasenie,
Boh môj silný, Strážca bdely,
neuškodí mi súženie.

5. Hoci svet by ma súdil
ľstivo,
často falošne a lživo, robil
mi tajné úklady,
Ty v ťažkosti vždy z milosti
dáš mi pomoci a rady.

6. Porúčam sa Ti, Bože, celý,
nič ma s Tebou nerozdelí,
len ma prijmi do svojich rúk,
a raz, Pane, k záchrane,
daj večnú slávu miesto múk.

533.

1. Zaslúžil som, čo by som sa
Pánu Bohu protivil,
nuž pod' kalich, ktorý mi On
za to teraz naplnil.

Cez bolesti vedú cesty
toho, kto sa previnil,
ako aj mňa túžba zvedla
a ja hriechu som slúžil.

2. Keď som sa od pobožnosti
stále viacej vzd'aloval,
tu na cestách neprávosti
Boh ma našiel, potrestal
prútom svojím, lebo zlé zlým
môže trestať dľa práva.
Rozvažuje, rozsudzuje,
a podľa toho dáva.

3. Padol som, no nepriateľ
môj,
z mojich bied sa ty neteš.
Boh utíši môj nepokoj,
poteší ma ešte dnes.
Zase vstanem, silu nájdem,
s Pánom budem pevne stáť.
Veď po biede slnko vyjde,
aj mňa Láska bude hriať.

4. Preto pred Boží majestát
chcem v pokoji pokľaknúť.

Dieťa zblúdilé prijme rád,
láskavý je Jeho súd.
On bolesti, ťažké tresty
od kajúcich odvráti.
Milosť dá nad spravodlivosť,
verným život navráti.

Povinnosti kresťana

K Bohu

534.

1. Bože, Tvoje prikázania
chcem vždy verne zachovať,
podľa nich žiť do skonania,
podľa nich sa spravovať;
môj život má byť celý
len Tebe zasvätený.

Šťastný, kto tak strávi svoj
čas,
že poslúcha Tvoj svätý hlas.

2. Čo si zaslúbil nám, Pane,
len z milosti dosiahnem,
keď poslušne a oddane
zákon plním každý deň,
keď som ozaj hotový
žiť tu po Tvojej vôli
z lásky, nie z nanútenosti,
nie pre zisk, ale z vd'ačnosti.

3. Nech mám stále na pamäti,
že si, Bože, vždy pri mne,
by som každý príkaz svätý
plnil, jak chceš, úprimne;
Tvoja láska nechce viac
na nás slabých nakladať,
než čo znášať dokážeme,

a čo preniest' uvládzeme.

4. Keď na cestách neprávosti
svet mi šťastie sľubuje,
daj, nech jeho zvodom a ľsti
srdce sa vyvaruje,
lebo koho hriech zmámi,
býva potom sklamaný;
po rozkošiach nadíde žiaľ,
ako to už mnohý poznal.

5. Keď však verne každého
dňa
vôľu Tvoju zachovám,
bude Ti, Pane, príjemná
dobrá snaha, ktorú mám
a svedomie pokojné
potešenie dá hojné,
pocíti už tu v časnosti
záblesk nebeskej radosti.

535.

1. Môj Bože, i keď Ty
prebývaš v neprístupnom
svetla jase, však v slove aj
v skutkoch znať dávaš,
čo nám potrebné je k spáse,
čo všetko z Teba pramení
a načo sme my stvorení.

2. Daj, nech si Tvoje slovo
vážim, jak svetlo v blude
temnosti a z neho načerpať sa
snažím o Tebe čím viac
známosti, k tomu mi srdce
povzbudzuj a v pravde svojej
utvrďuj.

3. Pomáhaj mi zachovať,
Pane, to, čo som poznal
o Tebe, i poslušnosťou
odovzdane rozhojňovať lásku
v sebe a podľa tejto známosti,
nech vždy konám povinnosti.

4. Že poznal som Ťa,
potechou buď
mi v každej žalosti, Pane.
No ani vtedy ma neopušť,
keď odchodu čas nastane
z časnosti ta, kam ísť túžim,
kde tvárou v tvár Ťa uvidím.

536.

1. Môj Bože, Ty si až podnes
mňa, svoje dieťa nehodné
vodil z otcovskej vernosti.
Ty si prameň šťastia môjho,
ochraňuješ ma od zlého,
si mojím svetlom v temnosti.
Ja nič nie som sám zo seba
a čo mám, mám len od Teba.
Pred Tebou, Darca milosti,
plesá mi duša z radosti.
Otče verný,
pomôž, aby som tiež Tebe
verným zostal v každej dobe.

2. Ach, v ľudoch stálosť
nebýva,
ich priazeň je tak menlivá!
Neprýšti z čistej studnice.
Ty si, Bože, láska pravá,
ktorá naveky zostáva
a množí sa stále viacej.
Vo všetkom čokoľvek činíš,
vždycky s nami dobre mieniš.
I v radosti i v žalosti
vychovávaš nás k večnosti.
Otče verný, či nemám byť
v žití celom
Tvojej vôle plniteľom?

3. Tu na zemi človek kráča
uprostred ruží, bodľacia.
Radosť i žalosť sa menia.
A prv ako sa nazdáme,
z hojnosti do bied padáme.
Zo šťastia zas do súženia.
No i v šťastí i v nešťastí
chcem zostať vždy len Tvoj
vlastný.
Čokoľvek dáš, prijmem,
Pane.
Verným Ti byť neprestanem.
Otče verný, Ty odmenu dáš
vernosti:
korunu večnej radosti.

537.

1. Môj Otče dobrý, Teba len
z tej duše chcem milovať,
ved' za mňa svojho Syna,
viem,
si ráčil obetovať;
prebohatá
je dobrota
a hojné dobrodenie,
čo dávaš každodenne.

2. Ty si ma už od večnosti
bez zásluhy miloval;
z otcovskej lásky, milosti
ma verne opatroval,
a preto Ťa
ako dieťa
milujem, Otca svojho
zo srdca úprimného.

3. Nič nemôže ma odlúčiť,
milý Otče, od Teba,
aj tento svet chcem opustiť
a zapierať sám seba;
Tvoju milosť
keď mám, mám dosť,
ved' nie ty, svete márnny,
Boh pravé šťastie dá mi.

4. Však moje srdce najradšej
ku Otcovi prichádza,

v Ňom útechu, pevnú nádej
v každom čase nachádza;
chce aj ďalej
v láske stálej
po Ňom srdečne túžiť,
a úprimne Mu slúžiť.

5. Pánovi slúžiť milému,
to je tá láska pravá,
každého, kto slúži Jemu.
On za dieťa uznáva,
a preto chcem,
kým žiť budem
ochotne vôľu Pána
vždy plniť bez prestania.

6. Daj v láske k Tebe vytrvať,
v nej zniest' aj chvíle bôľu,
v tej láske chcem i dokonat',
prebývať s Tebou spolu,
keď do svojho
nebeského
kráľovstva raz prijmeš ma
tam, kde je radosť večná.

538.

1. Prečože zabúdame
my ľudia na Boha?

A blaho nehľadáme,
ktoré večne trvá?

Prečo len o časné
veci sa namáhame
a tak sa zbavujeme
slávy nekonečnej?

2. Nič nie je tu bez zmeny,
čo by pretrvalo,
na žalosť sa premení,
čo nás tešievalo:

sila i bohatstvo,
to všetko časom zhynie
i sláva sa pominie
náhle, nečakane.

3. Len ten blaha pravého
účastným sa stáva,
kto zo srdca čistého
Bohu sa oddáva,
miluje pobožnosť,
chráni sa neprávosti,
plní si povinnosti
a zachová vernosť.

4. Len tí blahoslavení
nazvaní byť môžu,
ktorí ozaj príjemní

sú samému Bohu;
On ich ochraňuje
pred rozličnou žalosťou
a v nebi ich radosťou
večnou obdaruje.

5. Opusťme teda márnosť,
čo sme milovali,
zavrhnime každé zlo,
ktoré sme páchali,
žiadajme o milosť
Boha dobrotivého,
nech nám pre Syna svojho
odpustí neprávosť.

6. Ráč, ó Bože, spravovať
všetky činy naše,
aby sme v dobrom vzrastať
mohli v každom čase,
napokon stáleho
došli blahoslavenstva,
v nebesiach oslávenia,
života večného.

539.

1. V Bohu, srdce, teš sa vždy,
oslavuj vd'ačne Ho,
lebo Otec nebeský tak mnoho
dobrého

každého dňa dáva ti,
od zlého varuje,
pod Jeho ochranou si,
verne ťa miluje.

2. Bože, v Tebe všetko mám,
po čom duša túži,
Ty iba to dávaš nám,
čo na dobré slúži,
chlieb pre tieto dni časné
a Slovo pre večnosť,
či Ti za to srdečne
neprejavit' vd'ačnosť?

3. Ja Ťa vrúcne milujem,
Otca láskavého,
ako dieťa, tak žit' chcem,
dľa slova svätého;
plesám, že tej milosti
dostalo sa i mne,
aby som žil v radosti
vo viere úprimnej.

4. Čo je potom každá zlosť
a ťažkosti časné?
V duši cítim blaženosť,

srdce mi je šťastné;
a keď prosím o pomoc,
ona blízka je mi,
cítim ducha Tvojho moc,
a tá ma ochráni.

5. Vyznávam: keď so mnou
si,
čo mi škodit' môže?
Ty si blízky k pomoci,
z nešťastia pomôžeš;
nech aj ľstivo, s hrôzou múk
svet sa na mňa vrhne,
mňa z Tvojich všemocných
rúk
nikdy nevytrhne.

6. V tej radosti stálej daj
vzrastať, Otče milý,
bojovať mi pomáhaj,
nech ma nič nezmylí;
keď vo viere zostanem
z Kristovej milosti,
verím, že cez smrti sen
prejdem do večnosti.

K sebe

540.

1. Aké mám poslanie?
Načo ma Boh stvoril?
Čo mal v svojom pláne,
keď chcel, aby som žil?
K akému cieľu dal ľudstvu
spieť?
Hľadám odpoveď,
hľadám odpoveď.

2. Zem prináša plody,
slnko hreje, svieti,
strom ovocie rodí
a voňajú kvety.
Zem i nebo určenie majú,
:/: službu konajú. :/:

3. Či uprostred toho
mám len nečinne stáť?
Cieľ mi daný Bohom
nechápať, nepoznať?
Neznať, aká je vôľa môjho
:/: Tvorcu milého? :/:

4. Či je mojím cieľom
majetky hromadiť,
a v živote celom
v prepychu, slastiach žiť?

Čím som aj uprostred
hojnosti,
:/: čím som bez cnosti? :/:

5. Napredovať v cnostiach,
na to mám v žití dbať.
Bohu na výsostiach
vždy viac sa podobáť;
kiež Ho ako dieťa milujem
:/: a oslavujem. :/:

6. Nech tento cieľ stále
pred očami mávam.
Bože k Tvojej chvále
v dobrom sa rozmáham.
Tak prijmem korunu večnosti
:/: z Tvojej milosti.:/:

541.

1. Ísť cestou striezlivosti,
na to mnohí zabúdajú.

V škodlivej opilosti
svoju rozkoš nachádzajú.
Božiu vôľu potupujú,
samých seba znevažujú.

2. Prečo mnohý chudobe,
posmechu sa vystavuje
a vo svojej nezdobe
i dietky si zahanbuje?
Márne potom plače, kvíli,
nikomu viac nie je milý!

3. Ved' opilstvo už toľkých
aj o rozum pripravilo.
Do rozporov a zvád zlých
srdce ľudí naklonilo;
neraz až k vražde dospeje,
kto opilosti holduje.

4. Ba viac, kto hriech opilstva
vyhľadávať neprestane,
do Božieho kráľovstva
určite sa nedostane!
Pán Boh pri poslednom súde
prísne takých trestať bude!

5. Ku Tebe my, Bože náš,
zraky svoje obraciame:

Pred tou vášňou ochráň nás,
nech príkladne nažívame.
Dary, ktoré dáš z milosti,
dopraj užiť v striezlivosti.

542.

1. Keď Duch Svätý prebýva v nás, ľudia, Bohu oddaní, pamätajte, že v každý čas sme Božie sväté chrámy. Nás volá Boh ku svätosti uprostred tela žiadostí, v porušenej časnosti.

2. Preto všetci pamätajte na šieste prikázanie, Bohu vernosť zachovajte i poctivo konajte, veď kto hreší, cudzoloží, kazí telo, ten chrám Boží, žiaľ i bolesť si množí.

3. Ak chceme byť Božie deti, žime s Bohom každým dňom, však On vraví: Bud'te svätí, tak ako ja svätý som. Vôľa Jeho požaduje, aby boli posvätené skutky, reči, zmýšľanie.

4. Aj Spasiteľ Pán Ježiš sám blahoslaví poctivých, dvíha zrak ich ku nebesám, by uzreli Boha v nich! Veru, vzácna odmena tá prevyšuje cenu zlata

a prachom nezapadá.

5. Pane Kriste, skloň sa aj k nám! Očisť svojou milosťou naše telo – dočasný chrám, poškvrnený žiadosťou. A odej nás bielym rúchom, naplň pravdy svojej Duchom, omilosti pred súdom!

543.

1. Ó Bože, daj mi z výsosti
dar pokory a tichosti,
nech ju mám v srdci, myslení,
rečiach i v každom konaní.

2. Nech sa vystríham hrdosti,
pýchy a namyslenosti,
čo kresťanovi nesluší
a svedčí o hriešnej duši.

3. Ale pokorných a tichý,
vyznávam Ti svoje hriechy,
pred Tebou sa ponízuje,
milosť Tvoja blízka mu je.

4. Daj, Pane, tak poznať seba,
že nič nemôžem bez Teba,
že nie som lepší od iných
ľudí biednych a úbohých.

5. Keďže som len prachom
zeme,
Adamovo pokolenie,
nebudem sa povyšovať,
ale Teba oslavovať.

6. Ak chceš, pokor ma, môj
Pane, len nech Ti slúžim
oddane, zdobím sa čistým
zmýšľaním, a vždy pred
pýchou sa chránim.

544.

1. O spásu a život večný,
Bože môj, nech najprv dbám.
Pre slasť a pôžitok hriešny
väčšiu radosť neprehrám.
Len čo sú srdca čistého,
vojdú do kráľovstva Tvojho
a pred Tebou obstoja.

2. Hoc by som celý svet
získal,
všetky jeho poklady,
duši pritom uškodiť mal,
ktože mi to nahradí?
Bohatstvo a svetská sláva
milosť a spásu nedáva,
na cestu k nej nevedie.

3. Môj zrak preto k nebu cieli,
kde Ty, Bože, prebývaš.
Kiež mi je tvoj zákon milý,
ním ma ved' a smer ukáž.
Tak Kristovi verný budem,
obstojím na Tvojom súde,
vždy ho majú v pamäti!

545.

1. Srdce čisté, vierou živé,
to bohatstvo opravdivé,
a svedomie dobré keď mám,
v tom vzácny poklad
nachádzam.

2. Preto prosím: Bože milý,
pridaj viery, ducha sily,
nech hriešne sveta márnosti
nezbavia ma tej radosti.

3. Sám od seba nemám dost'
síl, aby nad zlom som
zvít'azil, však s pomocou
Tvojou, Bože,
dieťa Tvoje všetko zmôže.

4. Ach, šťastný som, keď po
boji svedomie ma uspokojí,
že hoci som klesnúť mohol,
zlé žiadosti som premohol.

5. Však bolestné je vedomie,
keď ozve sa zlé svedomie:
Premohli ťa hriech, svet, telo,
podľahol si im zbabelo.

6. Preto chráň mi, Pane
Kriste, svedomie a srdce čisté,
nech som bdely a hotový
vždycky vzopriet' sa diablove.

7. Radostné je to vedomie,
keď netrápi ma svedomie,
vtedy pokoj cítim v duši,
ktorý mi nič nenaruší.

8. Kriste, si môj poklad,
sláva, pokoj, radosť duše
pravá; nech sa nebo – zem
pominú, ja som vždy Tvoj,
Boží Synu!

546.

1. Trpezlivosť mať musíš,
keď sa ti zlé deje,
v protivenstvách keď kvíliš,
a všetko ťažké je;
nikdy nezabúdaj,
že duša trpezlivá
zahanbená nebýva,
vždy na to pamätaj.

2. Trpezlivosť ťažká je,
lebo sme telesní,
chceme cestu, na ktorej
niet bôľov, bez tiesní;
lenže Pán Boh vraví:
trescem, koho milujem,
touto cestou ho vediem
do nebeskej slávy.

3. Trpezlivosť prestáva
na Božom riadení
a sklátiť sa nedáva,
obstojí v súžení,
zúfaniu ďaleká
vie, že Pán Boh pomáha
a všetko zlé premáha,
pomoc Jeho čaká.

4. Trpezlivosť je z neba,
ona je dar Boží,
iba ten ho dostáva,

kto oň vrúcne prosí;
Duch Svätý – Tešiteľ
prichádza k prosiacemu
a v každom kríži k nemu
skláňa sa jak priateľ.

5. Trpezlivosť, o teba
prosiť neprestanem
pre mojich i pre seba,
kým na svete žijem;
v práci, v povolání,
aj keď budem umierať.
Neprestaň mi ju dávať,
Bože milovaný.

K blížnym

547.

1. Aká ľúbezná
a Bohu príjemná
je bratská svornosť,
láska a úprimnosť,
Duch Boží o tom
svedčí v Písme svätom
pravdivým slovom.

2. Ved' Bohu bez nej
vôbec milé nie je
naše umenie,
reč ani konanie;
bez nej aj viera
nič nám neprospieva,
hynie, umiera.

3. Plnosť zákona,
to je láska vrúca,
vyháňa ona
úzkosť, strach zo srdca;
nie je hnevľivá
ani závistľivá,
lež dobrotivá.

4. Nevypína sa,
nehľadá vlastného,
vraší: Hľadajme
blaha spoločného,

rada v pokoji
o dobro vždy stojí,
a zlo nestrojí.

5. Čo praješ sebe,
praj blížnemu svojmu,
čo chceš by tebe
on činil, čiň jemu;
ten si privolá
Božie odsúdenie,
v kom láska nie je.

6. Kto bratskou láskou
blížnych nemiluje,
ten sa milosti
Božej pozbavuje,
ved' Boh je láska,
kto v láske prebýva,
v Bohu prebýva.

7. Preto spoločne
v láske nažívajme,
verne sa všetci
navzájom milujme,
tak láska Božia
už tu nás obdarí
večnými darmi.

548.

1. Boh náš je Bohom lásky,
priateľom svornosti,
On požehnáva zväzky
pokoja, vľúdnosti;
žiada od každého
vo viere dobre konať,
tak Pána nasledovať,
milovať blížneho.

2. Kto tu pokoj miluje,
životom ho tvorí,
a oň sa usiluje,
láskou k ľuďom horí,
má nádej života
v nebi, tam kde prebýva
tá Láska opravdivá,
pokoj a dobrota.

3. Nie je pravým ctiteľom
Krista láskavého,
kto býva rušiteľom
svätej vôle Jeho.
Kto v Ježiša verí,
ten skôr, než slnko zájde,
k svornosti cestu nájde
a s blížnym sa zmieri.

4. Ježiš, Kráľ pokoja,
prameň všetkých cností,
zmar príčiny rozbroja

a hriešne žiadosti!
Duch Tvoj, Duch tichosti,
nech stále nás spravuje,
vodí a utvrdzuje,
v láske a vernosti.

549.

1. Cnosť je sýtiť lačného,
povinnosť nahých odievať,
prijať opusteného,
nemocného navštevovať;
venovať sa aj duši
blížneho sa tiež sluší.

2. Keď mu hrozí zúfanie
pre hriech, či šťastie
pochybné,
stratil nádej, dúfanie,
srdce detinské, pokorné,
je v ťažkom položení,
a veľkom pokušení.

3. Dopraj mu potešenia
a zmierni bolesti jeho,
pomôž mu zo súženia,
zažeň beznádej od neho,
ukáž na milosť v Kristu,
nech má v Ňom nádej istú.

4. Šťastný, blahoslavený,
kto niekoho získa Bohu,
ako služobník verný,
povinnosť si splní mnohú;
Pán Boh v nebi oslávi
v príbytkoch večnej slávy.

5. Ak sám z toho radosť máš,
že ťa viera osvietila,
čo sa o to nestaráš,
aby aj iným žiarila?
Aby v temnom mámení
už viacej neblúdili.

550.

1. Kriste nech sa Ti
podobný byť snažím,
koľko si trpel, odpúšťal,
uvážim. Nech Tvoje činy
a Tvoje úmysly vždy mám na
mysli.

2. S láskou si žehnal svojich
trýzniteľov, prosil si Otca aj
za nepriateľov. Nešiel si
cestou pomsty ani zlosti,
ale tichosti.

3. Kto neodpustí iným
previnenie, márne od Pána
čaká odpustenie. Ten slúži
Bohu, kto miluje vrelo
aj nepriateľov.

4. Sám preto posväť môj
dobrý úmysel, milosť mi
daruj, sveta Vykupiteľ,
aby som ruku k mieru
všetkým podal, pomstu
nehľadal.

5. A keby predsa hnev ma k
pomste zvädzal, a z Tvojej
cesty chcel by ma odlákať,

vtedy daj, Pane, na Teba sa
dívaj, tak hnev premáhať.

551.

1. Nedaj na hriech iných,
Pane, povýšene pozerat'.
Pohoršene dvíhať dlane,
prísne ich odsudzovať.
Pomôž, nech seba samého
poznávam v páde blížneho.

2. Brat bratovi nedožičí.
A či som ja ochotný?
V hneve človek sám sa ničí.
Čím však planú moje sny?
Pomôž, Bože, mi z výsosti
hľadať cestu zmierlivosti.

3. Ved' Ty kážeš, Pane svätý,
z kríža svojej Golgoty
dobro konať bez odplaty
tomu, čo zlým odplatí.
Pomôž strpieť i urážku,
zlostným preukázať lásku.

4. Keď zlá žiadosť myseľ plní
lakomstvom a závišťou,
keď sám nie som bez
poškvrny,
ba skôr hriechu koristiťou,
pomôž, Bože dobrý, vtedy.
Vyslobod' ma z mojej biedy.

5. Prosím, Kriste, ved' ma k
tomu, k čomu si ma povolal.
Nech sa viniem s' a list k
stromu, k Tebe, môj Boh a
môj Kráľ! Pomôž veriť, že Ty
si tým, čo ma verne vedieš
žitím!

552.

1. Ó Láska večná,
čuj hlas ľudu svojho,
vzbud' a chráň lásku
v srdci z nás každého
živú, úprimnú,
stálu, vrúcu, čistú
v Ježiši Kristu.

2. Preto Ti, láska,
krásny nebeský kvet,
hlasy kresťanstva
radostne majú zniet',
bez teba svet by
bol iba žalárom,
kto by chcel žiť v ňom?

3. Umenie slávne,
múdre, sladké reči
sú bez nej márnny
zvuk, jak Písmo svedčí;
nič nie sú diela,
ak nevytvorila
ich láska milá.

4. Z lásky stvoril Boh
svet, všetko, čo žije;
z lásky Syn Jeho
kalich smrti pije;
na láske stojí,
láskou sa ozbrojí

aj cirkev v boji.

5. Nesvitnú svetu
dosiaľ zlaté časy,
dokým nespozná,
láska, tvojej krásy;
panuje iba
nenávisť a zloba,
kde láska chýba.

6. Ó Láska večná,
čuj hlas ľudu svojho,
vzbud' a chráň lásku
v srdci z nás každého
živú, úprimnú,
stálu, vrúcu, čistú
v Ježiši Kristu.

553.

1. Štedrý darca, Hospodine,
nekonečný v milosti,
dávaš dary nám potrebné
z lásky štedro v hojnosti,
hoc sme hriešni, nehodní,
odpúšťaš nám deň po dni;
slovom, chlebom, ľuď svoj
sýtiš, so všetkými spolucítiš.

2. Štedrý darca, večný Bože,
plný lásky, obetí,
dobrodenia pripravuješ
pre všetky svoje deti.
Poznáš ťarchy ľudských bied,
u Teba rozdielov niet,
dávaš všade, kde to treba,
pokrm duši, telu chleba.

3. Rozhojňuj nás v zbožnom
cite, v láske milosrdenstva,
by cítila duša bolesť
celého človečenstva;
aby láska Kristova
k službe vždycky hotová,
i nás viedla k ochotnosti
a skutkom dobročinnosti.

4. Uč nás splácať požehnanie,
čo nám dávaš každý deň.
Uč poznať, že to, čo máme,
máme z Tvojej lásky len,
by sme v službe vyspeli,
štedrým darom prispeli
a tak dielom bratskej lásky
utužili duší zväzky.

554.

1. Také mi srdce daj,
ktoré blížnych miluje,
z nešťastia sa rmúti,
z ich šťastia sa raduje,
hnev, závišť, lakomstvo
zo zmýšľania odstráň!
Obetavou láskou
obdar ma, Bože, sám.

2. Tá láska je pravá,
keď ľuďom pomáhame,
za radu a pomoc
odmenu nečakáme,
i keď nás nevidia,
že dobre konáme,
čo dáme núdznemu,
to Tebe dávame.

3. Čašou čerstvej vody
keď občerstvíme smädného,
pohľadom láskavým
ak potešíme smutného,
hoci nie je to mnoho,
ale je z vd'ačnosti,
Ty na to pamätáš,
Bože, na výsosti.

4. Rozbroje a sváry
ak niekde pozorujem,
pomáhaj, nech do nich

zmierlivo zasahujem
a sám nech nehľadám
to, čo rozdvojuje,
lež zmierenia cestu,
ktorá zjednocuje.

5. Pomsta je ťažký hriech!
Mne pomsta, tak Pán vraví;
On krivdy sleduje,
aj odplatu pripraví.
Daj, aby som krivdy
trpezlivo znášal,
tým, čo mi zlé prajú
odpustiť dokázal.

6. Nielen časné šťastie
blížnemu želať máme,
lež i na spasenie
jeho nech pamätáme,
aby naša viera sa vzťahovala
stále
a v Kristu sme žili
k Božej cti a chvále.

Kresťan a spoločnosť

Manželstvo – sobáš, úvod

555.

1. Bože, požehnaj z nebies
výsosti
manželov, ktorí tu stoja
na púť manželskej lásky,
vernosti
vykročiť práve sa stroja.

2. Viery, nádeje, lásky udeľ
im,
osviet' ich Ty, Svetlo skvúce,
a posväť ústa k sľubom
úprimným,
vyslyš ich modlitby vrúce.

3. Žehnaj ich, Bože, mocnou
pravickou,
sám ich ved' cestou života
a ich manželstvo učíš
studnicou
radosti, mieru a blaha.

556.

1. Jak pekne je v manželstve
žiť, navzájom sa milovať,
ctiť v srdečnej úprimnosti,
a slúžiť s radosťou Pánu,
mať myseľ Jemu oddanú,
konať si povinnosti. Boh sám
vždy tam požehnáva, všetko
dáva tým v hojnosti, ktorí žijú
v pobožnosti.

2. Radujem sa my, manželia,
že Pán Boh dáva nám veľa
z dobroty, čírej lásky.
Ved' On nás chráni, miluje,
a otcovsky opatruje,
aj žehná verných zväzky.
Krásny, šťastný je život náš,
keď je pri nás v každom čase;
privedie nás k večnej spáse.

3. Ó Bože náš, priblíž sa k
nám, a životom sprevádzaj
sám, splň túžby a želania,
pridávaj vôľu k dobrému,
pomáhaj vzdorovať zlému,
chráň od bied a nešťastia.
Až raz i nás Ty uvedieš ta do
nebies, kde Ťa večne
budeme chváliť srdečne.

557.

1. Ty sám si, Bože, požehnal už v raji prvých ľudí pár, žehnaj i tým z výsosti, čo pred Teba predstupujú, prísahou sa zaväzujú kráčať v láske, svornosti, Ty sám ich chráň, nech v svornosti, pobožnosti žijú stále, Pane, Tebe ku cti, chvále.

2. Aby len v Teba dúfali, v zmluve s Tebou vytrvali aj kríž zmužilo niesli. V Tebe sa tiež radovali, svedomito pracovali, tak cieľa svojho došli. Ty aj to daj, aby v celom žití svojom vždycky spolu poslúchali Tvoju vôľu.

Rodina

558.

1. Bože, Otče všetkých ľudí, neskonalý v milosti, Tvoje oko všetko vidí: radosti i žalosti. Vieš o láske rodičovskej,

veď ju z dobroty otcovskej do srdc našich vstępuješ, chrániš a rozmnožuješ.

2. Vypočuj nás, milý Pane, požehnavaj výchovu, Ty si predsa darov prameň, ujímaj sa odznovu našich detí – ratolestí, nedaj sklznúť z rovnej cesty, na ktorú vykročili, aby Tebe slúžili.

3. Aj my sami v pobožnosti svojím dobrým príkladom veďme ich po cestách cnosti ku najvyšším pokladom, ktoré máme v Ježišovi, dietok vernom priateľovi, aby si ich vážili a nikdy nestratili.

4. Vieme, Pane, že dáš viacej, než ako sme žiadali. Žehnaj ďalej naše práce, aby sme vychovali pokolenie bohabojné, a tak mohli sme spokojne, vidiac v poriadku svoj dom rozlúčiť sa so svetom.

559.

1. Ja a dom môj, Pane verný,
sme Ti slúžiť pripravení,
odovzdať ti cele,
plniť Tvoje prikázanie,
prosiť o požehnanie
a milovať Ťa vrele.

Pri tom náš dom
nech je miestom,
spoločenstvom pobožnosti
a opravdivej radosti.

2. Rozhojňuj v dome nám
pokoj a všetkých v jednej
mysli spoj, naplňuj pravou
vierou; nech v láske sa
rozhojníme, život svoj
ozdobíme trpezlivou
pokorou, aby sme vždy
v láske stálej, vytrvalej
pracovali, Tvoj príklad
nasledovali.

3. Na milosť Tvoju, náš Pane,
nech sa všetci spoliehame
a na Tvoju dobrotu,
i v čase skúšok, starostí
pomáhaj, Bože, z výsosti,
len v Tebe mať istotu,

Tebe verne, či v žalosti, či v
radosti sa oddáme, v láske k
Tebe zotrváme!

560.

1. Môj Bože, ktorý učil si ma
od mladosti až doposiaľ,
Ty nádej moja si jediná:
ved' viedol si ma a žehnal,
pomáhal mi v každej dobe;
neopúšťaj ma v starobe.

2. Tratí sa sila, čas sa kráti,
hynie mi telo, srdce tiež,
však skalou srdca, Bože
svätý, naveky Ty mi
zostaneš. Viem, nenecháš ma,
ved' som Tvoj, dobojovať dáš
dobrý boj.

3. Čo prežil som, to Ty vieš,
Pane:
Po všetky dni si pri mne stál!
Tak bolo tomu neprestajne,
či radosť dal si a či žiaľ,
či práce sa mi darili,
či sklamania ma ranili.

4. Čo prežiť mám a koľko dní
mi k životu ešte pridať chceš,
je v Tvojich rukách. Len ma
prijmi na milosť svoju,
dvíhaj, teš, posilni v každej
slabosti, daj v kríži
trzeplivosti.

5. Za potomkov sa svojich
modlím: Vo viere predkov daj
im stáť, ó Bože verný,
pomáhaj im dedičstvo vzácne
zachovať, nech stále v Teba
dúfajú, v šľapajach Krista
kráčajú.

6. Len Tvoja blízkosť i
v šedinách nech blaží ma tu v
časnosti – a keď smrť príde,
verím, Ty ma prenesieš tam
do radosti, kde prijmem
večnej spásy dar a uvidím Ťa
tvárou v tvár.

561.

1. Muž, čo v bázni Božej stojí, blažený je a v pokoji, vlastnou prácou svedomitou nájde zisk i radosť pri tom.

2. Manželka v kruhu rodiny je ako plodný kmeň vínny. Vôkol stola zdravé deti ako olivové kvety.

3. Takto šťastne ten muž žije, čo Pána Boha miluje; vyhýba sa cestám hriechu, v slove Božom má útechu.

4. Boh mu pridá dní na zemi, trápenie na radosť zmení. Uvidí aj detné deti, rodu svojho ratolesti.

5. Amen, Bože, tak nám dávaj, stav manželský požehnávaj, za to bude naša chvála zniet' Ti vd'áčná, neskonalá.

Národ a vlast'

562.

1. Ak chceš ako kresťan láskou objat' svet, ľudstvo celé, musíš prv rodnému zväzku dokázat' city vrele. Cez národ k iným speješ, v človečenstvo sa vleješ, tak ako aj malá rieka do mora cez veľké vteká.

2. Nasleduj Ježišov príklad, ak chceš byť Jeho ctiteľ, v Ňom je pravej lásky základ, svojim bol verný priateľ; pre všetkých na svete žil, za nich život položil. Preto ľudstvo a zem celá má v Ňom svojho Spasiteľa.

3. Roľu národa dedičnú pestujme zo všetkých síl, aby si každý otčinu miloval a zveľadil. Každý národ uctime, svojmu však k sláve žime, keď k predkom svojim prídeme, verných synov mzdu vezmeme.

563.

1. Bože, vd'aku Ti vzdávame
za dva krásne domovy.

V prvom krátko len bývame,
v druhom čaká svet nový.

Oba sú od Teba,
milý Otče z neba,
daj, nech na to pamätáme
a vd'ačnými zostávame.

2. Radostne nám srdce plesá
za rodnú vlasť, plnú krás.

Za reťaz hôr, modré plesá,
na ne slnko leje jas.

Za voňavý dych lúk,
za diela ľudských rúk,
nech Ti, Bože, z belasých hôr
zaznie piesní mohutných
chór.

3. Väčšia vd'aka za ten
domov, čo šiel Ježiš

pripraviť,
keď vstaneme z tmavých
hrobov, budeme tam večne
žiť v novom slávnom tele,
za večnej nedele,
hľadiac stále ne Božiu tvár,
bez žiaľu a bez smútku
chmár.

564.

1. Kto za pravdu horí
v svätej obeti,
kto za ľudstva práva
život posväťí,
:/: kto nad krivdou biednych
slzu vyroní:
Tomu moja pieseň slávou
zazvoní.:/:

2. Kto si stojí v slove, čo
priam zhrkne svet,
komu nad statočnosť venca v
svete niet,
:/: koho dar nezvedie, hrozba
neskloní:
Tomu moja pieseň slávou
zazvoní.:/:

3. Pán Boh šľachetnosti nebo
vystavil,
večné On pre podlosť peklo
podpálil;
:/: kto ctí pravdy božskej
božské zákony:
Tomu moja pieseň slávou
zazvoní.:/:

565.

1. Ó Pane drahý, čuj naše túžby, národ náš milý k životu vzkries, použi na to aj naše služby, pomôž mu priniesť radostnú zvesť. Horlivcov málo, vystroj nás k dielu, štepnicu otcov nech kvitne zas, zvestovať spásu dávaj nám silu, nech k tomu Duch Tvoj zmocňuje nás.

2. Ó svätý Bože, Ty zošli vlahu, zúrodni púšte, premeň na sad. Sám ved' nás cestou k večnému blahu, nech vrúcnej viere ustúpi chlad. Daj Ducha svojho na kosti suché, nech život z Krista plynie s' a prúd, otvor nám uši počúvať hluché, prebud' si všade svoj verný ľud.

3. Nech, Pane, v našich príbytkoch znova Tvoj sladký mocne zaznieva hlas,

daj počuť Tvojej milosti slová,
národy vierou v Ježiša spas.
Dedičmi tých sme, čo umierali
pre pravdu Tvoju za časov zlých,
a ktorí túžbu len jednu mali,
abys' bol Pánom potomkom ich.

4. Ó drahý Bože, vid' naše strasti,
čuj prosby vrúcne za národ náš,
prečo má vládnuť hriech v našej vlasti,
prečo má vládnuť nám satanáš.

Ach, Pane drahý, národ náš milý
odmieta Pravdu, prijíma klam,
nepozná Teba, moc Tvojej sily,
ó, vráť sa k nemu, buď jeho Pán!

566.

1. Za ľudí celého sveta,
Bože Otče, prosíme Ťa,
vypočuj prosby, žiadosti,
čiň dobre všetkým z milosti.

2. Dávaj všetkým múdrosť
pravú,
svojho slova pastvu zdravú,
pokoj, lásku, znášateľnosť,
v povolání svedomitosť.

3. I všetky sveta národy
zachovaj od zlej príhody,
od vojny, krvipreliačia,
nech v mieri žijú sťa bratia.

4. Viera, láska, nádej stála
kiežby nikdy nechýbala;
tie vzácne dary milosti,
sú cestami do večnosti.

5. Daj chlieb chutný z Tvojej
dlane.
Každodenné požehnanie
zošli na lúky a pole
podľa svojej svätej vôle.

6. Zachovávaj dary Ducha;
na svojich nás prenes rukách
po skončení časnej púti
tam, kde nič viac nezarmúti.

Ekuména

567.

1. Aby sme vždy jedno boli,
ku Kristu sa priviňme,
aby sme vždy svorne žili,
Krista do srdc prijmime!
To konajme, čo On žiada:
Je hlava, my údy zas,
je Majster náš, my sme bratia,
my sme Jeho, On je náš.

2. Dietky Božie, podme k
Pánu
jednotu tam obnoviť,
On znášal kríž aj pohanu,
aby nás mohol spojiť;
ak sa nám však nedostáva
bratskej lásky, svornosti,
prosme Toho, čo ju dáva
svojim verným v hojnosti.

3. To jedno, Bože dobrý, daj,
nech si každý uloží:
Tak milovať bratov, že aj
život za nich položí;
veľkou láskou až do smrti
Pán miloval nás – ľud svoj,
ale či Ho nekormúti
nesvornosť, svár, nepokoj?

4. Zjednot' v sebe, drahý
Pane,
zbor Tebe posvätený,
jak si prosil v Getsemane,
keď si mal byť zradený,
aby všetci boli jedno,
tak ako si s Otcom Ty,
v Tebe spojili sa vedno
v pevnom zväzku jednoty.

5. Udržuj nás v tomto zväzku,
Kriste, Knieža pokoja,
vzájomnú v nás utuž lásku
bez sváru a rozbroja;
ako Tvoji služobníci
tým sa dokazujeme,
že v svornosti na vinici
Tvojej tu pracujeme.

568.

1. Aj keď sme v mnohom rozdelení,
my, ktorí v Krista veríme,
no môžeme byť zjednotení,
v láske, čo v srdciach nosíme;
veď len tam je cirkev živá,
kde láska je opravdivá.

2. Nijaké meno učiteľa,
hoc slávne nech nás nedelí.
Na Krista – sveta Spasiteľa –
veriaci vždycky hľadeli;
nás spája láska Kristova,
a tá po jednote volá.

3. Ježiši, Ty učiteľ milý,
ráč nás svojím Duchom spojiť,
čo hriech a bludy rozdvojili,
v svornosti, bratstve zjednotiť
vo viere, láske, nádeji
a v požehnanom pokoji.

4. Aj keď v časnosti nevidíme
spoločenstvo svätých v sláve,
tým predsa v cirkvi sa tešíme,
že v Pánovej sme ochrane,
že v nebesiach zhromaždení
budú verní zjednotení.

569.

1. Kristus Pán Východ nepozná,
ni Západ, Sever, Juh.
Kde človek žije, nech všade,
zavládne lásky duch.

2. V Pánovi srdcia spoja sa,
brat s bratom bude žiť,
bo Jeho služba viaže nás
tak ako zlatá niť.

3. Pod' ruka v ruke vo viere,
hoc farby rozdielne,
veď máme Otca jedného,
tak bratia, sestry sme.

4. V Kristu sa stretne Sever,
Juh,
i Západ s Východom.
Spasiteľom je každému
i všetkým národom.

570.

1. Tam z diaľnych sveta
krajov,
kde mráz je, sneh a ľad i od
palmových hájov,
kde slnko vie tak hriať,
cez more, lesy, stráne
znie mocne Boží hlas,
že slovo Božie máme
rozsievať v každý čas.

2. Kresťania, keď sa hlása
nám slovo života,
dbajme, nech príde spása
tam, kde je temnota,
nech svetlo pravdy svieti
a tmy ustupujú,
nech všade Božie deti
Krista oslavujú.

3. Nech každý obeť dáva,
jak vdova chudobná
a plniť neprestáva
ten rozkaz od Pána;
nech chráni cirkev svätá,
čo jej je zverené,
učí národy sveta,
jak prijať spasenie.

4. Ó Pane, ktorý stále
máš cirkev v ochrane,
spravuj stádočko malé,
plň sľuby nám dané,
ráč krásnou palmou mieru
celý svet ozdobiť,
posilňuj našu vieru,
kráľovstvo Tvoje príď.

5. Ó Duchu Svätý, milý,
Ty nás požehňavaj,
dávaj pomoci, sily
a s nami zostávaj,
nech nikdy nevyhasne
nám v srdciach svätý žiar,
až kým po púti časnej
uzrieme Tvoju tvár.

Práca a mier

571.

1. Bože, daruj svetu pokoj,
odstráň nenávisť a rozbroj;
uč nás v láske, svornosti žiť,
slúžiť Ti a dobrorečiť.

2. K Tebe vrúcne sa modlíme,
za stály pokoj prosíme,
hriechy svoje vyznávame,
zmiluj sa nad nami, Pane!

3. Bože, Otče všemohúci,
Ty máš všetko v svojej moci:
Meče na pluh uč nás prekuť,
nech v pokoji žije Tvoj ľud.

4. Kriste, Ty Knieža pokoja,
zbav hriechov, príčin
rozbroja,
Tvoja božská nám dobrota
zachráň svätý dar života!

5. Svätý Duchu, Utešiteľ,
darca viery, Posvätitel',
prosíme o milosť Tvoju,
ved' nás cestou ku pokoji!

572.

1. Bud' na zemi pokoj milý
tichý; To hlásať je, cirkev,
dielo Tvoje. Ach, jak bôľne
znejú duše vzdychy,
keď vidí v nej sváry a
rozbroje! Ó Kriste náš, v
láske neskonalý,
daj cirkvi na zemi pokoj stály.

2. Hľa, národy širokého sveta
v nenávisti proti sebe stoja;
či nebude už nikdy vystretá
nad nimi krásna palma
pokoja? Ó Kriste náš, v láske
neskonalý, daj národom sveta
pokoj stály.

3. A v rodinách našich sa tiež
darí kúkoľ' nesvornosti
rozosiaty. Ach, kedy už bude
na oltári srdc ten plameň
horieť lásky svätý?
Ó Kriste náš, v láske
neskonalý, daj rodinám našim
pokoj stály.

573.

1. Daj, Bože, pokoja, jak
dažd'a jarného,
jak slnka teplého.
A bôle sveta
sa zahoja, zahoja.
2. Daj, Bože, mieru v hrud'
jak modré nebesá. –
Nech duša neklesá:
V šťastí i v súžení
s nami bud', – s nami bud'!
3. Daj, Bože, nádeje jak ten
chlieb voňavý,
že zášť sa pristaví!
A radosť národy poleje –
poleje!

574.

1. Hor k práci, noc sa blíži,
Boh ráno nás volá,
kým pole rosnou vlahou
žiari dookola.
Hor k práci, kým deň kynie,
kým slnko dáva jas.
Hor k práci, deň sa skončí,
a noc príde zas.
2. Hor k práci, noc sa blíži,
svetlo ťa volá dnes,
čas tento vyplň prácou,
až kým neustaneš.
Svoj nech pracovník záhon
dnes verne obrobí.
Hor k práci, noc sa blíži,
temnosť prichodí.
3. Hor k práci, noc sa blíži,
rob verne splna síl.
Boh prácu nám vo svojej
záhrade vyznačil.
dá On i tichú chvíľu
oddychu túženú,
Boh dáva život k práci,
dá i odmenu.

575.

1. Ó Bože, Darca požehnaní,
sám dielo naše požehnaj,
dosiaľ pracuješ bez prestania,
aj nám pri prácach pomáhaj,
nech verne všetko robíme
a z výsledkov sa tešíme.

2. Nectí Ťa ten, kto v lenivosti
premárni dni, čo si mu dal,
na škodu sebe, cirkvi, vlasti,
zverenú hrivnu zakopal.
Ty miluješ usilovnosť,
kiež zdobí aj nás táto cnosť.

3. Na oblohe si rozžal slnce,
čo slúži svetlom každému,
daj nech s'á rozožaté sviece
slúžime aj my blížnemu,
navzájom si pomáhame,
bremená iných znášame.

4. Nech modlitbou i prácou,
Pane, Teba vždy velebí Tvoj
ľud, udeľ nám svoje
požehnanie,
pri prácach prítomný nám
buď. Napokon pozvi si nás
tam, kde kraluješ, Boh náš a
Pán.

576.

1. Ó Pane náš, Ty Darca
pokoja, daj ho aj nám,
pokoj, čo dáva pravica Tvoja,
je vzácny dar;
Ježiši, daj nám z lásky ten dar
svoj, nepriateľov zmier a svet
upokoj.

2. Zvesť pokoja nech mocne
prebudí dnes svet celý.
Nedaj, aby zas tisíce ľudí
v bojoch mreli,
aby človek smrť vojnou
rozsieval a šíril bolesť,
množil rany, žiaľ.

3. Ó Pane náš, Ty cestou
pokoja národy ved';
kiež v bratskom zväzku
všetky sa spoja,
nech vojen niet;
chráň nás pred skazou, zabráň
rozbroju a všetkých prived' k
svojmu pokoju.

577.

1. Začíname prácu, Pane
láskavý, pomôž nám ju
skončiť šťastne a v zdraví.
Dávaj múdrosť k dielu, dopraj
pohodu, slúžiť vernou prácou
cirkvi, národu.

∴ Požehnaj nás, Pane, vrúcne
prosby čuj, svojou božskou
mocou v prácach posilňuj.∴

2. Požehnávaj prácu v poli,
továrni, a na činnosť všetkých
s láskou pohliadni,
aby usilovných snáh dobré
dielo na úžitok nám i blížnym
slúžilo.

∴ Požehnaj nás, Pane, vrúcne
prosby čuj, svojou božskou
mocou v prácach posilňuj.∴

Rozličné príležitosti

Posviacky

578.

1. Aj, prvý vzdych, spev
veleby, srdc obet' v tomto
chráme, Tebe, Panovník na
nebi, s radosťou prinášame!
Tys' tužil ramená,
žiar živil horlenia,
pomáhal nám bremená niest',
Tebe sláva, chvála a česť!

2. Ó, niet snahy tej, trampoty,
by cieľa pochybila,
keď Teba, Bože dobroty,
o prospech uprosila.
Však svet je z Tvojich diel:
I jak bys' neprispel,
kde človek v dobrom pracuje,
ba oltár Tebe buduje?

3. Nám pomáhals' tiež
budovať: Rozhojnils' naše
sily; široko srdc si zahrial
chlad, a ony uštedrili –
Tak pôsobiť Ty znáš,
láskavý Otec náš;
ó, chvála Ti až k sklonku
dňov od nás i vd'ačných
potomkov.

4. Tak pomáhals' nám
pracovať,
prosebných dbal si hlasov.
Ododnes ráč aj zachovať
to dielo v búrach časov:
Náš prístav, Sion – hrad,
v ňom s Tebou prebývať
nám daj tu, potom večne tam,
až uvedieš nás v nebies
chrám.

579.

1. Chválime Ťa, Bože,
za tento deň radosti,
a vrúcne Ťa ctíme
za dar Tvojej milosti,
že môžeme spolu
zasvätiť pamiatku
posvätenia chrámu
radostného sviatku.

2. Jasné svetlo slova,
ktoré nám svieti krásne,
kiež stále plápolá
a nikdy nevyhasne,
nech tu my i naši
potomci plesáme
a po všetky časy
radosť nachádzame.

3. Slovo a sviatosti,
ó Pane, zachovaj nám
v úprimnej vážnosti;
ochraňuj tento náš chrám,
žehnaj našim krokom,
keď sem prichádzame,
buď s nami aj potom,
keď sa rozídeme.

4. Ó Pane, s tými buď,
čo chrám vrúcne milujú,
požehnávaj svoj ľud,

aj tých čo ho spravujú,
prebúdžaj k ochote
a roznieť lásky plam,
prinášať obete,
zveľadiť tento chrám.

5. Nedaj sa spokojiť
iba s chrámom pozemským,
premeň na živý chrám
srdcia všetkých veriacich,
a keď raz smrť zborí
ten stánok smrteľný,
veríme, dáš nový
pri slávnom vzkriesení.

580.

1. Ó, plesaj, cirkev! Teš sa
dnes!

Žalm chvály, vd'aky zápal
vznes

k nebesám v obet' Pánu!

On sprevádzal ťa posavád',
On prial ti, čo svet nezná dať,
štít držal na ochranu.

Sláva! Sláva!

Česť i chvála neskonaná bud'
Mu za tie
dary lásky prebohaté!

2. Aj, stý rok práve pomíňa,
čo stojí táto svätyňa

k cti Jeho posvätená.

Sto liet! A predsa trvá nám
nezvratne k duší potrebám,
kde dôjdu nasýtenia.

Chvála! Chvála!

Česť i sláva, vd'aka pravá bud'
Mu stále:
Že budovať dal na skale!

3. On otcom našim vlieval síl,
On si ich v službu posvätil:
Tak zmohli nerest', prieky.
Dnes sto liet tu Mu zvučali
ich prvé slávochorály

skropené slzou vd'aky.

I my s nimi
rovným citom stojme pri tom:
vd'aka vrelá
Hospodinu za zdar diela!

4. Nie krivda, zvol'a, úrazy –
Duch Kristov večne víťazí
i zhladí každú vinu.

Čo pravdy duchom počaté,
tie diela platia bohaté
a nikdy nepominú!

Ten duch je ruch,
ktorý zmorí temné zbory, húf
však pravdy
malý k sláve doprevadí.

5. Pamiatka tých nech vzácna
je,

ktorých práca a kropaje,
nám stan ten vydobyli!

Ach! Všetci v hrobný zašli
taj; –

Nie! V nebo pred Tvoj
obličaj;

nuž blaž ich, Kriste milý;
I nás tak spas!

Prived' k sebe, kde k velebe
Tvojej v druží
cirkev svätých zbožne slúži!

581.

1. Plesajme radostne,
kresťania, v tú hodinu,
česť, chválu vzdávajme
dobrému Hospodinu.

Nech spevy radostné,
nábožné modlenie,
ozdobia v tento deň
stánku posvätenie!

2. Dokončené je už
to vzácne milé dielo,
aby k cti Pánovi,
nám k spaseniu slúžilo.

Pripravená k službe
je Božia budova,
dom vrúcnych modlitieb,
čistej zvesti slova.

3. Dnes Ti, ó Bože náš,
ďakujeme úprimne
za príbytok milý
a s dôverou prosíme:
Požehnaj hojne v ňom
spásonosnej zvesti,
sviatosti zachovaj,
Darca náš nebeský!

4. Chráň tento dom, Bože,
chráň pred každým nešťastím,
pred krádežou, ohňom,

ničením vojny strašným;
nepriazňou počasia,
víchricou a bleskom,
Ty, ktorý panuješ
na tróne nebeskom.

5. Aj tomuto zboru
daj verných služobníkov,
za teba horliacich
a štedrých dobrodincov,
aby sa vo viere
vzmáhal utešene,
prinášal ovocie
lásky a nádeje.

6. A keď sa budeme
modlievať v nábožnosti
za cirkev, národ, vlasť
i za naše vrchnosti,
čuj nás a ochraňuj
mocnou rukou, Pane,
pod Tvojou ochranou
nech tu prebývame.

7. Dnes, bratia a sestry,
tešme sa spolu všetci,
rodičia s dieťkami, i mládež a
s ňou starci! Plesajme
radostne pri tejto slávnosti,
mysliac aj na stánok
slávy vo večnosti.

582.

1. Pozdvihni sa na Sione
vrúcnej vd'aky vonný dym,
harfy srdca zaspievajte
u nôh Božích s plesaním.
Mohutné dnes dielo
k skončeniu dospelo:
Nových zvonov slávne znenie
z neba čaká posvätenie.

2. Nakloň, Pane, štedrú ruku,
s požehnania olejom,
svätou nech je hudba zvona
čo ma volá vo Tvoj dom,
– velebná a dumná,
ako hlas Tvoj u mňa,
čo ma, keď spím, s láskou
hľadá,
budí zo sna, v sen ukladá.

3. Zabúchajte srdcia z kovu,
moje spí vše zhlboka,
zburcujte ho z márných
chcení,
povzneste do vysoka.
Bud'te prosby mieru,
roznecujte vieru, –
keď mi zvuk váš v srdce
čiahne,
kam Boh volá, ta nech tiahne.

4. Keď však smrti holubica
na šij' zrazu zlietne mi,
zazvoňte mi piesňou tichou
posledný raz na zemi,
smrti nocou temnou
nádej pôjde so mnou
ta, kde temno mizne v svetle,
s vašim hlasom duch mi
vzlietne.

5. Pozdvihni sa na Sione
zvučná pieseň vzácných krás,
nových zvonov z chrámu
Pána
velebný sa nesie hlas.
Keď ta hore vzlietne,
s Pánom sa tam stretne,
od svätého hodostolu
z Božej lásky pošle dolu.

Ordinácia, inštalácia

583.

1. Ó Bože, svojho požehnanía udeľ nám z nebies výsosti, nech slávnosť táto zachovaná zostane v srdciach k radosti: Sluhu svojho na žeň mnohú priviň v láske k sebe, Bohu.

2. Ježiši, Pastier našich duší, svet, diabol, naše telo tiež, tak mnohých ľudí trápi, kruší, veríme, že Ty pomôžeš: Tvoj sluha nech má k obrane sviatosti a slova zbrane.

3. Ó Duchu Svätý, verný Radca, pravdivý oheň nebeský, rozniecuj vierou naše srdcia, chráň pred hriechom, zhlad' poklesky; v jednotný zväzok lásky Tvoj Pastiera s celým stádom spoj.

584.

1. Ó Kriste, Pastieru
duší našich milý!
Dal si nášmu zboru
svedka v pravej chvíli.
Za to Tvoje meno slávime!
Teba chválime!
Teba chválime!

2. Daruj jeho slovám
silu Ducha Tvojho,
by jeho svedectvá
učenia čistého prinášali
ovocie hojné a požehnané,
a požehnané.

3. Pomáhaj mu, Pane,
tak nás vychovávať,
keď na súde stane,
by mohol vyznávať:
Nestratil som žiadnu z duší
tých Tebou zverených,
Tebou zverených.

4. Vitaj, učiteľu!
A prebývaj s nami,
brat náš a priateľu,
jak s bratmi, sestrami!
Svojou službou ved' nás
k spaseniu a osláveniu,
a osláveniu.

5. Keď ťa Pán vinice,
ako služobníka,
zavolá od práce,
kiež Jeho pravica
dá ti veniec spravodlivosti
tam vo večnosti,
tam vo večnosti.

585.

1. Zaplesaj, ľud na Sione,
Bohu česť a sláva,
zapál' obete srdc vonné
za dar, čo nám dáva
k veľkým cieľom verných
vodcov
stavat' hrad dl'a viery otcov,
kým noc neprestáva!

2. Brány naše vypálené
v dlhom ťažkom boji,
no, šík smelých neumdlene
na baštách už stojí,
zve do práce v ducha zhode,
vedie k láske a slobode,
hoc hriech úklad strojí.

3. Žehnaj, Bože, svojmu
dielu, vodcov vieru vzplameň,
posilň duchom cirkev celú,
nalej síl do ramien, –
a hrad vzrastie vo velebe,
k úžitku nám, k sláve Tebe
až na veky. Amen.

Konfirmácia

586.

1. Ó, buď Ti chvála, Bože
trojjediný,
že prijal si nás dietok do
rodiny,
a utvrdils' nás v krstnej
zmluve mile
za tejto chvíle.

2. Pred tvárou Tvojou, Pane,
sľubujeme,
že v otcov viere pevne vždy
stát' chceme,
v cnosti sa tužiť, verne ísť za
Kristom
v živote čistom.

3. Len žehnaj nám dnes,
Bože, v tejto dobe,
a daj rásť cirkvi našej ku
ozdobe!
Tak vykročíme smelo žitia
bojom
v tom mene Tvojom!

587.

1. Ó, skloň sa z nebies výsosti, čuj dietok túžby, žiadosti, Ty Spasiteľ náš Ježiši, Ty Priateľ dietok najlepší.
2. Dnes ony mienia potvrdiť svoj krstný sľub a pristúpiť s dôverou plní radosti k stolu velebnej sviatosti.
3. Daj, nech tento hod milosti ku neochvejnej vernosti im duše, srdcia zapáli, aby Ti verní zostali.
4. Tvoj Duch ich stále ochraňuj, pred každým hriechom zavaruj, veď po cestách pravdy, cnosti, a chráň srdcia v nevinnosti.
5. A keby ich vášeň tela k roztopašnosti zviest' chcela, na cestu zlú, pomýlenú, na dnešný deň nech spomenú.
6. Príklad Tvoj im buď v mladosti mocou ku kresťanskej cnosti a nech

Tvoje slovo sväté vedie ich v celom živote.

588.

1. Pane, Ty máš zaľúbenie v srdci nevinnom, čistom, prosíme Ťa ponížene, daj, nech kráčame s Kristom, popraj horlivosti, vo viere stálosti, nech ten sľub, ktorý zložíme, slovom, skutkom naplníme.
2. Vod' každého cestou, Pane, viery, lásky, nádeje, nech Ťa verne vyznávame, veď v tom požehnanie je; pred zvodmi nás ochráň, v boji s hriechom zastaň; pomôž vo viere zotrvať, svedomie čisté zachovať.
3. Rodičom a príbuzenstvu žiť chceme ku radosti, k cirkvi, rodu, človečenstvu plniť si povinnosti; keď svet zanecháme, nech sa tam zhliadame, kde nám po tejto časnosti dáš veniec spravodlivosti.

589.

1. Pohliadni na nás z výsosti,
čuj, Bože, naše žiadosti,
počúvaj i tieto dietky,
ktoré majú teraz všetky
obnoviť sľub krstu svätý,
Otče, v láske prebohatý,
vyznať, že po život celý
Tvojimi by zostať chceli.

2. Posilňuj ich v horlivosti,
v odvahe a statočnosti,
nech ich viera rastie, silnie
a sa dokazuje v čine;
daj to, Spasiteľ náš milý,
aby Tebe k chvále žili,
pevnú vernosť zachovali,
Teba stále milovali.

3. Chráň ich, Hospodine
Svätý,
nech sa žiadne z nich nestratí,
lež mocou Tvojej milosti
premáhajú zlé žiadosti;
daj, aby len Tvoja sila
trvalo v nich pôsobila;
tak aj na poslednom súde
Tvoja milosť s nimi bude.

**Detské služby Božie, bib.
hodiny – kánony, žalmy**

Príležitostné

590.

1. Čuj, aká prekrásna pieseň
rozlieha sa po nebi, anjelov
dnes sviatočný zbor Pána
Boha velebí. Je to pieseň o
radosti, hovorí o spasení:
Sláva Bohu na výsosti,
pokoj ľuďom na zemi!

2. Pokoj, v ľuďoch zaľúbenie,
raj sa opäť otvoril,
veď ľudskému pokoleniu Pán
Boh spásu pripravil.
Sláva Bohu na výsostiach,
pokoj ľuďom na zemi
Plesaj každý v svojom srdci,
že sme v Kristu spasení.

3. Podme všetci k svetlu
spásy, opustíme temnú noc,
nový deň sa láskou hlási,
pohasína hriešna noc.
Bože, spevom vzývame Ťa
všetci v svätom nadšení:
Bud' Ti sláva na výsostiach,
pokoj ľuďom na zemi.

591.

1. Hej, pastieri,
počúvajte,
čo anjel hlása: do Betlema sa
ponáhľajte,
narodeného Syna Božieho
privítajte!

2. Podme aj my,
nemeškajme!
Hľa, hviezda svieti,
za ňou sa, deti,
ponáhľajme,
narodeného
Syna Božieho
privítajme!

3. Vitaj, milý
Ježiško náš!
Všetko, čo máme,
z lásky Ti dáme:
prijmi od nás
tu pri jasličkách
naše srdiečka
na večný čas!

592.

1. Na nebesiach nad
Betlemom jasná hviezda
žiarila, celé mesto
betlehemske, celú zem
osvietila.

Refr.: „Sláva Bohu na
výsostiach, sláva Bohu na
nebi, pokoj ľuďom tu na
zemi“ zaspievali anjeli.

2. Na nebesiach nad
Betlemom zbor anjelov sa
zjavil, pastierom i všetkým
ľuďom radostnú zvesť
oznámil.

Refr.:

3. Tam v Betleme čistá panna
Ježiša porodila, do jasličiek
Ho vložila táto matka spanilá.

Refr.:

4. Preto aj my pokľaknime
pred malého Ježiša, dajme Mu
dnes srdcia svoje; daruje nám
nebesá. – „Sláva Bohu na
výsostiach, sláva Bohu na
nebi, pokoj ľuďom tu na
zemi“ zaspievali anjeli.

593.

1. O polnoci spev anjelský
pastierom to zvestoval,
že Syn Boží, Kráľ nebeský,
pre nás človekom sa stal.

Refr.: „Sláva bud'
Bohu na výsostiach,
sláva bud'
Bohu na výsostiach!“

2. Hviezda nová a krásna
veľmi jasne svietila,
narodenie Krista Pána
mudrcom oznámila.

Refr.:

3. Dieťa sa nám narodilo, Boh
je k nám naklonený.

Proroctvo sa naplnilo, nuž
spievajme s anjelmi:

„Sláva bud' Bohu na
výsostiach!“

„Sláva bud' Bohu na
výsostiach!“

594.

1. Počúvajte, kresťania,
počúvajte kresťania,
čo anjel hlása, čo je to zasa
nového,
nič sa nebojte, anjela čujte
Božieho!

2. Narodil sa Kristus Pán,
narodil sa Kristus Pán
z Márie panny, On, Pán nad
pánmi prišiel k nám. Čože Ti
dáme, ležiaci v slame nebies
Pán?

3. Kriste, nám narodený,
Kriste nám narodený
bud'že Ti chvála od nás vždy
stála z vd'ačnosti, vrúce Ťa
ctíme a vebíme v radosti.

595.

1. Prišiel k nám Boží Syn
z jasných nebies výšin,
svoju lásku v Ňom sám
Otec vyjavil nám.
Nocou žiari svetlo jasné,
spev anjelov zneje krásne:
Sláva bud', sláva bud', sláva
bud' na výsostiach Bohu!

2. Radostnú zvest' čujte,
nič sa nestrachujte,
ved' sa narodil vám
Kristus, Spasiteľ, Pán!
V jasliach, v meste
Betleheme
leží On, Pán neba, zeme:
Sláva bud', sláva bud', sláva
bud' na výsostiach Bohu!

3. Dieťa krásne našli.
Pastieri užasli
a my s nimi spolu
dobrú majme vôľu,
Spasiteľa privítajme: a s
anjelmi zaspievajme
Sláva bud', sláva bud', sláva
bud' na výsostiach Bohu!

596.

1. Sem sa všetci ponáhľajte,
dobré správy počúvajte,
hlasy anjelské, nebeské
žiari pole Betlehemskej.

2. Radostná je to novina,
Boh nám poslal svojho Syna.
Narodil sa Vykupiteľ,
celého sveta Spasiteľ.

3. Narodil sa ako dieťa,
On, ktorý je spása sveta.
Zišiel z neba a nám sa dal,
človečenstvo na seba vzal.

4. Za to teraz chválu vzdajme
a s anjelmi zaspievajme:
Sláva Bohu na výsosti,
pokoj ľuďom vo svornosti!

597.

1. Už Spasiteľ sa narodil
– každý z nás zaplesaj –
v Ňom nám Boh nebo otvoril,
stratený vrátil raj.

Refr.: Kresťania, poďme,
spievajme a Dieťa v jasliach
vítajme, v srdciach nech
radosť horí nám: K Dieťaťatku
poďme, k jasličkám!

2. Anjeli milo spievajú
– každý z nás zaplesaj –
radostnú správu hlásajú:
Svet, dobrú vôľu maj!
Refr.:

3. To Dieťaťatko vyvolené
– každý z nás zaplesaj –
v maštal'ke je narodené,
svet Bohu slávu vzdaj!
Refr.:

4. Milosti vzácnej plynie
prúd, – každý z nás zaplesaj!
Za ten dar spásy, Boží ľud,
chváľ Pána jednotaj!
Ref.:

598.

1. Bol si tam, keď Ho ukrižovali, bol si tam, môjho Pána keď ukrižovali? Ó, bojím sa, úzkosťou sa chvejem, chvejem, chvejem. Bol si tam, keď Ho ukrižovali?

2. Bol si tam, keď Ho kruto ranili? Môjho Pána keď kruto ranili? Ó, bojím sa, úzkosťou sa chvejem, chvejem, chvejem. Bol si tam, keď Ho kruto ranili?

3. Bol si tam, keď Ho kládli do hrobu? Môjho Pána keď kládli do hrobu? Ó, bojím sa, úzkosťou sa chvejem, chvejem, chvejem, bol si tam, keď Ho kládli do hrobu?

599.

Refr.: Haleluja, haleluja,
haleluja!

1. (Ž) Radostnú zvest'
zvestujem vám:
že dnes Kráľ nebies, Kristus
Pán, z hrobu víťazne z
mŕtvych vstal.

Haleluja!

Refr.:

2. (M.): Učeníci sa radujú, ku
hrobu sa ponáhľajú,
Krista vidieť si žiadajú.

Haleluja! –

Refr.:

3. (Ž.): I Mária Magdaléna a
tiež matka Jakubova
šli pomazať telo Pána.

Haleluja! –

Refr.:

4. (M.): Anjela tam uvideli,
od neho sa dozvedeli,
že Pán bude v Galilei.

Haleluja! –

Refr.:

5. (Ž.): Ku hrobu rýchlo
bežali Peter a Ján apoštoli,

by Ježiša uvideli. Haleluja! –

Refr.:

6. (M.): Učeníkom
zhromaždeným vzkriesený
Ježiš sa zjavil.

„Pokoj vám“ – tak ich
pozdravil. Haleluja! –

Refr.:

7. (Ž+ M.): Preto sa všetci
radujme, Boha svojho
zvelebujme,
Vzkriesenému česť
vzdávajme! Haleluja,
haleluja, haleluja!

600.

1. Kristus vstal z mŕtvych,
haleluja,
s radosťou chváľte Ho,
kresťania!
On jediný je Spasiteľom,
On je naším Vykupiteľom.

Refr.: Vďačne oslavujme
Pána Boha,
že sa nám dostala pomoc
mnohá,
keď Syna vzkriesil, haleluja,
aby nás spasil, haleluja!

2. Tri dni pobudol v hrobe náš
Pán,
vyšiel sťa Vít'az zo smrti
brán.
Nuž každý vzdaj Mu česť a
chválu,
za Jeho lásku neskonalú!
Refr.:

3. Zvestoval anjel Jeho
verným:
Hľad'te, kde Pán bol
položený,
Niet ho tu viacej, nebojte sa,
vstal z mŕtvych, čujte, radujte
sa!

Refr.:

4. Chod'te, zvestujte: Ježiš
žije
a verným svojim vždy blízky
je.
Čo nám prikázal, to konajme
a vieru v Neho zachovajme!
Refr.:

5. Kristus vstal z mŕtvych,
spievaj každý,
veď pravda táto platí navždy:
Pán Boh nám práve v Ježišovi
všetkým ponúka život nový.
Vďačne oslavujme Pána
Boha,
že sa nám dostala pomoc
mnohá,
keď Syna vzkriesil, haleluja,
aby nás spasil, haleluja!

601.

1. Plesajme, kresťania,
Kristus hrob zanecháva,
hriech a smrť porazil
a živý z hrobu vstáva.
Keby Pán nebol vstal,
je márna naša viera,
no vstal a kraľuje,
Jeho je moc a sláva a sláva
a sláva, čo nikdy neprestáva.

2. Veľká noc, svätý čas,
odpusť nám viny, Pane,
pomôž nám, priprav nás
na naše zmŕtvychvstanie.
Keby si nebol vstal,
je márna naša viera,
no vstal si, kraľuješ
Tvoja je moc a sláva, a sláva
a sláva, čo nikdy neprestáva.

602.

1. Raduj sa a plesaj, každé
stvorenie,
a vítaj Kristovo slávne
vzkriesenie.

Haleluja spievajme,
Bohu vd'aku vzdávajme,
Spasiteľa svojho všetci
vítajme!

2. Zbory oslávených v nebi
plesajú,
víťaznému Kristu slávu
spievajú,
Haleluja preslávne rozlieha sa
radostne,
ono nech aj v cirkvi celej
mocne znie!

3. Čo ste, zbožné ženy, čo ste
videli,
keď ste zavčas ráno k hrobu
pribehli?
Anjel sa nám ukázal, ten nám
slávne zvestoval,
že Pán božskou mocou práve
z mŕtvych vstal.

603.

1. Spasiteľa, Kriste,
hľa, na svätom mieste
dnes tu stojíme.

Pristupujúc spolu
k tvojej láske stolu,
vrúcne prosíme:

2. Stoluj aj Ty s nami jak
s bratmi, sestrami,
v láske spoj nás sám.

Nasýt' svojím chlebom,
občerstvi nápojom,
ponúkaj ich nám!

3. Z Tvojho tela daj rásť duši
pre večnú vlasť
vzácnou milosťou,
napoj krvou svätou, láskou
prebohatou,
pravou radosťou!

4. Ty si umrel za nás, pomôž
mŕtviť hriech v nás,
veď si mocný Pán.
Záchrancom si našim,
obhajcom najvyšším,
na súde nás bráň!

5. Tvoje slovo večné pozná
srdcia hriešne,

ním nás preskúmaj!

Dopraj, Kriste, svoj mier,
s Otcom, s ľuďmi nás zmier,
duši blaho daj!

6. Svojím stolovníkom,
hodným hodovníkom
žehnaj, Pane náš!

Chlieb i nápoj živý nádej
v nás obživí,
že spasenie dáš!

604.

1. Vezmi chlieb, čo požehnal
Kristus Pán,
Vezmi chlieb, čo požehnal
Kristus Pán,
pristúp, hladná duša, milosť
Božia je prítomná,
pokľakni na kolená!

2. Kalich máš, čo požehnal
Kristus Pán,
kalich máš, čo požehnal
Kristus Pán,
pristúp, smädná duša, milosť
Božia je prítomná, pokľakni
na kolena!

3. Pod'akuj za to, čo dal
Kristus Pán,
pod'akuj za to, čo dal Kristus
Pán,
pristúp zbožná duša, milosť
Božia je prítomná, pokľakni
na kolená!

605.

1. Sólo: Vojdite, plesajme,
chválospevy spievajme!

Všetci: Vojdite, plesajme,
chválospevy spievajme!

S: Predstúpme pred
Hospodina s poďakovaním
zvučným,

V: Predstúpme pred
Hospodina s poďakovaním
zvučným!

2. S: On stvoril more, zem
a všetko, čo živé je.

V: On stvoril more zem
a všetko, čo živé je.

S: Jeho dielom sú hlbiny,
i končiare Jeho sú.

V: Jeho dielom sú hlbiny,
i končiare Jeho sú.

3. S: Hospodin je náš Boh,
my sme Jeho pastvy ľud.

V: Hospodin je náš Boh, my
sme Jeho pastvy ľud.

S: Nezatvrďme srdce v blude,
počujme dnes Jeho hlas!

V: Nezatvrďme srdce v blude,
počujme dnes Jeho hlas!

4. S: Vojdite, plesajme,
chválospevy spievajme!

V: Vojdite plesajme,
chválospevy spievajme!

S: Klaňajme sa, pokľaknime
pred Pánom, Tvorcom
svojím!

V: Klaňajme sa, pokľaknime
pred Pánom, Tvorcom
svojím!

606.

1. Žehnaj a ochraňuj nás
v tento i budúci čas,
Pane, osviet' svoju tvár
a milosťou nás obdar!

2. Po všetky dni daj nám svoj
časný i večný pokoj,
Pane, Ducha svojho daj,
viery v Krista hojnosť praj!

3. Amen, staň sa tak, amen!
Ty si života prameň,
Jezu Kriste, Pane náš,
vd'aka Ti, že nás žehnáš!

607.

1. Vďaka

za toto krásne ráno, vďaka
za každý nový deň.

Vďaka

za to, čo je už za mnou ako
ťažký sen.

2. Vďaka za všetkých verných
druhov, vďaka, ó Pane, za ľud
náš.

Vďaka, že máme silu znášať
krivdy v každý čas.

3. Vďaka za moje pracovisko,
vďaka za každý drobný zdar,
vďaka za hudby krásu čistú aj
za piesne dar.

4. Vďaka za to, čo zarmútilo,
vďaka za to, čo poteší.

Vďaka, že vedieš božskou
silou, Priateľ najlepší.

5. Vďaka že môžem teba
chváliť, vďaka, že Ducha dáš
mi tiež.

Vďaka, že nablízku i v diaľke
ľudí miluješ.

6. Vďaka, že Ty nám dávaš
spásu, vďaka, toho sa
pridržím.

Vďaka, že verím Tvojmu
hlasu, že Ti náležím.

608.

1. Noc šíry už halí kraj
a slnko v diaľavách
zapadlo zvečera,
na nebi hviezdny svit.
Že šťastní smieme byť,
aká to nádhera!

Na nebi hviezdny svit.
Že šťastní smieme byť,
aká to nádhera!

2. Svet tichne a zaspáva,
bdie ruka láskavá,
nad tebou, nado mnou.

Do svojej pravice
Boh vzal hviezd tisíce,
je našou ochranou.

Do svojej pravice
Boh vzal hviezd tisíce,
je našou ochranou.

3. Kde pôjdeme aj my späť,
daj ráno zas nám vstať,
Ty v láske najvyšší,
buď stále s nami sám,
v nás buduj svoj si chrám,
ó Pane Ježiši.

Buď stále s nami sám,
v nás buduj svoj si chrám,
ó Pane Ježiši.

609.

1. Slnko za vrch zapadá, tichý
vetrík veje, už mesiačik
vychádza, s ním hviezd veľké
roje. Z hôr sa plazí noci tieň,
pomodlím sa, spať idem,
Boh nás chráni, viem,
Boh nás chráni, viem.

2. V Tvojich rukách, Otče náš,
ľudia hľadajú skrýš,
priviň k sebe všetkých nás,
bôľ nemocných utíš.

Čo nám treba, všetko vieš,
otcovsky nás miluješ,
spánkom nás osviež,
spánkom nás osviež.

610.

1. Spánku čas sa nám priblížil,
do sladkého vnor sa sna,
odpočinieš si po práci,
noc ti buď požehnaná!
Nežne splýva svetlo mesiaca,
na poliach sa perlí rosa.
Chváľ deň i noci tieň,
chváľ noc a chváľ deň,
chváľ slnko a chváľ celú zem,
najviac chváľ svetov Pána!
Amen, amen.

611.

1. Ustatý som skončil deň,
na očká mi sadá sen.
Otče, s láskou veľikou
bdej nad mojou postieľkou.

2. Ak som Ťa aj hneval dnes,
predsa s láskou hľad' z nebies,
ved' Spasiteľ nevinný odpustil
aj mne viny.

3. Praj i mojej rodine, nechže
tíško spočinie,
aby veľkí i malí dnes pokojnú
noc mali.

4. Tým, ktorým srdce kvíli,
v spánku popraj posily
a tak mesiac nech svieti na
šťastné Božie deti.

612.

1. Už slnko zašlo za hory,
už pokoj vôkol táborí
a polia, lúky, les i sad
idú sa k spánku ukladať.

2. Už sadá tôňa večerná
a hviezda z neba pozerá,
že deti spať sa hotujú
a Bohu vrúcne ďakujú.

3. Ó dobrotivý Bože náš,
čo k všetkým veľkú lásku
máš Ty chránil si nás celý
deň. Bud' vd'aka za to Tebe
len.

Všeobecné

613.

1. Absolón krásou známy bol,
otcovi ale mnohý bôľ
spôsobil, keď od mladosti
po sláve bažil, hodnosti.

2. Mnoho mu otec Dávid -
kráľ z otcovskej lásky
daroval; mnoho mal sluhov,
mnohý skvost,
toho však zlý syn nemal dost'.

3. Použil rôznu faloš, klam,
aby bol čím skôr kráľom sám,
v kráľovskej bráne často stál,
ľud sľubmi a lžou získaval.

4. Dosiahnúť rýchlo chcel
svoj cieľ, proti otcovi
s vojskom šiel, Boží trest však
ho neminul: v tom boji
biedne zahynul.

5. Keď o tom počul otec-kráľ
– Ach, syn, môj, syn môj -
zaplakal; otcovské srdce ranil
bôľ, že takto skončil Absolón.

6. Čujme v tom všetci Boží
hlas,
ktorý nám káže v bázni rásť,
rodičov svojich verne ctieť,
im poslušnými deťmi byť.

7. Nech krása tela a sláva
sa cieľom naším nestáva,
zdobme sa krásou jedinou:
Byť v Kristu Božou rodinou.

614.

1. Blažený ten, ktorý vykročí
na cestu viery od mladi,
a život v tom zemskej údolí
si kvetmi lásky vysadí,
z tej cesty sa neuchýli,
až kým nezastane v cieli.

2. Ten kráča vždy k väčšej
radosti,
aj cez skúšky, napreduje,
nadobúdajúc vedomosti,
vieru skutkom dokazuje,
nad pokušením sa snaží,
s Božou pomocou víťazíť.

3. Tak plynú jeho dni
radostne,
a mívajú sa mu časy.
Nad mladost'ou nelká
žalostne,
keď staroba sa ohlási,
aj vtedy vo svojom žití,
mladých rokov vôňu cíti.

4. Je ozdobou svojich
rodičov,
má ich hojné požehnanie,
a keď tiesnení sú chorobou,
stará sa o nich oddane.
Ak sám trpí v ťažkom kríži,

s dôverou sa k Bohu blíži.

5. Zrie k nebu, kde v stálom
plesaní
Boh veniec slávy mu vije,
kde bez žiaľov a nariekaní
ľud Ním vykúpený žije.
Pane Bože, dostať sa tam,
prosíme Ťa, pomáhaj nám.

615.

1. Boh nikdy slovo si
nezmenil, nikdy svoj sľub na
späť nevzal. Zostal v tom, čo
si zaumienil, dokončil, čo si
predsa vzal. V Ňom nie je
klamstvo, mámenie,
lebo On večná pravda je.

2. On neomylné nám rozdáva
dary svoje len z milosti,
keď trestať za dobré uznáva,
tresce vo všetkej prísnosti;
na slovo Jeho kto nedbá,
ten Boží prút ostrý pozná.

3. Preto sa držíme mysl'ou
celou Jeho svätých prikázaní,
milujme Boha láskou vrelou,
dokážme lásku skutkami.
Poznáme, že je pravdivý,
v sľuboch verný, pamätlivý.

4. Aj keď iní, komu chcú,
slúžia, my Tebe, Bože,
slúžime, nech po časných
rozkošiach túžia,
my len po Tebe túžime!
V Tebe sú naše nádeje,
bo v Tebe večná pravda je!

616.

1. Boh stvoril svet a všetko
v ňom:
noc, čo sa strieda s novým
dňom,
aj more hviezd, čo nebo plá,
aj štítý hôr a údolia.

2. Aj stromy, zvierat plný les.
Lúk sviežosť, ticho horských
plies.
Aj človeku dal život hneď,
keď stvoril preňho celý svet.

3. Nuž spievajme Mu,
chváľme Ho
Pána a Boha večného.
Rosu nám dáva, rána svit.
Jeho dietkami chceme byť

617.

1. Hosana,
Bože, požehnaj nám!
Rozumiem tomu slovu,
chválím lásku Pánovu:
Hosana,
Bože, požehnaj nám!
2. Amen, nech sa iste stane
tak!
Rozumiem tomu slovu,
chválím vernosť Pánovu:
Amen, nech sa iste stane tak!
3. Haleluja, znej haleluja!
Rozumiem tomu slovu,
chválím slávu Pánovu:
Haleluja, znej haleluja!
4. Hosana, amen, haleluja!
Všetci spolu spievajme, Bohu
chválu vzdávajme:
Hosana, amen, haleluja!

618.

- Refr.: Chváľte Pána Ježiša,
haleluja,
chváľte Pána Ježiša,
haleluja!
1. V jasličkách sa narodil,
haleluja,
v ľudskej biede pre nás žil,
haleluja!
Refr.:
 2. Na Golgote umieral,
haleluja,
triumfálne z mŕtvych vstal,
haleluja.
Refr.:
 3. Chce nám hriechy
odpustiť, haleluja,
učí z lásky, viery žiť,
haleluja.
Refr.:
 4. Príde slávna chvíľa raz,
haleluja,
zaznie chválou každý hlas,
haleluja.
Refrén.: Chváľte Pána Ježiša,
haleluja!
Chváľte Pána Ježiša, haleluja!

619.

1. Ja vravím vtedy, keď mám mlčať.

A mlčím, keď mám Krista vyznať,
na čisto onemiem, na čisto onemiem.

Refr.: Ty daj, nech smelo vravím,
za cieľom idem pravým,
za cieľom idem pravým.
Za Kristom kráčať chcem.

2. Ja mlčím, keď je vravieť treba.

Však keď zas počúvať mám Teba,
môj Pane, to neviem, môj,
Pane, to neviem.

Refr.:

3. Ja verím, čomu nemám veriť,

no keď mám vydať počet z viery,
z miesta sa nepohnem,
z miesta sa nepohnem.

Refr.:

4. Ja hľadám, keď mi treba veriť,
a keď sa mám na Boha zveriť,
inde a obraciam, inde sa obraciam.

Ty daj, nech smelo vravím,
za cieľom idem pravým,
za cieľom idem pravým,
Za Kristom kráčať chcem.

620.

1. Keď Mojžiš s ľudom božím
preč z Egypta sa bral,
bol faraón im v pätách
a vpredu morský val,
Boh vlny mora rozdelil
a cestu otvoril.

A ten Boh, čo za Mojžiša žil,
sa dodnes nezmenil.

Refr.: Ešte dnes, ešte dnes ja
to smiem skúsiť tiež:

On je vždy ten istý Boh,
ešte dnes, ešte dnes ja to
chcem vyznať tiež:

On je vždy ten istý Boh!

2. Keď malý, slabý Dávid
pred Goliášom stál,
mal obor ľudskú silu, no
Dávid Božiu mál.

V tej moci Božej kameň vzal
a obra porazil.

A ten Boh, čo za Dávída žil,
sa dodnes nezmenil.

Refr.:

3. Keď v Babylone Daniel sa
klaňať odmietal,
do jamy plnej levov kráľ
uvrhnúť ho dal.

Boh ústa šelmám zatvoril,
Daniela zachránil.

A ten Boh, čo za Daniela žil
sa dodnes nezmenil.

Refr.:

4. Keď neurobil Jonáš, čo
Boh od neho chcel,
zhltna ho v mori ryba, čo
strachu vytrpel!

Keď poslúchať sa zaviazal,
Boh späť ho navrátil.

A ten Boh, čo za Jonáša žil,
sa dodnes nezmenil.

Refr.:

621.

1. Keď otvorím Písmo, čítam v ňom, že o mne vie môj Boh.
2. Keď otvorím Písmo, čítam v ňom, že srdce pozná Boh.
3. Keď otvorím Písmo, čítam v ňom, že hriechy trestá Boh.
4. Keď otvorím Písmo, čítam v ňom, že odpúšťa môj Boh.
5. Tak vďaka Ti, chválu, Bože vzdávam, že slovo Tvoje mám.

622.

1. Keď rozsievateľ v poli sial, jarný vetrík povieval; zrno padlo k ceste, tam ho pošliapali, vtáci pozobali hneď na tom mieste.

2. Druhé padlo na skalú, vlahu nemálo stálu, vzklíčilo, však zvädlo. V trňoch a burine zahynulo iné a nedozrelo.

3. Štvrté zrno v pohode, v dobrej úrodnej pôde rástlo, dozrievalo. Sklonil sa klas zlatý; na zrná bohatý úžitok dalo.

4. Akú pôdu v srdci máš, ako sejbu prijímaš slova kázaného? Preto to ho Pán dal, aby si hojný mal úžitok z neho.

5. Slovo sviecou nech je ti, svetlom, ktoré posvieti na cestu života: stále povedie ťa ako Božie dieťa Jeho dobrota.

623.

1. Knieža mieru zvíťazí,
Knieža mieru zvíťazí,
Ježiš Kristus, Pán náš, v ten
pravý čas. V tom je nádej
našej viery pevnej:
Knieža mieru zvíťazí.

2. Pokojom sa obdarí
pokojom nás obdarí,
Ježiš Kristus, Pán náš, v ten
pravý čas. V tom je nádej
našej viery pevnej:
Pokojom nás obdarí.

3. Všetkých ľudí zjednotí,
všetkých ľudí zjednotí,
Ježiš Kristus, Pán náš v ten
pravý čas. V tom je nádej
našej viery pevnej:
Všetkých ľudí zjednotí.

4. S pomocou už blíži sa,
s pomocou už blíži sa,
Ježiš Kristus, Pán náš, v ten
pravý čas.
V tom je nádej našej viery
pevnej: S pomocou už blíži
sa.

624.

1. K trónu slávy Tvojej,
Hospodine, vysielame pieseň
vd'ačnosti za žehnanie, ktoré
na nás plynie, z lásky Tvojej
v našej mladosti: Za kvet
v líci, za hrud' zápalistú, za
nádeji zeleň, oka jas,
nadovšetko za to však, že
v Kristu za svoje si dietky
zvolil nás.

2. K trónu slávy Tvojej,
Hospodine, vysielame sľub
svoj spoločne; vid', jak vrelo
k Tebe hor sa vinie, ó poslyš
ho, prijmi srdečne: Túžby
svoje obracajúc v nebe,
chceme v dobrom boji viery
stáť a kvet svojej mladosti len
Tebe – a nie diablu chceme
venovať.

3. K trónu slávy Tvojej,
Hospodine, vysielame vrúcnu
prosbu aj: Sľub náš, ktorý
k Tebe hor sa šinie, naplniť
Ty sa nám pomáhaj; k tomu
cieľu stvor nám srdce čisté,
Duchom svojím Svätým

spravuj nás, Ním nás nauč
kroky konať isté v stopách
Krista – a nás večne spas!

625.

1. Mier na zemi daruj nám,
neopúšťaj nás!
Láska Tvoja nech je s nami
dnes a zajtra zas.
Iba Ty, Bože náš, iba Ty,
Bože náš, ľudský život
v rukách máš, neopúšťaj nás!

2. Aj slobodu daruj nám,
neopúšťaj nás!
Nech vždy vieme proti zlobe
pozdvihnúť svoj hlas.
Iba Ty, Bože náš, iba Ty
Bože náš, slobodu nám plnú
dáš, neopúšťaj nás!

3. Pravú radosť daruj nám,
neopúšťaj nás!
Kiež len šťastie rozdávame
v dobrý aj zlý čas.
Iba Ty, Bože náš, iba Ty
Bože náš, srdciam pravú
radosť dáš, neopúšťaj nás!

626.

1. Muž múdry staval dom
svoj na skale,
muž múdry staval dom svoj
na skale,
potom prišiel prudký dážď.
Dážď padal a voda stúpala,
Dážď padal a voda stúpala,
dom na skale pevne stál.

2. Muž blázon staval dom
svoj na piesku,
muž blázon staval dom svoj
na piesku,
potom prišiel prudký dážď.
Dážď padal a voda stúpala,
dážď padal a voda stúpala,
dom na piesku zobrala.

3. Čo vraví Písmo, na to
pamätaj,
čo vraví Písmo, na to pamätaj,
dom na piesku nestavaj.
Nech dom tvoj základy
v Bohu má,
nech dom tvoj základy
v Bohu má,
potom bude pevne stáť.

627.

1. Na nebeských vtáčkov
pozri, ako voľne lietajú,
veď živí ich Otec dobrý,
nedostatku nemajú.
My sme predsa viac než vtáci,
a preto sa radujme:
čo nám dáva, to nám stačí,
Jemu vždy dôverujme!

2. Na ľalie poľné pozri
a na krásu kvietkov hľad'!
Odieva ich Otec dobrý
do nádherných, pestrých šiat.
My sme predsa viac než
kvietky,
a preto sa radujme:
opatrí Boh svoje dietky,
Jemu vždy dôverujme!

3. Keď kráľovstvo Božie
všetci
predovšetkým hľadáme,
Boh nám pridá časné veci,
len Ho vrúcne vzývajte.
My sme predsa dietky Jeho,
a preto sa radujme:
máme Otca láskavého,
Jemu vždy dôverujme!

628.

1. Nebeský Bože, Tvorca
všehomíra, v ústrety Tebe
pieseň nesie sa, tisíce svetov
Tvoja ruka zdvihla, na Tvoje
slovo vznikli nebesá.

Refr.: Pred Tvojím trónom,
Bože, za plesám, si mocný
Boh, si lásky Pán. Celý svet
múdro riadiš, Bože, sám,
si Otec náš a slávy Kráľ.

2. Aj ku mne skláňaš svetlo
svojich očí, aj na mňa kladieš
milostivú dľaň, som ako kvet,
čo k slnku hlávku točí
či tichých vôd si žiadajúca
laň.

Refr.:

3. Ty si náš Tvorca, my sme
Tvoje deti, tú milosť nikdy
nik nevezme nám. Nad celou
zemou Tvoja láska svieti,
s nádejou dvíham dlane
k výšinám. Pred Tvojím
trónom, Bože, zaplesám,
si mocný Boh, si lásky Pán.
Celý svet múdro riadiš, Bože,
sám, si Otec náš a slávy Kráľ.

629.

1. Ó láska nesmierna, Ježiši
sa sluhom stal, pre mňa sa
narodil a za mňa život dal!
Však kto som ja, Ježiši môj,
že za mňa dal si život svoj?

2. Ty, Priateľ človeka,
nevinnosť presvätá,
krvou si spasil svet a svet Ťa
odmieta. Však kto sme my, ó
Kriste náš, že za náš hriech
krv vylievaš?

3. Dnes Ťa ľud velebí, ctí si
Ťa, však vidíš, zajtra ti na
plecia naloží ťažký kríž.
Ty dobre poznáš hriešnikov,
aj ja som jedným z vinníkov.

4. Čo zlé si urobil, Ježiš
umučený? Slepým si vrátil
zrak, chlebom sýtil hladných.
Ty sýtiš svet, Ježiši náš,
Ty liečiš z rán a zrak vraciaš.

5. Kto Teba vyznáva, nekráča
v svete sám, púť s Tebou
vedie nás do slávy k nebesám.
Ó, zmiluj sa, Spasiteľ náš!
Ty jediný život nám dáš.

630.

Refr.: On je kráľov Kráľ,
On je pánov Pán, On prvý
i posledný, Ježiš jediný!

1. Viem, Vykupiteľ môj je
živý, Ježiš jediný, k nám
hriešnikom je milostivý, Ježiš
jediný!

Refr.:

2. On pripravil nám miesto
v nebi, Ježiš jediný,
zo všetkých strán tam vedie
verných, Ježiš jediný!

Refr.:

3. Na večné veky On zostáva,
Ježiš jediný, len Jemu patrí
česť a sláva, Ježiš jediný!
On je kráľov Kráľ, On je
pánov Pán, On prvý
i posledný, Ježiš jediný!

631.

Refr.: Pane, daruj mi pravú vieru, Pane, daruj mi pravú vieru, Pane, daruj mi pravú vieru,
v nej žiť na svete chcem.

1. Dobrá bola pre Nóacha,
dobrá bola pre Nóacha, dobrá
bola pre Nóacha,
aj pre mňa dobrá je.

Refr.:

2. Dobrá i pre Abraháma (3x)
aj pre mňa dobra je.

Refr.:

3. Dobrá bola pre Mojžiša
(3x)
aj pre mňa dobra je.

Refr.:

4. Dobrá bola pre Dávida (3x)
aj pre mňa dobra je.

Refr.:

5. Dobrá bola apoštolom (3x)
aj pre mňa dobra je.

Refr.:

6. Dobra bola pre Luthera
(3x)

aj pre mňa dobra je.

Refr.:

7. Dobrá bola aj pre otcov
(3x)

aj pre mňa dobra je.

Refr.:

8. Dobrá bola aj pre našu
mládež (3x)

aj pre mňa dobra je.

– Pane, daruj mi pravú vieru,
Pane, daruj mi pravú vieru,
Pane, daruj mi pravú vieru,
v nej žiť na svete chcem.

632.

1. Pane, chcem byť dobrý
kresťan,

Pane, môj, Pane môj,
Pane chcem byť dobrý
kresťan,

Pane môj,
Pane môj, Pane môj,
Pane, chcem byť dobrý
kresťan, Pane môj.

2. Chcem mať viacej lásky
v srdci,

Pane, môj, Pane môj,
chcem viac lásky v srdci
Pane môj,

Pane môj, Pane môj,
chcem viac lásky v srdci,
Pane môj.

3. Chcem byť úprimnejší
v srdci,

Pane, môj, Pane môj,
chcem byť úprimnejší v srdci,
Pane môj,

Pane môj, Pane môj,
chcem byť úprimnejší v srdci,
Pane môj.

4. Nechcem byť Judášom
v srdci,

Pane, môj, Pane môj,
nechcem byť Judášom
v srdci,

Pane môj,
Pane môj, Pane môj,
nechcem byť Judášom v
srdci, Pane môj.

5. Chcem byť ako Ty si
v srdci,

Pane, môj, Pane môj,
chcem byť ako Ty si v srdci,
Pane môj,

Pane môj, Pane môj,
chcem byť ako Ty si v srdci,
Pane môj.

633.

1. Pane, prúdom požehnaní
premieňaš aj púšť na raj.

V množstve svojho
zľutovania mňa tiež, prosím,
požehnaj!

Požehnaj, požehnaj,
i mňa Pane požehnaj.

2. Svätý Duchu, keďže vejú
Tvoje vetry z večných hôr,
hladnej duši zošli mannu,
mocne ku mne prehovor!
Prehovor, prehovor,
mocne ku mne prehovor.

3. Bože večný, nepremenná
Tvoja láska žiari v noc.
Trstina, hľa, nalomená,
prosím, dokáž pri mne moc!
Pri mne moc, pri mne moc,
dokáž pri mne svoju moc!

4. K Tvojmu boku, Spasiteľu,
úzko primknúť sa mi daj!
Vyslyš moju prosbu vrelú,
k službe si ma povolaj!
Povolaj, povolaj,
i mňa k službe povolaj.

634.

1. Pane, vieru daj blúdiacim,
Pane, vieru daj všetkým nám,
pevnú vieru daj, Bože náš,
ó Pane vieru daj!

2. Pane, lásku daj prosiacim,
Pane, lásku daj všetkým nám,
vrelú lásku daj, Bože náš,
ó Pane, lásku daj!

3. Pane, nádej daj trpiacim,
Pane, nádej daj všetkým nám,
živú nádej daj, Bože náš,
ó Pane, nádej daj!

635.

1. Pánovi znej spev našej
chvály a v srdci plesaj každý
z nás! Hľa, tu je dom, v ňom
stále s nami sa stretať chce
Pán a Boh náš.

Síl do rúk dal, um osvecoval
a prácu požehnal:
tu stojí Kristov chrám!

2. Boh Otec náš – sme Jeho
dietky na juhu i na severe,
od východu – západu
všetkých nás zjednocuje vo
viere. Viery sila
náš zbor spojila
a chrám postavila;
Boh divne pomáha.

3. On stále nám dôkazy dáva,
že milostivý, verný je,
z nás duchovný chrám svätý
stavia na Kristu, pevnom
základe. Viera živá
a opravdivá keď v srdci
prebýva, vtedy chrám Jeho
sme.

4. Boh Otec dá zniet' svojmu
slovu, Syn Boží spásu
rozdáva, Duch Svätý nám dá
silu novú, v ňom pravdu
každý poznáva V chráme tu
nám On blízky je sám,
náš trojjediný Pán
vo svojej svätosti.

636.

1. Pomôž, Bože večný, aby som zbytočný, aby som zbytočný na svete nebol.

2. Daj to, Bože z výšin, by som svojím blížnym, by som svojím blížnym, na ťarchu nebol.

3. Daj to, Všemohúci, aby v mojom srdci, aby v mojom srdci, pýchy tieň nebol.

4. Pomôž mne slabému, aby som k dobrému, aby som k dobrému vždy hotový bol.

637.

1. Predivná moc nás tíško obostiera, pokojne to, čo príde, čakám len.

Pán Boh je s nami zrána i zvečera a bude s nami každý ďalší deň.

2. Včerajšok ešte srdcia naše mučí a k zemi tlačí bremä ťažkých čias, ach, Pane, daruj preľaknutej duši Záchranu, čo si pripravil pre nás.

3. Ak máš pre nás len horký kalich bôľu, čo beztak sa už vrchom prelieva, prijmemo vd'ačne Tvoju svätú vôľu; veď Tvoja ruka všetko zosiela.

4. Ak nám však mieniš, Pane, dopriať radosť, a tu na svet ešte slnka jas, my vtedy cítiac aj prežitú ťažkosť, oddáme Tebe celý život náš.

5. Keď ticho vôkol nás zavládne zasa, nech hudba nebies doľahne až k nám; ten svet, čo z výšav až sem ozýva sa, nás vzbudí chváliť Teba, večný Pán!

638.

1. Pre Krista boj zve strážny
vás, Boží rytieri!

Dni plynú čas je vážny,
bojujte boj viery!

Vás vedie v boji smelom

Kristus, kto by sa bál?

Nech zaznie v svete celom

On je náš Pán a Kráľ

2. Pre Krista, kresťan, smelo
obleč sa do zbroja!

O Božie ide dielo,

nezľakni sa boja!

To nie je v ľudskej moci

hriech a zlo poraziť,

Boh nám je na pomoci,

s Ním máme zvíťaziť.

3. Pre Krista v boj, ľud Boží,
tak vážny zneje hlas,

rad verných nech sa množí,

dnes, keď je spásy čas!

Tým, čo zvíťazia, svitá

večného mieru kraj,

v ňom Kristus ich privíta,

v ňom pripravil im raj.

639.

1. Prišiel Syn Boží
jednorodený,
skutky predivné konal na
zemi. Jeho božská moc a sila
prvý raz sa prejavila v Káne
Galilejskej, na svadbe
pamätnej.

2. Hostinu veľkú k svadbe
chystali, Pána Ježiša na ňu
pozvali; učeníci Jeho všetci
uvideli divné veci
v Káne Galilejskej,
na svadbe pamätnej.

3. Panna Mária prosila Syna:
Pomôž, lebo už nemajú vína –
a on pomoc preukázal,
do nádob vliat' vodu kázal
v Káne Galilejskej
na svadbe pamätnej.

4. Pánova Božská láska a sila
na víno vodu hneď premenila
a všetci, čo z neho pili,
dobré víno pochválili
v Káne Galilejskej
na svadbe pamätnej.

5. Tí však, čo vodu do nádob
liali, Ježišovu moc teraz
poznali; učeníci uverili,
slávu jeho velebili
v Káne Galilejskej
na svadbe pamätnej

6. Pane Ježiši, i nám
požehnaj, hojné dary nám tu
na zemi daj; a keď odtiaľ
odídeme, daj, nech s Tebou
hodujeme v sláve Tvojej
večnej, na svadbe nebeskej.

640.

1. Raz na púšti prorok Eliáš
tak zvolal v zúfalstve
smrteľnom: „Dost', Pane, ak
si viac žiadaš, môj život
vezmi, ustal som.“

Refr.: Vezmi a jedz, pi, to ti
dá silu, bo cesta je d'aleká

2. I zaspal pod stromom Eliáš,
no anjel Pánov ho zobudil:
„Vstaň“ riekol „Božiu moc si
váž, stôl pre teba, hľa,
pripravil.“

Refr.:

3. Keď Eliáš sa tak posilnil,
štyridsať dní a nocí išiel
bez oddychu, zo všetkých síl,
kým na Boží vrch nedošiel.

Refr.:

4. Nie vo víchre,
v zemetrasení, nie v ohni
zjavil sa Hospodin, hlás Pána
v tichom šumení zaznel; tak
znie i dnes mnohým.

Refr.:

5. „Už nemeškaj,“ tak hovorí
Pán, „chod', obrát' krok svoj
do vlasti späť a všade, kam t'a
posielam, to, čo si skúsil, daj
vedieť!“

Refr.:

641.

1. Spasiteľu, Pane môj,
k Tebe sa len utiekam,
v hrôze búrok pri mne stoj,
lodku života veď Ty sám.
Skry ma, Pane zachovaj,
dokiaľ trvá búrky čas,
do prístavu vojsť mi daj,
kde je večný mier a jas.

2. Na Teba sa spolieham,
keď ma stíha satan, hriech,
útočišťom buď mi sám,
popraj uzrieť spásy breh.
Prikry, Pane, krídlami,
keď sa chveje celá zem;
moje meno na dlani
vyryté máš, dobre viem.

3. Ty máš plnosť všetkého,
Tvoje slovo mocná zbroj,
obdar silou slabého,
do srdca vlej pokoj svoj.
Ty si svätý, ja však lkám
v mojej biede hriešnosti,
vzhliadni na mňa, Pane sám,
dušu z biedy vyprosti.

4. Milosti a lásky dost
pre každého, Jezu, máš,
odpustiť viny, zahlad' zlost',

Pane, čuj môj vrúcny hlas.
Duše smäd Ty uhasíš,
Ty si živej vody zdroj.
Tvoje meno istá skrýš,
navěky chcem ostať Tvoj.

642.

1. Šla svetom láska nebeská,
ktorá sa telom stala,
a družina ju anjelská
oslavou privítala.

Refr.: Tá láska svätá,
najvyššia,
čo hriechy naše sňala,
si Ty, ó drahý Ježiši,
buď česť Ti, večná chvála!

2. Šla svetom láska vznešená
a bola poslom z neba,
zohriala srdcia studené,
objíma mňa i teba.

Refr.:

3. Šla svetom láska slúžiaca
až k obeti na kríži,
kto vierou s ňou je spokojný,
smrť tomu neublíži.

Refr.:

4. Šla svetom láska víťazná
nad hriechom, zlobou sveta,
šťastný, kto poznal lásku tú,
to betlehemske Dieťa.

Ref.:

643.

1. Taký, hľa, som, ja nič
nemám, viem, že krv tiekla
z Tvojich rán a že ma voláš,
neváham: Ku Tebe idem, Pane
môj.

2. Hľa, taký som, už nečakám,
že z hriechu sa vykúpim sám,
na Teba len sa spolieham: Ku
Tebe idem Pane môj!

3. Hľa, taký som, som
zmietaný zápasom, búrkou,
ranami a nepokojom tiesnený:
Ku Tebe idem, Pane môj!

4. Hľa, taký som, viem, mnoho
mám hriechov, neprávostí
a rán, uzdrav ma, preto
prichádzam: Ku Tebe idem,
Pane môj!

5. Hľa, taký som, prijmeš ma,
viem očistíš, zmyješ hriechu
čern, ved' Tvojím sľubom
verím len: Ku Tebe idem, Pane
môj!

6. Hľa, taký som, keď voláš
ma, Tebe sa celý oddávam,
naveky Tvoj som, vyznávam:
Ku Tebe idem, Pane môj!

644.

1. Teba vzývam, Bože večný,
kľakám pred Tebou,
v moci, v sláve nekonečný,
skvieš sa velebou,
skvieš sa velebou

2. Srdce, dušu dávam Tebe,
telo svoje tiež,
prichystal si slávne nebe,
veď ma miluješ,
veď ma miluješ.

3. Teba cítim, Teba vidím,
Teba počujem
Tvojou láskou vždy sa sýtim,
že som tvoj to viem,
Tvoja som to viem.

4. Tvoja láska svieti, hreje
v zlý i dobrý čas,
nech Ti pieseň vd'aky zneje
tisíc, tisíc ráz,
tisíc, tisíc ráz.

645.

Refr.: To ja, ó Pane môj,
stojím tu v modlitbách,
To ja, ó Pane môj,
stojím tu v modlitbách.

1. Ani otec, ani matka, ale
som to ja,
stojím tu v modlitbách.
Ani môj kňaz, ani vládca,
som to iba ja,
stojím tu v modlitbách.

Refr.:

2. Ja som sa ti spreneveril,
ja som v hriechu žil;
stojím tu v modlitbách. Ja
chcem Teba nasledovať,
daj mi kto mu síl;
stojím tu v modlitbách.

Refr.: To ja, ó Pane môj ...

3. Keď do služby povolávaš,
pozri: som tu ja;
stojím tu v modlitbách.
Pomôž mojej malej viere,
nezavrni ma;
stojím tu v modlitbách.

Refr.: To ja, ó Pane môj ...

646.

1. Učiň ma, Bože, svetielkom,
ktoré by jasným plamienkom,
žiarilo vôkol do tmy ríš,
kam Ty ho svietiť postavíš

2. Učiň ma Bože, kvetinou,
mojou túžbou nech jedinou,
šíriť je vôňu všade tam,
bolest' a žiaľ kde tíšiť mám.

3. Učiň ma, Bože, vtáčaťom,
aby som mohol nad svetom
k nebesám s vierou vždy sa
vzniesť, zvestovať Tvoju
lásku, česť.

4. Učiň ma hviezdou
nebeskou, cestou keď kráčam
pozemskou, k Tebe chcem
duše zblúdilé privádzať, Slnce
spanilé.

5. Učiň má, Bože, čím chceš
sám, Ducha keď Tvojho
v srdci mám, verím, dieťaťom
Tvojím som, v nebi podobný
anjelom.

647.

1. V bludišti sveta bez Teba
som sám a moja nádej je len
sen, do pokušenia často
upadám. Povedz, kam, Pane,
isť než k Tebe len?

Refr.: Kam by som šiel, kam,
Pane by som šiel, u Teba
bezpečný je ten, kto v Tebe
silu, útechu našiel. Kam,
Pane, isť? Som Tvojím len!

2. Mám priateľov, ich pomoc
istá je, boli mi verní v ťažký
deň, no duša žiada Tvoj dar
nádeje. Povedz, kam, Pane,
isť? Som Tvojím len!

Refr.:

3. Poznal som, Pane, že si
Boží Syn, si Kristus, našej
viery kmeň. Nezvráti trón
Tvoj žiadny ľudský čin.
Povedz, kam, Pane isť?
Som Tvojím len!

Refr.:

648.

1. Vezmi, Pane, život môj,
posväť ma, nech som len
Tvoj! Čas môj, dni a hodiny,
vezmi, Jezu jediný!

2. Vezmi moje ruky sám,
uč ma, ako slúžiť mám!
Vezmi nohy nauč ich
kráčať cestách po Tvojich!

3. Vezmi hlas, nech Teba len
oslavujem deň čo deň!
Do úst mojich vlož Ty sám,
ako a čo vravieť mám

4. Vezmi zlato, striebro tiež,
nič si nechcem nechať, vieš,
rozum, síl, schopnosti
riad' Ty, Pane z milosti!

5. Spravuj mojej vôle let,
v svojej stíš ju, nad ňu niet!
Sprav si v mojom srdci chrám
a tak ved' ma k výšinám.

6. Vezmi mojej lásky kvet,
vezmi, čo je Tvoje späť!
Pane, nech je život môj
navždy, večne, celý Tvoj.

649.

1. V srdciach nech nám
radosť horí,
v duši planie vd'aky cit,
Otec v nebi zve nás deťmi,
máme prečo šťastní byť.

Refr.:

Aká radosť, aké šťastie, keď
nám žiari Slnka svit,
Kristus je náš vykupiteľ,
budeme s ním večne žiť

2. Boh nás ako Otec vedie
šírou púšťou sveta sám,
chráni v boji každodenne,
milosť, silu dáva nám.

Refr.:

3. Keď však z cesty odbočíme
zahalí mrak temný nás,
neisté sú naše kroky,
a prázdny je život náš.

Refr.:

650.

1. Všetci, čo sme s pánom v
spoločenstve,
ruky svoje zopnime,
utrpenia Jeho v účastenstve,
Jemu verní nech vždy sme!
A Ty, Pane Vzkriesený, sám
k nám príd',
o svojej nás láske ráč uistiť;
svojím: Amen! tak sa staň!
dýchni, riekni: Pokoj vám!

651.

1. Výčitky ma sužujú,
ťažko zhrešil som,
zradil lásku otcovskú,
zradil rodný dom.

2. Za rozkošou som išiel,
hriechom zviest' sa dal,
o česť, majetok prišiel,
žobrákom sa stal.

3. Teraz slúžim u cudzích,
opustený, sám,
chatrč mi je obydlím a hrozný
hlad mám.

4. Spomínam ponížený na
otcovský dom,
ako otrok posledný chcel by
som byť v ňom.

5. K Otcovi sa navrátim,
láskavý je, viem,
keď kajúcne odprosím, milosť
dostanem.

6. Otec náruč otvoril, syna
privinul;
syn na srdci otcovom opäť
spočinul.

652.

1. Vzácná to a veľká radosť,
že Ježiš je priateľ náš,
že môžeme každú žalosť
Jemu predniesť v modlitbách!

2. Často v rôznom nepokoji
márne sa tu trápime,
pretože v života boji
o pomoc neprosíme!

3. Skúšky všetky, pokúšania,
hriechy a bremená bied,
nesme pred tvár svojho Pána
s vrúcim vzdychom
modlitieb!

4. Kde sa nájde v sveta časti
priateľ rovný Pánovi?
Len Pán pozná naše strasti
a pomôcť je hotový!

5. Keď sme slabí, preťažení
pod bremenom starostí,
Ježiš vždy je verne s nami,
vzývajte Ho v úzkosti!

6. Keď priatelia opustia nás
a niet v svete blízkeho,
modlime sa! Ved' v každý čas
máme pomoc u Neho!

653.

1. Za oných dávnych čias Kristu
Spasiteľ náš s učeníkmi loďou
keď plavil sa vodou,

2. zrazu – hrom buráca,
víchrica strhla sa, vlny sa
dvíhajú, loďku prikrívajú.

3. Vetrisko divo vial
a Ježiš v loďke spal.
Učeníci verní preľakli sa veľmi.

4. Krista zobudili: „Vstávaj, Pane
milý, rady si nevieme,
zachráň nás, hynieme!“

5. A Ježiš povie im,
strachom premoženým:
„Prečo sa ľakáte?
Malú vieru máte!“

6. Vstal a za tej hrôzy
vetrom sa pohrozí, more, čo
búrilo, hneď sa utíšilo.

7. Všetci sa divili, tak si hovorili:
„Aký človek to je?
Vetrom rozkazuje.“

8. Rozkazuje moriam!
Syn Boží je to sám,
Pán sveta celého.“ Dúfajme len
v Neho!

654.

1. Zbohom si dajme, ktože
vie,
či zídeme sa zas.
Budúcnosť vždy skrytá je
v tme
a tma tá ťaží nás, –

2. Však sú nebesá nad nami,
preto: dovidenia
a ruka Božia je s nami:
S Bohom! Dovidenia!

655.

1. Zhliadni na mňa, Bože,
sám,
keď sa k Tebe modlievam.
Kadekoľvek kráčam, Pane,
vždycky v Tvojej som
ochrane.
Šťastie príde, odletí,
Ty zostávaš naveky.

Kanóny

Advent

656. / 1

1. 2..
3. 4.

/: Nech krídla brán sú
dokorán, veď slávy Pán
prichádza k nám.:/

Vianoce

656. / 2

1. 2.
3. 4.

/: Z nebeskej výsosti prišiel
k nám Syn Boží, Syn Boží
dnes prišiel z nebeskej
výsosti,

5. 6.
v jasličkách leží Spasiteľ
náš.:/

656. / 3

1.
/: Sláva na výsostiach Bohu,
2.
Sláva na výsostiach Bohu
3.
a na zemi pokoj, dobrá vôľa.
4.
Amen, amen.:/

Všeobecné

656. / 4

1.
/: Sláva Bohu naveky,
2.
na nebi a na zemi!
3. 4.
Amen, amen, amen, amen.:/

656. / 5

1.
/: Ó Bože, nech Teba
zvelebujú
2.
národy všetky a nech plesajú,
3.
že si Kráľ náš spravodlivý.:/

656. / 6

1.
/: Od východu slnka
2.
až po západ zem celá
- 3
meno Pánovo chváliť vždy
má,
4.
meno Pánovo chváliť vždy
má.:/

656. / 7

1.
/: Zvučne plesaj
2.
Bohu zem celá, zem celá!
3. 4.
Ospevujte chválu Jeho mena,
5.
nech znie Mu slávy
chválospev!:/

656. / 8

1.
/: Ďakujte Hospodinovi,
2.
pretože je dobrý,
3.
Jeho milosť trvá
4.
až naveky vekov. Amen.:/

656. / 9

1.
/: Chváliť budem Hospodina,
2.
dokiaľ žiť budem,
3.
Bohu svojmu neustále
4.
žalmy spievať chcem,
5. 6.
spievať chcem, spievať
chcem!:/

656. / 10

1.
/: Pane, daruj svetu pokoj,
Pane, daruj svetu pokoj!
2.
Pane daruj pokoj,
Pane daruj svetu pokoj!
3.
Pane daruj svetu pokoj,
Pane daruj svetu svoj pokoj!:/

656. / 11

1.
/: Nech pokoj Boží
2.
a láska bratská
3. 4.
vždy s nami je,
5.
nech pokoj Boží
6.
a láska bratská
7. 8.
vždy s nami je.:/

656. / 12

1.
/: Bože, Ty sám požehnaj
2.
dary, ktoré si nám dal,
3.
a buď s nami. Amen.:/

656. / 13

1.
/: V tej chvíli večernej,
2.
ó Pane, zostaň s nami,
3.
lebo deň sa už nachýlil.:/

656. / 14

1.
/: Ó Pane, zošli svetlo
a pravdu,
2.
nech privedú ma k príbytkom
tvojim,
3.
aby som Teba oslavoval.:/

656. / 15

1.
/: Spievaj s nami, s nami hraj,

spievaj s nami, Boha chváľ!

2.
S nami hraj, s nami hraj,

spievaj s nami, Boha chváľ!

3.
S nami spievaj, s nami Boha
chváľ!:/

656. / 16

1.
/: Všetci spolu zaspievajme

2.
chválospev radostný,

3.
aj vy sa pridajte, Bohu
zaspievajte

4.
chválospev radostný!:/

656. / 17

1.
/: Pokoj Boží,

2.
nech je s nami,

pokoj Boží,

nech je s nami,

pokoj Boží,

nech vždy je s nami

po všetky dni

nech s nami je pokoj Boží.:/

656. / 18

1.

/: Haleluja, haleluja, haleluja,
haleluja,

2.

haleluja, haleluja, haleluja,
haleluja, haleluja,

3.

haleluja, haleluja, haleluja,
haleluja, haleluja, haleluja,
haleluja!:/

656. / 19

1.

/: Haleluja, haleluja, haleluja,
haleluja!

2.

Haleluja, haleluja, haleluja,
haleluja!

3.

Haleluja, haleluja!:/

Žalmy

657.

Adventný

L.: Ukáž nám, Hospodine,
svoju milosť,
Zb.: udeľ nám svoju spásu.

Či nás Ty znovu neoživíš,
aby ľud Tvoj mal v Tebe
radosť.

Chcem počúvať, čo Hospodin
Boh hovorí,
lebo On pokoj oznamuje
svojmu ľudu.

Iste je blízko Jeho spása tým
čo sa Ho boja,
aby sláva Jeho prebývala
v našej krajine.

Spravodlivosť pôjde pred
Ním
a spása cestou Jeho krokov.

Milosť a vernosť sa stretnú,
spravodlivosť a pokoj poľúbia
sa.

Vypučí vernosť zo zeme
a spravodlivosť zhliadne
z neba.

Ukáž nám, Hospodine svoju
milosť
udeľ nám svoju spásu.

Vianočný

L.: Spievajte Hospodinu novú
pieseň,
Zb.: lebo vykonal divné veci.

Hospodin svoju spásu
oznámil,
vyjavil svoju spravodlivosť
očiam národov.

Rozpomenul sa na svoju
milosť,
na vernosť k domu Izraela.

Všetky končiny zeme
videli spásu nášho Boha.

Zvučne pokrikuj Hospodinu
celá zem,
prepuknite v jasot plesajte
a hrajte!

Hrajte Hospodinu na citare,
na citare za hlasného spevu!

Spievajte Hospodinu novú
pieseň,
lebo vykonal divné veci.

Pôstny

L.: K tebe sa utiekam, ó
Hospodine,
Zb.: kiež nikdy nie som
zahanbený.

Nakloň ku mne svoje ucho,
rýchlo ma vytrhni!

Lebo Ty si mi skalou a mojím
hradom,
pre svoje meno ved' ma
a sprevádzaj ma.

Do Tvojej ruky porúčam
svojho ducha,
Ty si ma vykúpil, ó
Hospodine.

Zmiluj sa nado mnou, lebo
cítim úzkosť,
zármutkom chradne mi duša
i telo.

Ale ja Tebe dôverujem,
Hospodine,
hovorím: Ty si môj Boh.

Rozjasni tvár svoju na svojím
sluhom,
zachráň ma svojou milosťou.

K Tebe sa utiekam, ó
Hospodine,
kiež nikdy nie som
zahanbený.

Veľkonočný

L.: Hospodin žije! Požehnaná moja skala!

Zb.: Vyvýšený je Boh mojej spásy.

Vrúcne Ťa milujem, ó
Hospodine, moja sila,
Hospodin, moja skala, hrad
môj a môj vysloboditeľ.

Volám na Hospodina, ktorý je
hoden chvály,
som zachránený pred mojimi
nepriateľmi.

Obklúčili ma putá smrti
a prúdy záhuby ma predesili
ovinuli ma putá podsvetia,
osídla smrti zastihli ma.

V úzkosti svojej som volal na
Hospodina,
zo svojho chrámu počul hlas
môj.

Z výsosti siahol, uchopil ma,
pred mojím mocným
nepriateľom zachránil ma.

On vyviedol ma na voľnosť,
vytrhol ma, bo si ma obľúbil.

Môj Boh mi ožiaruje
temnotu,
On je štítom každého, kto sa
k Nemu utieka.

Hospodin žije! Požehnaná
moja skala!
Vyvýšený je Boh mojej
spásy.

Svätodušný

L.: Dobroreč, duša moja,
Hospodinu,
Zb.: ó Hospodine, Bože môj,
si veľmi veľký!

Ako mnoho je Tvojich diel, ó
Hospodine,
zem je plná Tvojho tvorstva.

Keď odnímaš im ducha,
skonávajú
a vracajú sa do prachu.

Keď svojho Ducha vysieláš,
sú stvorené,
tak obnovuješ povrch zeme.

Naveky sláva Hospodinu,
nech sa raduje zo svojich diel.

Spievať chcem Hospodinu,
dokiaľ žijem,
hrať svojmu Bohu, dokiaľ tu
budem.

Dobroreč, duša moja,
Hospodinu!
Haleluja, haleluja!

Kajúci

L.: Srdce čisté stvor mi, ó
Bože, Zb.: a obnov vo mne
ducha pevného!

Dokonale ma obmy z mojej
viny, očisť ma od môjho
hriechu!

Oproti Tebe samému som
zhrešil, páchal som, čo je zlé
v Tvojich očiach.

Skry si tvár pred mojimi
hriechmi a zotri všetky moje
viny!

Od svojej tváre nezavrхни ma
a svojho Svätého Ducha mi
neodnímaj!

Navráť mi radosť z Tvojej
pomoci a duchom poslušnosti
podopri ma!

Srdce čisté stvor mi, ó Bože,
a obnov vo mne ducha
pevného!

Ďakovný

L.: Ďakujte Hospodinu, lebo je dobrý,

Zb.: lebo Jeho milosť trvá naveky!

Tomu, čo múdro učinil nebo, lebo Jeho milosť trvá naveky!
Tomu, čo rozprestrel zem nad vodami,

lebo Jeho milosť trvá naveky!

Tomu, čo veľké svetlá učinil, lebo Jeho milosť trvá naveky!

Slnko, aby panovalo vo dne, lebo Jeho milosť trvá naveky!

Mesiac a hviezdy, aby panovali v noci,

lebo Jeho milosť trvá naveky!

Tomu, čo každému telu dáva chlieb,

lebo Jeho milosť trvá naveky!

Ďakujte Hospodinu nebies,

lebo Jeho milosť trvá naveky!

Ďakujte Hospodinu, lebo je dobrý,

lebo Jeho milosť trvá naveky!

Oslavný

L.: Nebesá rozprávajú o sláve Božej

Zb.: a dielo Jeho rúk zvestuje obloha.

Deň dňu oddáva zvesť, noc noci podáva poznanie.

Ich zvuk sa nesie po celej zemi

a ich slová až na okraj sveta.

Na nich postavil slnku stan, ono vychádza ako ženích zo svojej izby.

Teší sa ako hrdina, že pobeží dráhou.

Na okraji nebies má svoj východ

a obieha na druhý kraj.

Zákon Hospodinov je dokonalý, občerstvuje dušu.

Nebesá rozprávajú o sláve Božej a dielo Jeho rúk zvestuje obloha.

Na rozhraní života

Nestálosť časného života

658.

1. Ach, milý Pane, v tomto smutnom čase,
keď srdce kvíli, slzia oči naše,
skloň sa k nám v láske, vid' naše úzkosti,
poteš v žalosti.

2. Pred mocou smrti slabí sa cítime,
buď pri nás, Kriste úprimne prosíme,
potešuj smutných, slabých podopieraj,
slzy zotieraj.

3. Ježiši, Teba keď pri sebe máme,
smrti a hriechu sa už neľakáme:
v údolí temnom predsa nie sme sami,
keď Ty si s nami.

4. Aj Ty si umrel, za Tebou plakali,
aj Tvoje mŕtve telo pochovali,

však Otec Tvoj Ťa vzkriesil
v určený čas:
On vzkriesi aj nás!

5. Preto nám v smrti svieti svetlo viery:
večne neumrie ten, kto v Teba verí!
V istote tejto útechu vidíme,
keď sa lúčime.

6. Nuž, s nádejou sa rozlúčme v pokoji.
Nám láska Božia rany srdca zhojí,
zosnulých v Pána vzbudí
v posledný čas archanjelov hlas.

659.

1. Aký biedny, aký krátky
je náš ľudský život;
ako hmla, ktorá sa vznáša
a potom sa náhle stráca,
aj náš život tak mína sa.

2. Aké márne a nestále
sú radosti svetské;
ako riava rýchlo plynie,
na chvíľku si nespočinie,
tak sa svetská radosť minie.

3. Aká je mdlá a nestála
i sila človeka;
hoc by aká veľká bola,
za okamih smrť ju zdolá,
do tmy hrobu ju pochová.

4. Aká márna, aká zradná
je aj ľudská sláva;
pred kým všetko sa dnes korí,
toho zajtra smrť umorí,
sláva mu na popol zhorí.

5. Ježiši, pre svoje rany,
daj nám život večný;
zbav nás hriechov, ľudskej
zlosti,
veď ku pravej pobožnosti,
potom prijmi od radosti.

660.

1. Čas náš ako krásne leto
minie, niet ho
zima nájde každého,
ale Kristus Pán večnú jar,
milosti dar,
chystá veriacim v Neho.

2. Nemožno nečinne snívať,
čakať, driemať,
spánok ducha premôže.
Sviet' preto, plameň života,
preč driemota,
Pán ešte dnes prísť môže.

3. Ved' k súdu zvúci trúby
hlas
už volá nás,
anjeli sa blížia k nám,
náš život ako na dlani
odhalený
uzrie Sudca, Kristus Pán.

4. Uč ma, Pane, rozvažovať,
čo mám konať,
a nedaj mi zabudnúť,
že život ľudský krátky je,
skoro minie,
prekvapiť ma môže súd.

5. Pomôž mi v skúškach
i v boji,
nech obstojím,
keď diabol zvádza ma, chráň.
Ak si mojou mocnou zbraňou
a ochranou,
zápas tento neprehrám.

6. Šťastný budem, keď
v ruchu dňa
podoprieš ma,
tak vo viere vytrvám,
a po behu dokonanom,
vernom, stálom,
večný domov v nebi mám.

661.

1. Čo sa toľko staráme
a v žiali trápime?

Stálosti tu nemáme,
raz umrieť musíme;
matky aj otcovia,
i všetci predkovia,
čo pred nami niekdy žili,
kamže sa podeli?
Hľa, odísť museli,
sťaby tu ani neboli!

2. Ten istý cieľ na zemi
človeku hriešnemu
každému je určený,
starému, mladému:
kto žije na svete,
v zrelosti či v kvete,
v určenom čase skonáva;
neochráni hodnosť,
ni veľká dôstojnosť
z moci smrti a jej práva.

3. Nuž, pokiaľ čas milosti
v tomto svete máme,
ľutujme neprávosti
a k Bohu zvolajme:
láskavý Otče náš,
zavaruj mocne nás
od všetkého zla v každý čas,

zmiluj sa nad nami,
hriešnymi dietkami,
odpusť nám viny a spas nás!

662.

1. Hojže, Bože, jak to bolí,
keď sa junač roztratí
po tom šírom svete poli na
chlebovej postati;
každý svojou pošiel stranou
hnaný žitia nevôľou;
/:v osamelých sa havranov
zmenil krdeľ sokolov!:/

2. Hojže, Bože, jak to morí,
keď žitie už uchodí
a kajúcou dušou horí
peklo, hriechy a škody:
kto mi vráti zašlé doby,
čo ich mladosť zmárnila?
Kto sa vráti, keď na hroby
hodinka zazvonila?

3. Hojže, Bože, Bože drahý,
ber len – ved' čože stratím?
Na ten svet som prišiel nahý
a nahý sa navrátim;
len sa potom neuchyľuj,
bud' ostatnou útechou,
omilosť, Bože, omilosť,
keď ostanem sám s Tebou!

663.

1. Keď slnka jas a svetlo
hviezd hasne nám,
hasne nám, milé je vtedy
Ducha vzniesť k nebesám,
k nebesám, kde temná noc už
nebýva, jasný deň tam sa
rozlieva, tá hviezda večne
žiarivá, Ježiš sám, Ježiš sám.

2. Kde vzmáha hriech sa
vôkol nás,
lest' a klam, lest' a klam,
duch vzlietne ako na krídlach
k nebesám, k nebesám,
kde vanie pokoj po boji,
kde všetky búrky spokojí
i všetky rany zahojí,
Ježiš sám, Ježiš sám.

3. Keď priateľ dáva posledné
zbohom nám, zbohom nám,
náš duch pohliada nádejne
k nebesám, k nebesám,
kde zatíchne už každý vzdych
na spásy brehoch nebeských,
tam stiera slzy plačúcich
Ježiš sám, Ježiš sám.

664.

1. Kto pozná čas, keď
dokonať mám?
Dni plynú, príde po mňa
smrť,
vždy blízka je a nečakaná,
náhle ma môže zastihnúť.

Refr.: Kriste, pre rany
nevinné,
buď pri mne v smrti hodine.

2. Do večera sa často zmení,
čo bolo včasne za rána.
Dokiaľ som živý tu na zemi,
hrôza zo smrti ľaká ma.

Refr.:

3. Nevzdiali ma od Krista
môjho
život, smrť, pokoj ani boj,
dám svoje ruky do rúk Jeho,
vyslovím: Pán môj a Boh
môj.

Refr.:

4. Obliekol som sa v svätosť
Krista
pri krste, to je slávna vec,
prijal ma Pán Boh, pravda
istá,

miluje ma ako Otec.

Refr.:

5. Kristovo telo som požíval,
krv Jeho mal som za nápoj,
On vo mne, ja v ňom som
prebýval,
som Jeho, On je Pán Boh
môj.

Refr.:

6. Nuž, príd', smrť, večer a či
ráno,
som s Kristom, viac sa
nebojím,
preved' ma k radosti cez
žalosť,
však s pravou vierou
obstojím.

Kriste, pre muky nevinné,
buď pri mne v smrti hodine.

665.

1. Márnosť vo svete, samá márnosť!

Lebo v Ňom isté nič nie je,
čo by si zachovalo stálosť,
zostalo neporušené;
čomu sa najviac tešíme,
minie prv, než si myslíme.

2. Keď je človek v najkrajšom kvete

a silou, zdravím oplýva,
podťatý, ako tráva v lete,
v hrobe pochovaný býva:
opusti sveta márnosti,
musí odísť do večnosti.

3. Čo nám osoží sveta sláva,
čo bohatstvo, ktoré máme?

Krátky čas človeku zostáva,
a všetko tu zanechávame:
čokoľvek sme zhromaždili,
opustíme v krátkej chvíli.

4. Dokiaľ je čas Božej milosti,

do večnosti sa chystajme;
netúžme po svetskej márnosti,
svoj poklad len v Kristu majme:
ten drahý Poklad nebeský

nech blaží náš život zemský.

5. Nešťastní, čo pre svetskú márnosť,

od Krista sa odlúčili,
oblubujúc si sveta žiadosť;
ó, kiežby sa navrátili
na cestu viery a cnosti,
a tak prišli do radosti.

6. Nuž, s Bohom zostávaj,
márny svet,

s Bohom i ty, časná sláva,
tu už pre mňa nič stáleho niet,
nemáš na mňa viacej práva:
ja sa chcem pridržať Krista,
On v nebi miesto mi chystá.

666.

1. Musíme raz všetci umrieť,
i keby sme nechceli,
rozlúčiť sa, opustiť svet
aj s drahými priateľmi,
to je Bohom stanovené
pre človeka hriešneho,
príde smrť a odídeme
zo života časného.

2. Od Boha svoj život máme,
z Jeho dobrotivosti,
preto v žiali nevzdychajme,
že v tejto smrteľnosti
nemôžeme viac prebývať,
jak si často želáme,
aj smrť musíme raz prijať,
darmo sa jej vzpierame.

3. Bdejme, budme
prichystaní,
odísť v každej hodine;
a keď raz na našej tvári
pokoj smrti spočinie,
Boh zo života časného,
z trápenia a starostí,
do kráľovstva nebeského
vedie nás z milosti.

667.

1. Na poliach stíchol ruch,
zamĺkol vtáčkov spev,
kraj pustý, les i luh
do hmly sa zaodel,
tak života ruch zatíchnu
a každá radosť zamĺkne,
boj smrti náš čaká.

2. Aj slniečko jasné
už slabo svieti len,
sťa keď život hasne,
blízko je smrti tieň;
tak klesne srdce zomdlené
a sila ducha pomínie,
keď sa čas naplní.

3. Tak ako zrelý klas
a plody vidíme,
tak zjavné bude raz
všetko, čo robíme,
pred súdom Pána večného,
čaká odmena každého.
Ako kto pracoval.

4. Kto si povinnosti
v čas leta nekonal,
čo si mal nachystať,
na pamäti nemal,
ten v tiesni späť sa zahľadí,
tak beda! – kto si poklady

v nebi nezhromaždil.

5. Ó Bože, pokiaľ nám
trvá deň života,
neprestávaj žehnať
nás Tvoja dobrota,
nech duchu rozosievame
a v nebi klasy zbierame
večného života.

668.

1. Nie svet a imanie, nie jeho rozkoš, sláva sú mojou útechou, lež viera v Krista pravá. On mi je nádejou. Jeho sa smiem držať v živote i v smrti, v radosti i slzách.

2. Svet vánku je roveň. Je, a už ho viac nieto. Je ten dym plazivý, ktorý odveje vietor, len Ježiš je stály hrad, pevnosť a skala, ktorá v búrkach času pevne zotrvala.

3. Svet zúfa si v kríži, keď mu ho prichodí niest', všemožne sa snaží uchrániť si svoju česť. Moja česť je Ježiš, i moje dúfanie, na poslednom súde On sa ma zastane.

4. Svet ten sám od seba spasenia nie je zdrojom, Pán Boh mu ho dáva v Kristu, Synovi svojom, a ja som iba v Ňom pre večnosť určený, On aj mňa vykúpil, vrátil raj stratený.

669.

1. Pane, jak chceš, nalož so mnou v živote i pri smrti, zmiluj sa len vždy nado mnou, zachráň pred zahynutím; zachovaj v svojej milosti, v kríži daj trpezlivosti, vôľa Tvoja svätá je.

2. Vieru, bázeň srdcu dávaj, lásku k slovu svätému, pred bludmi ma zachovávaj a pridávaj mi k tomu, čo ku večnej slúži spáse, odvráť to, čo vedie k skaze, dokiaľ žijem na svete.

3. A keď budem, Bože milý, z tohto sveta odchádzať, v tejto a či v inej chvíli, milosti tej ráč mi dať, by pokojne som odišiel a spasenie večné našiel v Kristu Ježiši. Amen.

670.

1. Po nemnohých dňoch
časnej púti
čaká nás v nebesiach večnosť,
kde zmení sa, čo nás kormúti
na pokoj, radosť, blaženosť;
tu sa len pripravujeme,
tam večnú slávu uzrieme.

2. Aj tu však dobrých darov
hojnosť
vernému ľudu Boh dáva,
ale tá naša časná radosť
nikdy nie je dokonalá,
veď často na tejto zemi
na horkosť sa radosť zmení.

3. Tu túžim po
blahoslavenstve,
tam zhliadam ho dokonalé,
tam viera v svätých
spoločenstve
stane sa videním v sláve,
poznám, jak Boh mienil so
mnou,
keď viedol aj cestou temnou.

4. Tam uzriem iste Krista
Pána,
vd'ačiť Mu budem srdečne,
lebo v Ňom do radosti brána

nám otvorená je večne,
tam sa raz stretnem i s tými,
čo mi tu boli milými.

5. Ach, čo ste všetky časné
strasti
oproti budúcej sláve?
Kde s Pánom v nebies večnej
vlasti
v radosti prebývať máme,
po krátkom žiali a tiesni,
tam čaká nás život večný.

671.

1. Prečo svet bojuje,
o márnosť zápasí? Ved' každú
pýchu Boh na kolená zrazí
a časná sláva, moc trvácnosti
nemá: je para miznúca, je sťa
hrnčiarova nádoba hlinená.

2. Mnohí sa v živote žalostne
sklamali, čo si na márnosti
sveta zakladali na ľud'och, na
svojom bohatstve, múdrosti;
to základ je klamný: na piesku
stavaný dom nemá stálosti.

3. Váž si tie hodnoty, čo sa
nestrácajú, a poklady, ktoré
večnú cenu majú, Pánovi
svojmu sa odovzdaj
dôverou. Na Neho spoliehaj
a milosť prijímaj pevnou
živou vierou!

4. Pomáhaj, Ježiši, Spasiteľ
náš milý, aby sme úprimne
pokánia činili, Boha aj
blížneho verne milovali,
nežili márnosti, potom do
radosti k Tebe sa dostali.

672.

1. Svetská nádhera a sláva,
buď už milá, komu chceš,
tvoja radosť nie je pravá,
nesplníš, čo sľubuješ;
tí, čo nebo nemilujú,
nech len v tebe rozkoš majú,
mne je predsa najmilší
život v Kristu Ježiši.

2. Ľudia prácou vysilení
klesajú od únavy,
žiadajú si: Otče verný,
uľav slnka páľavy,
aby sme po práci ťažkej
spočinutie našli ľahké;
mne je oddych najmilší
v Tebe, drahý Ježiši.

3. Často vravím si sám sebe,
často, azda tisíckrát,
aby som už v svojom hrobe
mohol tíško spočívať;
a na krídlach viery pravej
do otčiny vzlietol drahej,
tam žil s Tebou, najmilší,
Pán a Boh môj, Ježiši.

4. Prosím, aby stánok tela
mohol som už opustiť,
z vrúcnej viery v Spasiteľa

smel do nebies k Bohu prísť,
aby pieseň vd'aky spieval
a na Božiu tvár sa díval;
pre Tvoju smrť, najmilší,
daj to, drahý Ježiši!

673.

1. Všetci ľudia umrieť musia,
telo zvädne ako kvet,
všetky tvory smrť okúsia,
prach sa k prachu vráti späť;
telo hoci pochované
(spopolnené)
z moci Tvorcu z hrobu vstane,
verným dá Pán z milosti
život večný v radosti.

2. Božiu vôľu rád vyplním,
keď ma k sebe pozve Pán,
za Ježišom pôjdem mojím
cez tmavého hrobu stan,
lebo v ranách Krista Pána
spása mi je prichystaná:
Tvoja smrť, môj Ježiši,
strach zo smrti utíši.

3. Viem, že Kristus umrel za
svet,
ziskom mi je smrť Jeho,
inej cesty ku spáse niet,
vdľačne idem z časného
sveta zloby, púšte prázdnej,
teším sa na nebo krásne,
kde je večnej lásky žiar,
Boha uzriem tvárou v tvár.

4. Tam, kde skvie sa v jase
zlatom
Jeruzalem, Pánov hrad,
chválospev znie v zbore
svätom,
vládne Kristus Pán, môj Brat;
radosť, nehynúci pokoj,
večný raj, to šťastný deň môj,
zmizne noc i smrti sen,
svitne, nový večný deň.

Príprava na smrť

674.

1. Bože, Pane večnosti,
Ty ma obživuješ,
a v rozličnom zármutku
k sebe pozdvihuješ,
svietiš a ma zahrievaš
viac, než slnko hreje,
Ty radosť pokoj dávaš
a kriesiš nádeje.

2. Pán života zaslúbil,
že večne neumriem,
a po smrti do Jeho
slávy sa dostanem,
On, ktorý život nám dal,
aj ho opatruje
a v Kristu z temna hrobu
mŕtvych oživuje.

3. Žiť budem vo večnosti,
z toho sa radujem
aj nad hrobom radostne
Boha oslavujem.
Viem, komu som uveril,
verím sľubom Božím,
nezahyniem, hoc' telo
do hrobu sa vloží.

675.

1. Dobrý boj som na svete
výborne bojoval,
vieru v Krista v živote
do smrti zachoval,
pozbavený žalosťou
už som beh dokonal,
Pán Boh ma do radosti
nebeskej povolal.

2. Veniec spravodlivosti
už je pripravený,
dá ho verným z milosti
Pán Boh pri vzkriesení,
tvárou v tvár uvidím tam
Pána vo večnosti,
kde s anjelmi zaplesám
počasnej žalosti.

3. Zálubu už nemá viac
v márnosti na svete,
s Pánom túžim prebývať
v nebeskom živote,
On svojím utrpením
mne zásluhy získal,
aby som bol spasený,
za mňa aj smrť prijal.

676.

1. Ja som pre večnosť
narodený a v lepšom svete raz
žiť mám, nebude život môj
zničený, aj keď sa tela zborí
stan, nie som tu iba pre
časnosť, určený som aj pre
večnosť.

2. Všetaka láska Božia ma
stvorila k vyššej radosti
a slasti, a do srdca môjho
vložíla túžbu po nebeskej
vlasti; a Boh nám žiaden cit
lživý nevštepil, On je
pravdivý.

3. Či môže Pán Boh činiť
ináč? Či nie je pravda
u Neho? Či verných svojich
nečuje plač, a či ich nezbaví
zlého? Chcem v tej nádeji
stále žiť, že viera musí
zvítaziť.

4. Žije Ježiš! Kto ma ztratí?!
On mi získal nesmrteľnosť.
On z hrdla smrti ma vychváti
a udelí večnú radosť,
v ktorej raz Ním oslávený
budem, už večne spasený.

677.

1. Keď príde tá hodina
a ja budem odchádzať,
ta pred tvár Hospodina,
Kriste, ráč ma sprevádzať,
uľav bôle, zbav ma múk,
milosti mi udeľ sám,
pokojne do Tvojich rúk
ducha svojho odovzdám.

2. Keď sa hriechy oboria,
svedomie ma začne hrýzť,
mojej spásy opora,
Kriste, daj mi k Tebe prísť,
i za mňa si kríž niesol
a ťažkú smrť podstúpil,
z moci diabla a pekla,
verím, si ma vykúpil.

3. Údom Tvojho tela som,
z toho sa teším, Pane,
aj keď zaspím smrti snom,
s Tebou večne zostanem;
tak aj v smrti hodine
budem istý, bezpečný,
v Tebe mám vykúpenie,
spásu a život večný.

4. Preto, že si z mŕtvych vstal
i ja raz z hrobu vstanem,
k Otcovi si sa dostal,

i ja sa ta dostanem;
do slávy Tvojej prídem
a s Tebou budem večne,
tak z časnosti odídem
s nádejou a bezpečne.

678.

1. Môj Bože, viem, že
zomrieť musím,
veď som len smrteľný človek,
na to si tak často pomyslím,
že nie je stály ľudský vek,
čuj preto prosbu pokornú,
daj mi, Bože, smrť pokojnú.

2. Môj Bože, neviem, kedy
skonám,
nie som na chvíľu bezpečný,
za dym, za tieň život
pokladám,
raz nastane deň posledný,
preto dopraj mi v časnosti
pripraveným byť k večnosti.

3. Môj Bože, neviem, ako
umriem
jedného smrťou násilnou,
iného zase pokojnou zriem
zo sveta odchádzať smrťou,
nech vôľa Tvoja sa stane
pri mojom skonaní, Pane.

4. Môj Bože, neviem, kde raz
zomriem,
a kde zem prikryje hrob môj,
už teraz to však určite viem,

že ma vzkriesi z mŕtvych hlas
Tvoj,
preto kdekol'vek spočiniem,
Ty so mnou si, nezhyniem.

5. Keď teda musím zomrieť,
Bože,
a dokonat' svoj zemský beh,
krv Kristova nech mi
pomôže,
prijmi ma, zbav úzkosti bied,
Tvojmu riadeniu nechávam
kde, kedy, ako skonat' mám.

679.

1. Môj život je Kristus Pán,
v Ňom smrť ziskom mojím,
o tom mnoho istôt mám,
hrobu sa nebojím.

2. Len Pánovi náležím
v živote i v smrti,
preto sa tým vždy teším,
že ma neopustí.

3. Uberám sa s radosťou
za Ním, svojím Pánom,
viem, prijme ma s milosťou
v svojom nebi slávnom.

4. S Ním premôžem trápenie,
aj kríž, biedy všetky,
On získal mi spasenie;
s Otcom zmieril dietky.

5. Keď srdce prestane biť
a túžby prestanú, Ty, Bože,
ráč pri mne byť, odpusť každú
vinu.

6. V pokoji daj mi usnúť,
ak Tvoja vôľa je, v poslednú
hodinu buď spásou duši
mojej.

7. Pridržam sa Ťa verne,
pri Tebe zostanem,
rád pre nebo nádherné
opustím túto zem.

680.

1. Niet chvíle v živote,
niet miesta na svete,
kde by som nežil v istote,
že smrť čaká,
a to ma desí a ľaká.

Refr.: Ach, Bože, v tomto
súžení, len Ty mi buď
potešením!

2. Tu sme len nestáli,
či veľkí, či malí, odplatu
v smrti sme vzali. Tá nás
všetkých berie: silných, a či
vetkých.

Refr.:

3. Čo zmôže liečenie,
čo plač a kvílenie,
azda krátke uľahčenie.
Kde je sila, čo by nás pred
smrťou skryla?

Refr.:

4. Ty sám, ó Ježiši,
aj v chvíli smrti si
Pomocník a Pán najvyšší.
V Teba verím, do Tvojich rúk
sa rád zverím.

Refr.:

5. Bože, prijmi ma sám,
otvor nebeský chrám,
keď časný beh svoj dokonám.
Volám k Tebe, dokiaľ len
ducha mám v sebe:
Ach Bože, v tomto súžení,
len Ty mi buď potešením!

681.

večný život dostanem.

1. Pane Kriste, to viem iste,
že raz musím dokonat',
ale kde, na ktorom mieste
mám Ti ducha odovzdať?
Všetko to mi je neznáme,
od Teba dni žitia máme,
Ty všetko vieš najlepšie.

2. Preto v Teba, drahý môj
Pán, všetky svoje nádeje
v úplnej dôvere skladám,
Ty potešenie moje;
ved' si z neba k nám zostúpil,
smrť na kríži si podstúpil
a nás z hriechov vykúpil.

3. Prosím Ťa, môj drahý
Kriste, aby si mi pomáhal,
svedomie a srdce čisté,
aby som si zachoval:
Ó kiež raz duch z tela môjho,
z toho stánku smrteľného,
vojde do raja Tvojho.

4. Svojho ducha do rúk
Tvojich chcem odovzdať, môj
Pane, Ty si život, a smrť je
zisk, ktorý všetci čakáme,
a keď príde posledný deň,
ako zo slov Tvojich to viem,

682.

1. S tebou sa rozžehnávam,
svet klamný, nestály,
veď v tvojich krásach nemám
radosti zdroj stály;
v nebi je stánok lepší,
po ňom verní túžia,
tam Pán večný poteší
všetkých, čo Mu slúžia.

2. Svoju radou ma spravuj,
Ježiši, Syn Boží,
zmužilosť srdcu daruj,
keď sa môj kríž množí,
uľavuj mi bolesti,
daj šťastné skončenie,
potom po časnej smrti
a večné spasenie.

3. V deň boja posledného
Tvoj kríž, meno Tvoje,
kiež občerství ma mdlého,
je zdrojom nádeje
a Tvoja smrť, Ježiši,
horké umučenie,
nech útechou je duši,
keď príde lúčenie.

4. Nuž priviň ma z milosti
ku sebe, môj Pane,
prived', kde niet žalosti,

kde len radosť vládne;
dobro mi bolo časne
pri Tebe aj v kríži,
preto chcem byť i večne
s Tebou, môj Ježiši!

5. Vpíš moje meno, Pane,
do Knihy života,
a spoj ma s tými pevne,
čo v nebi chvália Ťa
účastní večnej slávy
a stálej radosti;
splň to, Pane láskavý,
prehojný v milosti.

683.

1. Tak blahoslavení
sú kresťania verní,
čo plnia Božie slovo
a žijú podľa neho.
Nič im tu neuškodí,
lebo Pán Boh ich vodí.

2. I keď mnohú bolesť
v živote musia niesť,
na škodu im to nie je,
veď Pánovo riadenie
pomáha ku dobrému
každému veriacemu.

3. Pobožnosť srdečná
je vždy užitočná,
Boh má v nej zaľúbenie
a dáva zaslúbenie
aj pre život terajší
aj pre život budúci.

4. Kto pobožne žije,
ten Bohu milý je,
pristúpiť môže k Nemu,
k Otcovi láskavému,
len v Ňom zložiť nádeje,
nech sa čokoľvek deje.

5. Tam v slávnej večnosti
veľkej blaženosti

dôjdu Boží ctitelia.
Tam svojho Stvoriteľa
budú vždy oslavovať
a večne sa radovať.

6. Oko nevidalo,
ucho neslýchalo,
nevstúpilo do srdca,
čo od večného Otca
je všetkých pripravené,
čo milujú Ho verne.

7. Ó Bože, pomáhaj,
Duchom ma sprevádzaj,
nech v pravej pobožnosti
nažívam tu v časnosti,
a potom s Tebou stále
prebývam v nebies sláve.

Vzkriesenie a posledný súd

684.

1. Duše všetkých verných
v Božích rukách sú,
majú po dňoch ťažkých slávu
nebeskú.

2. Bez žalôb tam stoja
pred Božím trónom,
večne Boha vidia,
Otca so Synom.

3. Pre kalich horkosti
Pán im z lásky dá
víno večnej slasti,
slávu v nebesiach.

4. Strastami mnohými
predtým skúšaní,
priateľmi Božími
už sú nazvaní.

5. Hľa, víťazstva palmy
každý v rukách má,
prespevujú žalmy
a haleluja!

685.

1. Hviezda v noci zármutku,
Ty nádej spasenia!
Sviet' mi v temnote smútku
istotou vzkriesenia.
Ó ty mesto velebné,
kde náš Pán kraľuje,
keď duch k Tebe zbožne zrie,
chvie sa a raduje!

2. Ó, keby som prach zeme
čím skôr mohol zložiť,
na krídlach blesku k Tebe
mohol sa priblížiť!
Nie, ja sa už neľakám
tela porušenia,
od svojho Pána čakám
slávu premenenia.

3. V tej sláve budem s Pánom
prebývať v radosti,
On ma života darom
poteší z milosti,
uvidím raz tvárou v tvár
sveta Stvoriteľa,
kľaknúc pred trónom
zhliadnem
svojho Spasiteľa.

4. A boj viery prestane
tam v sláve kráľovstva,
kde od Pána dostanem
korunu víťazstva
a ja v raji blaženom
navěky budem s Ním,
pripojím sa ku spevom
anjelským, l'úbezným.

686.

1. Keď Pán Ježiš k súdu
príde, všetkých ľudí súdiť
bude, jedni budú požehnaní
a tí druhí odsúdení.

2. Tým, čo hladných nasýtili
a nemocných potešili,
čo zaodiali biedneho,
navštívili väzneného.

3. Kráľovstvo je pripravené,
Kristom Pánom zaslúbené,
lebo tým Jemu slúžili,
keď bližným dobre činili.

4. Ale tí, čo od biedneho,
väzneného, nemocného
bezcitne sa odvrátili
a k nemu sa nepriznali,

5. tí pôjdu do zatratenia,
večného ohňa, súženia;
bo bližným pomôcť nechceli
a tým aj Pána zapreli.

6. Ó Ježiši, Pane milý,
daj, aby sme v každej chvíli
Tvoj súd na pamäti mali,
vierou skutkom dokázali.

7. Odpusť naše neprávosti,
a daruj spásu z milosti,
nech nás minie večný plameň,
zmiluj sa nad nami. Amen.

687.

1. Ku koncu sa deň skláňa,
blíži sa nočný čas;
či vaše lampy žiaria
a či bdie každý z vás?
Nastane úsvit ranný,
keď skryté zjaví sa,
nuž bud'te prichystaní
privítať Ženícha!

2. Ó, bdejte, múdre panny,
olej si pripravte,
piesňami a chválami
verne Ho vítajte;
veď svadba začína sa,
už znie spev anjelský,
strážcovia príchod hlásia:
ide Pán nebeský!

3. Hodina blaženosti
začína, už je tu!
Horia fakle radosti
v nebeskom príbytku.
Kto Pána v rúchu novom
čaká bez prestania,
po boku Baránkovom
pred trónom miesto má.

4. Ježiši, túžba srdca,
Tys svetlo, jas a plam,
Ty si radosť bez konca,

len v Tebe nádej mám,
že jak si sľúbil, prídeš,
svitne deň vzkriesenia
a veriacich uvedieš
do slávy spasenia!

688.

1. Len do Tvojich rúk,
Spasiteľa milý,
chcem ducha oddať v tej
poslednej chvíli:
ach, prijmi ma,
Ty jediná
nádej, keď život ku koncu sa
schýli.

2. Láskavý Pane, Tvoje ruky
sväté
na kríži za mňa boli rozopäté,
pre mňa si žil,
mňa vykúpil,
pripravil miesto vo večnom
živote.

3. Len Tvoje ruky, Kriste, ma
zachránia,
zodvihnú z prachu do
večného rána,
až raz stmie sa,
neopust' ma,
Ty moja pevná nádej
zmŕtvychvstania!

689.

1. Mysli na súd, lebo je istý,
súd Boží, čo raz nastane,
keď Pán príde, jak Písmo istí,
a keď nebo slávou vzplanie;
by si došiel zmilovania,
daj sa na cestu pokánia.

2. Mysli na súd, Sudca je
prísny,
nuž vždy proti hriechu bojuj;
akže stojíš, nebývaj pyšný,
dbaj s bázňou o spásu svoju,
z činov i slova každého
vydáš počet dňa súdneho.

3. Mysli na súd času každého,
nečakane Tvoj Pán príde;
priprav si lampu bdenia
svojho,
o polnoci Ženích vyjde;
ak zdriemneš, dvere zatvorí
a nikto ich neotvorí.

4. Mysli na sú i v pokušení,
keď diabol a svet chcú ťa
zviest',
aby si nebol premožený,
neprivolal na seba trest;
súd Pánov nech od každého
odradí ťa činu zlého.

5. Mysli na súd, keď žiješ
v šťastí,
ochotne biedu odstraňuj,
skloň sa k tým, ktorú
v nešťastí,
zverené hrivny zveľad'uj.
Kto mnoho prijal, od toho
požadovať budú mnoho.

6. Mysli na súd, keď k smrti
stonat'
budeš, a zmier sa s blížnymi,
aby si tíško mohol skonat',
a so všetkými vernými
v sláve Otca nebeského
pokoja došiel večného.

690.

1. Nemýľte sa – čítame
v Písme

– vysmievať sa Pán Boh nedá,
čo kto tu sial, to i žat' bude,
keď ho Pán pred súd zavolá.
Váž si dané chvíle, lebo
každým dňom
čas milosti nám uniká.

2. Pamätaj, že stáť bude
každý
pred Sudcom živých
i mŕtvych!

Ako len tam účty zložíme
z myšlienok, slov a skutkov
zlých?

Či od svojej tváre nezavrhnú
nás
neverných, vlašných,
nehodných?

3. Kto rozsieva márnosti, telu,
z tela bude žat' skazu len,
skoro zhorknú rozkoše
klamné,
ostane z nich len trpký blen.
Vráť sa z cesty zlej, veď si
povolany
dobré činiť, kým trvá deň.

4. Iba ten, kto rozsieva
Duchu,
z Ducha bude aj život žat',
s palmou v ruke a v bielom
rúchu
pred trónom Božím bude stáť.
Kto z nás dôjde tam, keď
cesta je strmá?
Kto nám sily dá vytrvať?

5. Bud' Ti vd'aka, Ježiši
Kriste,
že si umrel aj z mŕtvych vstal,
a že si, Baránok nevinný,
hriechy sveta na seba vzal!
Zhliadni na kajúcich,
zhovievavo súd',
z milosti, ktorú si nám dal.

691.

1. Precitnite! Z veže znie hlas
strážca volá na Boží rozkaz
ó Jeruzalem, prebud' sa!

Už je polnočná hodina,
čas príchodu Božieho Syna,
Jemu v ústrety schystaj sa
s múdrymi pannami
s jasnými lampami!

Haleluja

– k svadbe novej –

Baránkovej,

maj srdce stále hotové!

2. Sion prebúdza sa zo sna
a s radosťou otvára srdcia,
privítať Pána prichádza,
Priateľa svojho z výsosti
plného pravdy a milosti,
ktorého hviezda vychádza!

Ó, príd', Synu Boží,
drahý náš Ježiši,

Hosiana!

Z tejto zeme – keď pôjdeme,
s Tebou prebývať budeme!

3. Bud' Ti chvála neskonalá
od nás i anjelov vzdávaná
hudbou a piesňou veselou.
Bránami z perál prejdeme,

vôkol Tvojho trónu staneme,
aj so zástupom anjelov.

Oko nevidalo,
ucho neslýchalo,
takú radosť!

Nuž, plesajme a spievajme,
na Pána verne čakajme!

692.

1. Spočívajte už v pokoji,
vy, ktorých znal sotva svet,
po krátkom ste padli boji
sťa podťatý kosou kvet;
aj vy, ktorých trápil žiaľ,
kým vás Pán Boh nepozval,
po súženiach, ťažkom boji,
spočívajte už v pokoji!

2. Vy, čo ste o svet nestáli,
v Boha vrúcne verili,
verne dielo ste konali,
hoc trním, ste chodili,
vy, čo veľké obete
priniesli ste v živote,
vd'ačne ste svet opustili,
snívajte sen tichý, milý.

3. Aj vy, čo ste túžievali
po srdci len jedinom
a tak často smúťievali
v duchu veriacom, tichom,
hoc po celý žitia čas
nemiloval nikto vás,
predsa svetu ste žehnali,
daj vám Boh raj lásky stály.

4. Vy tiež, ktorí ste nemali
pokoj v boji života,
pevne proti zlobe stáli

a kde bola driemota
nový život kriesili,
pravde, duchu slúžili
hotoví ku cnosti činu,
spočívajte v Hospodinu.

5. Aj vy, moji drahí milí,
čo ste ma milovali,
dokiaľ ste na svete žili
a so mnou prebývali,
boli ste pri mne v tiesni,
pre mňa obeť priniesli,
prijmite tú slzu vd'ačnú
a daj vám Boh radosť večnú!

693.

1. Utíšme plač v smutnej chvíli,
nech sa nádej prebudí,
hoci srdce bôľne kvíli,
mŕtveho plač nezbudí.
Láskavý hlas, reč ľúbezná
doznali tak s' a ozvena,
vládnosť, dobrota milá
už časnosť opustila.
2. Všetko, čo na zemi žije,
zvädne ako v poli kvet,
toľkých drahých zem už
kryje,
ktorí opustili svet.
Kto však verí v Teba, Pane,
ten má miesto prichystané
navždy v Tvojej blízkosti,
kde nás prijmeš z milosti.
3. Vznes sa z prahu porušenia
k svojmu Pánovi, duch môj,
tam ťa čaká po trápeniach
radosť: Kristus – život tvoj,
s Ním sú naši milovaní
v kráse novej nad hviezdami,
aj my tam žiť budeme,
keď raz k Nemu prídeme.

4. Ó deň šťastný, keď zas
znovu
otec, matka s dieťkami,
manželia, priatelia spolu
aj bratia so sestrami
budú s Tebou, večný Pane,
ak Ti slúžili oddane.
Tam, kde pokoj prebýva,
smútok nikdy nebýva.

5. Rýchlo sa pomínie náš čas,
život náš sa uzavrie,
nevieme, kedy Boží hlas
opustiť svet prikáže.
Bojujme boj dobrý stále
všetci verne k Božej chvále,
aby sme raz dostali
od Pána veniec slávy.

694.

1. Už sa blíži ten čas práve,
v ktorý Syn Boží príde,
dobrých i zlých v svojej sláve
sám prísne súdiť bude;
smiech posmievačov prestane,
všetkému koniec nastane,
ako nám Písmo svedčí.

2. Zaznejte mocný trúby hlas
na všetkých sveta stranách,
vzkriesenia príde slávny čas
na rozkaz nášho Pána;
a tí, čo vtedy budú žiť,
majú sa razom premeniť,
dľa Jeho svätej vôle.

3. Keď príde, Kriste, chvíľa
tá, ten deň Bohom určený,
daj, by som v Knihe života
bol aj ja zapísaný;
ja tomu verím, istý som,
že zvíťazil si nad diablom,
zaplatil dlhy moje.

4. Buď, Pane, Zástancom
mojím v deň posledného
súdu, veď som vyvoleným
Tvojím a patrím k Tvojmu
ľudu; preto s vernými

kresťanmi uzriem večné neba
stany, ktoré si nám pripravil.

695.

1. Veľmi milujem Ťa, Pane,
neopušť ma, zostaň pri mne,
pre milosť, dobrotu Tvoju.

Ani všetky krásy sveta,
s ktorými sa zrak môj stretá,
nepotešia dušu moju,
no keď Teba pri sebe mám,
iného si nič neželám.

Aj keď srdce biť prestane,
nádejou si mi Ty, Pane.
Ježiši môj,
daj radosti bez žalosti
dôjst' u Teba na výsosti.

2. Verím, Pane, a vyznávam,
že telo, dušu a čo mám
ráčil si mi sám darovať.

Daj, by som tým slúžil Tebe,
blížnemu v jeho potreba
vedel lásku dokazovať.

Chráň pred falošným učením,
mocne bráň pred pokušením,
v kríži daj mi trpezlivosť,
v modlitbe vrúcnu horlivosť,
Ježiši môj,
daj radosti bez žalosti
dôjst' u Teba na výsosti.

3. Keď príde smrti hodina,
Tvoj anjel nech sprevádza ma
do nebeského domova.

Kiež telo po žitia boji
spočinie tíško v pokoji
v hrobe až do dňa
vzkriesenia.

Zo spánku smrti ma prebud',
hriešnemu milostivý bud'.

Kriste môj, daj, nech Ťa
uzriem

a navždy s Tebou zostanem.

Ježiši môj,
daj radosti bez žalosti
dôjst' u Tebe na výsosti.

696.

1. Verím to pevne, verím
z celej duše, že ducha môjho
ani smrť nezmôže, zhorí zem,
slnko raz prestane svietiť,
ja však budem žiť.
2. Moc Božia vo mne, duch
som z Ducha Jeho, žijem
v Ňom z lásky Otca
nebeského. Kto nás rozlúči?
V Kristu mám bezpečný
svoj život večný.
3. Div Božej lásky
najmilostivejší! Človek je
málo od anjela menší,
z prachu stvorený, určený pre
večnosť a nesmrteľnosť.
4. Nuž, hore srdce, časný
zeme občan, host' si na zemi,
duchom však nebešťan!
Pamätaj na to, že si povolaný
do večnej slávy.
5. Nech ťa nezvedie hriech
a márnosť jeho, vedz, v Kristu
máš dar života večného,
tak dosvedčuj sa v skutkoch
pobožnosti, viery, svätosti!

697.

1. Viem ja, že v nebi je miesto krásne, kde sa skvie Kristus nad slnko jasné; láska a nádej, pravda a viera do toho neba dvere otvára.
2. Ó Bože milý, vrúcne prosíme, nech Ťa v nebeskej sláve vidíme, daj, by sme Ťa tam chválili, ctili po utrpeniach, čo sme prežili.
3. Zo všetkých dní ten bude najt'ažší, keď koniec príde a smrť k nám vkročí, telo sa v hrobe na prach obráti, duch však nezhyne, k Bohu sa vráti.
4. Svetská sláva nám nič nepomôže, nepotešia nás žiadne rozkoše, keď príde chvíľa, že Pán zavolá, poddajme sa Mu, buď Jeho vôľa.
5. Keď sa so svetom raz rozlúčime, v nebi nás čaká miesto, veríme! Volajme k Pánu vo svojej viere: Príd', Pane, otvor nebo nádherné!

698.

1. Vzkriesenie čakáme, vzkriesenie čakáme tohoto, tohoto tela, lebo veríme, veríme, že raz istotne Boha uzrieme, Kriste náš, zachráň nás, nech večne nezhyjnieme!
2. Do zeme kladie sa :/: len telo :/:, duch však k Bohu :/: vznesie sa :/:, kde už nieto nijakých bolestí: utíš sa, poteš sa, tam budeš žiť v radosti!
3. Za nimi pôjdeme :/: s nimi však :/: z hrobov svojich :/: vstaneme :/:, keď anjel zvolá: Vstaňte zo zeme! Kriste náš, prijmi nás tam, kde s Otcom prebývaš!
4. Udeľ nám milosti :/: nebeskej :/: neskonalej :/: radosti:/: po tejtočasnej mnohej žalosti. Si náš Pán, skloň sa k nám, večný život daruj nám!

699.

1. Žiaľ, ešte neprišiel čas
vít'azstva pre Sion,
ešte nezhrmaždil nás
Hospodin pred svoj trón,
ešte cirkev zápasí
na bojisku sveta;
ak i neraz vít'azí,
s posmechom sa stretá.

2. Ešte mnohé bremená
ľud Boží tu znáša,
oheň skúšok súženia
ešte neuháša,
ešte mu Boh nezložil
satana pod nohy,
na plecيا mu naložil
ťažkostí kríž mnohý.

3. S plačom dobré semená
rozsieva ľud Boží.
Ochabujú ramená,
keď sa kúkol' množí,
dobrú ale má snahu,
v nádeji pracuje,
že Boh jeho námahu
zdarom korunuje.

4. Boh pravdivý predsa je,
svoje sľuby splní,
hoci tu aj nežije

cirkev na výslní.
Verní Jeho s plesaním
snopy znášať budú;
On je Bohom záchrany
cirkvi – svojho ľudu.

5. Sion šťastne blíži sa
k zemi zaslúbennej,
vychádza už dennica
cirkvi vyvolenej,
plesaj teda, Boží ľud,
vít'azstvo máš isté!
Vrúcna vd'aka za to bud'
Tebe, drahý Kriste.

700.

1. Život je Boží dar
daný nám do vena.
Pri smrti poznáme,
aká jeho cena!

Ó Pane, nauč nás
počítať naše dni,
skôr než sa zvečerí
a príde posledný.

2. Ty si nám povedal:
Bdejte, modlite sa,
kým sú otvorené
milosti nebesá!
Blahoslaviš sluhu,
ktorý múdro žije,
on v Tvojom pokoji
tíško odpočinie.

3. Daj nám vyjsť v ústrety
s múdrymi pannami
Tebe, Ženíchovi,
s jasnými lampami.
Vlej oleja viery
do našich srdc, Pane,
aby v našich lampách
nevyhasol plameň.

4. Skloň sa ku nám aj dnes
a mocne uisti,
že nič nevytrhne

nás z Tvojej milosti.
Tvoja láska s nami
navěky zostane
a cez smrť prevedie
ku nebeskej bráne.